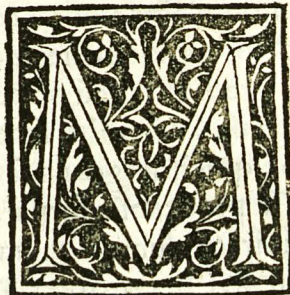

OPERA LVCIANI PHILOSO
PHI LVCVLEN
TISSI
MI.

Luciani de ueris narrationibus	Luciani Diogenes
Luciani de asino	Luciani Terpsion
Luciani philosophorū uitæ	Luciani Hercules
Luciani Scipio	Luciani uirtus Dea
Luciani Tyranus	Luciani in amorem
Luciani Schaphidium	Luciani Timon
Luciani Palinurus	Luciani de calumnia
Luciani Charon	Luciani laus muscæ
Nouiter traducta	
Luciani uita	Luciani pan
Luciani	Galene

Proemium.

Os est Athleta & ac eorum qui summa
diligentia corpus exercent non modo
bonae habitudinis: ac exercitatiois ha
bere rationem: uerum & eius quod magna
exercitationis uim habere arbitrantur:
non nunquam remissioni corporis ac quie
scere. Idem hinc studiosis fieri oportet
re ceseo: ut cum grauibus ac seriis legē
dis defatigati fuerint ad animi laxamentum aliquantisper decli
nent: donec ad futurum laborem robustiores. ac uegetiores effi
ciantur. Maximū uero ex hoc ocio: atque quiete fructum caperēt:
si talium rerum lectio uacaret: quae non modo tenuē: ac ieiunā: uerum
neque rudē: neque icōcinnā speculationē praesferret. Quale quid
dam & de his scriptis sensuros suspicor. Neque enim solū mate
riae nonitas atque festiuitas: neque id quod multa ac uaria menda
cia uerisimiliter ac probabiliter cōfinguntur eos ad legendum
alliciet. Uerum id praecipue quod ois ferme narratio neminem aut ex
antiquis: aut scriptoribus: aut philosophis quae monstruosa quaedam
& fabulis similia: quam uerisimilibus madaurum sine morfu reprehē
sionis praetermisit: quorum quaedam omnium notia subiecissim: nisi ea tibi
ex ipsa lectioe perspicua & manifesta fore intelligerem. Ctesias quaedam
Ctysiochi. Cnidius mira quaedam de idorum regioe cōscri
psit: atque ea quaedam quae neque ipse audiuerat: neque ab alio qui uera
narraret acceperat. Iábolos quoque de his quae in mari magno sunt
multa praeter fidem: ac opinionem hominum suis libris inseruit. oibus
quaedam aptum cōmetus mendacium: non tamen insuauis materiae cōpositor

Multi præterea hos imitari in eadē ratione scribēdi uersati
sunt. q̄ errores ac peregrinatiōes cōmēdarūt. ac imēsa bel-
luarū corpora: & effrenatos hominū mores enarrātē. Huius
uero deceptionis artifex & inuentorexitit Homericus ille
Uliſſēs: qui & uentorū feruitutē? & monoculos crudaq; co-
medentes hoīes: & multorū capitū: sociosq; meretricū uene-
ficiis pmutatos. multaq; mōstris similia rudi Phæacū popu-
lo est ementitus. In quos quidē cū incidissez. nō multū sane
his uituperationis tribuendū statuebā. quū hoc genus ser-
monum ab his qui se philosophos esse profitent̄ usurpāri
uiderem. Illud uero nō parū in eis admiratus sum: si quum
falsa dicerent id alios latere existimarent. Qua propter &
ipse præinani gloria studens posteris aliquid reliq̄ret: ne so-
lus expers sim libertatis in fabulis dicend̄is (nihil. n̄. memo-
ratu dignū quod uere narrare possem mihi contigerat): ad
mēdaciū me trāstuli atq; ut (meaq; dem fert opinio) multo
collerabilius q̄ ceteri. Nā quū hoc ipsum q̄ mentior uere di-
cam: iccirco me aliorū reprehensiones iure ac merito effuge-
re existimaui quoniam nihil me ueri narraturū polliceor. Et
igit̄ scribo quæ neq; ipse uidi neq; passus sum: neq; ab aliis
audini: quæ præterea oīo nō sunt: neq; ab initio esse potue-
runt: q̄re qui hoc legerit nullā his fidez adhibeat oportet.

Luciani de Veris Narrationibus Liber primus. Incipit.

Gressus olim ab Herculeis colūnis & in hesperīū
oceanū de latus: Secūdis quidē flatib; nauigabā.
Causa aut̄ peregrinatiōis & argumētū, mētis soler-
tia: & nouarū rex̄ desiderīū: scireq; cupiebā qui sit oceani fi-
nis. Quiq; homines ultra oceanū inhabitēt. Huius igitur gra-
tia cōmeatus & supellectilē multā imposui: aquāq; ac coeta
neos quinquagita parem mihi sentēciā habentes: & armorū

copiam

co pia? gubernatorēq; optimū magno p̄tio cōducēs accepi
in nauē: erat aut̄ nauis mediocris ad magnā ac uiolentā nauigati-
onē robusta. Die igitur & nocte secūde nauigātes: terra
admodū appente non adeo multa uiagebamur. Sequenti
die simul oriente sole uentus increuit & fluctus intumere:
caligoq; cūcta ipleuit neq; iā demitti uellū poterat. Cū uen-
to igit̄ cōuersi & committētes nos ipsos tēpestati h̄yemai
mus diebus nouē & septuagita: octagesima uero die oriēte
iā sole repēte cōspicimus nō longe insulā sublimē & arbori-
bus cōsitā. Circa eā fluctus nō asperi frāgebātur. Et n. p̄cel-
lā iā maxia pars q̄uerat. Adeūtes igitur: & descēdētes ut ex
multa maris molestia sup terrā strati diu iacimus. Tādē ex-
urgētes ex nobis ipsis statuimus trigita q̄dem custodes na-
uis astare. Viginti aut̄ mecū ascēdere quæ in insula erāt ex-
ploraturos. Progrediētes igitur q̄tū stadiis tribus amari per-
syla uidemus colūnā quādā areā græcis litteris circūscul-
ptā: caducis tñ & consumptis. Dicebāt eo usq; Herculez &
Bacchū deuenisse. Erāt aut̄ & p̄pe uestigia duo sup petrā.
Unū qdē istar iugeris magnū: alterū aut̄ minus: mihi q̄dem
uidebatur, Bacchi fuisse q̄ minus erat: Herculis at̄ qdē ma-
ius. Venerātes igitur locū p̄cessimus. Nā iā lōge aberamus
quū ecce flumini supra stetimus uino fluenti simillimo la-
toq; tramite decurrenti: uinū p̄fecto tale. Quale ex Chio in
sula habetur: erat & fluxus inundās & multus: ita ut alicubi
nauib; esset transitus. Nobis ergo maior addita est fides
ut lit̄teris crederemus quas antea sculptas in colūna uidera-
mus testimonium iam summentibus de Bacchi peregrina-
tione: cupiens tñ & fluminis initiū inuestigare ascendebam
contra fluenta & fonte? q̄dem nullū: multas tñ ac magnas
uites uuis onustas iuenimus: earū aut̄ cuiusq; redicitus uinū

a iii

scatebat lucens. Quod in nū cōfluens flumē efficiebat ui
debamus & i eo pisces & colore & gustu uino similes. Quō
igif piscati nobis suaderamus: & in capturā plures obuēnif
sent pisces ad esum illecti ebrietati subcubuimus: & iam er
rare ac nutare & primū stomachari q̄ p̄cidentes face ple
nos inueniebamus. Deniq; cōmiscētes eos qui ex aqua na
scunt pisces ac cōmedentes uinale; sumū tempauimus: tūc
& flumen traiciētes. Qua uadibile sui quitiū; portentuosam
re; iuenimus. Nā trūcus inferior q̄ a terra surgebat ferax erat
et pinguis superior aut mulieres erāt quantū et fœmoribus
supra p̄fecta oia habētes. Talē apud nos Daphne scribunt
A polline iā cōphēdente i arborē uersam. A summis autem
ear; digitis exoriebāt palmites uuis pleni: capitis p̄ comis
inerant clauiculi: & folia & uua: ea ergo ad nos accedentes
salutabāt & dextras p̄tēdebāt: aliqua qdē lyda aliqua inda
plurimæ græca lingua loquētes oreq; nos deosculabant: tū
deosculatus inebriatus cōfestim dubius ac nutabūduus erat
fructū aut decerpi nō sinebāt. Sed eo euulso dolebāt: & q̄
dē cū clamore. Gliscebāt aut uehemētissime nobis cōmisce
ri: duoq; ex nobis adhærētes: ab his nō amplius soluti. Sed
ex pudendis cōnexi sunt: traxerūt. n. repēte ex eadē sp̄etie
naturā: & cōradicati māsere: iā & ipsis palmites digiti emit
tebant: & clauiculis circūplexātibus uua; plenæ errūpebāt.
Derelinquētes igif eos in nauim cōfugimus & ascendentes
qui ibi remanserūt cū alia: tū & de relictō; cōmittū cōmi
xtionē cū uitibus enarrauimus. Accipiētes ergo amphoras
aquas hausimus item & e flumine uinū inq; uicino littore
noctē diximus. Mane aut ferebamur et nō uiolētis flatibus
circa meridiē uero nō iam apparente insula repēte corru
icans turbo factus est. Qui nauē circūuoluēs: & in sublimē

eleuans q̄tū stadiis tribus millib; n̄ iā i pelago deposuit: sed
supra suspēsam igne; q; uelis uētus & sinu factō deferebat
carbasum. Septē igif dies ac totidē noctes p̄ aera decurren
tes octaua die inspicimus terrā quādā magnā i medio aeris
uelut insulā lucidā & circularē multa luce micātē. Ad hāc
ergo delati portūq; ingrediētes descēdimus. Explorātes aut
regionē inuenimus habitatā & cultā & dic quidē nihil ui
debamus: nocte aut apparebāt et alia p̄pe insulæ quada;
ut uidebantur maiores: minores quadā igni colore similes:
Erat & alia inferius terra urbes i se habēs: & flumina & ma
ria syluas mōtes quam huic: quæ a nobis incolitur compa
rabamus. Volētes ergo ulterius p̄cedere cōphēnsi fuimus i
equogryphos (sic. n. illos dicūt) incidentes: hi aut equo
gryphi hoies sunt equo; loco gryphonibus isidētes. Ma
gni & eni sunt gryphones: & ut plurimū tribus capitibus
innixi. Hic at discat q̄s illo; magnitudinē. Malo etenī one
raria nauis ala quæq; maior & robustiorē: his igitur equo
gryphus imperatū est circūuolētibus terrā. Siq; aduena in
uēiret ad regē agere. q̄q; & nos cōphēdētes ad regē duxē
Is uō ut is p̄exit ex ipsis (ut opior) uesib; similitudinē capiēs
græci an ne iqt uos aduenu; Assentiētib; at nobis. Quō iqt
aduēstis tm̄ aeris supātes? Et nos illi oē rettulimus. Tū ille
incipiēs nobis q̄ circa eū fuerāt enarabat. Q̄. s. hō existēs
noīe Endymiō i n̄ra ortus terra raptusq; oli dormiēs: et eo
delatus: i regiōe. Esse at terrā illā dixit quæ isra a nobis luna
dicitur. Sed cōfidere nos dixit neq; piculū ullū suspicari &
enim cūcta uobis adderūt necessaria. Si aut uicero bellū in
quit qd̄ nunc solē icolētibus ifero oiu; felicissimi apud me
niuetis: hinc nos it̄rogauimus. Qui sint hostes et q̄ odio
rum causa. Tum ille Phathon inquit eo; qui in sole sunt.

Rex & enim ille etiā habitat quemadmodu; & luna mul-
to iam aduersum nos bellatur tēpore: cōpit autē ea quā au-
dientis ratione: ego oli; pauperrimos quosq; qui i meo erāt
regno cōgregās: uolui coloniam in luciferę deducere deser-
tum tunc & nullis habitatum Phæthon autē inuidia stimu-
latus trāsitu prohibuit: medio in itinere occurrēs: equo for-
micis aduectus tūc quidē uicti (non. a. appatu aequales era-
mus) secessimus. Nūc autē ite; uolo bellū afferre & coloniā
traicere. Quod si uultis mecū classe communicare: grypho-
nes uobis regalibus dabo unum unicuiq; & ceterā armaturā
Cras autē faciemus exitū equidē quando tua hæc est senten-
tia. Sic in quā fiat. Tunc apud eos recepti mansimus. Mane
autē exurgēs statuebamur in aciē. Nunciabant enim explora-
tores hostes appropinquare. Magnitudo quidē exercitus
centum millia erant: absq; peditibus & externis auxiliis: itē
absq; impedimentis & machinarū peritis: horū autē octua-
ginta quidē millia equogrypho; erant: qui autē ab alole-
ris ferebant uiginti millia est autē ales hæc maxima oleribus
pennarum loco obsita. Qui uero ex his uelociores erāt: pē-
nas habebant lactucæ foliis maxime similes. Vbi uero & cū
his Cenchroboli ordinati sunt: & scorodomachi. Aduene-
rūt a septētrioe auxilia psyllotoxoti quidē nūero. xxx. milia:
uēto cursores at. l. milia horū sane psyllotoxoti magnæ pu-
licū sessoreffunt. Vnde & appellationē trahunt pulicū ue-
ro magnitudo ut duodecim elephantes. Porro uentocurso-
res pedestres quidem sunt: feruntur autem uento absq; alis
per medium aera. Modus autem quo feruntur talis est.
Subcingunt se talaris tunicas: easq; uento sinuantes uela
in paruis scaphis immitantur. Hi pugna scutis armati pluri-
mum ualent. Dicebant autē aduētare ab his quæ supra cap

padociam sunt stelis. Strutobalani quidem nūero septuagita-
milia equogryphes quinquaginta milia: Hos ego nō uidi (nō
n. uenerāt.) Quare neq; eorū naturas scribere ausim. Por-
tētiosa quādā ac incredibilia de his dicebant & is quidem
erat Endymionis exercitus: omniū autem armatura eadem
erat: Galea quidē efaba; spoliis: Magnæ autē apud illos fabæ
& durissimū illarū spoliū. Thoraces autē squameæ omnes &
squameæ quidē lupineæ: & n. lupino; lepas cōsuētes thora-
cas faciūt. Sunt autē lepæ ipsæ ut cornu dura. scuta & enses
qualia argolica nostra uidemus. Vbi uero tpe datū ē: sic in-
aciem deducti sunt in dextro quidē cornu equogryphi &
Rex optios quosq; circa se hñs: & nos cū his: in leuo uero
aloleri: porro iter utrūq; auxilia: ut cuiq; magis placuit erat
& peditatus maximus myria darū sex milliū: hūc statuere
in aciem sic araneæ apud illos multæ ac magnæ sunt: quæq;
ex cycladib; in sulis una multo maior. has iussit itexere me-
diū aeris quod a luna in luciferū diffundit: Idq; ut primū
pfecerūt: cāpus substratus apparuit: i quo peditatū statuūt
Ducebāt autē hūc Nycterion Bonreguli. hostiū autē leuum
quidē equoformici & in his medius Phaeton. Bestiæ & enī
magnæ sunt alata. hisq; apud nos sunt formicis pter magni-
tudinē nō dissimiles: harū maxia duorū iuge; mēsurā implet
Pugnabāt autē: nō solū q; desup insidebāt: Sed & hæ corni-
bus maxie: dicebāt esse horū nūerū pene quinquagita miliū
in eorū autē dextro aeroculices fere quinquaginta milia. Sagit-
tarii oēs magnis in culicibus delati: Post hos autem Aero-
cordaces nudi ac pedestres ue; bellicosi: & enim longe ia-
cebant rapas fundis maximas percussusq; neq; parum sub-
sistere poterat moriebatur scilicet confestim: uulnere quo-
dā foetore infecto: namq; sagittas malbæ ueneno delibatas

ferebāt. hos iuxta Caulomycetes posuerūt armis accinctos: & cominus pugnātes numero decē milia. Dicūtur autē Caulomycetes: quoniā scutis quidē fungeis utuntur: hastilibus uero aspagorū uirgultis. steterūt autē post hos & Cynobalami: quos ii miserunt: q̄ canē stellā inhabitāt q̄nquaginta milia numero & hi uiri nō humanis sed caninis uultibꝫ sup̄ alatas glādes pugnabāt dicebāt autē ab ipsis hostibꝫ & alia auxilia defecisse a lacteo orbe emittēda. fundā mittentes. s. ac nubecētauri: sed hi diiudicato iā plio (utinā miuime) aduenerūt: qui uero funda mittebāt oīno nō aduenerūt. Quare iratū phæthonta tradūt in postere oēm illoꝝ finitimā sibi regionē igne uastasse & his quidē phætotis exercitus erat: postq̄ uero signa erecta sunt & affelli ruditu undiq; cōstrepuere: (Nā his tubarū loco utuntur) cōmittentes plū pugnabāt: & solariū qdē leuū cōfestim fugit: Neq; enī sufferre ualuit instantes equogryphos nosq; isequēbamur cādētes: dextrū autē illoꝝ cornu superius euadebat: nostro qd̄ in leua erat ppulsato exeūtes aut aeroculices inseq̄bantur usq; ad peditatum hic auxiliantibꝫ illis: defecerunt e regiōe declinātes: idq; maxie ubi senserunt suos q̄ in leuo fuerāt manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta: multi qdē capti: plurimi uero cōfecti occubere in ipsasq; nubes sanguis multus defluebat: ut madidæ ruborē traherēt. Quales apud nos uidentur occidēte sole. multus & in terrā cecidit: ut putarent tale ne aliqd̄ olim cōtigisse: quū Homerus suspicatus fuerit Iouem in sarpedonis morte sanguineas guttas pluuisse. Cōuersi autē a cæde duo trophæa statuimus Vnū qdē araneis & pedestri pugnæ: alterū autē aereū supra nubes His iādudū exactis nūciatū est nubecētauros aduentare & irrūpe: Quos phætoni antea aduenisse oportue

rat: iiq; ubi aduenere spectaculū præbuere insolitū: & inexpectatū. hōines erant alatis eqs cōmixti. Magnitudo qdē hōinū q̄cum Rhodiorū colossus ex medietate supra equorum autem similis ualide onerariæ nauis. eqdem eorū nūmerum non scripsi: ne cui incredibile id fiat: tantus erat. Ducebantur autē a sagittario: q̄ est in zodiaco: Vbi autē amicos deuictos sensere: ad Phæthontē qdem miserūt iterū remeas. ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruūt inordiatos qdem ob eā quam hostibꝫ fecerāt fugā. & iam spolia diuidentes: oēmq; nostrorum multitudinē a tergo præmentes fugāt: ipsum autē regem insequunt usq; ad ciuitatē: atq; ex illius alitibꝫ cōficiunt plurimas: deiecerunt autem & trophæa ac oēm aranearum intextū. cāpū decurrere meq; cæperunt & e comitibꝫ duos: iā autē & Phæton aderat: & sub illis trophæa alia statuerūt. Nos autē ad solē ducebamur: aranea: fragmento manibꝫ post tergum ligatis. Hi ciuitatem obsidere ignorabāt penitus. Cōuersi ergo mediū aeris ualauerunt ut de cætero splēdor de sole ad lunā minus descēderet. Vallum autē erat murus duplex nubeus: ut necessario lunæ eclipsis fieret: & iā cōtinua nox cuncta tenebat. Qua in repressus endymion mittens deprecatus est edificium demoliri neq; eos despici in tenebris uictitantes. Pro misit autem & tributa persoluere: Seq; auxiliarem & amicum fore neq; in posterum bellari: in super & obsides offerebat phæton uero & qui apud illum erat congregato bis concilio primo quidem in ira pertinacius infracti immobilesque steterunt. postremo respicere & pacis conditiones admittere: ubi & fœdera conscripserunt. Solarii & horum auxiliores ac socii ad lunarios eorumque auxiliatores ac socios primum solarios demoliri murale.

neq; in posterum lunam inuadere. statutoq; præcio captiuos reddere. Lunaribus autem dimittere stellas liberas. Arma quæ decetero. Solaribus non inferre. Vicissim autem auxiliari: si quis inuaserit uectigaliu conditione. tribuere annuatim regem lunarior. Amphoras feroris decem milia obsidesq; e suis dare decem milia. Coloniam in luciferu comunem fieri: & ex utriusq; uolente participare. Sculpiri autem foedera columna electrina: erigiq; in medio aeris consinio. Qui uero pepigere ex solariu Quidem parte ignereus: Estiuus: & Flameus lunariu autem Nocturnus: lunatus: ac multilucus: & talis quæ pax secuta est confestim muæ demoliri & captiuos restituere. Vbi autem ad lunam ipsi regressi sumus: obuiauerunt nobis socii: et cum lachrymis salutauerunt nos: et Endymion ipse. Atqui suadebat is quidem nos ibi secum remanere et in colonia participare: dareq; in uxore mihi pollicebatur suam quam habebat plene. Ego autem nullatenus suadebar: Sed orabam demitti in mare. Qui ut impossibile uidit septem conuiuatus diebus tandem dimisit. Interea in luna uersatus quæ uiderim quæue noua et inaudita cognouerim dicam. primum quidem eos non generari ex mulieribus. Sed nec quid sit foemina omnino scitur nec masculus. Coeunt autem inuicem sine ulla sexus discretione: quæ tamen utroque utantur sexu: Nam ad quantum & .xx. usque annum omnes mulierum habentur loco: eo autem supra non habentur sed habent. Concipiunt non in uentre sed in cruribus posteriori parte. ubi autem embrio concepit tumet crura tandem suo tempore procedentes educunt mortua: tum eadem ad uentrem hiantia proponentes mulcet & ad uitam excitat. Inde & mihi uidebat ad grecos illud de suoribus conceptu puerbum deuenisse quæ apud illos uentris loco sura concepit. Maiora eorum enarrabo. genus hominum apud illos est: Qui dicuntur arborei idque tali ordine nascitur Testiculum hominis procedentes in terram plantatiu more defodiunt.

Inde autem exoritur arbor carnea maxima ut phallus. Ramos quædam habet & frondes fructus autem cubitales glades: Vbi autem cæmata fuerit circumsculpentes in homines effingunt Pudenda quædam habet positina. Aliqua quædam eburnea. paupes autem lignea quibus coeant postquam autem sensuerit quæ non moritur. Sed ut fumus solutus in aerem euanescit. Cibus est omnibus unus factus & .n. igne ranas affat super prunas. Multa apud illos sunt ranæ per aera circumuolantes his autem affatis circumsidunt ut ad mesam: trahuntque ad sensus ascendente ex illis fumum ac comedunt & cibo quædam tali aluntur. Potus autem illis est aer expressus in calicem liquore in se ut rorem summus: in non egerunt neque mingunt: Sed ex illis neque duabus his necessitatibus eam parte ut nobis natura satis fecit ut pote circa poplite conubia quæ consumat. Quæ non quidem eo in loco concipiens est sexus. Pulcher apud illos putatur cala quis & sine comata: comatos autem oderunt Apud eos uero qui cometas inhabitant stellas. comati formosi habent. Aduenerunt .n. quidam qui nobis illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua paulominus emittunt: & pedibus quidem ungues non habent. Sed mododigiti omnes. In specie caudæ ramus quidam in longum emittitur continuo germinans: qui & resu pino cadente non fragit. Distillat iteque & mel pinguissimum: Quique si quæ uel labori insudant uel luctant: corpus lacte deliniunt: ut & caseus coagulet melle paululum distillate: Oleum autem ecepis educunt maxime pingue: ac redolens ut unguentum Vineas habent plurimas & diuersas. Vbi & uuarum racemi ut gradinis grana sunt: & mihi quidem uidebat ubi uentus iciderit uites illas quætere fractisque tunc uis gradineque huc ad nos demitti. Ventre ut sacco utuntur: in eum quantum cupiunt imittentes Aptus & .n. uenter est illis: & iteque clausus itroque neque itestinum ullum aut epar apparet: uel id solum. nam densus est itus & obsitus: ita ut & paruuli ubi algore frigent

in eū subeāt. Amictus autē diuitibus quidem vitreus & mol-
lis ceteris æreus cōtextus. Nā sunt minerea loca & metal-
lorū sacūda itaque quæ super fundentes metalla ut lana exerceant
Quales autē habeant oculos oīo nō ausi scribere ne forte me-
qs mentiri putet ob sermōis incredibilitatē: tñ & id quod em-
dicā. Oculos circū exactos hñt: & cupiens accipiat ac custo-
dit quo ad rursus uidere idigeat: itaque apponens uidet: Et
multi quod casu proprios amittētes. ab aliis mutuant & uident
Sūt & locupletes quæ plures hñt oculos occultos quodē: & re-
positos. Aures illis sunt platani folia: prætereos quæ ex glan-
dis formant illi etenim. solū ligneas hñt aures. Cæterum
& mirabile aliud in regia cōspicatus sum. Speculum maxi-
mū supra puteū adiacēs nō adeo altū. Hūc in puteū si quis
descēderit: cūcta audiet quæ apud nos in terra loquuntur. Si
uero speculū intueris: oēs quodē urbes oēsque gentes uides nō
secus quæ si oībus adesses. Tūc & ipse meos uidi: & patriam
oēm an uero & illi me uiderint: satis exploratū nō habeo.
Quod si forte quis erit incredulus: neque his credēdū putet quū-
co pueniet sciet me uera dixisse. Tūc salutātes regem: & quæ
circa illum erant: nauem ascendentes ferebamur. Abeunti
autem mihi dona dedit Endymion uestes quidem uitreas
duas aereas autem quinq; lupineamque armaturam omnem
Quem in postere cuncta in ceto amisi. Misit & nobiscum
equo gryphos mille stadiis quingentis. Nauigantes autē
circa terram illam alias prouincias plurimas dimisimus præ-
ter labentes: Peruenimus & ad luciferum nup̄ inhabitatū
ubi descendentes aquas hausimus. Hinc zodiacum intro-
euntes: ad leuam quidem solem prætergrediebamur. circa
illius terræ marginem subnauigantes. Neque enim descen-
dimus: & quidem sociis id summe cupientibus: erat enim:

uentus qui nos a terra propelleret obuius tamen summus
prouinciam foecundam ac pinguem optimarum aquarū
ac bonorum multorum plenam. Atqui nubecentauri
hi scilicet qui phæthontis stipendia accipiunt: specula-
ti nos longe: ac delapsi noluerūt in nauē. Quique socios esse
cōspicati ocius abiere. Tñ. n. & equogryphis uale feceram
Nauigātes autē succedētē noctē ac diē delati uersus occidē-
tē puenimus ad lucernarū urbē (sic. n. illā uocāt) iā iter nō
ad inferiora secātes. Et autē ciuitas iter pleiades ac hyades
stellas sita ē. Zodiacoque multo inferior. Descēdētes autē ne-
minē quodē inuenimus lucernas uero multas decurrentes &
in foro: & secus portū deambulātes: aliquas quodē paruas &
ut egenas: ex magnis autē ac potētibus paucas & has ualde il-
lustres: ac nobiles. Domus illis & lychnaria seorsum unicui-
que fiebat nocteque appellabantur ut homines & uocē emittentes
audiebamus: neque nocebāt magis aut uolebāt & hospicio
suscipere. Nos tñ formidare: nec nō uel unus apud illos
coenare ē ausus. Principatus autē illis media in ciuitate cele-
brat. Hic pro oēm noctē earū sedet princeps: nocte unaqueque cō-
pellans: Quæcūque uero nō paret cōdēnat ad mortē ut tras-
fuga? Mors autē ē extingui. Astātes autē nos cōsiderabamur
quæ fiebat simulque lucernas respōdētes audiebamus: causasque
quo iure tardauerāt dicentes. Hic & lucernā nostrā cogno-
ui: interrogāsq; exigebā quæ domi sunt quomō se haberēt: ea
autē mihi illa oīa enarrauit. Et noctē quidē illam ibi mansi-
mus: Sequenti uero secedentes iā secus nubes nauigabamur.
Hic & coccygiam uidimus nubium urbem: uidentesque
admirati sumus: neque in eam descendimus: non enim per-
mittebāt flatus. Regnare autē ibi dicebāt coronā cōsophiōis

Tū ego Aristophanis poetæ recordatus sum hoīs qdē sapiētis & ueri ac in his quæ scripsit frustra nō creditus. Tertia autē ab hac die: & oceanū iā manifeste uidebamus terrarū autē nūq̄ præter aereas illas: & ipse quidē igneæ & micætes mihi ut p̄ phantasiā uidebant. Quarta autē die circa meridiē molliter aspirante aura & subsidente in mare deposuimus: Ut uero aquā attigimus mire ac supra modū lætati fuimus: oēq; gaudiū ex præsentib; faciebamus: & descendētes natabamus. cōtigit. n. pacatū & quietū eē pelagus. Sed ut uidef̄ sæpe nūero mutatio in melius maiorꝫ malorꝫ cōsueuit eē p̄cipiū. Et. n. nobis duos tm̄ dies feliciter nauigātib; illucente tertia ad orientē solē repente bestias uidemꝫ & cetos & alia qdē multa. Vnū at̄ oīum maximū & quingen torꝫ miliū stadiorꝫ magnitudie: aduēiebat hiās: & maris multū turbās spumaq; undiq; circūfusus. Dentes hūis his q; apud nos sunt fallis multo altiores acuti oēs ut spinæ ac e bore cādidiore. Nos iḡ quū postremo nos iuicē salutasse mus & āplexi essemꝫ. p̄stolabamur. Is at̄ iā aderat: q; ut nos absorbuit. cū ipsa nauī d̄bibit. Nō qdē cōtigit i dētes offendē: sed p̄ eorꝫ raritatē nauis i ducta itro cōcidit. Vbi at̄ itus couoluti fuimus: prio qdē tenebre erāt: & uidebamꝫ p̄fus nihil. Tādē eo hiāte uidemus catū magnū: & oīno altū & latū: capacē qdē: ac decē miliū hōinū ciuitati similē. Erāt p̄terea i ipō aditu & pui pisces & alia qdē bestia cōcisa multa nauīūq; uela: & āchoræ et hōinū ossa et onera. Circa mediū uero & terra & colles erāt: ut cōiicio ex ea quā cōbiberat crassitudie accumulati. Iḡ et sylua i his erat et arbores omnigenæ: oleraq; ac cuncta cultiuatis agris similia: circuitus autem terræ stadii ducenti et quadraginta. Erat autem uidere et marinas auces laros et alcyonas in arborib;

rib; nidificātes. Tūc uero plurimū lacrymati fuimꝫ. Deniq; subleuātes comites nauē ereximus: Ipsiq; silicib; excitātes ignē & accēdētes: cōnā ex his quæ adērāt fecimus. Aderāt enim omnigenū pisciū carnes: aquāq; e lucifero etiā habuimus. Sequēti uero exurgētes die si qn̄ hiasset cetus: sæpe qdē mōtes uidebamꝫ: quādoq; solū cælū: qn̄q; ifulas. Nā sentiebamus eū cōcite ferri ad oēm pelagi ptē. Postq̄ autē mansiōe iā assueti eramꝫ: accipiēs e comitib; septē de ābulabā p̄ syluā: cūcta lustrare ac explorare uolēs. necdū qnq; stadiis p̄cul iueni facellū quoddā neptuni ceu epigramate appebat. Nō postq̄ multū & sepulchra: & colūnas desup uenimus iuxtaq; fontē elucētis aquæ. & causis et latratū audimus: longe q; apparebat fumus & tuguriis qdā simillima. Studio at̄ accēdētes offendimus senē: & adolescētē sedule ac diligēter sulcos quosdā faciētes ac p̄ eos aquā de fontibus diffundētes: Læti simul ac timētes cōstitimus. Et illi qdē idē: & nobis simile merito passi: sine uoce steterē. Post uero multum tēporis q; uos estis aduenæ inqt̄ senex. Vtrū ne ex marinis estis diis: an uero infelices hoīes nobis similes? Et enim nos hoīes & i terra nutriti a quorei nūc sumus tenemurq; hac bestia circūclusi: neq; q; patimur satis nouimus. mori qdē uidemur uiuere autē credimus. Ad hæc & nos hoīes inquā sumus o pater ipsa cū nauī nup̄ absorpti. Accessimus autē nūc auidi scire q; i sylua sunt: quō se hēant. Multa. n. nobis & densa uisa ē. Deus at̄ ut uidef̄ nos duxit. te. s. ut i uideremꝫ scire uisq; nos in hac bestia inclusos eē nō solos. Sed dixere nobis tuā ipse fortunā: quisq; es: & unde huc introieris. Iis autē inquit nō dicam: neq; quæ apud me sunt scietis in primū hospitio recepti ex p̄sentibus bonis me dante accipiētis simulq; manus accipiēs nos duxit in domū. Parauit confestim & abun

de: cum subsellia ponēs aliāq; extruēs: olera nobis & cepas
apposuit: & pisces uinūq; etiā expediuit. Vbi uero uentri
p mēsurā satifecimus exigebat a nobis quæ passi sumus se
nex. Tū ego incipiēs cuncta illi ordine enarraui hyemē illā
& nobis quæ in insula contigerāt: tū aereā nauigationē &
praliū: ceteraq; usq; ad ceti absorptū. Is uero supra modū
admiratus: & ipse ex pte quæ circa eū fuerāt enarrabāt di
cens. Genere qdē sum cyprius o hospes Egressus autē e pa
tria ad mercaturā cū filio quē uidetis. aliisq; meis familiari
bus multis nauigabā i italiā nauī qdē magna ac uariis mer
cibus onusta: Quā forte i ore ceti dissolutā uidistis. Igit in
siciliā usq; feliciter nauigauimus. Inde uiolēto flatu ablati
terciā post diē i oceanū delati fuim⁹. hic i cetū icidētes & ipa
cum nauī ac comitib⁹ aborti: ceteris moriētib⁹ duo nos eua
sim⁹. Tumulātes autē illos tēplū Neptuno erexim⁹: i postea
eā quā uidetis degētes uitā. Olera qdē ex orto hēmus uelci
mur ex inde piscibus ac cepis: multa at ut uidetis ē sylua: &
sane uineas habet plures e qbus nobis uinū exorit⁹ dulcis
simū: fontēq; nō minus optia ac frigidissima aq; leuulū autē
substernimus e frondibus ignēq; succēdimus copiosā ad
uolātesq; uolucres aucupio depēdimus piscamur & uiuē
tes pisces ad raucū bestiæ guttur exeūtes. Hic & abluimur
si qn cupimus: & n. stagnū ē nō longe stadiorū uiginti circū
ferētia quodcūq; in se pisciū genus habēs: i quo & namus
& nauigamus parua in cimba quā ipse cōpegi. Annos autē
a ceti absorptu septē & uiginti cōnumerauimus: & alia qdē
æque ferre possemus: sed icolis nobis uicinis ualde malis &
onerosis offendimur imitibusq; & acerbis. Pape inq; ego &
alii qdā sunt in ceto? Multi qdē iqt & imāsuēti ac uisu de
formes. Nā occidētalem i primis syluæ parte; Tarichanes
inhabitāt

inhabitāt: gens oculis qdem anguillinis & facie gābarea?
bellatrix furibunda ac mordax. aliā q ad dextrū deducit la
tus. Tritonomēdites tenent superiorib⁹ qdem ptibus homi
nibus similes: murilegis uero inferioribus. si qdē aliis minus
immites sunt ad lena; uero carcinochires & thynoccephali
foedera adinuicem & auxilia hñtes. Mediterraneā deniq; pa
guradā ac psittopodes: genus bellicū ac cursatile. Quæ ad
orientē ad ipsū. s. bestiæ os uergunt deserta ut plurimum
sunt & a mari stagnātia: tñ & hæc ego teneo: uedtigal psit
topodis ex soluēs ānis singulis ostreas qngētast & ea qdē
puicia talis est. Vos at pspicere oportet quō possimus tot
cū gentibus plari: & quo iure uiuere. Quot iquam ego oēs
hi? Plures inqt mille. Armis at qbus utunt⁹ nullius inqt pi
scium ossibus. Igit in quā ego feliciter dimicabimus si nos
his bello congre diamur utpote q armati cum his inermes
sunt. Idq; factum bene. Si. n. supabimus ceterā sine timore
trahemus uitā. Quæ ut pbauimus abeuntes ad nauem ac
cingebamur. Belli at ratio futura erat: tributū nō datio: iam
pacto tpe imminente. Et illi qdem misere tributum postulan
tes. Is uero supbe respōdens nuncios effugauit. Primi igit
Psittopodes & paguradā scitharo (sic. n uocabat⁹) indignati
cum tumultu iuaserunt: Nos uero aggressum pudentes ste
timus armati insidias statuentes hoium qnq; & uiginti. Præ
ceptū at erat his: ubi ptergressos inimicos uidisset insurge
re qd & pferere: Nā insurgentes a tergo cedebāt illos. Nos
uero & ipsi uiginti quinq; (siquidē scintharus eiusq; filius
comilitabāt) obuiauimus: Comitētesq; manu; ira & fortitu
dine piclitabamur: Deniq; uertentes eos i fugā ad suas usq;
latebras ifecuti sumus. Cæsi at ex hostib⁹ s. hoies nonagita

e nostris uero unus: Qui & gubernator tergū sardinula pi
sce perfossus. Die quidē illa & nocte bellico perstrepuimus
sono: tropheūq; statuimus aridum delphini tergū infligen
tes. Sequēti uero die aderāt & alii quæ facta fuerant sentien
tes. Dextrū quidē cornu Tarichanes: quos & Pelamus du
citabat. Leuū Thynocephali mediū; Carcinochires tene
bant: na; ea gens: quā Tritonomēdetē dicebāt: quiescebat
neq; sociis suffragia afferre uoluit. Nos uero congressi apud
neptunium tēplum obuiauimus: manūq; cōseruimus: mul
to clamore usi. Resonabat autē cetus: ut ex uocibus antra so
lent. Hos itē a tergo insecuti fugauimus in sylvam reliquū
terræ tenētes: Neq; post multū nūcios mittētes sustulerūt
suos in bello mortuos fœdera & amicitias postulantes. No
bis uero de amicitia uel fœdere nō est uisus. Sed postera die
concedētes ad eos: pene omnes cæcidimus: præter Tritono
mendetes: Siquidē ii ut uidere quæ contigerāt: præuenien
tes ad ceti raucalia loca: exitūq; inde nati desiliere in mare.
Igit̄ puinciā circueūtes iā hostibus uacuāde cætero absq;
timore habitabamus palestris aliisq; gymnasiis plurimū ac
uenationibus dediti. Quādoq; uineis exercētes eramus aut
ex arboribus poma legētes & oīo his similes: Qui in maxi
mo & ieuitabili carcere conclusi cōuiuāt & gaudēt. Annū
& mēses octo ibi exegimus. Nono autē mēse quū bestia ad
tertiū esset oris hiatū (tunc. n. id semel quolibet anni tēpo
re faciebat: ita ut nos coniectura assequeremur quattuor ea
esse anni tēpora) Ad tertiuū igit̄ (ut prædiximus) oris hiatū
cōfestim uocē ac tumultū audiebamus: ut nautarū præcipiē
tiū ac remigatiū. Turbati igit̄ ad ipsū bestiarū os ascēdimus
stantesq; intra dētes inspiciebamus oīum quæ ipse uideram
inauditū miraculū. Homines magnos dimidii stadii statura
magnis

magnis isulis n̄ secus q̄ triremib; nauigātes. Vidi equidē in
credibilibus simillima: scribo: dicā tñ. Insulæ erāt in longū
porrectæ arduæ nō multū: quæq; q̄tū stadiorū centū circun
ferentia centūq; in se hñs ac uiginti semistadios nautas horū
aliqui utrinq; insulæ lateribus ilidentes ordine remigabant
cypissis magnis ipsis cū ramis ac frondibus tanq̄ remiis. Po
ne at̄ ad ipsam puppe; uidebat̄ gubernator: ut icolle quo
dā sublimi ære; regens gubernaculū lōgitudine stadiorū
quinq;. Ad prorā uero ex his bellatores fere q̄draginta ar
mati pugnabāt hominibus p̄ter comā omnino similes ip̄a
enim coma ignis erat & ardebat: ut galearū usu nō sane pro
fecissent: pro uelis uero uentus in sylvā incidens quæ plu
rima cuiq; inerat sinuabat insulā & deferebat quo governa
tor ipse cupiebat: Erāt & in his p̄fecti ad remigium incitan
tes ac ocius mouentes quemadmodum in lōgis nauibus cō
sueuerunt: Primum igit̄ duas uidebamus aut tres: postremo
ut sex centæ apparuerē: stātesq; seorsum cōmittebāt plium
ac pugnabāt. Multæ q̄dē aduersus sese urgentes proris dis
sipari mutuo: multæq; impulsu obrui. Aliæ potēter quidem
cōnexe certabāt: neq; facile ab inuicē soluebant̄. Qui uero
ad prorā sortiti pugnabāt oēm ostēdebāt industriā: cōscen
dētes & maētates: neminē at̄ captiuātes p̄ ferreis at̄ rostris
solpos magnos inuicē cōnexos iaciebāt qui & syluis com
plicati tenebāt isulas. Iaciebant etiā ac cedebāt ostreis quo
rum unū uix currū impleat: & spōgiis iugareis. Hos autē du
cebat Eolocentaurus illos pelagopotes. Pugnare autē ipsis
ut uidebat̄ contigit prædæ gratia. Etenim dicebat̄ pelago
potes mltos: Eolocentauri delphinorū greges surripuisse:
ut erat audire uocantibus illis uicissim: & regū nomina cō
clamātibus: Deniq; supererāt qui ex Eolocentauro: & ho
b iii

stium insulas subruūt cētum circiter & quadraginta tresq;
ipsis una cum hominibus capiuntur. Cætera uero puppe;
uertentes euasere. Sane ii ppaulū post illos infecuti uespe;
re facto ad naufragia conuersi; plurima obtinere suaq; ex-
cepere. Etenim insula nō minus octuaginta subruerāt. Sta-
tuerūt autē trophæum non nauallis sed insularis pugnae in
capite ceti unam ex hostiū insulis suspendētes. Nocte qui-
dem illa circa bestiam cōmorati sunt retinacula ad illam alli-
gantes & ancoris iaciētes. Nam utebantur ancoris magnis ui-
treis fortissimis. Postera autē die supra ceti tergum litantes
nosq; ibi tumultantes abiere lati: & ut pæana canētes. Hæc
quidē quæ in insulari pugna gesta sunt.

Luciani De Veris Narrationibus Liber Incipit Secundus.

Nterea nō iam ferēs ego meā in ceto moram man-
sionisq; illius tædio affectus querebā quā inde ar-
te nobis pateret exitus. Et primū quidē nō inuie-
nissum ad dextrum latus fodere: perq; defossum foramen tē-
tare fugam incipiētes igitur p̄cidebamus. Vbi uero incūbē-
tes q̄tum quinq; stadia effodimus nihil perficiētes ab ope-
re destitimus. Tum syluā ex uere ducebamus: foreq; cetum
morituru;. Quod si fieret facile licere egredi. Igitur ab ultima
caudæ regione incipiētes comburebamus: & dies quē septē
ac totidē noctes a calore insensibilē se bestia præbuit. Porro
octaua ac nona itellexim p̄stio illū robore n̄ teneri: quū ha-
bat n̄ solita cū uehemētia cū neq; hiatū suspēdebat ac p̄tra-
hebat. Sed cōfestiq; subsidebat. Decima autē & undecima mo-
ri uidebat: deformisq; erat ac male olēs. Ad duodecima uix
excogitauimus picilitari nos & in cadauere cōcludi in hiante
ceto cuneos submitteremus: quo pansæ fauces in posterū
non cōiuerēt. Itaq; maximis trabibus illius erigētes ora na-
uam

uem parabamus aquæ plurimū inferentes: & ad necessitatē
cætera gubernator futurus erat scintarus. Postera quidē die
iam ille mortuus erat. Nos uero attrahētes nauē. & per rari-
tatē dentiū educētes ac explicantes leniter in mare demissi-
mus. Ascendētes autē in dorsum apud insulare trophæū Ne-
ptuno imolauimus ibiq; tribus diebus māsimum (erat. n. trā-
quillitas) Quanta uero nauigantes abscessimus. Hinc nos
multis ex insulari pugna cadaueribus obuiauimus: & appli-
cātes corpora dimēsi mirabamur. Dieb; autē quibusdā nauiga-
mus multa aeris tēperie usi: tādē uiolēto se imittente borea
frigus magnū securū est. Sub eoq; totū glaciē astrictū ē pe-
lagus: nō modo in superficie. Sed & in profundū & alte quātū
passus trecēti ut descēdētes sup glaciē cursaremus. Quom-
autē uentus acrius incrobresceret: nosq; sui uehemētia nō to-
leraremus: tale quiddā fecimus. Qui uero in ea re sentētia;
dicebat erat scintharus. Igitur in aquā specu maximū fodiē-
tes eo latitauimus diebus triginta ignē excitātes ac nutrien-
tes uescebamur piscib;. Si quē fodiēdo plurimos iuenieba-
mus. Vbi uero quæ ad comētatū fuerāt defecere: egressi in si-
xā nauē euulsimus: dantesq; uelū trahebamus ut nauigātes:
moliter ac leniter per glaciē delapsi. Quā autē die tepidio-
ri aura inspirāte omne gelu defluerat: iterūq; fluctus suc-
cessere glaciē penitus soluta. Iā uero & stadia tercētū exege-
ramus: quū ad insulā delati nō ad eō magnā & eā desertam
aquas hausimus (iā enim defecerāt) taurosq; syluestres ibi
duos arcu cōfecimus. Ipsi autē tauri cornua nō in fronte. Sed
in ipsis habebāt oculis: ut Momo placuit. Post nō multum
in pelagus deuenim; nō iā aqueū: sed lacteū: & in eō insula
apparebat alba refertā uitibus: erat autē insula caseus maxim;
coagulatus quemadmodū postea comedentes didicimus:

eius aut circumferentia stadiorum viginti quinque ipse aut uites
uuis plenae quas coteretes lac: non quod uinum bibimus. Tēplū
aut in media erat insula Galathae Nerei sacrum: sicut ostēde-
bat epigramma. Quoad igitur in insula cōsedimus: esca quidem
nobis ac cibus terra fuit. lac aut ex uuis potus. Regnare aut
in regionibus his dicebat. Tyrona Salmonei cum a Neptu-
no honorē accipiens ex actis aut in insula diebus quinque sexta
egressi sumus portu pacato pelago ac aura quadam impellē-
te. Porro octaua die nauigantes lacteū excessimus iterumque
salsum ac ceruleū in secates: uidemus homines multos su-
pra mare decurrētes: omnino nobis similes & corporibus
& magnitudine propter solos pedes: siquidem hos suberinis ha-
buerunt. Quare (uti existimo) & phellopodes appellati sunt
Mirabamur aut uidentes nullatenus demergis: sed fluctibus
super extare intrepideque incedere. Qui & accedentes saluta-
runt nos graeca uoce. Dicebant aut in phellonā eorum patriam
properare. Cōmeabant igitur nobiscum percurrētes certo uia-
rum spatio postea cōuersi ab itinere abibant feliceque nobis na-
uigationē orantes. Postmodum autē non multo exacto tē-
pore & insulae multae apparuere. Prope quidem a leua phel-
lona ad quam illi properabant ubi ciuitas super magno sube-
re habitabatur. Longe aut & ad dextrā magis: quinque ma-
ximae insulae & eminentes ignisque ab eis ascēdebat multus.
Per prorā aut una lata & humilis: distans stadiis non minus
quingentis. Iam prope aderamus & mirabilis quadam aura
ad nos penetrauit dulcis: & odifera qualem historicus he-
rodotus a felici arabia spirare dicit: aut tale nobis dulce as-
flauit quale a rosis narcissis: hyacinthisue: liliis: uiolis: myr-
to: uel lauro: redolere consueuit. Odore igitur laeti bonumque
aliquod longis ex laboribus praesumentes: iam insulam

breui spatio propinquē spectabamus. Hic & portus uidemus
plurimos tranquillos & magnos nitētiaque flumina leniter in
mare prūpere: prataque & syluas & canoras aues aliisque quidem
plittus canētes: multas aut super ramos. Aer aut leuis ac pla-
cide spirās e regione circumfundebat & alacres quaedam aurae spi-
rantes leniter sylua mouebant: eoque motu laetū ac cōtinuū
quoddam modulamen sibilabat simile oblique phistulae i de-
fertis locis modulati. Audiebant tamen uirū clamor. & applau-
sus: ut cōmixte multitudinis non tumultuaris: sed qualis in cō-
uiuio quibusdam quidem sonantibus aliis aut exultantibus. simul ac
phistula uel cithara modulantibus. His illecebris deferebamur
in portū: egressique nauē: Scinthae in ea & ex sociis duos di-
misimus. Procedentes aut per lorēs quoddam pratū in custo-
des iniecidimus ac ministros qui nos roseis uinculis uinciētes
(id. n. apud eos maximū ē uinculū) ad principē adduxere. a
quibus & per uiam intelleximus eā esse beatorum insulā: regnareque in ea
creticū Rhadamantē: ad quem ubi adducti fuimus stetimus in
ordine iudicandorum quarto in loco. Erat aut prima causa de aia-
ce talamonio: an illi in herouū numero esse liceat. an uero non
Accusabat aut quod furis actus se ipsum necauerit. Denique mul-
to prius habito sermone uisum ē Rhadamanti tradere eum
hippocrati coo medico helleborum bibiturū: indeque iam melius
sapientē in herouū cōfessum recipi quā moriēmur subire &
nos debere iudiciū. Secūda aut causa amoris erat Thesei. scilicet ac
Menelai per helena certatiū cuius illa cohabitare debeat.
Et Rhadamas quidem cum Menelao iudicauit qui & coniugii hu-
ius gratia tantis olim laboribus sese subiecerit periculisque. Et
enim Theseo ipsi alias esse mulieres. Amazonē. scilicet ac Mino-
is filias Tertia uero de primo accubitu Alexandro scilicet
Philippi filio & Hānibali carthaginensi: iudicatumque ē Ale-

xādrū pcedere ei; sedes posita ē apud cyrū psem primū
In quartā autē cām nos adducti sumus. Et is qdē interroga
uit qd nā passi essemus q̄ iā uiuētes ad sacrū illū coetū de
uenimus. Nos autē ex ordine cūcta illi enarrauimus. Tū no
bis paululū e loco sūmotis: diu in cā pensitabat: eāq; cōmu
nicabat sociis secū assidētib;. Cōfederāt autē cū eo & alii q
dā multi: tū & ante alios atheniensis Aristides cognomēto
iustus cui ut placuit decreuere ut daremus poenas curiosi
tatis & eius q̄ i populo uersati essemus q̄ncūq; fuissē ex
tincti quū moriremur subire & nos debere iudiciū. Nūc ue
ro p̄taxato tpe licere nobis i isula apud heroas uersari ideq;
abire. Prescripsere & recessus terminū nō āpliūq; mēses sep
tē: Tū florū uinculis q̄b; pauloante nos deuixerāt solue
bamur: ac in urbē adducebamur ad beatorū cōuiuū. Ipsa q
dē ciuitas ois aurea. Murus autē smaragdo lapide cōstruct⁹.
Porro hui⁹ portæ septē sūt simplices quidē monoligneæ
cinamomeæ. Pamentū uero ciuitatis & itra mœnia tetra
eburnea. Oīum deorū tēpla berylo lapide cōstructa: & alta
ria i eis maxia uno e simplici lapide ametysto: ubi & diis i
molāt. Per ciuitatē uero fluuius defluit unguēto optio hu
iusq; latitudo regaliū cubitorū cētū altitudo ut cōmode na
re posses porro ipsis Balnea domus magnæ sunt uitreæ ci
namomo succēsa. Pro aqua ros tepidus i aenis uersat. Utū
tur autē uestib; purpureis tenuissimis ut araneæ filis cōtex
tis. ii corpora nō habēt: & i palpabiles sunt absq; carne. For
mā autē & effigiē solā habēt ac ostēdūt i corpore tamē quū
sint stāt mouent̄ itelligūt uocēq; emittūt: oīnoq; similis ui
detur eorū aīa: ut nuda qdā figura corporis similitudinē cir
cūdata. Siquis autē nō tetigerit nō credet qd uidetur nō eē
corpus. sunt. n. ut umbra recte nō nigre. Se nescit nemo

sed ea ætate: qua se eo cōtulit pmanet. Deniq; hic nūq; est
nox: neq; dies clauissima: sed q̄le crepusculū eē solet iā au
rorā apparente ante oriētē solē. talis lux terrā habet. Qua
re & unū solū āni tēpus nouere. Semp. n. uer ē Vnusq; uē
tus spirat zephyrus. At quidē locus cunctis quidē floribus
māsuētis plātis & ūbrofis uiret. Quæ illic sunt uinex duo
decies ānis singulis florent duodeciesq; uuas reddūt. Mala
uero granata ac mela: cæteraq; pomater decies dicebāt. si qdē
lunæ ut uidetur cursu germināt: ānoq; in tredecim lunas di
uiso terdecies poma reddūt p frumēto uero spicæ in sūmi
tate paratū panē emittunt: ut fungos eē uidemus. fōtes sūt
p ciuitatē: aquæ quidē quinq; & sexaginta ac trecēti. Mel
lis autē totidē Vnguēti quingēti. Verū & hī minores sūt.
flumina lactis septē: & uini octo. Cōuiuū autē celebratur
foris ciuitatē in elysio cāpo. Et enī paratū est pulcherrimū
& circa illud nemus oī arborū specie cōsitū umbrā discū
bētib; ex se pferēs. Stratū autē substernūt e florib;. Mini
strāt Quidē ac cūcta afferant uēti p̄ter uinum miscere. Si
quidē eo nō indigent. Nā ad mensarū circuitum arbores
sunt uitreæ magnæ e micāti uitro. Harū fructus calices sūt
oī speciarū operis ac magnitudinis. Vbi autē quis ad cōuiuū
um accesserit: unum uel ex calicib; duos uindemiās mensis
appōit idq; cōfestim replentur. Pro fertis uero lasciniæ mu
siceq; uolucres cætera flores e proximis pratis ore legen
tes cum cantu circa ac supra uolentes infra demittunt. dis
cumbentibus odorem suauissimum ingerentes. Cæterum
densa nubes unguentum combibentes e fontibus ac flu
mine supraq; cōuiuū sparsæ præmentibus uentis leni
ter ut tenuissimum rorem distilant in cōuiuio autem Mu

sicæ & cantilenis uacant. Cântantur aut̄ in primis Homeri uersus ipseq; Homerus adest isq; cū iisq; cōuinat supra Vlysses discubēs. Igit̄ & choreæ sunt e pueris ac uirginibus Ducūt aut̄ choreas & cōcinūt Eunomus locrus. Ariū lesbi⁹ & Anachreon & stesichorus: Nā & hūc apud eos uidi iam ipsi Helena recōciliata. Vbi aut̄ ii quieuerunt secūdæ choreæ ac cedūt e cygnis philomenis ac hirūdib⁹. Post has iā tota sylua modulat̄ ducentib⁹ uētis uidq; maximū ad leticiā hnt̄ fontes duo sunt circa cōuinū. Vnus quidē risus: alter aut̄ leticiæ ac uoluptatis. Ex abobus hi principio oēs bibunt: in cōuiuio prius nihil oīo degustātes. Deinde reliquū lati ac ridentes exigūt. Volo ex insignib⁹ uiris quos apud eos uidi dicere. Oēs qdē semideos. Qui & sub ilio militauerunt: p̄ter locrensem Aiace: Illū solū dicebāt in ipiorū loco multari. Barbarorū aut̄ utrūq; Cyx: Scytāq; Anatharsim & tracēzamolxim Numāq; italicū necnō & lacedemoniēsem Ligurgū & Photionē & Tellū atheniēses: & p̄ter piadrū sapiētes oēs. Vidi socratē Sophrōisci cū Nestore & Palamede uersari circa quem hyacinthus lacademōius & chespiseus Narcissus & Hylas aliiq; boni. Videbant̄ aut̄ ad Hyacinthū magis delecti idq; multis argumētis. Dicebāt aut̄ Rhadamātē ei irasciminiq; sæpe numero uelleq; illū a sacra insula excludere si stulte aliqd̄ admitteret: neq; ommissa temeritate cōuiuari uelit. Solus Plato nō aderat. sed illū fictā ab eo ciuitatē inhabitare dicebāt utētē politica & legib⁹ Quas ipse cōscripsit. Qui qdē circa Anstippuz & Epicuz erant primi apud eos habebantur quum lati essent et alacres et ad bibendum paratissimi. Aderat et Aesopus phrygius et quot quot ad risum facile mouent. Diogenes quidem synopeus tantum a pristina uita mutatus erat:

ut coniugio meretricē Laidē acciperet: quiq; sæpe numero ab ebrietate surgēs nutabat. Stoicorū aut̄ aderat nemo. Adhuc. n. ascendere dicebant̄ erectū uirtutis collē. Audiuimus & de Chrysipto scilicet nō primū illi licere in insulā ascendere: ni se prius expurget elleboro quater accepto. Academicos dicebant uelle quidē uenire cōtinere se tamē & cōsiderare neq; adhuc cōprehēdere an illa insula talis sit. Sed (ut cōiector) Rhadamātis timere iudiciū. Quoniā & ipsi iudicia demoliri conati sunt. Ex horū numero dicebant cōmotos esse multos ut una cum his quæ ueniabāt & ipsi accederēt: Sed ut degeneres defecisse in uia: timentesq; ne forte cōphenderēt̄ media ex uia repedasse: ii qdē iter præsentēs dignissimi erāt & in primo hebāt̄ loco. honorāt̄ aut̄ Achillem maxime & post hūc Theseū. Quod uero ad coitum & uenerē pertinet: cōmiscēt̄ mulieribus indiferēter pallas & cunadis spectatibus: idq; nullatenus putat̄ turpe. Solus socrates iurat se eo mūdū eē: & qdē scientibus cūctis illū peierare idq; sæpenumero Narcissus & Hyacinthus cōfidentur ille aut̄ negat. scemina sunt oībus cōmunes: nemoq; cōplici inuidet. Sed sunt in hoc uel maxie platonici: ipseq; foemina uolētib⁹ se exhibēt̄ minime reluctātes: Nūdū duo aut̄ tres dies exacti erāt: & accedēs ego ad Homerū poetā: quū ambobus otīū esset: & alia qdē plura: tu; & unde esset rogabā. Id enim dicēs apud nos quæri solere usq; i nostrū tēpus Is aut̄ neq; se ignorare inqt̄ quosdā eū chiu; aliquos smyrneū: multos phoceū autumasse. Esse autē se dixit babylo niū & apud qdē multos nō Homerum sed tigranē noiatum esse. Postremo quam apud græcos obses haberet̄ denominationē pristinam amississe. Ceterū carmina quæ a multis reprobata sunt interrogabam: an̄ne ab eo conscripta fuerint.

Is autē cuncta sua eē dicebat. Spnebā ego zenodotū & ar/
starchū grāmaticos illorūq; loq̄citatē. Vbi autē hic abūde
mihi satisfecit iteq; illum iterrogabā. Quare ab Achillis ira
principiū sumpserit. Sic. n. inquit mihi i mētē uēit nihil so/
lertius cogitāti. Tū & illud an Illiadē post odisseā cōscrip/
sit: qđ multi affirmare uolūt is autē negauit neq; unq; se coc/
eū fuisse dicebat: qđ de eo multi & affirmare uoluerūt qđ au/
tē cæcus nō fuerit statī sciui uidebat. n. quare nō erat opus
ipm pcontari. Accedēs. n. interrogabā isq; ex aduerso pm p/
te ac urbane respōdebat maxie post cām ubi uicit. Erat. n.
libellus cōuitioꝝ quidā cōtra eū latus a Tersite qđ hunc in
suo poemate spreuit gibbū. Vicitq; Homerus Vlisse orāte
& eius cām defendēte. Post uero id t̄pis aduenit & pytha/
goras famius septies mutatus qđ in tot aialib; uixit. Tūc
enī primū aiæ errores finiuit. iudicatūq; est recepi i sacro cæ/
tu. Dubitabat autē adhuc an ne Pythagorā se uel magis Eu/
phorbiū appellaret. Empedocles quidē & ipse uenit. Sed
circūcoctus ac totū corpus exustus: nō tū receptus est: qđ
id multis tū p̄cib; postulasset. Procedente autē tēpe statue/
runt agones quos thanatusia uocāt. Certauit Achilles qn/
quies. Theseus septies. Et alia quidē cuncta lōgū esset cō/
memorare Summā autē gestoz scribā. iteq; uicit Cyrus qui
ab Hercule deducitur Vlysem p̄ corona decertās. Pugil/
laris æqualis fuit Ario egyptio. Qui in corintho sepultus
est & Epimutuo se urgentib;. Ludi autē quē p̄cratiū uo/
cāt. apud illos premiū nō pōitur. Porro cursu certatiū non
plāe meminī quis uicerit. Poetaz sane (ut ueꝝ fatear) sup̄a
bat Homerus. uicit Hesiodus. Brauia oib; erāt coronæ cō/
nexæ ex pauonū pēnis. Certamine qđē iā pridē p̄fecto nū/
ciatū est qđ i ipioꝝ loco multarent: p̄iectis a se uiculis: & cu

stodib; sup̄atis: p̄ insulā irrūpe. Duces autē illoꝝ esse Phalari
agrigentinū: & busiri egyptiū thracēq; Diomedē: Scironē:
& pityocatapē. Ut uero hæc audiuit Rhadamas: statuit he/
roas i aciē sup̄ littus. Duces autē erāt Theseus & Achilles: A/
iaxq; Thelomōius iādudū sapiens: cōmittentesq; manū pu/
gnauerūt. Tādē heroes Achille multis qđē dignius ac glo/
riosius pugnāte cōflixerunt. Cōflixit & socrates i dextero
latere ordiatus: multo magis qđ quū uiuēs apud Delū pugna/
uit. Et. n. q̄ttuor ex hostiū numero irruētib; i eū nō fugit: s;
uultu i trepidus cōstitit. Cuius i postez rei gratia Brauium
pulchꝝ ac magnū delegerunt: ortū. s. ante ciuitatē: ubi so/
dales & amicos cōuocās disputabat nec academiā locū ap/
pellās. Cōphēdentes eos qui uicti fuerāt & ligātes: remi/
serunt multo durius puniendos. Scripsit & hāc pugnā Ho/
merus mihiq; abeunti libros dedit ad nostros hoines dese/
rendos. sed & hos i postez cū & reliq; suppelledilem ami/
simus. Erat autē poematis initiū. Pādē defunctorz bellū mi/
hi semideoꝝ. Nūc dea tūc nero fabas excoquentes quē ad/
modū lex apud eos est ubi bello sup̄auerit comederunt. uic/
tritia dona festozq; egerūt dies. Solus Pythagoras cōuiuio
oīno defuit: Stabat. n. lōge ieiunus sedens: & fabaz esū gra/
uiter ferens. iā uero mensib; sex exactis septioq; mediante
nona res ac casus ispatus cōtingit. Siquidē cinyras scintha/
ri filius cū p̄cerus tū & i primis pulcher Helenā multo iā tpe
depibat. ipsa autē nō obscure trahebat adolescentē amans.
nutibusq; in conuiuio agebant adinnicemq; bibebant. So/
liqne surgentes errabant per syluam. tandem quum ex/
arderet Cinyras potiriq; posse desperaret: consuluit He/
lenam rapere: idque item & illi uidebatur: abeuntes/
que ad aliquam proximarum insularum proficisci aut in

phellonā aut in tyronā: addiderūt & huic cōsilio cōiuratos
meis e comitibus tres audacissimos ac robustissimos? Et pa
tri qdē suo id nō indicauit Cinyras: ut pote q̄ uidebat rei i
pedimēto fore: Ita q̄ rē ex sententia p̄fecere. Vbi. n. nox ad
uenit (ego qdē nō aderā sed contigit me in conuiuio discū
bentem dormire) ii clam aliis Helenam accipientes in pe
lagus delati sunt. Media aut nocte excitatus. Menelaus: ubi
uacuū thorū sensit: clamorē emisit: fratrēq; secū arripiens
cōcitus uenit ad regē rhadamātē. Porro illucēte die rettule
re speculatores nauē se uidere nō longe distantē. Quare af
sumēs. rhadamātus ex herois q̄nquaginta cōpulis in mo
noligneā nauē ascēdere asphodelinā iussit p̄dones insequi.
At uero ii persequētes & qdē ex aīo circa meridiē cōphen
dunt eos tunc primū in lacteū oceani pelagus secus Tyro
nam tantū itineris trāsgressi sunt ut fugerēt roseisq; catha
nis cōnectētes nauē ingressi sunt. Ipsa qdē helena lacryma
bat: erubescēs q; opiebat latitās. uultu in terrā dimisso. Rha
damas aut perscrutatus si forte e meis alii cū Cinyra inter
fuisent: ut nullū dixere: Cinyrā ac cōiuratos suos a uerecun
dis uinciēs: misit in impioꝝ locū malua primum duriter fla
gellatos. Decreuit itē & nos ante prætaxatuꝝ tēpus exclude
re. Succedēti tātum die in insula moraturos. Hinc ego dole
bā & lacrymis p̄fusus angebar: & ego bona quæq; amittens
iteꝝ errare cogeter. At illi contra unum solamē adhibebāt:
q̄ effem eō non post multam tēporis una uēturus. Iā in fu
turū mihi sedē ostēdebāt: & locum meū optimus q̄busq; p̄
ximū. Accedēs ergo ad Rhadamātem orabā iugiter ut quæ
mihi futura erāt præcideret. quæq; sit nauigatio futura ostē
deret. Is aut inq̄t in patriā me affuturū: multis primum erro
ribus ac periculis uersatum. Regressus at tēpus addere no

luit sed & cōtinguas ostēdens insulas apparebant aut nu
mero quiq; & alia sexta remotius. Has iuxta insulas inq̄t
esse impioꝝ sedes: a quibus ignem iā uides plurimū ascen
dere. Sexta aut remotior illa somnioꝝ est ciuitas: post hāc
& calipso ne est insula sed neq; iā tibi uidet. Postremo ubi
has omnes præterlaberis: tū deuenies in magnā illā terrā
ei quā habitatis ex aduerso positā: ubi multas passus præ
tergressusq; nationes innumerabilesq; iter hoies peregrina
tus: tempore tādem certo in alterā applicabis terrā. Hæc
ubi dixit euellēs e terra malbæ radicē: protēdit mihi: huic
orare iubēs: Si q̄n maximis in periculis uersaremur Admo
nuit aut si tpe tādē in hanc reditemus terrā: neq; igneꝝ gla
dio cædere: neq; lupinis uesci neq; puero supra octauū de
cimū anū iherere. Horūq; si memor iqt fueris spē habe tui
ad insulam: reditus. Tunc eq̄dem quæ mihi ad futurā nau
igationē sup̄peditaret parauit: quū uero tps erat cōuescebat
illis succedēti qdē die accedēs ego ad Homerū poetā ora
bā ut bimeteꝝ mihi epigrāma faceret: qd̄ ut fecit colūnā be
rylli lapidis erigēs supra portū isculpsi. Id aut tale erat lu
cianus diuis hæc uidit cūcta beatis Carus: & hic ppriā cō
tulit i patriā. Manēs aut & diē illā: sequēti ascēdebā comi
tātibꝝ herois. Hic mihi & Vlisses accedēs clā pēlope epi
stolā dat i ogigiā Calipsonæ isulā deferēdā. Transmisit &
mecū Rhadamas trāsuectore naupliū: ne qs nos cōphen
deret si forte ad isulas laberemur: ut aliis p̄ mercibꝝ nau
igātes: Vbi uero p̄cedentes odorifere aera relinq̄mus repē
tesctor quidā pessimus suscepit ut bituminis: sulphuris:
& picis simul ardētis. Nidor aut erat ingratus & iportabi
lis ut assatoꝝ hoinū aer turpidus & caliginosus: stillabatq;
ab eorū ut picis gutte. Audiebamus & flagelloꝝ sonitū:

multorūq; hoīum fletū. Ad cæteras qdē nō accessimus: in hāc uero descēdimus eaq; talis erat. Circū omnis in p̄ceps & arida aspera; & cautibus horrida. Arbor aut̄ nulla neq; aq̄ inerat. Nos tamen applicātes p̄ præcipitia illa inuiamq; quādā senutā ingressi sentibus ac tribulis plenā plurimam terræ illius uidimus deformitatē. Procedentes aut̄ ad carcerū & poenarū loca. Primū qdē loci naturā admirati sum⁹ Ft. n. oē solū gladiis qbusdā ac tribulis effebruerat. Circum aut̄ flumina decurrebāt. unū qdē lotabri & id tetrum alterum autem sanguinis: Porro in interioribus tertiū uidebat̄ igneū: idq; magnū appime & imēsum defluebatq; ut unda ac maris more fluctuabat. Habebat et̄ pisces: & qdē multos igneis terribis similes: paruis uero carbonibus ignitos: quos lycniscos uocāt: Aditus ad cūcta illa un⁹ erat: & is arcus. Terribilis ac poenalis portior stabat Thimon atheniēsis. Ingressi tñ Nauplio ducente uidemus eos qui ī poenis erāt. Et qdē reges multos: inferioresq; alios plurimos: eorūq; aliquot agnouimus. Vidimus & Cinyron fumo succēsum apudibūdīs; suspēsū apposuerāt & historici supra cuiusq; uitam inscribentesq; & peccata quibus multantur. Maxima omnium poena afficiebantur: qui uitas ac aliorum mores inscribentes mentiti sunt ueritatem obscurantes. In quib; Ctesias Cnēdius & Herodot⁹ erat aliiq; multi. Hos ego inspiciēs bona sūpsere cūsisus. ut pote qui mihi eram conscius in meis ipse scriptis nullatenus mentiri. Ocuis igitur ad nauē accelerās (neq; n. uisum āplius fere poterā) ualeq; Nauplio faciēs abscēsimus. Post uero nō multū & sōniorū īsula penes apparuit: instabilis ac incerta uisu. Habebat aut̄ & ipsa somni' sialiquid simile. Secedebat. n. accedētib; nobis: & subsugiebat. lōgiusq; euadebat. Cōprehēden

tes eā tñ: ac in portū delati: quē somnū uocāt: penes eburneas portas: qua galli tēplū inerat circa uesperā descēdimus. Tum ī urbē succēdēs: somnia quidē multa ac uaria uidim⁹. Primū qdā nolo de ciuitate ipsa scribere qñ qdā antea nemo scripsit: nisi forte Homerus: qui neq; accurate ut potuit. Hāc quidē circū ac undiq; surrexit sylua. Arbores autē sūt papauera ac mandragore: hasq; sup uespertilionū multitudō. Ea enim sola in īsula ales gignit. Flumen autē iuxta defluit qdē nyctiporū uocāt. A portis fontes duo scatēt hisq; nomina uni quidē Negretus alteri uero panychia ipsa aut̄ ciuitatis moenia sublimia uaria iriq; colore simillima: portæ quidē nō duæ sunt ut Homero placuit sed q̄ttuor duæ quidē defidiæ & molliciei cāpum respiciūt: una ferrea altera e cornu facta: hisq; mortifera: terribilia: ac crudelia sōnia efferunt. Duæ aut̄ ad portū & mare una quidē cornea altera aut̄ eburnea: qua nos urbē ingressi sumus. Introeūti autē ciuitatē a dextris quidē est noctes tēplū. Quippe deos colūt & gallū maximæ illiq; secus mare sacellū ē. In sinistra autē sōni regia. Is. n. apud eos regnat satrapas duos & duces faciēs. Taraxionē Matheogenis & plutocleum. Phātasiōis. In medio autē foro fons quidā inest: quē careotim uocāt iuxtaq; delubra duo delusiōis. s. ac ueritatis: ubi & penetrale ē cortina ibi pphetās p̄erat. Antipho somniorū simulator ad honoris a somno accipiens. Somniorum autem neq; natura est eadem neq; effigies. Sed alia quidem procera & pulchra ac specie multa alia autē; minora: Quædam parua & deformia. & alia quidem aurea ut uidebatur alia in deos aliosq; huiusmodi ornata. Horum nos plurima cognouimus a nobis olim uisa: Quæ & ad nos procedentia

salutabant: ut nota ac domestica ab hisq; ubi hospitio suscepti sumus: discubentes luculente quidem ac urbane hospitati sumus. Postero die instaurare ac apparatus instruere: & quod de opulente: polliceriq; regem & satrapas facere. Quaedam vero detulere nos in patriam domesticisq; nostris ostendere unaq; die retulere. Triginta dies ac totidem noctes eo loci consedimus: iacentesq; maxime ac dormientes uescebamur. Postmodum uero quum fulmen quoddam ex caelo repente dirupisset fragore excitati ac plurimum turbati recessimus: primum depasti. Tertia ex eadem die ad ogigia insulam delati descendebamus. Hic ego primum epistolam solui. quae intro scripta erat perlegi erat autem haec: Vlisses: Calypsonae suae salutem. Nolim te ignorare post meum abste discessum quae me inuenerint mala. Siquidem ut primum egressus portus tuos nauiculam quam uehebam: ut potui reparaueram quum me hyems & naufragium comprehendit: ut uis euaderem apud Leucothoem in phaeacorum insulam: ubi hospitio receptus scitum est mihi multos uxoris procos in mea domo aduoluptate nutriris: quos ubi omnes confeci: tandem ipsa a Thelegono nato mihi ex Circe mortem occubui: & nunc in beatorum suum insula maximeque doleo olim deseruisse eam quam apud te habui conuersationem: & porrectam abste immortalitatem. Vbi igitur tempore concedetur hic effugiens ad te ueniam. haec in se epistola complectebatur nosque ut hospitare. Ego autem procedens parum per a mari antrum in ueni tale. Quale Homerus dixit: & ipsam quidem squalidam ac moerore plenam. Vbi uero epistolam legit primum lachrymis illam compleuit: tum nos ad hospitium orauit ubi ornate ac abunde discubuimus: iter epulam dum in primis illa de Vlisse multa rogabat. & Penelope quibus in specie esset: & si casta quemadmodum de illa Vlisses delirauit. at nos illi respondimus quae ad laetitia esse possent. Tunc abeuntes secus nauem

nauem in litore obdormiuimus. Mane autem ascendentes feribamur acrioribus iam descendebatibus flatibus diebusque duobus huiusmodi multa passi idimus in Colochyntios piratas. Hoies. n. sunt hi feroces e uicinis insulis praedantes quot ea nauigantes transerunt. Naues autem magnas habent cucurbiteas longitudine cubitorum lx. Vbi. n. cucurbitam exsiccant exeterates exhausti: & quae intra se egerentes nauigant malis quodam harudibus. folio autem cucurbitarum carbasi loco utentes. Igitur in pris ad nos deductis (erat. n. numero quod geminas urbes implessent) pugnabant e nostris complures uulnerates senibus cucurbitarum ad nos iactis. Coin. n. acriter & uiolenter pugnabant. circa meridiem uero post colochyntios caryos piratas aduetare uidemus. hostes autem erant ii ut expi merito didicimus. nam ut eos adesse: & post tergum urgere colochyntii seferere: festi spiritus nobis uertebat inuicemque pugnabant Nos autem iterea attollentes uellum utrosque fugimus deserentes eos ceritates: & manifeste quodam caryorum nauis uictores futuri erant ut pote quod plures (quaque & n. urbium multitudo erat) & a fortioribus nauibus certabant. erat. n. his naues nuncum conchoe per me diu diuisa euacuata. Magnitudo autem cuiusque conchae in longum passuum. xv. Vbi uero ab his recessimus: & sublatuimus curare eos quod uulnerati fuerant: caeteram autem turbam armis accingere. Seper. n. nobis insidiari quod opiam timebamus: neque adeo in uannum: nec dum. n. sed ocubuerat: quum ecce ab inferta quodam insula aduersum ferebant in nauem ut uiri. xx. delphinibus insidentes latrones & ii. Delphines quidem insilientes aduehebant eos: tute ac immobiles: eisque similes infremebat. Quum autem proxiom assisset hic quodam alii & alii illic caedebat: nos sepiis: & cacroque oculis ad nos missis. Igitur nobis contra sagittis utentibus non sustinere sed maxima eorum parte uulneribus faucibus confugerunt ad insulam. Circa mediam uero noctem quum iam mitteseret mare latitauimus: nido alcyonis omnium maximo allabentes. Erat. n. illius cir

cūferētia stadiorū sexaginta ubi ad alcyōales cubās inerat:
ouaq; fouēs & quæ euolās paulominus nauē obruit allaz
uēto īpulsaz:ibat igit̃ fugiēs & flebile qđdā insonās. Nos
aut̃ illucēte iā die descēdētes intuemur nidū uastæ nauis
milē maximis ex arborib; cōgestū:in quo & oua erāt qn
gēta singulaq; maiora chiēsī āphora iā qđē & itro pulli ap
pebāt clamitātes:Securib; igit̃ ex ouis unū disrūpētes:pul
lū nudū& absq; plumis egeſſim:īgētē ac griphōib;.xx.ma
iorē. Vbi uero nauigātes a nido ut stadiis ducētis secessim
pdigiis qbusdā magnis ac mirabilib; pculsi sum;.si qđē che
nischus q ad prā erat subitis pēnis pēnat; apparuit :& ex
clamauit Porro gubernator scitharus caluū iā dudū ac ca
nus repētia caſaria capillat; ē:& qđ oīum mirabili;ipe na
uis malus germiauit ramisq; pductis i uertice fructū edidit:
sic? .s.ac nigros botros n̄ sane maturos:Quæ ut uidim; me
rito exhorruim;:d̄pcamurq; deos ut a phāſmatis hui;no
uitate nos aliēos faceret. Nōdū & qngētos stadios exigētes
uidem; ſyluā maximā ac cōſitā pinis cypissiq;. Nos qđē i
p̄mis ſuſpicati sum; illā terrā eē: id aut̃ erat pelag;:& abyſ
ſus arborib; ulla absq; radice ſupra plantatis. Ipi tñ arbores
recti ſtabāt & immobiles ac nauigātib; ſimiles. Igit̃ ſec; eda
cti oē explorabamus: qđue acturi eſſemus i dubio uerſaba
mus. Neq;.n. itra arbores nauigā facile erat: cōſiſ illis ac cō
tiguis adiuicē ſe hñtib; neq; retro dā uidēbat. Ego at̃ aſcē
dēs ſupra maximā ex arborib; ſpeculabar ulteriora quomō
ſe hēbāt:& ſyluā qđē uidēbā p ſtadia qngēta: aut eo āplius
cōtieri: aliūq; ex ide nobis oceanū ſuccedeē. Et nobis p̄fec
to uifū ē nauē ſupra ſyluā (dēſiſſima qđē erat) cacumē at
tolle;:pq; arbor; comas nauigā: poſſeq; tādē ad alte; ocea
nū applicate. Igit̃ nauē magna cū harūdie circūligātes & i
nemoris dēſitatē aſcēdētes: uix illā hauſim;. ſupra q; ramo;

frōdeta. d̄ponētes pādētes uela: ut i mari nauigabam; uēto
ipellēte acti. Hic & mihi i mētē uenit Antimachi poetæ dic
tū. Dixit. n. ille quodā i loco: his aut̃ q p ſyluā; frōdeta na
uigātes adueniūt: Magno tñ cū conatu ſyluā ſupātes i alte
rū puēimus pelagus. I ū nauē ſimilē demittētes ſecabamus
iā pueros ac lucidiſſimos fluctus: quoad delapſi ſum; ad hia
tū quēdā ac abyſſū maximū aq; hīc ide diſtātib; q̄le i terra
ſape uidemus: aut terrā motib;: aut eſtib; maximis euēire.
At qđē nauis deponētib; nobis uela facile ſtetit: q paulomi
nus accedēs i uoraginē illā cōciderat. Intuētes aut̃ uidemus
p̄fundū penitus q̄ſi ſtadiorū mille tremēdū ualde & admira
bile: ſtabāt. n. aquæ ut diuiſæ & ad dextrā n̄ lōge pōs ex a
q; cōpactus: duo maria ſecūdū ear; ſupficiē cōiūgētib;: ab
alteroq; arcu cōſecto i alte; mare decurrētib;. Allabentes
igit̃ remis eo d̄ferimur: multaq; ui inixi ſupauim; pōtem ac
traiecimur: & qđē p̄ter opionē q nullatenus ſperaremus.
Hinc nos ſuſcepit pelagus placidū: ac mite: iſulaq; nō ma
gna fertilis & ad accessum facilis. Hāc aut̃ hoies incolebāt
bucephali cornua hñtes: Quale ap̄ nos miotaux; fingūt
Descēdētes igit̃ p̄cedebam; aq; hauſuri: accepturiq; & cæ
tera quæ ad cōmeatū (iā. n. defecerāt) eēt. ſi forte poſſe
mus & aq; qđē iuxta adinuenimus: aliud aut̃ nihil præſefe
rebat: & qđē cū circūſpicularemur: nō lōge tñ audiebatur
mugitus multus. Quū aut̃ id boū armētum eē putarem; ſ
cōſeſtim accedētes hoies offendimus Qui & ſimul uiderūt
nos & inſecuti ſunt: & tres qđē e comitū nūero cōphēde
re: cæteri uero ad mare confugimus. Hic nos ubi armis oēs
accincti fuimus: (neq; enim probauimus ſocios deſpice
re ut inultos irruimus in Bucephalos: interſectorum car
nes dilaniantes omneſq; magno cum clamore in fugam
compulimus: & quinquaginta quidem ſtrauimus.

Duos autē comprehendimus illaēfos: ad nauemq; concessi-
mus captiuos trahētes. Porro q̄ ad cōmeatū eēnt nullate-
nus iuēimus: & qdē alii suadebāt sphēfos iterfici? ego autē
nō pbauis: s; uinctos illos custodia tradēdos cēsui: dōec ad
nos Bucephalog; oratores puēirēt captiuos ipos redēptu-
ri. Intelligebamus autē eos nutib; agētes & flebile nescio qd
mugiētes orātib; similes. quā uero p̄ redēptiōe erāt: offere-
bāt caseos qdē & siccos pisces multos: & ceruos q̄ttuor:
tres quēq; hntē pedes: duos qdē retro. Qui uero anteriores
erāt in unū creuerāt. Accipiētes igit: captiuos dimisimus:
unaq; tātū ex inde die subsidētes recessimus. Iam & nobis
pisces appebāt: & aduolabēt aues: aliq; multa p̄xie terrā si-
gna. Post n̄ multū & hōines uidim⁹ nauticā nouo quodā
mō deditos. Ipi & n. nautā & nanes erāt. Dico nauigatiōis
modū. quū. n. sup aquā resupini iacerēt: erigētes uerecūda q̄
& magna ferūt: ex hisq; extēdētes uelū māib; ut carbasi pe-
dē tenebāt: ac incidente uēto nauigabāt. Alii autē post hos
suberibus insidētes: duos delphines una cōiūxerāt: habe-
nisq; gubernantes insequēbant̄ cursu. ii accedētes neq; of-
fendebant nos: neq; inimice insectabant̄: Sed decurrebāt
sine timore ac pacifice nostrā nauis figurā admirati: & cir-
cū undiq; cōspectantes. Vespere autē ia; facto ad insulam
delati sumus nō magna;. Incolebat̄ autē a mulieribus ut pu-
tauimus græca lingua loquētib;. Accesserūt. n. & datis dex-
tris salutauerūt nos amice admodū & ornate omnesq; pul-
chre & adolescentule: tunicaq; trahentes ad terram usq;
delapsas. isule qdē nomen Deiciens ciuitatis uero nusq;
Igit̄ mulieres suscipientes nos: quælibet ad pprios abiit
lares: hospitioq; recepit. Ego autē paululū substans (nō. n.
mihi ipi bona prænosticabar) diligentiusq; circūspiciens
uideo multorū hominū ossa: testa; iacētes: & clamorē q̄

dē emittere: ac comites cōuocare: ad arma q̄ secedere nō p̄-
bauis. Ad manus autē maluā habēs orabā iugiter a præsenti
malo euadere. Post nō multū hospita ministrāte uidi illi-
us crura nō mulieris sed asini ungulas. Tūc ego educēs gla-
diū cōprehēdo hanc uinciēsq; oīa p̄cūctabar. Illa autē & si
inuita dixit se ipsas eē maritimas fœminas onosceleas nū-
cupatas: cibūq; eis eē aduentātes illuc hospites. Vbi autē
iq̄t inebriauimus eos cōcūbētes obrūcamus. Hæc ubi au-
diui illā qdē dimisi ibi deuictā ipse autem ego supra textū
ascendens clamabam: comitesq; conuocabam. Qui ubi con-
uenere enarrabā illis cūcta ossa; ostēdebā. tū exterius il-
los ad deuictā educēs ea at cōfesti; i aq̄ cōuersa ē: & inuisi-
lis appuit tñ: ense; i aq̄ cōdidi tētās ea uero sanguis effecta
est. Otius igit̄ in nauē descēdētes abscessimus. Vbi uero se-
quēs dies illuxit uidētes terrā cōiectura intelligebamus eā eē
q̄ huic nostrā in aduersum adiacet. Inclinatē igit̄ ac odorā-
tes q̄ futura nobis eēnt mēte cōtēplamus. Et q̄busdā qdē;
solū descēdere uidebat̄. Itēq; remeare ad nauē. Q̄busdā
uero nauē ibi destituere supraq; mediteraneū ascēdere. & in-
colā; mores ac uitā tēptare. Interea dū hæc nobiscū cōfer-
reremus: hyēs nimia ac uiolētus turbo i nauē incidēs ad lit-
tus disiecit ac dirupit. Nos uero uix enauim⁹ arma secū q̄
q; ac si qd potuit abripiens. Hæc qdē igit̄ q̄ mihi ad aliā us-
q; terrā cōtigrere in mari ac inter nauigādū in insulis in aere
indeq; in ceto. Vbi uero egressi pestē illā euasimus: q̄ apud
heroas & somnia ac deniq; apud bucephalos & onoscelas
Cætera autē quæ in terra subsequētibus libris amplectar.

Luciani de Asino.

Q̄um in thessaliam ubi quādā mihi paternæ ratio-
nes erāt cū eius gentis uiro p̄ficiserer in thessalos
quosdā incidi: q̄ in ipatā thessaliæ urbē redibāt ne

hebar equo necessaria quāda usui ferens unico comitatus ser-
uo qui sequebatur pedes iterandum cum variis de rebus eloquentes
Iam urbi appropinquaremus a thessalis petii nomen eius urbis ci-
uem nosset nomine hiparcum (herennianus me ad eum litteras ut apud
ipsum uelut hospitem diuerterem) illi & hominem sibi notum esse di-
xerunt locupletem uarumque solum domi uxorem & unam ancillam ha-
beret & quo in loco urbis habitaret describentes ortum quempiam in
quo esset eius habitaculum. data deinde salute acceptaque abierunt:
ego domum hiparchi adiens hostium leuiter pulso accessit uxor
quam rogo an sit Hiparcus domi illa cum & quis essem & quid mi-
hi uelle quisisset a Deciano sophista patrem si herennianus me litteras
respondi mulier manere paulum hortata occluso hostio abiit
pauloque post rediens me iubet introire. Ingressus salutato ho-
mine epistolam trado. erat ille in coenae principio in lectulo se-
dens admodum paruo una muliere discubente mensa cibis uar-
cia: lectis litteris amicissimus mihi inquit graecorumque excellen-
tissimus Decianus fecit optime quod suos ad me amicos fidenter
miserit. Vides luci habitaculum hoc paruum esse sed quod satis sit
habitanti uerum reddes tua praesentia domum si aequo animo tuleris
ampliorum: uocata deinde ancilla Palestra des inquit huic hospi-
ti nostro tunicam & siquid secum detulit cōde dehinc mitte ipsum
ad balneum quod longa uia a nobis abest: cepit me palestra ostē-
dere saepe domo pulcherrima in hoc inquit lecto nocte dormies huic
puero tuo lectum subternam & addam pluiam. Cum haec dixisset
ego in balneum profecturus ordeum in cibum equae ancillam dedi. lo-
tus cum rediissem Hiparcus me benigne excipiens pene se ius-
sit sedere: coena splendida fuit uinum suauem & uetus: post coe-
nam & potus & sermo dignus hospite. ita potando uespere
absumpto dormitum profecti sumus: Postridie rogat me Hipar-
cus quo pergerem & quot diebus essem apud se affuturus. larys-
sam peto inquam sed hic fere quinque diebus morabor. Cid ne

quam dixi ex animi sententia optabam siquidem ibi aliquandiu esse
quoad aliqua me maga reperta esset cuius ueneficiis aliquid
monstrum conspicerem: aut hominem uolantem: aut lapidem factum: huic
cura deditur capere urbem perambulare quamuis quo in modo
ingredum esset nescire. Interim mulierem uideo accedentem ut ex
uia conici poterat. Inueni opulentam uestis. n. erat floribus in-
textis serui plures uerum sumptuosius appropinquans mulier
me compellat. Ego inquit Abria sum amica siqua unquam fuit
matris? quum eius filios non secus ac meos diligam uolo filii apud
me diuertat. magnas inquit gratias tibi ago mater. Cupio tecum
esse sed pudore impedior ne uideat hospitem amicam contēne-
re si eius domum reliquam animo autem & benigno tecum ero. Nunquam
Hiparcus auarus ille tuus est hospes inquit? Non his uerbis utar
ris mater inquam? splendidus quippe ac sumptuosus in me
fui adeo ut ex nimia impensa lauticiaque culpa soleat. Illa sub-
ridens manumque apprehensa seorsum ducens caueas ait uelim omni
cura Hiparchi uxorem: magna & n. est praecipua admodum uenefi-
cium potes appetens atque uiros si quos in adolescentibus oculo
coniecit nisi quis uoluntati eius pareat omni conatu illos ulci-
scitur hos pimens hos in belluas transformas: tu uero filii ado-
lescens es ac formosus ut facile placeas mulieri propterea exter-
nus & aduenam qui ut plurimum contentum ad haec aduertens me
id quod Iadum quiritum habere domi foeminam reliquo: abiens me
cum ipse capere de uia loquage inquit tu qui tantopere hanc mirandam
artem profiteris appetere excitare ipsum paulo atque eam discipli-
nam condiscere quam quod libuerit poteris: & quum quidem amici hospitis
uxorem non licet aggredere ancillam palestram tibi illam omni ratione con-
cilia. Nam si illam expugnaris absque labore quod cupis cognosces:
fuis quidem & honesta & turpia omnia dominorum nota esse consueuerunt
haec mecum loquens ingredior domum ubi neque Hiparcum neque u-
xorem offendo Palestra penes focum sedebat coenam nobis parans.

hic ego o pulchra palestra inq̄ quā uenuste & admodū na
tes simul & ollā circūfers atq; euoluis lūbis meis paulū hu
moris supabundat ex quo beatus erit si q̄s paulū degustarit
illa lasciuior admodū & uultu grata abi hinc inquit si sapi
adolefcēs nisi tibi maus uitā eripi & loca fuge ignis & fuli
ginis plena. Nā si me tetigeris uulnus tibi iferet igneū. quo
ap̄d me deficiet ab hoc medic' al' neq; de' poterit te curare
Sed ego te arēs miꝝ imodū dolere afficiā cuiꝝ curā hād faci
le sustinebis neq; lapidibus pulsatus dulce uitabis dolorem
qd̄ at rides ita respicis hoieꝝ coquū doctū n̄ solū hos uiles
parare cibos sed hoies quoq; qd̄ his maus ē iugulare: pelē
adimere. partiri in frustra uiscera quoq; ipsoꝝ & corda rima
ri hoc in quā enarrasti recte nā me quīs p̄cula te remotū nō
solū cōcalesceisti sed sibilē in mea uiscera absq; aliqua iniu
ria exurēda cōiecasti. Itaq; te oro ut mihi salutem afferas his
asperis & suauibus quas dixisti medellis meq; iā mortuum
excoria ut iubet. Illa his uerbis aridēs cū iam mihi facta es
set pp̄tior pollicita est postq̄ Domini essent dormitum se
mecū esse cōcubituraꝝ. Interea cum redisset hiparchus loti
imus cōnatū potus fuit frequēs nobis inuicē coepulātibus
Ego somnū fingens cū surrexissē abii dormitum: ubi oīa
mihi optime intus p̄parata erant extra lectus Yeruo stratus
mensa iuxta lectū sita & in ea calix ac uinū una cū frigida ca
lidaq; aqua: quæ singula disposuerat Palestra quæ & lectū
plurimis quoq; rosas sparserat & ferta supmiserat ex eis cō
fecta Ego symposiū prōptū uidēs cōpotricē cēsui expectā
dā illa ut patronā i lecto collocauit euestigio ad me uenit:
erat at illaris iuicē nobis & potū & oscula p̄pinātibꝝ sūpto
potu q̄ nos efficeret i nocte patiores tum illa hoc p̄ceteris
adolefcēs memineris oportet te i palestrā icidisse nūc ostē
das licet an sis fact' iter adolefcētes agilis & huiusmōi cer
tamia exercitat' cui haud inq̄ defugiā hāc puocationē ut iā

nudari & palestra exercitio incūbere suꝝ paratus tū illa uo
lo obtēperes mihi ait ego doctoris: & p̄sidis more certami
nū q̄bus te exerceri uolo p̄scribam nomina: tuum erit iussis
prompte parere. Manda in quaꝝ quod lubet: sed aduerte ut
nostra certamina in tpe Cōcinne cuꝝ humore fiant illa stās
nuda: & exuta ueste imperat exue te adolescens sumptoq;
unguento aggredere cōtra certatē femori coniūcto femore
prosterne me resupinā deinde super incumbēs meis in altū
cruribus erectis femori inhære & quaq; uersus percute uul
nera: telū etiā ferens quoad fueris defessus & lumbi bellum
egrugiū porregerint. tum eucto telo rursus illud in igneꝝ
iunge ac ualidius percute atq; in sta quo usq; aduersarium ad
parietē impellas. Sed cū lapsus eris paululum tibi indulge:
neq; festines postmodū cōmuni marte pugnes. His dictis
quū omnia quæ mādata erant perfecissē diligēter: finisq;
iam nostri certaminis adesset. Tum ego paulo subridēs pa
lestram alloquor nigrā in quā uides facile prompteq; parue
rim tibi. Sed animaduertas uelim an satis recte has mihi im
posueris colluctationes cōmutes enim luctandi genus: aliq̄
ex alio iubēs illa mei faciē: percutiēs quē nugatorē discipu
lum habeo inquit: uide sis ne uapules ni dictis pareas: de
hinc surgens seq; ad nouum certamen parans nunc inquit
ostendes si uiribus ualidis luctator egregius existas sisque
in eo luctandi genere exercitatus quod genicularium appel
lant. Tū subnixā genibus in lecto prona age tu luctator me
diā corporis partē ualēter aggressus p̄cute uulnusq; adige p̄
fundius nudā uides utere promptius iniice introrsus telū
deinde introrsus flectēs iteꝝ ipellēs absconde & cōprime
nequicq; huic certamini adicias interualli caue autem ne ci
tius q̄ iusserim telū extrahas sed incuruās aduersarium inse

quere quo prostrato rursus certamini incumbere quoad lassus uictusque deficiat & sudore sis madefactus. Ego in risum effusum uellem magistra inquam a me quoque aliqua huiusmodi tibi precepta tradi in quibus mihi obtineres uelim sed iam te erige poneque sedes data dextera mihi reconcilieris nam tempus est iam dormiendi his uoluptatibus atque exercitiis non traducta obliuione penitus attulit itineris in larissam cum autem in mentem uenisset occasio quam cupiebam discendi o dulcissima Palestra inquam ostende oro te domina; tua suis prestigiiis usque in aliquam se formam uertet. Iam dudum enim aliquod huiusmodi mirandum spectaculum uidere exopto sed a te precipue si quid nosti quas credo minime huius artis ignoram hoc a nullo alio te preter (quam anima mea es) percipere cupio. Me quidem qui hactenus uelut adamantinus (ut aiunt) in nullam unquam mulierem oculos amoris causa conieci seruum effecisti: animo amatorio deuictum. Tu palestra locaris inquit. Quis enim catibus superare amorem potest eius artis magistrum. Ego per hoc caput ac beniuolentiam erga te meam. Iuro me (neque enim litteras noui) insciam horum penitus esse uere si facultas dabit dabo opera ut uidere queas dominam in aliam formam transmutatam. his dictis quam dormissemus paucis diebus post quam nunciat mihi palestra dominam se in aurem conuersuram ut ad suum amatorem aduolat. Nunc tempus inquam adest quo diutino nostro desiderio possis facere satis bono animo sis ait & quam iam nox aduertaret me apprehensum ad hostium domum ducit in qua illi dormiebant meque iubet per rimulam hostii introspectentem quam fieret animam aduertere. uideo patronam deposita ueste nudam prodire accensa lucerna duo tenentem grana quorum altero thuris ardenti lucernae imposito multa in lumen locuta est. Deinde gradiusculam referas arcam: plures continentem pixides unam effert quid

in ea contineret incertum. Sed quantum oculi conicere poterant oleo plena uidebatur ex hoc assumens a summo usque ad imas partes totum corpus peruxit statimque alae innascuntur illi & rostrum corneum & aduncum omnisque in aurem conuersa est nocturna cornici per similem ut uero se uolantem aspexit asperes cantans pro ut haec aues solent perque hostium euolans abiit ego qui mihi uidebar in somnium uidisse palpebras oculorum tetigi nequam oculis fidens aut quae aspexerim aut quae esse excitata sono Tadeus ut uix sensi haud quam dormire Palestram rogavi ut ego quoque eo unguento unctus in aurem commutarer. Cupiebam enim experimento discere an ex hoc homine auis possem fieri: illa hostium domum aperiens pixidem profert ex qua festinas exitus perungor totus auis quippe malo homine nequaquam fio. sed cauda euestigio a posteriori innascitur parte digiti oes nescio quorsum abierit ungues in quattuor ungulas uersae manus ac pedes iumentum crura effecta: auriculae longae: magna facies quae omnia circumspectans cognoui me asinum euasisse: uox hominis ad querendum de palestra defecerat sed labia dimittens ipsamque quam poteram forma respiciens accusabam quae me pro aue in asinum uertisset illa manibus demulcens caput miseram me inquit quantum malifeci festinantem: similitudo pixidum me decepit non capientem ea quibus homines in aurem commutantur. Sed confide anime mi facilis erit huius erroris cura. nam si rosas comedes statim exues iumentum formam & in amatorem meum redibis ac una nocte aequo feras animo: asini formam diluculo curabis: afferam sane rosas quas ut ederis fies homo. haec quam dixisset tractans me & aures & reliquum corpus demulcebat: ego corpore asinus sensu tamen mentemque hominis fungebar ipse ille Lucius praeter uocem: mecum igitur multus erat Palestrae conquestus labiaque mordens

abii ut sciebam equum meum & aliuꝫ uerū asinū Hiparchi
esse qui ut me ingressum conspexere ueriti ne fenuꝫ ipsoꝝ
comederē demissis auribꝫ paratī erāt ad me calcibus repel
lēdum: quod ego perpendens longe a præsepe recessi stās
ac mecuꝫ ridēs sed risus rugitus erat. Capi uero iterim me
cuꝫ cogitare quid si Lupus nunc aliqꝫ ad nos itret aut alia
fera insultet mihi qui nil mali commisi: hac detētus cura ti
nebā aliquā malā futurā esse fortunā nox intēpesta quum
esset ac silētium & dulcis somnus strepitus qdam exterius
tanq̄ effossi parietis est factus. Iāqꝫ adeo dirutus erat ut in
gressui homini pateret. Tum unus & itē alter pluresqꝫ itrat
armati oēs Hiparcuꝫ Palestrā ac seruuꝫ meuꝫ colligant do
muꝫ spoliāt pecuniā uestē omnēqꝫ supellectillē auferunt:
adeo ut nil relinquit domi. Tuꝫ me equuꝫqꝫ atqꝫ alterꝫ edu
centes asinuꝫ strauerut i positisqꝫ rebus quas asportauerant
ad graue onus ligno nos abigentes ad montes uia desueta
effugerunt. Ignarus eram quātum pressi pondere mei socii
paterētur laboris. ego desuetus absqꝫ soleis iter facere saxis
præacutis admodum offēdebar. ideoqꝫ sæpius cespitās de
ficiebā sub pōdere. Sed e uestigio uir subsequēs me sæpius
feriebat baculo. Quuꝫ Casaris inuocās præsidium p uoce
rugituꝫ edebā. hoc solum absurde pferēs uoce maxima Cæ
saris uero nomē minime sequebat. Ad hæc uapulabā ma
gis ueluti qui rugitu pderē nocturnos fures: nil ergo pfici
scens rugicēdo statui uerbera silētio redimere iāz dies aderat
& nos multos trāsieramus montes religati ora ne pascēdo
iter moraremur. Meridie ad diuersoriū quoddā puenimus
hominū quibus cū nostris latronibus ueterē esse cōsuetudī
nem tum ex mutua salutatione tū ex oculis poterat percipi
inbēt illi sarcinas deponere & prandiū parāt nobis iumētis
ordeum

ordeum p̄buere quod quum ceteri comedissent ego ualde
exuriēs (nā is cibus mihi esui difficilis erat (cogitās qua re
famē sedarē hortulum retro diuersoꝝ cōspicio. multis ole
ribꝫ plenū in quo et rosæ esse uidebāt. Itaqꝫ uidēs oēs præ
dio intētos accedo ad hortū tū ut pascere olera tū ut ede
rem rosas quibꝫ in cibū sumptis sperabā me in hominem re
uersurū. hortū ingressus raphanos atqꝫ apiū qbꝫ etiā cru
dis utuntur hōines ad saturitatē comedi q̄ uisā fuerāt non
erant rosæ sed lauri siluestris flores laurū uocāt hōines: ma
lū & asino & equo cibū. cum ferāt ex eo edētes e uestigio
mori hoc aspiciens horti custos rapto igressus ligno ut o
lera ita de pasta uidit tāq̄ irati dñi erga fures deprehensos
solent: neqꝫ natibꝫ: neqꝫ lateribus pepcit: aures in sup ac to
tum caput fuste cōtriuuit. ego iā uerberꝫ ipatiēs cum ābobꝫ
calcibꝫ resupinuꝫ sup olera strauissem aufugi ad mōtes: qđ
ille ut aiaduertit canes aduersus me incitauit hi cuꝫ plures
essent atqꝫ ad urfos expugnādos ualidī ueritus ne me dila
niarēt si me cōprehēdissent decreui satius eē domum reuer
ti: itaqꝫ eodē cursu ad stabulum e uestigio sum regressus il
li cōtinuerūt canes currentes: me uero haud prius pcutere
desisterūt q̄ ut ex dolore cacarem olera comesta & iā ab
eundi tēpus aduenerat cū illi grauioribꝫ rebꝫ quas furto sur
ripuerāt dorso impositis abierunt ego & uerberibꝫ & one
re admodū defatigatus unguis in sup de uia cōtritis decre
ui me in uia p̄sternere neqꝫ exurgere ēt si me uerberādo ne
cassent eo pacto speraui illos necessitate cōpulsos sarcināz
qua præssus erā inter equū & asinū partituros meqꝫ ut inu
tilē relicturos lupis. sed nescio qꝫ demū inuidia motꝫ mea
cōsilia in cōtrariū uertit: nā alter asinus fortassis idē cogitās
de uia cecidit quē illi misēꝫ baculis pcutientes ubi exurge
d

re neqbat neq; pdesent uerbera alii cauda alii aurib; ap p
hesum surger impellebat cu uano labore in cassum tepus
tereret. asinus. n. i. uia stratus ueluti lapis iacebat) illi ad fu
ga inteti ne frustra tardaret dempta ab asino onera mihi &
equo iposuerut asellu uero miser captiuitatis & oneris fe
redi sociu abscissis ense crurib; adhuc semianime loco p
cipiti diiciut mors illi attulit labor; sine: ego uides quorsu
mea euasissent consilia statui a quo aio ferre sarcina & prop
te iter coficere. sp; ros aliqn reptis me pristina forma re
cupatur; pferim cu ex latronu pcepissem uerbis paru iti
neris suesse ad locu in quo depositis sarcinis maneret: me
q; etiã cursu si opus fuerit ad proficiscedu paro ante uespe
ra uenimus domu anus uetula itus sedebat ad igne illi de
positis sarcinis uetula rogat cur sedeat ac no potius pradi
um paret. illa oia ee propa ait panes plurimos uinu uetus
ac syluestres carnes. Collaudata uetula uestibusq; dpositis
ad igne se oleo unxerut uas erat aqua plenu calida qua se
lauerut supuenero paulopost adolecetes auru argetu ue
stes ac muliebre uirilēq; ornatu portates com oib; pdā:
q; reb; itus delatis & eode ipsi pacto se lauerut erat illis
pradiu fertile sermo homicida; uaris Anus mihi & equo
ordeu pbuit ille cibū auide uorauit timēs (ut par erat) ne ef
sem in ededo socius: ubi mulier ab est ego pane q itus erat
comedi postridie relicto cu uetula adolecete quodam ad
opus suu abierut ego senties custodes mihi ipositos dilige
tes (qd cōtēuebā) cu facile ex eius conspectu fugerē. Sed
adolecete pinctu ense i me sapius respicietem atq; adser
uatē hostiu formidabā Postridie circiter noctē mediā reuer
si fures neq; aux neq; argetu tulere sed uirginē formosam
sane flentē capillis sparsis abscissa ueste hac i straminibus

posita bono aio ee iubet madates uetula ut continuo do
mi eet uirginēq; adseruaret diligēter. quæ neq; potu neq; ci
bu cape uoluit: solu gemēs ac lacerās capillos a deo ut & e
go quoq; illius comotus fletu sibi iuxta ppinquus lachry
marē interim extra domu fures in porticu canat facto die
explorator qdā aduenies nūciat quedā aduenā ea die mul
tis cu opib; transitur; hi ut erant armati cōsurgentes me
& equu stratos ab eutes ducunt ego infelix ignorās me ad
pugna; & bellum duci cum tarde ire; ligno pcutiebar post
q ad locum puentum est q aduena ille pfecturus erat in ue
hicula & sarcinas incidetes hōinē cu familia occidut p cinsi
orib; reb; mihi & equo ipositis cu reliqua i syluis abscon
dissent reuersi sunt: ego cu baculo sapius ictus essem un
gula offendo in lapidē acutu ex offensiōe fit summo cum
dolore uulnus quo factū ē ut reliquū uia coficere claudus:
Tūc illi qd opus est inuicē autē hūc asinu nutrire sapius
cespitatem ex aliquo demus eū prapicite loco inutile be
stia tanq futura (ut solent exercitus) expiatione; cu hac
aduersum me machinarent ego intelligēs oia qd itineris su
persuit oblitus uulneris peregi Timor enim mortis omnē
abstulit uulneris dolorem: ut uero ad diuersorum peruen
tum est onera cum deposuissent a nobis discumbentes ca
nant deinde noctu cum recedere uellent quo reliqua e syl
uis deportarent. quid unus inquit hunc miserum deduca
mus asinum inutilem propter unguia uulnus hac quæ su
persunt partim nobis metipsis partim equo deferenda im
ponemus his dictis abierunt una equum ducentes nox cu
noceret luna beneficio ego mecum locutus quid amplius
in quam expectas miser esca uulturibus & eorum pullis
futurus nunquid non intellexisti quæ isti de te sunt

inuicem collocuti? uis ne ex alta crepidine deiici? nox res-
plédet fures abiere pete fuga ab istis homicidis salutē hęc
mecū cogitās cū uiderē me solutū (laqueus enim suspēsus
pēdebat) ad fugiēdū maxime sum cōmotus itaq; domū ex-
iens cępi cursu fugere qđ anus ubi cōspexit me p caudam
retinebat: ego rē dignā precipitio & alia quā uis morte pu-
tās si a uetula retinerer mulierē trahebā illa magna uoce i-
plorat uirginis opem quę cū pdisset cōspecta re facinus ē
ausa nobile & memoratu dignū nā sup me ascendens fuge
comes facta est ego tū fugiendi cupidus tum puellę gratia
extento cursu abibā anicula post nos relicta uirgo orabat
p salute deos ad me uero si me iqt ad paternā domum pdu-
xeris primū ab omni ope te liberę faciā tuꝝ ordei medinnꝝ
erit tibi singulis diebꝝ cibꝝ at ego tū interfectores meos fu-
giēs tū pollicitatiōibꝝ puellę motus neglecto uulnere cure-
bā: ut uero ad triuū quoddā puenimus hostes nꝝos redeun-
tes incidimus qđ a lōge ppter lunā ifelices captiuos cogno-
uere currētes cū me cōpra hēdissent in uirginē uersi o spe-
ciosa uirgo qđ misella inqūt p ignota pgis loca? nūqđ dæ-
mones nō extimescis: redi igit nā te tuis restituemꝝ qđ quū
ridētes dirissent me retroaerterūt tū pedis & uulneris me-
moriam quū renouata esset claudicare cępi: illi nūc tādē cap-
tus claudus factus est aiūt cęterę fugiēs nō sentiebas uul-
nus sed sanus uidebare: equo & anibꝝ uelocior cursu: hac i-
ter uerba adeo me lignis pcutiebāt ut iā ulceribꝝ postero-
ra ifecta sint domū ingressi anū laqueo e petra suspēsam in-
ueniūt uerita. n. (ut æquū erat) latrones ppter uirginis fu-
gā laqueo uitā finierat qđ illi admirātes scisso fune imū in-
pcepit egere. deinde ligata uirgie sūt ad cęnā pfecti qđ mul-
to potu traducta quū d uirgie colloquerent qđ ait qđ spia

ex eis de hac fugitiua agendū? qđ cęses alter nisi eodē illā
loco. quo uetulā nostram pꝛcipitē agamus nam & utilita-
tem nobis auferre conata est: & nos : artēq; nostrā pdere
scitis. n. si ad suos peruenisset in piculo uersaret uita nꝛa nā
oēs a pluribꝝ ex iprouiso circūdati fuissetus capti quare
ulciscamur hęc uita nostrā isidiatricē sed nō ita ut e saxo p-
iecta morte peat repētina mortis genus quo longe dolore
afficiat reperiūdū ē nobis cū de illius morte discerptaret
adiiciā ait huic qđ & uos pbabitis asini interitū quoniam
semp tardū nūc uero fide claudicatē oportet pdere & n.
fuge uirginis factus est socius & minister hūc interficiamꝝ
primū tū scindamus uentrē atq; intestinis abiectis intus uir-
ginē inducamꝝ ita ut solū sup extet caput ne euestigio suf-
focaret reliquū corpꝝ ifra uētrē lateat quo tōsuto ambos
uulturibꝝ eiiciamꝝ nouo more pparatū cibū aduertite quę
so ad hoc tormēti genus primum uiua mortuo asino here-
bit: deinde sole urēte in eius uētre decoquet: insup fame ad
mortē torquebit: neq; poterit seipāz pimere cętera qbꝝ ex-
crutiabit: tū ex purefacti cadaueris fatore tū ex uermibus
scaturiētibꝝ: pꝛæmito uultures deniq; cadauer d pasti &
uiuētē quoq; una laniabūt. ad hoc mōstro simile acclamā-
tes oēs rē cōprobauere. ego me ipꝝ deplorabā tāquā iā mo-
riturum neq; tantum meo interitu dolebā quantum quod
receptaculum essem futurus infelicis puellę: quę nihil ad-
miserat malisiā diluculum aderat cum subito manus aduen-
tat militū ad os scelestos latrones capiēdos quos oēs uinc-
tos ad eiꝝ ora presidē pducūt: iter hos milites qđ puellā del-
pōderat latronū iuestigator aderat hic uirginē dorso meo
ipositā ad suos reduxit: domesticos nos ēt a lōge cōspectos
ut agnouere me illis aduētū nꝛm uoce significāte pfecti ob-
uiciā domū pducūt uirgo multū de me locuta & captiuitatis

& fuge socio & una ad mortē destiato cura mei de mandata
cæteris medinnū ordeī p̄bere iussit et foenū q̄tū sufficeret
camello. ego cōspectis cāibꝫ q̄ i aulā itroeūtes multa ut in
diuitis hoīs nuptiis uorabāt: palestrā sū execratas q̄ me n̄
i canē s̄z asinū sua arte trāsmutasset haud multos post nup
tias dies uolēs mihi uirgo p̄missā grām referre patrē ut me
liberē dimitteret hortata ē ille sub diuū cū equarū armētis
liberē in uoluptate & equas subagitare cū uellē p̄misit que
cū mihi optia genere redhibitio uisa eēt si mei arbitrii res
fuisset .aduocato itaq; equarū pastore me sibi p̄misit lætum
tā quā nō āplius sarciarū molestiā subitarū equabꝫ pastor i
miscuit ducēs simul ad pascēdū sed cōtra. atq; opinabar ac
cidit nā q̄ armēto p̄erat iclusum me reliquit: uxor illa ad pi
strinū illigatū & triticū & ordeū moleī cogit: mediocris hic
erat labor grato p̄fertī asino molere quātū dño fat eēt sed
mulier icēta q̄stui & i aliorū quoq; q̄ plurimi i agris erāt o
pera ad farinae mercedē miserē fatigabat collū isup ordeū
mihi debitū cibū cōfricās ac molere cogēs placētās ex eo
i suū usum faciebat. dabatur mihi fursur p̄ ordeo si q̄n pa
stor iter armēta ire ad pabulū equorūz sineret q̄ me uelut
adulterē suspicabātur calcibꝫ & morsibꝫ ifestabar: adeo ut
nullo pacto zelotipiā ualerē fugere: macilētus igitur pu
tpe factus sū ac deformis neq; domi a pistrini labore q̄er
neq; i agris pascēs quū nō eēt ab equorū p̄secutiōe tutus:
destiabat et q̄nq; ad mōtes lignorū sarcinas laturus q̄ ma
lū cæteris erat i oibꝫ deterius: nā primū ascēdēdus mōs erat
saxosus aspa ac dura mihi ut q̄ absq; soleis eēt uia ducebar
a puero asinatio q̄ me aliq̄n nouo mōi proderet: pcutiebat
currētē: neq; simplici solū ligno s̄z eo cui frēq̄ntes atq; acuti
stimuli essent ifixis: sēp posteriora dorli purgebat adeo
ut nates ulceribꝫ ignatæ sēp ab illo eodē loco uapularent:

onus p̄terea iponebat & elephāto graue: descēsus mōtis li
cet eē p̄ceps: tū cōtinuis p̄mebat uerberibꝫ si q̄n sarcina in
alterā declinaret p̄te neq; q̄ aut demebat ligna: aut ipōebat
leuius: ut æquaret latera sed graues addebat lapides leuiori
pti. ita redibā miser tū ligna tū saxa inutilia ferēs: flumē erat
i itinere absq; nauī ille calceis parcēs a posteriori p̄te post
ligna supra me quoad fluuiū trāsiuissem ifidebat si uero (ut
sæpe cōtigit) labore atq; onere nimio lapsus cecidissem: tū
mihi calamitas aderat n̄ ferēda nō. n. desēs me subleuabat
manibꝫ: aut camo erigebat: aut reddebat sarcinā leuiorē: s̄z
a capite atq; auribꝫ icipiēs me ligno pcutiebat cōtinue quo
ad plagarū multitudo me cogeret ad surgēdū aliud quoq;
malū itolerabile sū p̄pessus spinarū q̄ppe acutarū fassē quē
ferēbā a posteriori p̄te suspēsū caude alligauit ut pedēs cru
ra mouētē (ut ābulāti necesse erat) acerrime p̄gerēt neq;
uero huic malo obuiare potis erā hærētibꝫ sēp spinis ac
p̄pter incessū repcutiētibꝫ nā si remissimus incedēs de uita
rez spinarū ictus: ligno ualde uapulabā. si baculū euitarē ci
tius ābulās grauius posteriora torq̄bāt a spinis: erat asina
rio illi oīo me pdendi aius. Itaq; cū illū aliq̄n calce p̄cussis
sem nūq; ē id oblitus iussus stupā de una regiōe in aliā, trās
ferre illā sup dorlū meū arte alligauit interitū q̄ ex eo mi
hi machinatus cū paululū p̄cessissem raptū ex igne torrē
exustū ifra stupā abscondit q̄ subito icēsa ego ignē sētis: me
oburēdū: i ospectū forte diuia stagnū me uicci meq; i aq̄ una
cū stupā uolui s̄apiꝫ quoad ignis extingueret ita absq; dis
crimie reliquū ofeci uie cū n̄ daret illi facultas stupā āpliꝫ i
cēdēdi limo atq; aq̄ plenā at scælestꝫ ille asinariꝫ domū ruer
sus oēs i me culpā uicci asserēs me mea spōte i ignē p̄siluif
se. alter dīceps ipurꝫ puer igēs aduersū me excogitat malū:
nam cum me ad montem deduxisset grandi lignorum
imposito onere rediens uicino agricolæ ligna uendidit

meq; uacuū lignis domū reducēs apud dñm ueluti inutilē
accusat i qēs qd hūc asinū āpli' nutrim9 frustra difficilē tar
dū grauē: inspicie q sit eius cura si mulierē aut uirginē fofo
sam cōspicit e uestigio calcib9 p̄siliēs cursu ad eā fert tāq̄
hōines ad mulieres dilectas solēt morfu tāq̄ osculo appe
tēs nitif cōcubere ex quo lites tibi & odia oib9 cōquerētib9
pauētibusq; i surgūt. n. uero nūc ligna ferēs cōspecta i agrū
abeūte foemia ligna abiecta disp̄sit mulierē tāq̄ coiturus i se
q̄ dōec aliis aliū de accurētib9 mulier ab hui9 fofo amato
ris i petu liberata ē. hāc patron9 credēs postea q̄ iqt neq; pi
ter ire uult neq; sarcinā ferre sed mulieres appetēs: amores
hōinū imitat' occidite eū & i testinis uulturib9 datis: carnes
opariif seruare siqs quō sit mortuus quāret fingere a lupo
iterēptū ad hoc absurdus ille puer gauisus me subito parat
iugulare sed forte accidit ut uicinus qdā agricola me ab in
teritu uēdicaret qdā cōsulēs aduersū me grauiora: neq̄ hūc
asinū occidas iqt p̄strio aptū atq; oneri ferēdo: neq; ēt ma
gnū si i amores mulier9 labif: castra ipm summota. n. ueneris
cupiditate mitis erit & p̄guis: cui nō sit difficile ēt grauiissi
mū onus ferre si quō castret' ignoras triduo aut: quatrduo
uix adducā huius artis pitissimū. approbat' a singulis q a
derāt cōsiliū hoc audēs fundebā lachrymas tāq̄ uir esse asi
no desiturus neq; n. uiuere āplius cupiebā si fierē eunuch9
potius ergo aut iedia deficere decreui aut ex mōte aliquo
me p̄cipitē dare ut morte misera effugerē uitā miseriore. at
nocte itēpesta supuenit i agros & uillā nūcius puellā a la
tronib9 nup raptā & eius sp̄sum meridie iuxta littus deā
bulātes ab iundātes maris aqua raptos atq; absorptos fuis
se hūc finē & rex & uitā fortitos serui nouis dñis uacua do
mo decreuere oēs nequaq̄ de cetero seruitutē pati raptif
q; quā i agris erāt aufugiunt qui eqs praerat absumptis

q poterat mihi & eqs i p̄oit āgre ferebā n ferre me onus asi
no dignū latabar tñ me euasisse id piculū exactiōis uniuersa
sa nocte cōfecimus lōgū iter: tertia die i urbē macedoniae p̄
uenimus berrinā q̄ppe magnā ac p̄ p̄osam i q̄ hitare statue
rat q me ducebat & simul iumēta uēdere. p̄co medio stās in
foro nos p̄scribēbat emptores diligēter ispiciebāt oia apiē
tes os atq; ex dētibus atate cuiusq; coiectātes emerūt alii iu
mēta reliq̄ me ultimū relictū p̄co iussit reduci domū inqēs
hūc solū uides n̄ reppisse emptorē at fors multa resolēs sa
pius & cōmutās i dñm minie gratū pauit. Cynedus erat se
nex unus ex eis q deā syrā p uillā & agros circūferētes sti
pē dex offerre i pellūt huic magno uēdo p̄tio dragmis tri
ginta quē ligatus sequor ubi domū phyleni (hoc emptori
nō nomē erat) puenimus magna ad hostiū uoce o caralia
iqt seruū nobis emi pulchrū ac gradē gñe capadocē erāt ea
coralia cynedor9 turba phyleni coadiutor9 q: oēs ad illi' uo
cē applaudētes existimabant uer9 seruū ēptū eē: ut uero asi
nū: uidere Phylenū icrepāt q nō seruū sed sp̄sum sibi ad
duxerit suis nuptiis dignū ex quo certe pullos eiusmodi q̄
primū paret. Ad hāc cū risissent oēs exertitio suo itēti pa
ratis domi sacris mihi. Deā sup i posuerūt ciuitatem egressi
cū patriā pambularēt i quādā uillā puenimus i qua ego deā
ferēs cōstiti: qdā q rei p̄erat cū ueluti deo plenus nōnulla
p̄tulisset uerba reliq̄ mitra p̄iecta caput sub' guttur ligātes
en sibo laceratos feriūt linguā i sup foris dētes exctā qsq; in
cidit ut breui tpe oia sāguie manerēt. hic ego ualde extime
scebā ne asini quoq; sanguine Dea opus esset. eo pacto cū si
bi sanguinē eduxissent dragmas & obolas a circūstātib9 col
ligūt alii caricas p̄bēt: & uinū: caseiq; fiscellast alii medinas
tritici atq; ordeū in asini cibū ex his & habebāt uictū: & sa
tra Dea faciebāt pambulātib9 illis aliquā uillā quādā iuue

nem grádiorē a se cōspectū expiscatis domū in qua forte
diuenterē deducunt illi muliebria (ut illis nefariis cynedis
mos erat) p̄pessi sūt ego dolēs me i asinū eē uersum cū tm̄
scelus n̄ possē ferre. o scelesti cu? uellē exclamare: p̄ uoce
hois magnū rugitū dedi qdā ex ea uilla amissum asinū q̄
rētes repēte audito rugitu nullo p̄monito igrediunt domū
quū estimarēt me suū asinū eē: reptis q̄ ifanda patrabāt cy-
nedis multo cū risu locū egressi scelestā sacerdotū neqtia?
p̄ totā uillā diuulgāt: Illi ob eorū scelera dephēsa pudore te-
riti p̄xima nocte abeunt: cū i locū solitariū puenissent icre-
pabāt me irati admodū q̄ eorū misteria patefecissem. tolera-
bile hoc erat dānū uerbis mala audire qd̄ sequif nō ferēdū
Deā q̄ ppe deponētes sublata sella nudū arbori robustā al-
ligāt. deide fuste ex neruis factō me ad necē ūberāt iubētes
i futurū eē taciturnū: & siml̄ p̄ uerbera me statuūt iugulare
q̄ uillicorū irā i se icitari: neq; p̄ me licuerit facere cōsuetū
q̄stum. sed ope iacētis humi deā id phibētis ne deesset q̄ eā
ferret cadē effugi: post multas tm̄ plagas reposita supra me
dea iter p̄secuti sunt uespi i hois opulēti p̄dium puenimus
q̄ liberius nos domi excipiēs sacra deā pegit. hic ego igēs
piculū adii. Amicus qdā n̄i hospitis p̄tē syluestris asini do-
no misit: quā canes q̄ intus occlusi erāt coq̄ negligentia co-
mederunt hic p̄ter modū ne dñi iussu uapularet cū d̄ mor-
te cogitaret cōsilio mulieris pepcit uitā. si mihi credes inqt
& te saluabis & refarcies hoc dānū: hñt hi cynedi asinum
quē si deduxeris i desertū locū? facile illū? potes occidere
sumptāq; ex eo partē parare in cibū? dño: reliquum corporis i
p̄ceps abiice: existimabūt cynedi aufugisse asinū neq; āpli
dephēdi posse: hic uero asinus pinguis ē & p̄ similis sylue-
stri: approbato m̄lieris cōsilio quoquus itelligēs pacto irā
p̄oni decliatū: mihi p̄piqt̄ ut cōsiliū facin̄ p̄faret at ego

quid de me futurū esset p̄uidēs optimū factū duxi id pericu-
lū subterfugere. Igit̄ e fracto quo ducebar loco p̄filiēs feror
intus cursu ubi cynedi cū hospite coenabāt: subito eo aduē-
tu & lumē & mēsam subii existimās hoc scitū inuētū salutē
mihi futurū dominūq; e uestigio me ociosum aliquo tuto in
loco detētū: ue? hęc res i extremū ē mihi uersa discrimē
nā furiosum me opinati: ensibus: iaculis: lōgis baculis uelut
occiduri me appetuerūt: quo piculo p̄specto in iteriora do-
mus: ubi cynedi dormituri erāt curro illi hostiū loci exteri?
occludunt diluculo nebulones. illi dea mihi sup̄ posita re-
cedētes ad aliā ciuitatē copiis & opibus potētē pducūt in
quā nouū iteruenit p̄digū: nā cū dea priuata domus diuer-
soriū abnueret i tēplo se poni iussit ei? loci q̄ a ciuib? maxie
coleret. illi libēti aio deā externā ppe suū deū i tēplo col-
locāt: nobis tradunt paupcula hospiciū domus hic plures
cynedi dies cōmorati. cū abire uellēt deāq; a ciuib? peterēt
tēplū ingressi deā asportāt: ue? facinorosi hoies sialā aureā
e templo ablatā furto infra deā recōdunt. q̄ re palā facta ci-
ues nos infecuti ut appropinqrūt ex eqs desilientes cyne-
dos capiūt i pios illos ac sacrilegos appellātes cum sialā ere-
ptā repeterēt scrutari singula eā repiunt in sinu deā absco-
sam q̄obrez hos mulieres uiros colligatos in urbezq; tradu-
ctos in carcere? cōiiciunt: deā alio in templo ponentes au?z
suo deo restituunt postera die & res eorū & me insup̄ uen-
dunt ego a pistore incola p̄pinquioris uillā emptus su? im-
positisq; decez tritici q̄s emerat medinis i uilla difficili atq;
aspa uia pductus. erāt doni iumenta cōserua: molāq; pluri-
mā ab illis agitata oīa intus farie? plena me uero: ueluti fer-
uū? nouū? solent: ac de uia p̄pter grande onus fessum eo die
quiescere sinunt postridie me iugo molā alligatum linteo
uelatis oculis molere iubent plane norā id sapius expertus

quo pacto esset molédú sed simulás me eius opis rudé frustra geté sperau; ná plures q; aderát acceptis baculis de im prouiso me id minime expectáté (neq; n. aspicere poterá) adeo me percusserút ut euestigio more turbínis circúduce rem molá: ex ptus sane didici seruú ad ea q; siéda sunt promptú esse debere neq; expectare dñi manú. eo labore admodu; macer euasi & corpore debilis: quapropter hortulano me uédidit qui hortú ceperat colédú. is olera in forum mea opera ferebat sapius. agro deinde effodiédo plátádoq; ac rigando intentus ego interim otiosus sed uita ppter frigus (erat. n. hyems) satis molesta cum patronus nedú mihi sed nec lectú sibi parare posset: me tū molle lutú: tū dura terra atq; acuta multú offendebat. cibus ité lactuæ amaræ: ac p̄dure erat ambobus cōtingit aliqñ nobis ad hortú aduentibus ut obuiarem genero so uiro ueste induto militari: q; p̄mú uerbis italis hortulanú allocut' petiit ab eo quo asinú ducat ille uocé militis (ut opior) ñ itelligēs nihil respōdit: miles id ueluti se cōtēptú ferēs molesti' hortulanú fuisse cū p̄cussisset ille milité amplexus ad terrá i uia p̄strauit iacētē cum manibus tū pedibus tū saxo ferit: miles cu; se tutare minareturq; si exurgeret se illú ense iterfectur. hortulanus qd de se futur' esset p̄monitus extractú euagina ensem additis uerberibus longe p̄iecit. miles uitæ piculo motus se ob uerbera mortuum simulat: qd ueritus hortulanus iacentēq; relinquēs ense: supra se posito: in ciuitatē p̄git: datoq; alteri ad colédú; horto ob timorē penes amicu; una me ducens ubi latéter diueri deinde amici cōsilio se in arca iclusit. me pedibus p̄ gradú abstractu; recludunt in superiori adiú parte miles ubi de uia surgē uixq; ābulás ob susceptas plagas in urbē cū rediisset narrat cōmilitōib; q; obuiá forte facti sūt i iuriá hortulani. hi cū nossent quo essemus in loco: sum pto

magistratu uenientes domú licitorē intus destituūt iubētes eos qui domi essent. educi cū lateret hortulanus exclamāt milites illú & asinú intus esse: qui domi erāt nullos eē alios p̄ter se neq; uix; neq; asinú affirmāt cum tumultus & clamor plurimus in paruo loco esset excitatus: ego qd ná eēt cupidus sciédi caput e fenestra extuli quo illi uiso statim exclamant in mēdacio. deprehēsos scrutantes singula hortulanú inuenerūt in arcula iacētē extractú iudicibus tradūt errati p̄cná datu; me inferius demissum dant militibus ridebāt in me uersi oēs q; meo iudicio p̄dissem dominum ex quo id uerbú primú p̄diit in uulgus: ex asino cōspecto. quid deinceps patrono acciderit ignoro. miles me emit minis uiginti qui minister erat uiri p̄diuitis thesalonicæ macedoniæ ciuitatis eius ministeriú erat epulas parare diuiti cū isto cōseruus fiat habitabat pistor placētas melle conficiēs cōmunia suæ his erant artis utensilia atq; instrumenta. hi mihi diuersoriú dederūt i eo loco ubi reliq; cœnæ dñi ab ipsis iporabant: p̄ plures altero carnes ac pisces ab altero placentæ: inter has me inclusum reliquētes abeunt lauātū: ego omisso ordeo humano cibo uētrē referi: cū rediisset tū ex cibo; multitudine nō animaduertūt cibos a me cōmestos tum qa parce ne qd p̄eiperent comedi ubi illos id non perspexisse sensi cor' fretas ignorátia melioribus frustris corpus. repleui. Tandem ut damnum cognouere: alter alterum illa surripuisse suspicatus pudore inuicem reticebant diligentias igitur ad seruantes reliquas portiones deinceps & frustra adnumerant ego uitam uoluptuosam in deliciis agens factus sum corpore pinguior adeo ut pellis ex pilis nitidis admodú luceret. illi me pinguiorēq; factú uidentes ordeū uero nequa q̄ minui in suspicionem mei ducti simu

ant se foris ire lauandi gratia clauso hostio quid agam
per rimulas aspiciunt ego ignorans dolum ad pradium
proficiscor illi primo ridere incipiunt in cibo asini desue-
to conseruis deinde ad id spectaculum uocatis redent simul
omnes uehementius adeo ut patronus peteret quid nam
accidisset ut adeo efferentur risu ut causa percipit: surgens
a symposio atque itrospectans postea quam me uidit syluestris
apri frustra edente statim ridens se intus corripuit ego egerri-
me tuli me in furto & gula fuisse deprehensum ille sub orto
risu me iubet in conuiuium deduci deinde mensam parari adeo
multis cibis: ut nullus alter asinus eos potuisset edere cocleæ
crude erant pisces partim garo & oleo partim sinapi conditi
fortunam ego accidentem mihi sentiens cogitansque his iocis salu-
tem mihi afferri posse mensam altam pradium sumpsit qua ex re
uniuersum conuiuium se in risum effudit cum dixisset quispiam
bibet hic asinus & uinum si quis ministrat: idque patronus iussit
sefferri oblatum potauit hoc ille propter modum admiratus du-
plex eius quo uenditus erat pretium annumerari emptori iussit
meque dari adolescenti cuidam liberto suo tum nutriendum tum instru-
entem quæcumque illum oblectare possent facile fuit illi me doce-
re paratè sibi facientemque singula quæ monstraret: primum flecti
me in genua supra lectum uelut hominem docuit tum sibi alludere
ac statè pedibus anterioribus erectis psallere ad eum quoque
uocem annuere atque abnuere omnia denique quæ poteram imitabar
uulgatum iam per urbem erat asinum uinum bibere ludere saltare &
quod mirabiliter uideretur uocibus hominis obtemperare cum uellem
bibere oculorum nutu admonebam ministrum: mirabantur hæc omnes
ut res insuetam insciti hominum in asino esse: latabar eorum stultitia
discens ambulare ferre patronum currem absque ulla sefforis mo-
lestia: eram sumptuosus ornatus porphireis fabris freno au-
ro atque argento distincto pendebant insuper tintinabula

suauem sonum presentia: Menocles patronus in thessalonicam
abiit: ob hanc causam ut ferebat quærat pollicitus patriam se gla-
diatorios ludos daturus qui cum ad pugnandum parati adessent
nos mane profecti sumus ferebam dominum uia dura & uehicu-
lis difficili ubi thessalonicam uenimus omnes ad spectaculum &
me uidentem conuenerat: iam enim fama diffusa longius uulgau-
erat me in modum hominis saltantem uarios ludos edere patronus
post potum suis conuiuibus (hi nobiles erant) in cœna me iocos
illos incredibiles iubet edere libertus qui mihi pererat facies
ex me quæstum tenebat inclusum eos qui in eos ludos uolebant
aspicere aperta ianua datisque nummis intromittens illi aliud al-
ter in meum cibum afferebant & ea presertim quæ uentri asini mi-
nime conuenirent me & domini & aliorum ciuium epulæ & ma-
gnam & pinguiorem reddiderat: mulier quædam & externa
mei uidentem cupida accedit ut me aspiciat prædente ut aspe-
xit euestigio in cupidinem mei exarsit tum asini specie addu-
cta tum impulsam ludorum uenustate hæc cum liberto ut unam no-
ctem mecum esse sinat magno pretio paciscitur qui paræ curas mei
iacuram pretio accepto cum ad uesperasceret post cœnam domini ius-
su abiens me ad locum ubi dormiebam perducit ibi mulierem iue-
nimus lectum ingressam puluinarium mollia importata erant
uestes quoque & stragula & stratum decem humi positum mulie-
ris serui alio in loco abeunt iuxta domum dormitum: illa lumem intulit
per magnam igni simile exutaque ueste nuda per lumem stetit: de-
inde ex alabastro proferens unguentum se primum tum iungit nareque
unguento replet: postmodum exosculatur ea loquens quæ
amor in hominem dilectum proferre cogit. deinde me su-
ne in stratum trahit ego nequaquam tertio egens hortato re quo-
ductor accedens cum uino ueteri essem respiciens unguenti quoque
odore licitatur pulchritudine insuper puellam comotum inclino me
dubi quo nam pacto concubere cum muliere nam ex quo asinus sui

expers coitus sui neq; cū asinis in ea re cōsueueram neq; asina cognorā itaq; haud paruus timor incessit ne scinderem dilacerarēq; in coitu mulierē: ac postmodū tanq̄ homicida meritā subire pōenā: sed hęc icassum a me cogitabant. nam mulier multis amatoriis me osculis puocās ubi me ad opus paratū sensit ut homini supincūbēs me cōplectit ac paulū eleuās totū inguē accepit: ego cū retro cedere adhuc reformidās illa meos amplexa clunes ad sese trahit cadentē paulo: quorsum inqēs refugis atq; acri' cōplexui ihæret ut uero sensum supellectillē iā mihi deesse ad explendā fœminæ libidinē ac uoluptatē timore deposito haud quaḡ amplius insequenti cadens eius obtempauit libens cupiditati existimauitq; nō esse me pasiphaes adultero deteriorē hoc pacto uniuersa nox ueneri data est in uoluptatē coitus frequenter cōsumpta cū dies aduenisset abiēs mulier custodē meū cōuenit p̄tioq; noctē aliā redimit ille ditior meo ope factus cū rem dño significasset cū fœmina reliq̄t inclusum q̄ priori exercitio intēta uoluptati operā summo cū desiderio ip̄edit libertus interim uesperis me in scio ad interiorē quo dormiebamus locū p̄ducto patrono me per rimulā ostēdit cū adolescētula coeuntē eo aspectu oblectatus rēphibet efferri cupiēs me in theatrum duci ludorū tēpore quo id ad me spectaculū in aliqua ex his quæ ad bestias dānatae essent fœmina in cōspectu oīum uideret ad me introductam mihi herere & demulcere manibus iubēt ut cū ludorū istaret dies ī theatrum deduceremur oībus spectaculo futuri lectus erat magnus ex indica factus testudine atq; ornatus auro in hoc me collocāt & ponūt mulierē: deinde supra machinā lectū positū in mediū theatri ferunt magna cū acclamatione populi plausuq; manus aduersus me extendētis nobis mēsa

erat

sa erat pluribus præparata rebus quæ in cœna deliciarum causa hominibus apponunt: astabāt nobis formosi pueri pincernæ uinū nobis aureo poculo ministrantes ibi custos astans meus iubet me prædere uerecūdabar in theatro situs & simul extimescebā ne quis ursus aut leo ad me dilaniandū psiliret hic ego inter alios flores recētū rosarū folia cōspicatus statim e lecto p̄ filio arbitrabant reliqui me ueluti saltaturū ad ludū p̄bēdū surrexisse: at ego inter hoīes ad flores usq; delatus rosas se lectas pascor: tū singulis rē admirātibus iumētī speciē depono oīq; prioris asini sublata forma in luciū illū priscū ante eos nudus redii hoc insperato ueluti mirando monstro stupefactus populus magno cohorto murmure in diuersas sentētias distrahebāt alii ut magū inq; uarias formas mutari solitū statim igni cōburēdum alii paulo expectādū meq; prius audiēdū censebant ac postea sentētīā ferēdā at ego ad p̄fectū urbis q̄ aderat ī theatro currens dixi me a serua thessaliæ uxoris quæ maga erat unguēto psuffum in asinū fuisse cōuersum rogo me in custodia detineat quoad certior fieret me loq̄ uera dic inq̄t p̄ses tuorū parentum & cognatorū si quos habes & ciuitatis nomen patre esse mihi larciū respōdi fratrem unū eodē quo ego uocari noīe me hystoriarū aliarūq; rerū scriptorē fratrem poetaq; atq; augurē eē patriā urbē achaia paterā quæ ubi p̄ses audiuit hospitis inq̄t filius es hoīs mihi amicissimi qui me doni solitus est excipere & donis p̄sequi scio nil te mentiri tali parente natū deq; sella descēdēs me amplexus exosculatur ac deducit domū interim meus aduenit frater argētū afferens aliaq; multa cū p̄ses astātibus oībus me missum fecisset ad mare descēdimus p̄parata iā naui cōmeatuq; īposito optimū factū sum ratus priusq; abirem fœminā cōuenire q̄ me

e

asinū adeo dilexerat. multo. n. magis uix me asino pulchrio
rē fore sibi eaz existimaui illa admodū lata me uidit rei mi-
raculo delectata ac cœnare cubareq; secū hortata est existi-
mabā illā q̄ asinū dilexisset multo maiorē i hoīe uoluptatē
sumpturā cū cœnassēmus ūguēto ungor̄ coronaq; ex aman-
tissimis rosīs ut q̄ mihi formā hoīs restituisset i posita capiti
cū tps̄ dormiēdi iā nocte itēpesta adesset uestes exuo astans
nudus ueluti rē gratā foeminæ facturus cū p̄ asino uix ha-
beret ad illa ut me nudū aspexit et singula hoīez eēi me ex-
puēs abi hīc i malā rē ait abscede otius alibi dormiturus cū
peterē quodnā o berratū meū id diceret qm̄ n̄ te ait sed asi-
nū dilexi quo cū n̄ tecū cōcubui eqdē arbitrabar te asini so-
lā spēm deposuisse isigne illud qd̄ dilexerā seruasse tu uero
omīstisti id qd̄ solū i asino pulchrū uidebat atq; utile in si-
miā quēdā cōuersus statiq; uocatis domesticis mandat extra
domū foras me nudū eici ego ante domū nudus coronata
unctus i nudo suo iacui diluculo mare uersus respiciens nu-
dus fratri narraui n̄ absq; risu ifortuniū meū uēto deide flāte
nauē ascēdētes paucis dieb⁹ i patriā uenimus ubi diis meā
salutis auctorib⁹ sacra p̄solui ac in tēplo dona suspēdi nō q̄
ex canis podice (t uulgo aiūt) sed ex longa asini peregrina-
tione ac uix tandē in patriā redierim salutē cōsecutus.

Luciani Philosophoz̄ uitæ interlocutores. Vēditor Mer-
curius. Emptor. Philosophus. Venditor.

Dispone tu sedilia & scāna: & appara locū uenienti-
bus. Tu at̄ siste deiceps & p̄duc i mediū uitas istas
sed prius exorna eas ut formosa & decora facie ui-
deant̄ ut q̄ plurimos adducāt & alliciāt ad se. Tu uero Mer-
curi excāta & cōuoca fortuna p̄sp̄era ad mercatū emptores
iā adesse Vēdemus enī philosophoz̄ uitas oīs generis se-

ctarūq; uariar̄: at si q̄s neq; at statū argētū soluere: i p̄ximū
annū sarciet dū mō cōstituerit sp̄osorē. Mer. plures cōuene-
rūt q̄obrē nihil morādū ē neq; ipsos detinere oportet. uen-
damus itaq;. Quē uix igit̄ ut p̄ducamus primū? Ven. Istum
capillatū ionicu; nā & honestus eē uenustusq; uidet̄. Mer.
Heus tu pythagorice descēde & p̄be te uiscēdū his q̄ sunt
collecti. Ven. Extāta iā Mer. Optimā uitā uēdo & uenustif-
simā q̄s emet? q̄s plus q̄ homo eē uult: q̄s scire totius mun-
di harmoniā & reuiuiscere itez̄. Em. uultu qdē atq; sp̄etie n̄
degener. qd̄ at̄ scit maxie? Ven. Arithmeticā: astronomiā: p̄-
digia uatē summū uides: Em. licet ne p̄cōtari eū. Ven. p̄cōta-
re in rē bonā: Em cuias tu es Phi. Samius Em ubi es erudi-
tus: Phi In egypto apud eos q̄ ibi sunt sapientes Em age si
te emā qd̄ me docebis? Phi. Docebo qdē nihil: sed como-
nefaciā. Em. Quo nā mō comonefacies? Phi. Quū nitidum
pri⁹ animū reddidero: & isitū i eo sordē el uero. Em sed pu-
to me iā nitidū esse factū: Quis Modus est comonefaciēdi?
Phi. Principio longum silētiū: & mutitas: & quinq; totos
annos loqui nihil. Em. Tēpus iā tibi ē o uir optime. Croesi
puez̄ erudire: ego. n. loquax nō statua esse uelim. Vez̄ tamē
quid post illud silētiū atq; quinquennium Phi Musicā &
philosophiam exercebis. Em Lata atq; lepida dicis si prius
me citaredū fieri: deinde eē sapiētē oportet Phi. Deide etiā
numerare. Em. Numerare scio etiā nūc. Phi. Quomodo nu-
meras? Em. unum: duo: tria: quattuor. Phi. Vides q̄ tu putas
quattuor eadē decē sunt: & triāgulū itegrū: & n̄num iusiurā-
dū. Nō maximū igit̄ iusiurādū sunt quattuor? Em. Nūq̄ di-
uiniora neq; magis sacra uerba audiui. Phi. post at̄ o hospes
cognosces de terra & aere & aqua & igne quis eis sit i petus
et qua existāt forma quū mouet̄. Em. Formā. n. habet ignis

& aer uel aqua. Phi Vel maxime menifeste. Nō enī possunt sine forma & sine figura moueri. Præterea cognosces deū numeꝝ existētē & itellectū & armoniā Em Mirabilia dicis Phi insuper ad hæc quæ dicto sunt & te ipsum unū putari & eundē aliū aspici & aliū existere itelliges Em Quid ais alius suꝝ & nō hic q̄ nūc differo & loquor ad te: Phi Nūc q̄ dē hic es olim aut̄ i alio noīe imaginabere: spatio at̄ & p̄cesu t̄p̄is iteꝝ i aliud quoddā trāsibis Em Hoc ais immortalē me futuꝝ mutātū i formas plures. Sed hæc q̄dē; factis sunt: quæ uero ad quotidianū cibū p̄tinēt i his q̄lis es: Phi Animal q̄dē nullū epulor: cætera aut̄ p̄terfabas Em Cuius causā habes fabas fastidio. Phi Minime uero sed sacra sunt & mirāda eaz̄ ē natura primo. n. gēitales sunt & si uiridē fabam exuas uidebis uirilib' genitalib' similē eā germine ac pullulo coctā uero si dimittas ad lunā noctib' p̄mēsis & moderatis sanguinē facies: & q̄d̄ maius ē ateniēsis ē lex fabis magistratus elingere Em Oīa bene locutus es & rebus sacris digne. sed exuare nā & nudū te uidere uelim o Hercules aureū ē ipsi femur. Deus nō hō ē uidet̄ q̄re emā certe eū quā ei hūc uēdis? Ven Decem misericordiæ Em Accipio Ven scribe emptoris nomē: & uide emptor ipse sit Italus q̄dē eē uidet̄ ex his q̄ circa Crotonā & Tarētū & huiusmōi graciā habitāt. At q̄ nō unus sed pene trecēti eū emerūt abducāt Aliū p̄ducamus Mer. Vis squalētē illū pōticū Ven Admodū eq̄dē Mer Heus tu q̄ perā suspēsus & humeros atq; brachia detectus ueni & i ḡiꝝ circū confesum: Vitā uirilē uendo: Vitā optimā & generalē & liberā qs̄ emet Em o preco quo nā modo dixisti? Vēdis liberū hominē Mer Eq̄dē Em Deinde non uereris ne tibi litiget seruitutis per te illatæ aut te prouocet ad Ariopagū? Mer Nullæ ipsi curæ est uendi

tio. putat enim se omnino liberū. Emo. Quid aut̄ quispiam isto hoīe utat̄ sordēti calamitoseq; disposito: nisi forte habere eū fossorē & lixā portatorēq; aquarum oporteat. Mer. Neq; id solū sed etiā si hostiariū ianitorē ue astituas multo fidiore canibus uteris. Deniq; causis ipsi ē nomen. Emp. Cuias aut̄ est? & quā idustriā disciplināq; p̄fiteꝝ? Mer. Ip̄m interroga. Em. Ita enim facere melius est timeo uultuꝝ eius tristē & seueꝝ & obstipū ne me allatret aduentē: aut per Ioūē ne me etiā mordeat. Nō ne uides ut extulit lignum & distinxit sup̄cilia: & trux & minax biliosusq; respicit? Mer. Ne tineas māsuetus. n. est & phumanus. Em. Principio uir optime ex qua terra es? Phi. ex quā terra. Em. Quo nā mō istud ais? Phi. Mūdi ciuē uides. Em. Quē aut̄ emularis. Phi. Herculé. Em. Cur igif̄ etiā nō pellē leonis induis? Nā quantū i ligno es appares similis illi. Phi. Hoc mihi leonina pellicis est fuscū amiculū: atq; ut ille quondā militauit sic ego ē milito aduersus uoluptates nō iussus sed uolūtarius expurgare lustrareq; uitā exoptās mihiq; p̄ponēs. Em. Euge Diogenes cū ista optione tua atq; p̄posito: sed q̄d te scire maxime dicamus aut quā tenes artē? Phi. Liberator suꝝ hoīum & medicus uitioꝝ & quæ summa est ueritatis & fiduciæ propheta esse uelim. Age oppheta si te emam qua me institues exercitatione. Phi. principio te accipiēs & exuens delitiis & inopia periuriaq; cōcludēs induā amiculū: post aut̄ laborare & fatigari te cogā humi dormiētē bibētēq; aquā: impletū & saturātū cibus cuiusmodi forte contingerint: pecuniāꝝ uero si habes ferres ad mare & iniicies: si optēperare mihi uelis: nuptias uero negliges: & pueros: & patriāꝝ: & omnia tibi p̄ deliramētis ac iēptiis erūt paternāq; domū destituēs ac repudiās: aut sepulchrū tumulū ue habitabis: aut deser

tam turrim aut doliū aliqđ peraq; tibi lupinoꝝ sit referta & pone scriptoꝝ codicē atq; ita te habēs beatiorē te eē dices magnis & claris regibus: ac si quis te flagellet aut torquat nihil horū triste duces. Em. quo nā modo istud ais me non dolere flagellū non. n. testudinis: aut locustæ piscis tergore amictus sum. Phi. Euripidis illud imitaberis parū imutans. Emp. Quod illud est? Phi. dolebit tibi mens lingua sine dolore erit: quæ maxime oportet adesse tibi sunt hæc: procacē esse cōuenit: & ferocē & obiurgare omnibus: deinceps & regibus & priuatis sic omnes spectabunt te: & utileꝝ existimabunt: barbaraq; tibi sit uox & sonora loquella: ac plana similis causi: uultusq; sit intentus & huiusmodi uultui decēs ambulatio omnioq; e fera ut bestia & syluestria omnia sint tua pudorq; & equitas & modestia & moderatio absit ipsumq; erubescere expolia uultu tuo & abraide penitus. Ex omnibꝝ aut locis sequere celeberrima quæq; loca & maxime populosa & in eis ipsis solus atq; insociabilis esse uelis nō amicū: non hospitem: admittens. Dirues enim & demolieris quæ sunt principatus in cōspectu aut omniuꝝ quæ ne priuatim & seorsum faceret qđ spīa: ea fidens ipse fac reiq; ueneræ elige eā quæ magis ridicula & iocularia sūt: postremo sit tibi uideat poli puꝝ crudum aut sepia epulatus emoref hāc tibi beatitudinē cōciliamus. Emp. Abi dira enim & pulota non humana dicis. Phi. Sed facillima heus tu sunt hæc: & leuissima percem sere ac. percurrere nō. n. tibi opus erit eruditioe & rationū & deliramētōꝝ: sed breuis est hāc tibi uia ad gloriā: nā & idiota si sissaut coriarius aut tergoꝝ molitor: aut sal famentoꝝ uenditor: aut faber tignarius: aut numilariꝝ & colybiſta nihil te phibeat admirandū esse si modo impudētia & audacia adsit & obiurgare bene didiceris. Em. Ad hæc

quidē tui nō indigeo nauta aut hortulanus siue olitor in tēpore fortasse fueris: p̄sertim si absoluere te iste uelit ad fūnum duorū obulorū. Ven. Accipe & habe et enim libenter isto hoīe carebimus qui ita inquietat: & uociferatur & oibꝝ omnino iniuriat: & maledicit: uoca aliū cyreneū istū qđ iuste purpurea & coronatus ē. Age dū attēdāt oēs p̄ciosa res hæc & diuitibus hoibus indigēs. Vita hæc iucūda & suauis uita p̄beatissima. qđ delicias desiderat qđ emit maxime lautū et delicatū? Em. Veni tu et elloquere quæ rerū gnarus es? emā enim te si sis utilis atq; cōmodus. Ven. Ne uexa eum o uir optime neq; p̄cōtare: ebrius. n. est itaq; tibi nunq̄ respōderet quū ita lubrica lingua plapset. Em. Et qđ prudēs aut recte sapiens ita corruptū et incōtinēs mancipiū emerit: at quantū etiā spirat unguētōꝝ: ut titubans et gressibꝝ trāsuer sis ambulat: sed tu saltim Mercuri dic quot bona ipsi adsūt et quæ sunt ea quæ sectat. Mer summa quidē uideat in hoc hoīe qđ et cōuiuere dexter: et cōpotare idoneus: et cōmessari cū tibi cīna aptus est: amanti p̄digo qđ domino. Alia etiā uidentur esse in eodē: nam et placentaꝝ bellariorūq; gnarꝝ et cocus peritissimus et sophista totus uoluptatis et libidinis est fuit enim ipse athenis eruditus seruiuit. per Siciliam tyrānis: uehemēterq; eis et mirifice probabatur: caput autē huius sectæ est omnes contemnerē: omnibus uti: undiq; colligere uoluptatem. Emptor. Tempus iam tibi est alium perſpicere emptorem ex his diuitibus ac pecuniosis non ego sum accomodus uitam hilarem emere. Venditor. Iuuenalis uidetur o Iuppiter hic nobis manere. Remoueto hunc alium productio p̄cipue duos istos alterum ridentem: ex Abdero alterum flenteꝝ ex Epheso. simul enim eos uēdere uolūtas est. Descēdite in mediū. Duas optimas uitas uēdo:

atq; omniū sapientissimas uitas? Em. O Iupiter quæ est ista
cōtrarietas: alter. n. ridere nō intermittit: alter uidet quæpiā
lugere ppetuo. n. lachrymat: qd ista? Heus quid rides? Phi.
Interrogas Nepe qa mihi ridicula uident: & uestra omnia
& ipsi uos. Em. Quo nā mō istud ais? nō oēs derides resque
oēs nostras putas p nihilo? Phi. Sic habe: studiosum enim
eis nihil. inania oia: & atomorū motus atq; infinitio. Em. nō
ita certe est sed tu inanis q̄ uerissime: & demēs: atq; rudis: o
iniuriā ridere nō desistes? Tu uero qd fles o uir optime: eē
multo melius puto alloqui te. Phi. Reor. n. o hospes hūa
nas res lamētabiles & lachrymosas. nihilq; earū eē qd non
sit corruptibile q̄re miseror ea & q̄ror: atq; ea q̄ nūc sunt p
sentia nō puto magna q̄ uero posteriore tpe erunt omnino
tristia. Dico aut exustiones & totius mūdi calamitate; hac
lamētor: & q̄ stabile nihil sed tāq̄ in poculū cōfusa oia con
uolunt: & est hoc iucunditas iniucunditas: noticia innoti
cia: magnū puū: sursum deorsum: circūeūtia: et alternantia:
Emptor. qd. n. est auū. Phi. puer ludibūdus: ludens alea et
diferens. Emptor. Quid sunt homines? Phi. dii mortales.
Emptor. quid aut dii? Phi. hoies immortales. Em. obscura
heus tu et cognitu difficilia scrupulosq; et uerborū inuo
lucra cōponis. plane. n. sicut obliquus Apollo nihil decla
ras ac planū facis. Phi. Nulla. n. mihi curæ estis. Em p. ergo
nec emet te q̄sq̄ recte sapiēs. Phi. Ego at oēs ex ordine atq;
ex ætate ululare iubeo simul eos q̄ emūr et qui nihil emunt
Em. Hoc malū nō longe ab insania ē neutrū ego horū emā.
Ven. Inuēales manēt ii. Excāta aliū. Mer. Vis atheniensem
illū. lepidū et facūdū? Ven. Admodū eqdē Mer Heodū ue
ni tu uitā bonā uendimus: q̄s emit uitā sacratissimā: Em dic
mihi tu qd scis maxime Phi amator puerorū sum: et sapiēs

sum in re uenera Em quo igitur mō ego te emero pedago
gi ego egebā quū mihi formosus puer sit Phi. qs aut me
ipō aptior existet cōmanere et una eē cū formoso? & n. nō
corporū amator su: aia? opinor formosam. Deniq; et si sub
eādē uestē mihi adiaciāt: audies eos a me nihil graue eē pas
sos Em. incredibilia dicis amatorē puerorū non ultra aiam
qcq̄ q̄rere et i ea solū eē curiosum? p̄serti i eadē ueste decu
bātē cū facultate atq; licētia. Phi. Atq; iuro tibi canē et pla
tanū hęc ita se habere. Em. o Hercules absurditatē et icōue
niētiā deorū. Phi. qd tu dicis: nō tibi uidet canis eē de? Nō
uides Anubī i ægypto q̄tus et in cœlo siriū et apud inferos
Cerberū? Em. Recte dicis. ego aut decrabā sed qs tibi ē uiuē
di modus? Phi. Ciuitatē mihi quādā esinxi et eā hito. ator
q; republica noua: et leges puto meas. Em. Audire uoleba;
unū id ex uestris opinionib;. Phi. Audi iā id qd ē maximū
qd d mulierib; mihi uidetur. Nullā mulierē cuiusq̄ et unio
pticipēq; nuptiarū eē unū quēq; q̄ uelit. Em. Hoc ais subla
tas eē de adulterio leges. Phi. Per Iouē et simpliciter oēs
suphis p simoniā. m. qd aut de pueris tibi uidet pulchri
tudinē decorēq; habētib;. Phi. Et ii erūt optimatib; p̄miū
saiari p̄clarq; p̄piā iuuenileq; opatis. Em. o donationē et
magnificētiā sapiētiæ quod at tibi caput est? Phi. I deæ et
exempla reorū oium imagines obscuræ existūt extra res oēs.
Em. Vbi aut existūt? Phi. Nusq̄ si enī usq̄ essent nō eēt.
Em. Nō uideo ista quæ dicis exēpla. Phi. Merito cæcus. n.
es ipse aia oculos: ego aut reorū oium uideo imagines et te
quoq; uideo obscurū et manifestū: et me quoq; aliū uideo
et omnino duplicia omnia. Em. Ergo emendus es quū sis sa
piens: et acuta acie perspicax. Age ut uideā quid me petes:
aut quid exiges ex hoie tu. Ven. Dato talenta duo. Em. Emi

quāti ais: argētū tñ solūā in polter. Ven. Quod tibi nomē est? Emp. Dion Syracusanus. Ven. sume: et adhuc in rem bonā. Ven. Te Epicurū iam uoco qs emit hūc? est. n. ridētis illius discipulus et ebriantis: illoꝝ quos paulo ante uenditabamus? Vnū autē hic plus q̄ illi sciuit q̄ religiosior et magis pius est ad cætera: idē iucūdus: luxuriādīq; amicus. Em. qđ est p̄tium. Ven. Duæ minæ Em. sumæ. Illū autē quēpiam: ut sciam quib' cibus lætet. Ven. Dulcibus et melitis: et maxie siccis ficus uescit. Em. nihil hoc difficile: ememus enim ipi palathas massasq; caricæ. Ven. Voca aliū tristē illū q̄ est p̄ pe et longe ac late detonsus. Tonsurā enim requirit ad usq; cutē. Mer. Recte dicis: uidet enim p̄stolari hominē magna multitudo ex his q̄ ad nundinas et foꝝ diuertūt. Ven. Ipsā uirtutē uendo atq; oīum p̄fectissimā uitā: qs scire oīa solus uult? Em. Quo nam modo istud ais? Ven. Nempe: qa solus hic sapiens: solus pulcher: solus iustus et uirilis: et diues et rex et orator: et legū lator: et alia quotquot sunt Em. Ergo & cocus solus et per Iouē etiā coriarius aut tignarius: et alia huiusmōi. Ven. Ita uidetur ueni o uir bone et dic ad emptorem qs es et illud in primis an feras moleste quū uenderis et es seruus. Phi. Haud quāq; hæc enim nō sunt in nobis q̄ aut in nobis nō sunt: ea indifferentia esse cōtingit Em. Nō intelligo quid dicas: Phi. Quid ais? Nō intelligis q̄ quæ huiusmodi sint eoz; alia sunt producta & promota? e cōtrario aut alia sunt improducta & impromota. Em. Nec nunc quidē intelligo. Phi. Merito nō enim es cōsuetus nostris nominib' neq; dephēsuā imaginationē habes. At uero studio sus ille q̄ rationalē p̄spiciētā didicit nō mō hæc scit: sed et quid significat accidēs: & quēadmodū & quātū inter se eadē differūt. Em. te p̄ sapiētā obsecro ne iudeas hoc ipsum

dicere qđ est ad accidēs & n. haud scio quo nā mō obstipui istoꝝ modulo cōcitateq; p̄cussus. Phi. Nulla ē iuidia. quum n. q̄spiā si sit claudus illo ipso pede claudō lapidē offendat & ex improviso uuln' capiat hēbat hic claudicationē. i. accidens. Idem qui nūc assumpsit uulnus id est ad accidēs. Em. o ingeniū & solertiā. qđ aut aliud te maxie scire dicis: Phi. Nēpe sermonū perplexiōes qbus suplāto eos qui me alloquūtur & obstruo eis os: & silere eos cogo. Frenū (ut aiūt) in labrū eis opponens. nomē aut hui' sciētia ē memorabilis syllogismus. Em. o Hercules uolētū qđdā itaq; iexpugnabile dicis. Phi. Cōsidera igitur: ē tibi puellus? Em. Quid tū Phi. Hūc si forte crocodilus rapiat iueniēs ipm errātē ap̄ flumiū: deide se tibi restititūꝝ polliceatur si uerū dicas: qđ tibi uidetur de restitutiōe ifantiis? qđ dices eū sentire. Em. Rē iterrogas respōsu difficilē: hæsito enī & incertus suꝝ utrā ex duabus sententiis quū dixero recipiās: sed tu p̄ Iouem obsecro responsione usus. repara: recupaq; mihi Filiolum: ne forte ante uertat ille & deuoret. Phi. Cōfide nā & alia te docebo admirabilia his. Em. quæ ista? Phi. Eum qui metit: & qui in omnibus dominatur: & Helectrā & eum qui opertus est. Em. Quē istum opertum: aut quā Helectram dicis? Phi. Helectrā quidem illā Agamenonis: quæ simul scit nescitq; eandem rem: astante enī ipsi Oreste fratre suo adhuc ignoto: scit certe Orestē q̄ frater suus ē: hūc at Orestē eē nescit illū at rursus q̄ opertus ē & mirabilē admodū rationē audies: respōde enim mihi patrem tuum scis? Emptor. Atiq; Phi. Quid igitur si tibi quempiam assistam elatum & interrogem an hunc scias quid dices? Emptor. Silicet mense scire. Phi. Philosophus. Atque hic ipse erat pater tuus.

Itaq; si huc nescis: p̄spicuū ē & p̄rem tuū nescire. Em. p̄ ita ē.
nam detegēs eum cognoscā: id quod ē uerū. Verūtāme qd
est tibi finis sapiētia: aut quid ages quū ad uirtutis summū
deueneris? Phi. ad ea nūc ueniā et circa ea ero quæ sūt pri
ma secundū naturā. Dico aut̄ diuitias: sanitatē: et quæ sunt
huiusmodi. Pri^o aut̄ est necē multa ante laborare et tenui
ter libris scriptis uisum apponere et interpretatiōes expla
nationesq; conglomere atq; solacismorū absurdorūq; uer
borū impleri et saturari: ac quod est caput nullū fas ē fieri
sapiētē: nisi ter deinceps ueratrū bibat. Em p̄. strenua sunt
hæc tua & acriter uirilia uerū esse fœnatorē usurarūq; cor
raforē: hæc. n. tibi adesse uideo. Quid dicamus ea ne esse uir
ri qui ueratrū iā biberit & ad uirtutē sit p̄fectus. Phi. Vtiq;
mutuari enim & fœnerari solū deceat sapiētē. Nā quū pro
priū sapientis sit syllogismis uti. mutuare aut̄ & cōputare
fœnora proximum uideatur esse syllogismorū p̄fecto quē
admodū illud est solus studiosi uiri: sic etiam alter hoc: ut
nō modo simplicia quēadmodū ceteri: sed etiā fœnora ca
pere. An ignoras fœnorū alia esse prima quædā alia secūda
tanq̄ plē & sobolē. Vides ne igit̄ & syllogismum qualia di
cat & ratiocinetur. uidelicet si primā usurā capiet: capiet &
secundam? Em. Ergo & mercedes dicamus quas pro tua in
sapiētia capis a iuuenibus. clarūq; est qd solus studiosus mer
cedem pro uirtute sua capiet. Phi. Discis. nō. n. mei causa ca
pio. sed eius qui dat. Nam quia alter est dissolutus: alter
comprehensiuus est. me ipsum studeo comprehendere
esse. Te autem qui es solus diues cupio esse dissolutum.
Emptor. Cuius heus tu: te uerbis ipsis mondes. Phi.
Sed uide ne te dissagitem illo idemonstrabili syllogismo.
Emptor. Sed mihi graue a sagitta tua erit. Phi. Hæc ratio

cunctatio & silētiū: & distorqueri animū & cogitationē: ac
qd est maximū (si uelim) celerime te monstrabo lapidē.
Em Quo nāmō lapidē: nō. n. Perseus o uir optime mihi ui
deris. Phi hoc mō lapis corpus ē. Em Vtiq;. Phi Tu ani
mal uideris igit̄: lapis certe es quum sis corpus. Em nequa
q̄: sed resolue me p̄ Iouē obsecro ac de itegro facito me ho
minē. Phi Haud difficile est hoc sis igit̄ rursus homo. Dic
mihi oē aial corpus ē? Em Vtiq;. Phi. Quid aut̄ lapis aial ē
Em Non. Phi Tu autem corpus es? Em Vtiq;. Phi corpus
existens aial es? Em Vtiq;. Phi non igit̄ lapis es quū sis ani
mal? Em Euax. recte fecisti: nā mihi cura iā sicut Niobes di
rigebāt: & fixa atq; gelida erāt: sed emaz te. Quātū pro isto
soluā? Ven minas duodecim. Em Sume. Ven solus aut̄ eū
emisti. Em Nō per Iouē: sed hi oēs quos aspicias multi illi q
dē & humeris firmis: ac tolerātes: & metenti ratione digni.
Ven Ne f̄morare. Voca aliū. Mer Te peripateticū dico. te
honestū ac diuitem. agedū. emitote prudentissimū & oīa
animo sciētē. Em Qualis aut̄ est? Ven Moderatus: mode
stus. aptus uitæ: ac (qd ē maximū) duplex. Em Quo nāmō
istud ais? Ven Alius exterius appet & alius eē iterius uidef
Itaq; si eū emeris memēto p̄tim iternū p̄ti externū hoīnez
uocare. Em Quid aut̄ maxime scis? aut quid sentis maxie?
Phi Tria eē quæ bona sunt. eaq; cōsistē in animo in corpo
re: in rebz externis. Em humana sapias quāti autem est: Ven
Viginti minaz. Em Nimium dicis Ven Non ita est o bea
te tu & enim habere ipse argentū aliquod uidef Itaq; eme
re eū non facile puenias: præterea cognosces ex eo quātū
culex uiuit tēpus & in quātā altitudinē mare a sole lucem
excipit & illustrat. & equalis ē aīa ostreorū. Em o hercules
quanta ista sublimitas diligentiaq; ueritatis. Phi Quid si au

dias multa alia acutiora & suspicaciora his? De semine & generatione in uuluis fictione embrionum. atque ut homo est risibilis. Asinus non neq; risibilis est neq; fabricat neq; ædificat neque nauigat. Emptor. Venusta admodum dicis & utilia documenta. Itaq; emo eum uiginti. Vend. sit. Quis nobis residuus relinquitur? Nempe hic meditabundus. Audi tu o pyrria cicitatimq; decantare. Iam eni plures recedunt: & refluent: & in paucis ueditio erit. tñ qs & hūc ipsu3 emit? Em ego. sed in primis dic mihi tu qd scis? Phi. Nihil: Emp. Quo nā istud modo dixisti? Phi. Nēpe quia nihil penitus esse mihi uidetur. nec q tu homo qdam existis. Em. Multo magis hoc ignoro. Phi. o inopiā difficultatemq; sciēdi. Em. sed qd trutinā & exanima ista uolūt: phi. libro atq; pōdero in eis ipsis ratiōes & dirrigo: ad æquū atq; par: Quū aut diligēter pares & æqui libras uidero: tū demū tu3 ignoro qd est uerius. Em. Rerū aut aliāz qd nā agas apte atq; ordine. phi. Oīa præterq; fugitiuū pseq. Em. Quid hoc tibi impossibile? phi. Nēpe o uir bone quia nō dephdo neq; cōsequor. Em. Merito tardus. n. esse & segnis & ignarus uideris. sed qs tibi sciētīz finis est. Phi. Inscita & ruditas & indiscilatio & neq; audire neq; uidere. Em ergo & surdū & simul & cœcū te esse dicis & sine iudicio isup & sine sensu: & oīo a uerme & lūbrice nihilo differētem: emendus: & ppterea quanti hūc dignū dicis. Ven. Minæ unius atticæ. Em. Cape Quid ais heus tu emite. Phi. Incertū est. Em Nequaq; eteni & argētū solui. Phi. Inhibeo sup hoc & delibero. Emp. Immo uero sequere me quēadmodū oportet seruū meū. Phi. qs scit an uera ista dicas. Em. Nēpe preco et mina et p̄sentes hoīes: Phi. Adsunt, n. nobis qui? Em. sed te ego iā cōiiciens

in pistrinū psuadebo te esse dñm secūdū peiorē rationē in hibe sup hoc. Phi. nō per Iouē: sed iā enūciaui tuiq; sententiā: Ven. Tu qdē desine cōtēdere: & sequere emptorem qui te emit. Vos in Crastinū reiicio: ut enim sunt idiotæ & opifices tabernari: & istitores & nundinatores & qui in uenditionibus & emptionibus in mercaturis in cauponis cōmemoratur huiusmodi uitas sumus uendituri.

Luciani Tyrānus interlocutores Charon: Mercurius: Rhadamantus: Megapentes: Ciniscus: Micillus Mortu9 Lucerna Lectus. Charon.

Missa ista faciamus o Cloto cimba uero hæc iam pridē nobis disposita ē ut deduci possit bene præparata siqdē et sentina exhausta et malus erectus: ac uela explicata sunt et remoz singuli loco positi. Nihil impedit quantū in me est quin sublatis anchoris nauigemus. Mercurius tñ diu nos hic remorat: qñ eū præsto esse iam oportet. Nauigiū præterea (ut uides) hoc uectoribus uacū est: quū licuisset nobis per hūc diē tertio nauigasse: et iam ppe ad uesperascat. Nos uero adhuc neq; obolum lucri fecimus. Tū haud ignoro Plutonē in simulatuz me negligentiz et tarditatis: quum apud alium sit huiusca moræ causa. Bonus uero et strenuus ille mortuorum ductor quantum alius quisquā obliuionis aquam ebibit apud superos: et ita ut sui ad nos reditus: plane factus sit immemor. Verum aut colluctatur cum ephēbis aut Citharam pulsat: aut oratiōes n̄ nullas suo more trāsigi: ac porat dicacitatē et ieptias suas palā facturuss: aut forte alicubi clā p̄teriēs furatur: ē enim et hæc una ex eius artibus idustria. Deīde ipse apud nos iaccta

bundus gloriæ & insolescit: tã & si nosser ex pte dimidia
sit Clo Quid nosti o Charon uerũ illi aliqd speꝝ præterac
ciderit negotii. Iouis gratia q̄ in rebus superioribus multum
eius opa utitur. est nãq; & ille dñs. Cha Non tñ adeo o clo
to ut in cõmunẽ possessionẽ ultra modũ iperiũ hëat. Nam
& nos mercuriũ ipm quũ hinc ad superos migrãdũ est de
morati numq̄ sumus Noui tñ ipse huiꝝ rei cãm. Apud nos
nãq; Asphodelus herba dumtaxat libationes & inferiæ re
liqua uero tenebre: caligo: & obscuritas i cœlo aut clara sũt
oĩa. Ibiq; ambrosia plurima & nectar abunde qua propter
suauis illi uidetur morari apud superos A nobis aut quum
ab eũdũ est statim subuolat: ac si ex carcere quoq̄ defugiat
postq̄ autẽ descendendi ad nos tps iminet tarde & sensim
ac lento gradu uix aliqñ demigrat. Clo Ne aplius indigna
re o Charon: prope nãq; ut uides ille adest q̄ multosq; ad
nos ductat quinimo tanquã gregẽ hosce una cõpellit ba
culo. Quid uero illud: Agit. n. & quẽdã uinctũ iter reliquos
quẽdã uero ridẽtẽ: Aliũ suspensam perã & lignũ in manu
hãtem respiciẽtẽ truce & insectãtẽ alios: Nõne & mercu
riũ ipsum cõspicaris defudantẽ: puluere pedes & cõspersũ
& hanelante: maxime est. n. & illi hos anxium: Quid hæc o
Mercuri: quæ istæc festinatio: Nã & turbato cuiq̄ nobis ui
deris assimilis Mer qd aliud o Cloto nisi q̄ hũc scelestũ re
fugientẽ insectatus uix hodie ad uos diuertit. Clo Q uis iste
aut cuius rei grã fugã cæperat? Mer id qdẽ claz. uiuere. n.
malebat: est. n. impator qdã tyrãnus utq; ex eius põt eiula
tu & q̄stu cognosci: magna qdã uidetur eẽ felicitate uel ipõ
affirmãte priuatus. Clo Deinde demẽs refugiebat q̄si rursũ
posset reuiuiscere dñficiẽte sibi filiglomerẽ: Mer Refugiebat
inqs q̄nimo nisi magnanimũ iste q̄ baculũ gestat me iuuisset

Ita

Ita ut eum comphēdētes uinxerimus abiisset nos. prorsus
euaDES. Nã ex eo quo nobis per Atropũ tpe demãdatus to
to itinere reluctãdus & pedibꝝ utrisq; i terrã fixis retineba
tur: ita ut nõ facile deduci posset. Nonunq̄ uero orabat & p̄
cabatur se ad breue missum faceremus. Insuper multa se da
turũ pollicebat: ipse uero (ut erat decēs) quũ uiderẽ quæ
fieri nõ possent postulantẽ haud permittebã. Postq̄ uero
ad fauces ipsas uentũ est apud Eacũ recẽsentẽ eoq; nume
rũ ipsũ ad symbolũ & tabellã tibi p̄ sororẽ tuã destinatuꝝ
cõferrẽte clã nescio quo pacto detestandus fugã ille cæpat:
deerat itaq; ad nũeꝝ unus. Tũ Eacũ i me supcilia distrigēs
Nã semp inqt o Mercuri utere hac tua p̄dãdi arte satis hñt
tui in cœlo ludi. Quæ uero ad rẽ functoꝝ uita spectant dili
gentius exquiruntur: ita ut latere nõ possint. Ultra mille q̄t
tuor habet symboluꝝ hoc & tabella impressos & iscriptos.
Tu uero uno minus detulisti nisi forte dixeris haud æque
tibi eos adnumerasse Atropũ. Tũ ipse ad uerba erubescens
quũ is q̄ secũdũ iter oblucltabat mox memoriã occurrisse
circũspectãs dũ eũ nusq̄ uideo fugã cæpisse cognoui: statiz
igit sum eũ insecutus q̄tũ mihi inerat celeritatis ea qua itur
ad lucẽ optimo uiro hoc subsequente me. Ita ut utriq; ceu
stimulus concitari cursu contēdētes illũ in Tenaro ipso de
prehēdimus a deo ex fuga p̄cesserat. Clo. Nos uero o Cha
ron Mercuriũ negligentia arguebamus. Mer. Verũ qd hic
moramur quasi iam nõ satis diu sit imoratuũ. Clo. Recte in
quis ingrediant. ipsa uero libelluꝝ capiens ac sella de more
insidens. adueniẽtes sigulos plegam. Quis unde quo mor
tis genere & fato defunctus. Tu uero o Mercuri hosce exci
piens dispone & ordina & primũ hos recens natos inferto
Mer. Quid enim mihi possunt respondere. Heus tu o porti

f

tor ii numero trecēti sunt cū expositis. Cha. o Venationem optimā acerbos & imaturos deducis mortuos. Mer. Libet o Cloto illugubres & indefletos post hos pducā. Clo. Seniores dicis: fac ut libet. qd. n. me oportet hñe negotiū si uelim ea q ante Euclidis tēpora gesta sunt inuestigare. Mer. Vos q sexagenarios exceditis ānos adeste. Quid illud est? nō isti me audiūt prae annis obtusi aures? necē forte mihi erit uel istos sublato alios afferre: ecce & ii duo de quadringētis p̄maturi oēs & tēpēstiuē ellecti & me ioue passæ uuæ sūt. Clo. Post qui trucidati sunt pducito o Mercuri: & priores dicite quo pacto huc euecti aduenistis: qnimo uos oēs in his scriptis intuebor Heri in Medea q̄ttuor & octoginta oportuit bellātes cadere: & cū his una Oxiarti filiū Gouarē. Mer. Ad sunt pcontare. Clo. Præterea ubi nā met illi quos philosophus Theogenes & cū eo alii septē p̄ causam scorti megarensis iugularūt. Mer. Ecce astāt. Clo. Qui uero ab adultero & uxore interēptus ē? Mer. ecce tibi pximus. Clo. Producito & iure sunt cæsi: illos dico q̄ capite dānati uel qui sude trāffosi: q̄ uero a p̄donib⁹ occisi qnq; & decē ubi sūt o Mercuri? Mer. Qui gladio cæsi sunt adsunt oēs ut uides: uis & mulieres pducā? Clo. Etiā q̄ naufragio pierē una. n. mortui sunt: & fato simili ac pari. Mer. Vis & q̄ febre? Clo. Et hos simul ac eis Agathoclē medicū. Vex ubi nā & philosoph⁹ Cyniscus cui quū esset Hecates cœnā & expiationū oua epulaturus p̄tereaq; sepiā: moriēdū fuit. Cyniscus. Iā pridez tibi asto heus tu optima Cloto quo nā meo facinore uel improbitate pmisisti me tā diu apud superos q̄si ut arbitror totū in me fusum explicasti. Qui etiā quū tēptassez sapius interciderē nescio quo pacto disrūpi nō poterat. Clo. Equi dē te humanorū facinorū reliquæram comtemplatores & me

dicum: ingredere tamen fortuna bona: Cy. Per Iouem nisi prius uinctū hūc introduxero haud quaḡ ingrediar: uereor enim ne te p̄cando & rogitando seducat. Cloto. Age dum uideā quis nā is est. Cy. Megapēthes lachydi tyrānus. Clo. Ingrederē tu. Me. Ne quaḡ o hera mi Cloto: qui imo p̄mitte me parū predire ad lucē: deinde uero ad te ueniā uocante nemine. Clo. Quid illud ē cuius grā abire: hinc cupias? Me. Domus primum mihi esset tuo p̄missu absoluenda quæ p̄ me semī perfecta relicta ē. Clo. Deliras ingredere iā inq̄. Me. Nū multū exposcito temporis o diua mi cloto: unū saltem & hic diem finito me manere apud superos quousq; uxori palam faciā quo in loco thesaurū magnū habueri defossū. Clo. Esset id tibi uolupe haud impetrabis. Me. Fiet itaq; tanti auri iactura? Clo. minime fidēs esto Megacles nempe tuus nepos capiet. Me. o iniuriā ille me ne mihi infensus & hostis quem ipse ante hac præincuria ac negligentia nō interemerim? Clo. Ipse idem & tibi erit ad quadragesimum annum superstes uel paulo plusculū. Item & concubinas uelitem & aurum omne tuum habebit. Me. Haud recte mecum agis o Cloto mea omnia mihi infestissimis impatiens. Clo. Tu uero o præstantis animi uir nonne Chydinachū cuius fuerāt hæc oīa substuli euita. Insuper spirātī adhuc illi liberos adiugulasti? Me. Nunc uero mei erant iurisdictionis erā effecta. Clo. Ergo earū possessionis tempus & tibi decessit. Me. Verum audi obsecro o Cloto quæ uelim tibi seorsum audiente nemine dicere: uos uero secedite paululum: si me missum feceris abireq; permiseris polliceor me tibi hodie daturum talenta mille auri signati. Clo. Etiam nunc aurum o ridiculamenti habes? Me. Crateres binos si libet addam utrosque Talenta centum Auri puri appendentes quos

enecto Cleochrito surripui. Clo. Trahite hūc uideſ. n. non libens ad nos iturus. Me. uos testor e qdem impfectus mihi reliquit occeptus murus & naualia q̄ pcul dubio p̄fecisse; si ad quintū sup uixissem diē. Clo. Hæc haud tibi sint curæ: aliud molietur & cōstruet. Me. illud tamē iure exposco. Clo. Quale illud ē. Me. Eo usq; reuiuiscere quo ad subactis perſis & l ydis tributa imponā mihiq; monumētum excitem ac statuā per egregiū. Vbi cūcta per me bella magnifice gesta dū essem in uita inscribā. Clo. Heus tu his rebus conficiendis haud certe diei unius. sed annoꝝ uiginti tēpus exposcis Me. **Q**uin etiā paratus sum sponsores dare taz celeritatis qui reditus uel si libet Antādrū amātissimū filiū meū pro me tradā. Clo. o inqnatissime illū inquis quē p̄sæpe p̄cabat relinquare tibi in terris supstitē. Me. Precabar hæc olim: im præsentiaꝝ uero id uelim quod mihi uideo p̄stare. Clo. Veniet tamē & ille post te paululū p̄ nouū impatorē trucidatus. Me. Itaq; ne illud mihi cōtradixeris o diua. Clo. Quod illud ē? Me. Videre uelim q̄ post me futura sunt quēadmodū se sint habitura. Clo. Ausculta ergo ut his cognitis angaris magis & doleas. Vxorē Me. das seruus quā & olim adulterauerat habiturus est tuā. Meo hoīnē execrandū quē ipse uxori p̄ eo precāti morē gerēs dimisi libeꝝ. Clo. Filia uero inter p̄sentis tyrāni cōcubinas deliget. Imagines autē & statuaꝝ quas quondā tibi. Ciuitas erexerat euerſa risum praebeunt spectātibꝝ. Me. Dic mihi amicoꝝ nemo moleste istac fert? Clo. Quis. n. erat tibi amicus? uel cui? rei gratia effectus An ignoras q̄ te uenerabant dictaq; ac facta tua efferebant laudibus: uel timore uel spe aliqua id egisse quū essent principatus & dignitatis amici & tēpori inseruiētes? Me. in cōuiuiis tamē frequentes & uoce sublata & uotis mihi bene esse

comprecabantur uel si licuisset promptissimos esse eorum singulos mea uita suā post habere & priores obire mortē Deniq; solus eram illis iusurādū. Clo. Cur igitur apud hoꝝ quēdā heri cū cœnasses e uita sublatus es? qd. n. tibi postremo bibendū oblatū ē te istuc transmisit. Me. Ergo ea pp̄ ne scio qd̄ p̄ sensi amaritudinis. Verꝝ qd̄ ille uolens id efficit. Clo. Multa p̄cōtaris quū ingredi iā tibi necē sit. Me. Vnum illud me agit maxie o Cloto quo paululū reflectere ad lucē cupiebā. Clo. Quid illud est? appet. n. aliqd̄ p̄ magni eē. Me. Carion meus uerna quū primū me mortuū ispexit sub uesperū domū ubi ipse iacebā ascēdit. quūq; id illi p̄ ociū liceret: nemo. n. erat q̄ me custodiret relictus. Clycerium cōcubina meā seorsum agēs p̄ pristino (ut arbitror) libidinis cōmertio attracta & occlusa porta inestabat ea licētia ac si nemo intus affuisset. Quū autē satis cœpisset uoluptatis ad me cōuersus inquit: tu uero inquinate homuntio plagas mihi haud merēti sæpe intēdisti: his dictis barbā euelebat & cedebat caput. Deniq; quū pingue quoddā excreasset me inspuit: & his sup̄abi in quies ad impioꝝ loca excessit. Ipse uero ira incēdebat neq; illi quū exanguis essem & frigidus officere qcq̄ poterā. Ancilla uero scelesta illa quū primū ad uētātū quorūdā strepitū præsensisset salua oculos circūlita q̄ si me defleuisset clamitās & me insuper noīe appellans abscescit quos si comprehēdero. Clo. Desine minari & ingredere tēpus iā est ut te in iudiciū offeras. Me. Quis autē audebit cōtra tyrānū sentētiā fere? Clo. Cōtra tyrānū nemo: cōtra mortuū & R hadamātus quē cōfestim iustissimū spectabis: & p̄enas singulis p̄ meritis inferentē. Quātum uero ad p̄sens spectabat tps̄ ne teras. Me. saltē me p̄uatū & ciuē facito o diua uel e numero inopū: aut ex imperatore seruum id

modo sine me euiuiscere. Clo. Vbi nã ille est q baculũ ge-
stat? & tu o Mer. trahite hũc intro a pedibus: nō. n. ultro in-
scendet. Mer. sequere nũc fugitiue excipe hunc tu o porti-
tor & acerrime dilige ad malũ. Me. pfecto tr hono me ir-
sidere eẽt decetius. Clo. Quãobrẽ? Me. Quoniã me Ioue ty-
rãnus erã & armatos habebã inumeros. Clo. Deinde nonne
merito uellebat te. Carion quũ sis adeo ineptus & sinister?
uerũ si lignũ degustaueris per acerbã hãc tuã hẽbis tyrãni-
dem. Me. Audebit itaq; Cyniscus iste mihi baculũ intẽdere
nō ne ego te dudũ quũ dicatior esses & ad mordẽdũ acrior
prope fude transfodi? Cyniscus. Ea pp manebis huic malo
afixus. Micyllus. Dico mea Cloto de me uero nulla uobis
habet ratio uel forte: qã iops sum eo & ipse postremo sum
ingressus. Clo. Tu uerò quis es? Mi. Cerdo & coriarius Mi-
cyllus. Clo. Deinde adeo agrefers morã nōne uides q̃ta ty-
rãnus iste polliceat se datũ: si ad breue fuerit dimissus su-
bit me itaq; admiratio nisi & tibi per grata sit hãc tarditas.
Mi. audi o deã optima nō multũ me cyclopi delectat do-
nũ pollicẽtis se ut in ultimo comessũ: me igit uel primũ
uel postremũ iidẽ expectãt dẽtes: p̃terea nihil ẽ mihi cũ di-
uitibus simile. longe. n. differẽs mea ac illoꝝ (ut aiũt) ẽ uita
Tyrãnus. n. quũ felix uiderẽt esse inuita manibundus cun-
ctis erat & cõspicius: Quũq; tãtũ auri & argẽti reliq̃isset: ue-
stẽ in super & somnos cœnas & optime formã mulieres me-
rito dolebat: & ab his reuulsus angebat. Nescio. n. quo pa-
cto istiusmodi reb? tanq̃ nisco inherescit aũs. neq; ab his di-
scedere facile patit̃ qbus olim inherescit quin etiã disrupi
nexus ille nō potest quo eos uinciri & obstringi contigerit
utpote & si huc iuiri deferunt clamitãt & obtestant. quũq;
fuerint in reliq; audẽtes timidiore ad uia quã ducit ad in-

feros adeundũ repiunt. Itaq; se retro cõuertũt nō secus ac
solent q̃ nimio amore rapiuntur. Volũt enim lucẽ ac supe-
ros uel eminus p̃spectare. cuiusmodi rẽ leuissimus hic facti-
tabat: qui secũdũ iter fugitans. nũc & imprecatur & obse-
crat. Ipse uero qui nihil in uita habuerit qd̃ me teneret nō
agrũ nō domũ nō aurũ nō uasa nō gloriã nō imagines meri-
to eram expeditus & liber. adeo ut quum mihi dũtaxat atro-
pos inuifet ipso cultro uetustoq; corio & crepidis ipsis q̃s i
manibus habebã reiectis libens ac desilens statim & nudis
pedibus nōdũ atramentũ & nigredinem abstersus secutus
sum: quin imo prãuius fui: & ductor anteriora p̃spectans.
Nihil enim me qd̃ dimississẽm retrahebat aut reuocabat: &
me ioue quã apud uos sunt bona mihi apparent oia. Nam
& pares hic esse hoies & neminẽ a pximo differre suauissi-
mũ esse uidetur. Video etiã hic & debitores ipsos haud re-
peti neq; tributa dari: et qd̃ maximũ est neq; hyeme ipso al-
gere quẽq; aut egrotare neq; a potentioribus cãdi pacata. n.
sunt oia. Insuper et res ipsã a ñis longe diuersã: et incõtra-
riũ reuolutã. Nos. n. inopes et calamitosi ridemus angũtur
aũt et ingemiscũt diuites. Clo. Iam dudũ te o Micylle riden-
tẽ inspexi: qd̃ aũt illud erat qd̃ tibi maxime risũ mouebat.
Mi. Audi diuarũ ueneratione dignissima. Quũ. n. apud su-
peros tyrãno et mihi cõmune fuisset domicilliũ: diligẽtius
aiaduertebã quã per eũ gererẽtur et ita ut mihi tũ. Deo cu-
piebã simillimus eẽ uideretur ex ipsoq; purpureo flore quo
inducebatur per beatũ existimabã. Insuper et sequẽtium se-
turbã aurũ et uasa gẽmis ornata lectulõsq; argẽto excultos
et patã cœnã nidore q me suffocabat cõspicat. diuinũ qdã
uir mihi appebat. adeo ut reliquos hoies q̃si multũ pulchri-
tudine anteire uiderẽt et forma. Siqdẽ ellat̃ mẽte gũiter et

distēta ceruice obuuis q̄basq; & terribilis & minax icēdebat
Postq̄ uero naturā cōcessit deliciis spoliatus ridiculus qdā
mihi uisus est nec minus me ipsum irrisione dignum existi
mo q̄ tale scelus demirarer ex nitore cōiectās hoīs felicitatē
& ob cocleaz̄ sanguinē: quā in laconico sunt mari beatū di
cerē: neq; hūc solū sed feneratorē etiā Gniphonē quē nunc
uideo igemiscētē & poenitētē q̄ suis n̄ sit pecūiis p̄fūctus
sed illis igustatis obierit mortē pdigo & icesto Rodochari
bona reliquēs sua. Is. n. p̄xim⁹ illi erat ḡnē uñ & p̄m⁹ lege ī
hēditatē uocabat. Itaq; n̄ possu; mihi satis a risu tēperare p̄
fertim cū memor sim q̄ ille pallēs semp̄ esset & squallidus
ac frontē curis op̄pletus solis digitis q̄bus talēta innumera
cōputarūt ditescēs paulatim colligēs q̄ paulopost per bea
tū Rodocharē effunderent: sed qd̄ nō abimus? Interuigan
dū nāq; dabit & de reliquis ridēdi locus quādo & hosce ui
demus cōgemere & lamētari. Clo. Ingredere aut anchoram
suspēdat portitor. Cha. Heus quo tēdis referta nobis est iā
ratis hac & op̄pleta oppire ī crastinū: te. n. prima luce trās
uectabo. Mi. Haud recte mecū agis o Charō quū inanē & le
uē relinquis mortuū. Equidē iniuriā per me apud Rhada
māthū insinuabare. o eq̄ male mecū agis iam nauigāt: ipse
uero hic relinquo solus. Veg; cur non ad ipsos enato: neq;
enim uereor si forte defecerim quū sim mortuus ut demer
gar. Insuper neq; obolum habeo unde p̄traiecto mercede;
depēda;. Clo. Quid illud mane o Micylle nō. n. fas ē te hoc
pacto tranare. Mi. Quietiā uos forte nā do p̄ueniā. Clo. Ne
qua; o Micylle nos uero hūc ad nauigātes excipiamus tu
uero o Mercuri cōpone eū & cura. Cha. Vbi nam affidebit:
op̄pleta sunt ut uides oīa. Mer. Humeris & dorso si uidet
tyranni. Clo. Recte. Mercurius excogitauit. Ascende itaq; &

collum scelesti tyrāni huius inculca. Nos uero recta nauige
mus. Mi. Heus tu o Charon optimum esse arbitror uel hinc
tibi uera p̄cidere. ego quū nauigādī finē fecero careo quem
tibi dē obolo: nihil. n. mihi p̄ter hāc perā & lignum hoc ut
uides inest. Reliqua paratus sum fere q̄ lubēt uel si specula
torē eē iusseris aut si rectū mihi & ualidum remū cōcesseris
nihil eris d̄ me q̄stus. Cha. Remiga id. n. ex te accepisse erit
satis. Mi. Vel si q̄ppiā esset succinēdū. Cha. Per iouē si nau
tici cuiuspiā fueris carminis gnarus. Mi. Noui plera o Cha
ron. sed obstrepūt hi (ut uides) deplorātes ita ut nobis can
tus oīs obturbaret. Mer. Heu qualis mihi facta ē reg; iactura
quos agros reliq;. at at q̄lē domū: quot talēta meus hāressu
scepta hāreditate male disponet: eh eh nuper natos quos
dimisi liberos. Quis uero uineta q̄ anno superiori plātauerā
leget? uel faciet uindemias? Mer. Micylle tu nō nihil que
reris. neq;. n. fas ē quēq; apud nos ne lachrymis traicere. Mi.
Desine nihil ē qd̄ deplorādū cēseā quū tā bona utar nau
gatione. Mer. Tamēp̄ cōsuetudine uel paululū ingemisce.
Mi. Ingemisca; itaq; qn̄ id tibi uidetur o Mercuri. Veh mihi
ubi nam mea sarcita sunt coria: heu ubi & uetustā crepidā.
At at ubi putrescētes & obsoletā o creā. Nō enī ipsa am
plius a mane ad uesperū usq; manebo impastus: neq; per
hyemē discalciatus & seminudus uagabor dētes p̄æ algore
cōcussans. Quis igitur meū habebit cultrum & subulā? Mer
Satis deploratū est: iāq; p̄pe modū nauigādī finē fecimus.
Cha. Agite: per solui te iā pro trāsuectatione hac mercedem
& tu oīum primus o Micylle rede obolū. Mi. Iocaris o Cha
ron uel in aq̄ (ut aiūt) scriptitas. sperās a Micyllo obolū te
aliquē acceptur;. Primū eqdē ignoro utru; q̄dratus obolus
iste sit an rotundus. Cha. o. Venationē optimā hodiernam

hanc et luchi plenā. Sed pdite iā mihi nāq; equos boves
& canes ac reliqua animātia adeundū est. Traiectura. n. & il
la sunt. Clo. Recipe hosce tu Mercuri & ducito: ipsa uō ad
alterā fluminis partem nauigatura sum Indopatem & Hira
minthre de ductura. ii enim quū p terrā limitibus alter ca
rētur abinuitē trucidati sunt. Mer. Proficiscamur o uos uno
ex ordine oēs me sequamini. Mi. o Hercules quales hæ sūt
tenebræ? ubi nunc formosus Megillus? uel qs hic queat di
scernere uerū Simiche pulchrior Phrynys sit? Cuncta enim
æqua & colore sunt pari multa; his est inter bonū & meli
cōpatio. Nā & atritū hoc paliū qđ mihi antehac deforme
uisum est imperatoris purpuræ efficitur simile: inuisibilia
nāq; utraq; sunt & eadem caligine opta. Tu uero o Cynisce
ubi nā gētiū es? Cy. Hic sum & alloquor o Micylle: uerū si
lubet una incedamus. Mi. Recte inquis ingere mihi dextrā
Dic mihi fuisse unq̄ in cleusinis sacris iniciatus? Cy. Id scilicet.
Mi. Nonne & tibi hæc eē illis similia uident? Cy. Recte
inquis. Sed ne appropinquat quidā tedā gestans trux & mi
nax pspiciēs nunqđ hæc Erinys est? Mi. ita apparet ex habi
tu. Mer. excipe hos o Thesiphōe ecce q̄ttuor sunt & mille.
Erinis. At q̄ iā diuīos Radamātus p̄stolat. Ra. pducito ho
sce o Erinys. Tu uero o Mercuri p̄nuncia & cōuoca. Cy. o
Rhadamanthe per tuū & genitorē oro me primū oīum de
ductū ad te contemplare & inspecta. Rha. Cuius rei gratia?
Cy. Velim enim incusare quēpiam & enuntiare quot mala
quorū ipse nō sum nescius inuita gesserit. Itaq; neq; ipse ea
narrans fide dignus haberi possum nisi prius appaream qua
lis sim: & quēadmodum uixerim. Rha. Quis nam tu es? Cy.
Cyniscus optime tu animo ac mente philosophus. Rhad.
Huc accedito & prior iudiciū adito: tu uero conuoca accu

fatores. Mer. Quicūq; Cyniscū hunc accusaturus est huc
prodito Cy. Nemo accedit. Rhad. Id mihi non facit satis o
Cynisce. Verum exuere ut te uel ipsis stigmatibus & signis
contempler. Cy. Vbi stigmatibus factus sum & obsignatus.
Rha. Quicūq; enim uestrum quispiam inuita improbe
gesserit pro his singulis suboseuora quæda; signa animæ
impressa p̄fert. Cy. Ecce adsto iam tibi nudus. Itaq; disqui
re quæ dicis signa Rha. q̄ profus iste nitidus & tersus est
præter tria hæc stigmata: aut quattuor subnigra admodum
nec satis parētia. Vex qđ illud est uestigia hæc et pleraque
inustionum signa: nescio quo pacto deleta sunt et absterfa.
Quo nā modo hæc se habēt o Cynisce? uel unde tā mūdus
effectus es? Cy. Dicam olim quū essem ex imperitia impro
bus et eappter plurima mihi stigmata uēdicassem postq̄ ce
lerrime philosophari ocepī illius tam bona ac per utili me
della paulisp̄ ex aīa maculas absterfi oēs et dilui. Rha. Pro
ficere igitur ad beatorum insulas cum optimis una futurus.
Accusandus tamen est per te prius quem dicis ty rannus: tu
o mercuri uoca alios. Mi. Certe o Rhadamanthe quod ad
me spectat pusillum est et breuiori inquisitione indigens.
Asto. n. tibi iā diu nudus. Itaq; et me circūspice. Rhad. Quis
enim tu es? Mi. Cerdo et coriarius Micyllus. Rha. Bene ha
be o Micylle nitidus totus es et in circūscriptus. Ito et tu
cum Cynisco hoc Tyrannū iam uoca. Mer. Megapenthes
Lacydi tyrannus adesto: quo te uertis? accedito: te tyrannū
appello: corripe eum et produco Cthesiphone in medium
et apprehenso collo compelle. Rhad. Tu uero o Cynisce
argue hunc et incusa uir enim hic impropinquo est. Cy.
Omnino aut neq; uerbis est opus. Cognosces enī hūc mox
ex ipsis stigmatibus qualis fuerit. Verūtāmē detegā ipse tibi

hominē & dicēdo ostēdam clarius quā aut detestabilis hīc
egerit quū priuatā uitā duceret prātermittēda mihi uident
Postq̄ uero audacissimos quosq; armis munitos sibi asciiuit
& ciuitati insurgēs tyrānus effectus est iniudicatos occidit
ultra mille & bona singulorū dirripuit. Quū aut ad diuitiarū
apicē esset hoc pacto euectus nullam impietatis & sceleris
speciē omittens quī crudelitate & iniuria in ciues usus est
Virgines.n. corrupt ephebos dehonostauit & quouis mō
fuit subiectis iniurius. Ob insolētiā uero hoīs & ai tumore;
& in obuios quosq; superciliū & minacē obtutū nemo unq̄
posset de eo digne suppliciū summere. Facilius.n. quis so
lem potuisset q̄ hūc fixis & immotis oculis intueri. Pœnarū
enim genera & modos ad crudelitatem inuenta enarrare ne
mo posset. In inferendis aut suppliciis istiusmodi & pœnis
uel domesticis ac familiarib; iplis haud abstinuit. Hęc itaq;
ne forte uana & leuis quædam in eum uitiorum uideatur
obiectio. Affirmabunt sane qui sunt per eum enecti si illos
exciueris qui etiam inuocati (ut uides) adsunt & eum cir
cumsistunt urgentq; undiq; & prāmunt. Hi omnes o Rha
damanthe sunt impiissimo hoc & insidias passi & necē par
tim uxorū gratia q̄ decoræ essent; partim q̄ egerrime fer
rent: suos liberos ad dedecus & flagitium rapi: partim etiam
q̄ locupletes essent & probi & quibus res suæ gestæ minus
placere. Rha. Quid ad hęc dicis o iniquissime? Me. q̄s
narrat cædes perpetrari equidem reliqua uero adulteria &
epheborū iniurias ac uirginū incestationes falso in me
Cyniscus comentus est. Cyniscus de his omnibus o Rha
damanthe testes producam. Rhadamas. Quos istos dicis?
Cy. Voca o Mercuri tyranni huius Lucernam & Lectum
hi.n. quū accesserint perhibebunt quorum sunt gnari testi

moniū. Mer. Lectus & Lucerna Megapēthes adesse o be
ne factum. ecce adsunt dicto audientes. Narrate ergo quorū
istis. Megapēthi huic cōscii & tibi o Lecte sit locus dicendi
prior. Lectus. Vera omnia Cyniscus tyrānū criminādo di
xit me uero o Rhadamāthe pudet dicere cuiusmodi essent
quæ me supergesserit. Rha. Apertissimū ad hęc omnia fa
tis tuū hoc fecit testimoniū: si quidem e explicare ea haud
toleras. Tu uero o Lucerna dicito & ipsa de tyrāno quid
sentias Lucerna. Qualia illa inter diu egerit clam me habēt
nō.n. aderā: quæ uero noctu tū factitaret: tum pararet: tēdet
dicere. Vidi tamē pleraq; q̄ nec dici possunt & quoduis faci
nus & scelus excedūt. Vnde persæpe quū extingui mallem
quā ea spectare abstinebā oleo. ille uero me uel inuitā ad
ducebat his quæ gerebantur & lucē mihi prorsus inquina
bat. Rha. Satis iam habemus testiū. Vex̄ exuere hac purpu
ra ut & stigmata enumeremus pape totus hic linore opple
tus & obscriptus est. Immo luridus & obnigratus ex stig
matibus iplis & teter factus. Quo nā igitur afficiēdus ē sup
plicio? Nēpe in phlegetontis immitēdus est ignē: uel Cer
bero ipsi tradēdus. Cy. Minime. Vex̄ si id aīo ē nouam tibi
ac decentē suggerā pœnā. Rha. Dic ut & ipse ob eā rē ma
ximā habeā gratiā. Cy. Mos est cūctis quū uita excefferint
obliuionis aquā ebibere. Rha. id q̄de; admodū. Cy. Is itaq;
solus sine potu maneat. Rha. Quāobrē? Cy. Grauiorē enim
subibit cruciatū si suas delicias reputādo meminerit qualis
ante hac fuerit: & q̄ esset in uita potens. Rha. Recte inquis
condēnatus itaq; apud Tantalum deductus illigetur eorum
memor quæ uiuens gesserit.

Luciani Scipio. Interlocutores Alexander: Hanibal:
Minos. Scipio.

Libyce me decet pponi melior qdē suꝫ. Ha. Immo uero me. Ale. Iudicet ergo Minos semp iustissimꝫ iudex est habitus. **Asi.** Qui es tu? Ale. Hic ē Hani bal carthagenensis. ego aut Alaxāder Philippi regis filius. **Asi.** Per Iouē utriqꝫ gloriosi: sed q̄ de re uobis altercatio est? Ale. De p̄stātia: dicit. n. is se se me meliorē q̄ ego ducē exercitus fuisse: ego uero nō hoc solū sed omnibꝫ ferme qui ante meā atate fuere i re militari p̄statorē me fuisse affirmo. **Asi.** Dicat ergo uterqꝫ pro parte uirili. tu o Libyce prius loquaris. Ha. Vnum hoc me iuuat ut hic sermonem gr̄cum didicerim ut neqꝫ etiam hac in re. Alexander me superet. Illos maxime laudis dignos puto qui quū parui a principio fuere propria uirtute ad magnam gloriam euascerē potentēsqꝫ facti & principatu digni uisi sunt. Ego igitur cum paucis q̄busdam hesperiam primum inuadens quū subconsul essem optimus a fratre iudicatus maximis rebꝫ idoneus uisus sum tum Celtiberos cœpi: gallos deuici & quum magnos montes transmigrassem omnem heridanum transcurri multasqꝫ ciuitates euerti: & planam italiam subiugauī & usqꝫ ad suburbia romam grassatus sum. Totqꝫ uno die romanos occidi ut eorum anulos modiis mensurari oportuerit: & ex cadaueribus pontes fluminibus fecerim atqꝫ hęc omnia peregi: nec Amonis dictus filius: neqꝫ deum me fingens autem matris insomnia narrans: sed me hominem fatebar pugnabamqꝫ: contra duces magna prudentia: contra mulieres magna audacia atqꝫ fortitudine p̄ditos. Nō aduersus medos aut armenos qui anteqꝫ quispiam sequatur fugiunt facile cuiquā audienti uictoriam tradunt: Alexander uero patris regni successor & id fortunæ quodā impetu ampliauit qui quum uicerit illū misere Dariū apud ipsum & arbellas uictoriam cœ

pit: antiquā ex patre cōsuetudinē omittēs delabi nō turpe putauit: seseqꝫ ad medorꝫ delicias inuitari libēter tulit atque in cōuiuuiis amicos interemit. Quibus quū morerentꝫ auxiliari conatus est. Ego aut patriæ dominatus sum: quæ quū me reuocaret hostiū magna classe aduersus libyā nauigāte paruī: cōtinuoqꝫ me hominē priuatum dedi: et damnatus æquo aio rē tuli. Quæ qdē egi barbarus notus oīs qꝫ gr̄corū disciplina expers et neqꝫ Homeꝫ ut hic edidici neqꝫ Aristotele mḡo eruditus: sed solū mea natura optia suꝫ usus. Hęc qdē sunt quibus me meliore Alexādō esse puto. Si uero ea causa mihi hic p̄ferendus est quod caput eius diademate ornauerit id eorum forsan apud macedones est non tamen ob id p̄stantior hic uideatur generoso duce & uiro q̄ mētis sentētia magis quam fortuna est usus. **Asi.** Hic enim orationem neqꝫ ingenerosam neqꝫ ut libycum decebat dixit. Tu uero Alexander quid ad hęc inquis? Ale. Oportet quidem o **Asi.** nos homini adeo temerario nihil respondere. Solum enim te nomen satis edocere potest qualis ego rex qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen an parū ipm̄ superauerim. Adolescens adhuc rem aggressus regnū obtinui & de patris mei interemptoribus ultus sum. At quū Thebas subuertisse: toti gr̄ciæ terror fui: ab ea dux elle & neqꝫ dignum putauī macedonum regno me contētum esse qd̄ pater reliquerat. Sed totum terrarum orbē durumqꝫ putans nisi rerum omnium dñs essem paucos quosdā mecum agens in asiā me traduxi: & apud Theogonium cum magna pugna uici Lidiam: Ioniam & Frigiā: cepi & tandem quæcunque transferim subiugans ueni ad ipsum locum ubi Darius me expectabat infinitos exercitus agens. Post hęc o minos nescis quot ad uos uno die mortuos miserim?

Dicit enim Charon tunc sibi scaphá insuffecisse: sed ligna
quadá adiungēs illoꝝ plures trásportasse: atq; hæc confeci
me periculis opponēs & í pugna uulnerari nō timēs: Et ut
quæ apud thorū & arbelas gesta sunt ommittá usq; in dos
ueni atq; oceanū mei regni tronū feci & illorum hoium ele
phátes habui. Pyrrū uō meū captiuū coegi: & scytas hoies
certe n̄ spernedos subiugauí: Tanáí supertrásiēs magna eq
tū pugna uici: ac amicos meos remunerauí. De inimicis ult
sum: Si uero deus hoibus uidebar parcédū illis est. Ná rex
magnitudine ut tale aliquid de me crederēt inducti sunt tá
dem mors me regē occupauit. Hic uero Hanibal apud Pru
siam bitiniū exulauit: & crudelissimo & pessimo homini cō
ueniēs erat: q; uero italos uicit ommitto dicere: nā nō uirtu
te: sed malicia atq; perfidia & dolis id peregit: nūq̄ uero ali
cuius claritudinis aut iusti memor: sed quoniam q; delitiose
uixerim uitupauit: oblitus mihi eē uidet̄ eoz̄ quæ apud ca
puá admiscerit. Ibi. n. mulieribus deditus ē: & uoluptatibus
his uir mirabilis p̄ belli tps̄ íseruiebat. ego quoq; ea q̄ sub oc
cidēte sūt puá q̄dē putás nisi uersus oriētē me ípulisse: qd
magnificū p̄fecisse: sed nō digna mihi uisa sunt illa cōtra q̄
pugnassem inclinata redii dñm me fatentia. Ná Italiam atq;
libyá ditioni meæ adiungēs usq; gades facile iuissē. Iam di
xi tu quoq; o Minos iudica hæc quidem e multis sint. Sci
pio Non nisi me prius audias o Minos. Mi. Quis tu uir op
time es? aut unde q; hisce claris ducib; te cōferre audes? Sci
pio. Italus Scipio romanus. Mi. Audiendus quippe es Sci
pio. Ego o Minos hæc nō dicá ne p̄ferri uelim nunq̄. n. hu
iusce generis honoris auidus fui sed semper esse q̄ uideri
malui nec qd̄ isti utriq; fecerūt in me laudádo alios uitupe
rem? iam puero mihi omne uitiū displicuit & bonis artibus
a primis

a primis annis deditus humanitatiq; inseruiens: scire solum
turpe putabá. sed opere semper perficere qcqd̄ magnificū
a maioribus natu aut litteris didicissem conatus su: Ita ado
lescens uixi ut maxima patriæ spes fuerim: quæ illá frustra
ta non est. Nam quū senatus maximo timore an esset patria
relinquēda consultaret uix iuuenis quū ei ætati non liceret
in medios senes psilii: & stricto ense p̄iæ hostē me habitu
rum p̄fiteor eum qui deferendæ p̄iæ sententiam p̄tulerit.
Quare uix quartū & uigesimū annū agens dux electus nō
cū magno exercitu uersus carthaginem iui atq; Hanibalē se
cutus uici utq; eum in turpem fugam conuertit. Et deuicta
carthagine nō rei felicitate ellatus sum: eūdē me amici eun
dem me patria post uictoria; habuit. Diuites uero in bonis
amicis esse putauí: non in auro. Nam per quattuor & quinq̄
ginta annos quibus uixi nihil unq̄ emi aut uendidi ex foro
quoq; nunq̄ diuertissem nisi quempiam mihi aliquo modo
amicū fecissem & ut mercatorib; pecunias lucrari studiū est
Ita mihi ut adipiscerer hoies omni metallo p̄statiores cura
erat. Quibus qualis fuerim Titus Liuius cæterique historici
testari possunt. At ex carthagine reuersus triūphū egi: cen
sorq; factus sum ægyptú: syriá graciá percurri. Iterum q; ab
sens consul ellectus bellū maximū confeci & numantiam
euerti atq; alia egi. Nunq̄ me ut in prosperis elleuantē for
tunam aut in aduersis opprimētē uidit: quin tanta animi li
beralitate usus sum ut quū grandis dñs esse potuerim quat
tuor & uiginti solum libras argenti reliquerim. Illud non ta
cebo scilicet me nunq̄ iniustum aut crudelem fuisse aut ali
cuius generis uoluptate corruptum. Et hæc uti inspiens di
xi non ea ratione q; p̄ferri uelim retuli: sed graue erat nō
monstrare: ut est romanos omni genere uirtutæ cæteras gē

tes superasse. Itaq; ut uiuus pro patria pugnant pariq; pietatem mihi & rebus cæteris prætulit: sic nunc apud te o Minos p̄ patria hæc dicta sunt. Mi. Per Iouē o Scipio & recte & uti romanum decet loquutus es. Itaq; quuz disciplina militari rebusq; bellicis hisce æqualem aut te præstantiorem discamus te præferendum censeo & Alexander secundus: sit & tertius Hanibal nec hic quidem spernendus est.

Luciani Scaphidium Locutores. Charon. Mercurius. Menipus. Carmolaus. Lampicus Damafias. Craton. Nico. Philosophus. Charon.

Avdite quo quidem pacto nostra se negotia habeant parua enim (ut uidetis) ac uetus nobis est nauicula: rimisq; fatisscit ac flutum impulsione nauifraga est. Vos uero nonnulli simul aduenitis plurima quisq; secum deferentes. Si ergo his cum rebus scapham ascendetis ue reor post modum uos poenitebit: maximeq; quis quis nare ignorabit. Quo itaq; consilio tute nauigemus ego uos docebo. nudos omniuq; uacuos rerum ingredi quoscunq; oportet: ac cuncta superflua in ripa deponere. Hoc itaque modo nostra capax uix erit nauicula. Quare o Mercuri hoc tibi de cætero fit cura: p̄ter nudatos: omniumq; uacuos: nemine admittere in ipso stans introitu. pepla aliaq; (uti diximus) facito quencunq; deponere: agnosce: & recipe: sed nudatos ingredi coge. Mer. Perpulchre dicis: sic enim faxo: sed quis nam est is prior. Me. Ego sum Menipus at uide o Mercuri peram baculumque in lacuz proieci: ac palam minime tuli. Mer. Ascende Menipe omnium fortissime primuq; apud naturam locum tene: quo possis omnis intuerier. Quis est hic alter? Car. Carmolaus megarensis amore semper per-

dito affectus. cuius duorum talentum unicum fuit osculum Mer. Hunc desere decorem labia oscula comam perpexaz orisq; ruborem ac uultus nitorem o factum bene ingredere iam. Sed quis est alter purperea ueste indutus caputq; diadema præcinctus? Lam. Ego sum Lampicus. Mer. Tot tantaq; ueniens tecum fers. Lam. Decet ne o Mercuri hominem regem nudum aduenire. Mer. Regem minime mortuum uero potius quare his te exue Lam. En gaza abiicio. Mer. Et insolentiam: atq; sæuitiam abiicias o Lampice: hæc enim sua grauitate nostrum submergerent phaselum. Lamp. Sic faxo: sed saltem diadema concede ac uestem regiam habere Mer. Nequaq;: hæc etiam continuo deponere. Lamp. Fiat nū quid uis aliud? nunc omnibus (uti uides) sum exutus Mer. Crudelitas: temeritas: iniuria: iracundia: aliqua huiusmodi sunt deponenda. Lamp. Nudus iam nudus sum. Mer. Ergo ascende: sed tu tam pinguis tantaq; carne suffultus? Damafias athleta. Mer. Videri uideor te in palestris exercitatum esse Da. Ita sed me admitte nudum uenientem. Mer. Nudus uenis tanta carne refertus: ea est deponenda: nam unico dumtaxat pede hoc nostrum submergeres scaphidiū hæc quoque coronationes preconiaq; sunt abiicienda. Da. Profecto nunc quidem sum nudus: atq; aliis par mortuis Mer. Sic esse magis decet ingredere iam. Et tu Craton has abiice opes luxuriam pariter ac molitie: te cum ista ne deferas monumēta nec non tuorum auctoritates maiorum desere. Item & genus & gloriam tuæ liberalitatis: famam popalarem præterea simulacra ac epigramata: hæc. n. o Craton sunt pergrauissima. Cra. Minime ferā: cūctaq; quidē inuitus tamē defera proh dii immortales quid iam sumus p̄ perffi? er M. Dii boni

& tu his emicans armis quod tibi uis? et quod sibi hoc tropheum?
Ni quonia o Mercuri ardua domi militiaeque facinora feci ob
qua ciuitatibus domatus fui. Mer. Arma tropheum humi
deseras nam apud inferos omnia sunt summa pace compo
sita nihilque his opus est armis. Sed quis est his qui sub hone
statis habitu supercilia elatus: curaque onustus ac pexa barba
ornatus tam lento pede aduenit. Me. Quidem o Mercuri
philosophus. imo magus prodigiisque refertus: quo circa iu
be eum spoliari: o quam multa ridenda iocabundaque uidebis.
Me. Imprimis hunc depone habitum: tum & reliqua etiam.
Proh Iupiter quantam iactantiam atque arrogantiam quantaque
ignauiam insaniamque & lites & uanitates: uerbaque scropulo
sa labores uanos nugas ambages atque omnium genera dece
ptionum secum tulit? quam primum his te exue: & quoque menti
ri & potissimum arbitrari & ceteris potioem esse non quin
que remis haec duntaxat fere ualeret. Phi. Cunctis me exuas?
Me. O Mercuri fac ei barbam abradi: nam est res grauissima
Mer. Item depone barbam philosophi. Phi. Quis est ton
sor. Mer. Ecce Menipus: cape securim Menipe barbaque phi
losopho abraide. Me. Serram potius concede ut res sit magis
ridicula. Mer. Satim est securis: o iam barbam deposuisti. Me.
Non uis & supercilia ei abradi? Mer. maxime. Quid est hoc philoso
phi: quod lacrymas: mortem ne formidas? ascende bono animo. Me.
Aliud restat magis poterosum quam claculum te gerit. Mer. Quid
cedo? adulationes blanditiaeque quae alia in uita sibi ualde pro
suerunt. Phi. Et tu menipe qua gratia hanc tuam non abii
cis liberalitatem laetitiam risum ac fortitudinem num cete
ros solus es dirisurus? Mer. Menipe huiusmodi tecum ha
beto: nam leuia utiliaque sunt & inter nauigandum oportu
na. Sed tu orator desine tantam elegantiam copiamque uer

borum & quaestiones ac ratiocinationes atque huiusmodi
plura: nam permaximae sunt grauitatis. Or Morem tibi ge
ram. Mer. Scaphidium satis est refertum. funem igitur a
littore soluite anchoram a protra retrahite: scilas tollite ma
lum scandite: agite uela uentis tradite tu quoque nauta clauum
dirrige. Ad quid fletis umbram amentes maxime tu Philoso
phi? an quia modo barbam deposuisti? Phi. Non. Mer. Quam
obrem ergo? Pa. Quia immortalis esse putauit. Me. Metitur alia
re tristatur. Mer. Quia? Me. Quoniam eleganter copioseque
quemadmodum solitus est de cetero non crapulabitur neque no
ctu claculum scortari dieque adolentes oratiunculis alice
re ac eos pecunia emungere ualebit quo sobrius summo af
ficitur dolore. Phi. Tu uero Menipe non formidas mortem?
Me. Quo pacto quum ad mortem festinauerim nemine uo
cante: sed inter nauigandum nonnulla exauditur uox uti qu
busdam a terra acclamantibus. Mer. Ita est Menipe nam qu
dam ad subsellia pergunt qui Lampici morte congratulantur
eiusque uxor magna mulierum frequentia domum reducit:
ac filii lapidibus ex urbe peluntur. Alii Clophantem lau
dant oratorem: quidam Cratonem condunt epitaphia ma
terque Damasiae cum muliebri comitatu in funus prodit. Tu ue
ro Menipe nemo profecto plorat solus uenis cum silentio
Me. Minime. nonne rixantes audis canes coruosque crochizantes
a quibus summo cum certamine iam humor. Mer. Stre
nuus es. Sed iam perfecimus iter. Descendite uos rectaque in
ius pergite. Nobis uero Charon pro reliquis. Nos nostrum
ad iter reuereantur. Quid tanta cum maestitia contempla
mini ius subire: ius est feruntque acerbissimas hic esse poenas
scilicet lapideas: ac uultures: atque uitam examinari cuiusque ne
cesse est.

Luciani Palinurus. Interlocutores: Palinurus & Charon.

Ossecro te o Charon sine me ut iam nauim conscēdam. Cha. Quis me appellas? Pa. Ego nauita quōdam illius quē nuper uiuentem transuedisti Aeneā troiani. Cha. Tu ne ille es qui apud portus uelinos inhumatus iacebas? Pa. ille ipse sū sed crede cōlestiū nutu fieri ut transuehar quorum prodigiis longe lateq; acta finitima gentes & ossa mea iam expiauerunt & tumulum mihi: tumuloq; in super solēnia statuerunt. Quare te oro o iustissimi me Charon patere tandem ut ingrediar: sic prospera semper sit nauigatio tua sit solida nauis tua atq; inconcussa. Cha. re iustam petis Palinure ingredere ut libet: uos uero tam conferte umbræ quid fatigatis me precibus. qd fatigatis quæ nā hæc uis desiderii. Expectare tantisper dum trans flumē hūc porto regrediar q̄ primū. Pa. Habeo tibi Charon immortales gratias q̄ me his tandē eripuisti e malis qui me dira hac tandem qua detinebar trāffretandi cupidine liberaisti. Cha. Amo te equidem. Palinure tum propter Aeneā regē quæ mihi nominasti: q̄ & super oēs unq̄ uiderim mortales uisus est mihi singulari quadam p̄ditus pietate: tū p̄pter meum etiā qd̄ olim cōmune fuit tibi magisteriū. par. n. sibi quisq; parē effectat delectatq; magis quæ inter pares sit uel cōfabulatio uel uitæ actio Afficiebar porro non modico dolore quū uidebā iādudū te in citeriore hac ripa errātem incertūq; sedis tuæ: Neq; licebat tibi succurrere p̄pter legē mihi datā ne quēq; nisi humato prius corpore trāsportē: sum. n. ego minimus inter infernos habitatores subiectusq; alienæ potestati cui parere nō tā pulchrum mihi q̄ alias necē sit. gaudeo aut̄ nunc & lætor q̄ ea aliquando se fors tibi obtulerit quo & tuū iplere desiderii & meū releuare dolorem (salua

lege officii mei & possum. Pa. Immo ego nō minus propter te dolebā o Charon: quia perspiciebā tot te graues assiduosq; labores perferentem sine ulla relaxatione. Neq; n. me latet quot quantisq; uexari malis solent nauium gubernatores qui nihil aliud in uita q̄ nauigationē exercui: atq; ita exercui ut nihil illa grauius: nihil periclitatius contingere. mortalibus putē propter quod credibile magis tibi uideri potest si angebat me utiq; fatigatio tua repetentem animo antiquas: quas iuuenis etiā substinebā nauticas fatigationes meas: Quarū experientia iā edoctus sciebā probe pari malo tuo condolere. Cha. Frustra propter me dolebas Palinure nam nihil molesta mihi est ars mea. Pa. Quid ais Cha. Aio gratam me habere & iocundam artem meam: Vides ut crudam uiridisq; senectus est mihi? memini haud unq̄ ab ipsa qua iam omnium annos supero longæua ætate mea p̄tesum me esse laboris mei: qui quottidie iusto alacrior atq; ualentior sed intelligo cur tu aliter tibi psuadeas. Est enim cōmunis hic morbus mortaliū ut fortis suæ quēq; distedeat semper uiuatq; cōtentus nemo studiis suis: laudent uero longe ac beatiore existimēt oēs qui diuersas a se artes atq; actiones sequuntur: uerū falluntur maxime opinione sua: Nā si recte intueri uelint cognoscent p̄spicue nullū esse in uia eorū statum qui noui magnis scateat miseris. quem non magna grauesq; pturbent undiq; molestiæ & uexationes. Et si detur aliquñ ut alter in alterius studia transferatur q̄ uideas tunc sua cuiq; leuia uideri: quæ prius prægrauitate accusabat: cōtraq; ea grauiora quæ prius leuia uidebant. Itaq; si bñcōsideres Palinure nō ē ita grauis mea cōditio: ut cēses: neq; p̄pterea q̄ nauclerus sim: sum eō mirabilior: Sed tu (ut uideo) sequeris uāos errores mortaliū ego uero ite gri-

tatem tantum iudicii; ueri lucē secutus dego contentus ac
latus sorte mea neq; ad scribo mihi calamitatem q̄ defudez
quotidie nauigādo & defatiger. Neq; ob hoc arbitror quē
pīam horz qui mecu; simul ultimas sedes colūt me esse bea
tiorē non ipsos iudices Minoē: Rhadamāthū: & Eacum:
q̄q̄ magna oēs emineāt potestate: nō ipsu; Dite: q̄q̄ sceptro
potens sit atq; regna ista moderet. Sunt nāq; & illi sui labo
res suāq; molestiā & maiores forte quo & maiore regiminis
sarcina p̄munt. Pa. Potes de te tibi Charon p̄suadere ut li
bet: mihi. n. de me nūq̄ persuadere poteris qui ars nostra si
ne ulla cōparatione ceteras laboribus & periculis excedat
Quod ligdo tibi p̄barē nisi q̄ uereor tedio te afficeret for
tasse longior narratio nostra Cha. Immo summa me affice
ret recreatione. Nā & delectat me tecum sermocinari: & na
uigātibus etiā magnā animoz refocilationē afferre solent
huiusmodi cōfabulationes. Pa. quādo igit nō est tibi inio
cundū p̄sequar suscepti sermonis nostri rationē ut intelli
gamus nō esse duriorē ulla; q̄ nauaz fortē quod tibi facile
persuadebo si aiadertas quos estus & frigora tolerare eos
quos per horrescere tonitrus & fulgura: q̄bus p̄fundi imbrī
bus: qua uentorum rabie agitari quotidie necem sit. Si co
gnoscas quotiēs eos torqueri fame & siti quotiens squalore
etiam teterrimo cōsumi contingat: si atendas habitationez
eorum instar carceris suppellectilem uel nullā uel sordidissi
mā: strata dura: Cibaria aspera: potū imundissimu;: indumē
ta spurca: immcomoditatē rerum oīum: noctes insomnes &
sub diuō semper & inquietates. Taceo perpetuum alioqui
quoddā eoz exiliū. Quos patriā eoz exteros profugos: ua
gos: pallantes: ignaros quietis: priuatos oī (quo nihil est in
uita dulcius) coniugis sobolisq; fructu ac iocunditate. quis

nō abiectissimos longe q; oīum mortaliū; miserrimos eē iu
dicabit: Prætereo scyllā: charibdi: syrtes: symplegades: tot
infesta nauigantibus maris pericula. Omitto tēpestates qui
bus nec uisu q̄cūtri ē stius: nec horribilius: quibus & ad sum
mū uitæ usq; discrimē quottidie iactāt: quatiunt: & (quod
sæpe accidit) sumersi tandē obruunt. In qua re nemo est q̄
idoneus magis q̄ ego testis adhiberi queat. qui cū multis fue
ri; quas satus tēpestatibus: tū ea maxime quæ me ex scicilia
in italiā nauigantē inuasit: tam saua atq; horrens ut horrori
sit adhuc mihi ei; recordatio. Non possūz certe (ut par eēt)
explicare tibi acerbitatē illius tēpestatis: sed quanta extite
rit ex hoc facile coiecturā facere potes: q̄ Aenā ducē sum
mā cōstātia & animi fortitudo ubiq; decāt. uidi ego eū
cōtremētū gūiter atq; igemētē: extētisq; ad coelū manib; bea
tos lōge iclamātē eos q̄b' ad troiā oppetei cōtigisset: lamē
tantēq; pari ab eorū morte ac fortissima a Diomedes gladio
se ereptū extitisse: crudellē equidē diē illu xisse oib; ultimū
neq; ex numero nostro quēq; putauī euasurum. Non ipsum
Aenā: non Ilioneū: non Achatē: nō Abātē: grādeuūue Ale
tem: quorū naues longe disiectas ad summūq; pene exitiū;
ad dustas nescio quæ uis illa nisi diuina liberauit. Cha. Nūz
igconita mihi narras: hæc ea ipsa die rescui. Pa. quo id mō
Cha. quo id mō rogas? An acré illū fidūq; Orontē ignoras
ductorē licia; nauis is quidē tūc submersus cōcessit ad me il
lico exponēs mihi ex ordine oīa quæ tu differuisti i plorans
deinde opē rogitan; q; multū ut se ulteriore in ripa sistere;
q̄d nūq̄ passus sui quū inter fluctus adhuc corpus suū sine
sepulchri honore iactaret. Nūc agit sese circūz hæc stagna
mœstus atq; errabundus: uidisti illū? Pa. Et tu uidi & unicū
meorum malorū solatium habui: du; tantisper in ripa mo

ratus pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de
tristi eius iteritu retulisti. cuius ad huc imago subit mihi dū
excussum & puppi contortumq; ter cum atq; circumactum
horrendum a fluctu rapidus tandem equore uortex absor-
psit. sane quod ad me pertinet nihil edisseram: qui licet eā
euasserim tempestatem amarum tandem aliquando etiam
uitæ meæ finem inueni excussus & ipse pariter atq; iactatus
inter undas (quod deerat) insuper ferro præterea obtrunca-
tus. Ex quo nec tantum mihi timui q̄ Aeneæ meo ne tantis
undis surgētibus spoliata magistro nauis deficeret hæcine
eorum delitiæ: opes tranquillitas: sic illis uiuitur: sic moritur
tui nunc & aliorum defenda studia & artes contēneque si li-
bet maiorem esse etiam eorum miseriam & calamitate; qui
patrias incolentes suas uxorūq; ac filiorum societate bea-
ti quiescunt gaudent ludunt hortantur amicitias colunt ex-
ercentur commode habitant magnifice: uestiuntur culte:
conuiuatur late: cubant molliter: iocundos suos ac geniales
agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii ma-
gnam sibi uendicant auctoritatem habenturq; summo in p̄-
tio atq; honore: qui ius dicunt qui causas agunt aliorum qui
fasces gerunt: qui ducunt exercitus qui uel assistunt princi-
pibus uel principes ipsi magni illustresq; sunt. Quibus nec
optabilius quicq; in uita eē uideo neq; beatius. Cha. Falleris
longe Palinure nā quos beatiores esse arbitraris miseres
illi sunt ulla sine dubitatione. Neq; enim negauerim sortem
subiectam esse nauarum magnis malis: Sed ita subiecta; ne
comparatione aliarum quæ maioribus etiam grauantur in-
commodis minus certe misera iudicanda sit. Quid enim tri-
stius (ut ad tuos ueniam) qui patrias suas colunt qd misera-
bilis q̄ domi suæ agere & ita agere ut iocundiorē aliqñ q̄

uitam mortem optes? Quæ ulla maior calamitas q̄ circum-
dari urbem hostibus: in grēre bellum: uolitare tela: stringien-
ses perfodi muros: fremere tormentis: saxa dirui domos tre-
mefieri & contuti? quemq; fame sitiq; deficere: corrumpi æ-
rem: occupari mœnia: spoliari templa: dirupi patrimonia:
publicari bona: incendia parari: malos exultare: bonos tor-
queri affici cōiuitis: expelli domibus: uulnerari: carcerari: rele-
gari: deportari: trucidari filios ante parētū ora: uim pati uxo-
res: stuprari gnatas. Videntur an hæc tibi mala Palinure &
an his quæ tu meministi ulla ex parte cōparanda? Pa. q̄ uera
narras o Charon q̄ nunc uel audiens ista perhorresco. Ve-
nit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ
meæ desolatio troiæ inquam tam præpotentis olim atque
p̄diuitis cuius euersiōe nihil credo referri posse crudelius
aut lachrymabilius: tantaq; fuit calamitatis eius magnitudo
ut longe plura etiā atq; tristiora q̄ tu supra memoraueris si
bi contingerint: quæ si uelis omnia tibi ut res certius agno-
scas explicabo. Cha. Haud opus est Palinure quoniam &
tempus non patitur & ego hæc omnia non secus ac tu nota
atq; comperta habeo. Nam & mihi renunciauerūt ut quæq;
aduentabant animæ ex illo bello p̄fectæ. Nihil certe ut nūc
tu dixisti peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabi-
lius. Pa. Faxo ut iubeas sed aduertas Charon grauissima li-
cet hæc sint: rariora tamen contigere q̄ ea nauarum quæ su-
pra exposui. Cha. Referam ergo alia frequentiora & ex ipsis
quidem met ciuitatibus quarum relatio augebit etiam ea-
rum miseriam. Vade oro & per ciuitatem plateas porticus-
que discurre quid aliud ostendes q̄ oblatratium maledicta
in simulatiōes pestilentissimas: optimi cuiusque dilacera-
tionem qd non exploratorū insidias inuidentiūq; uenena.

Diuerſe modo grefſum & artificum mercatorumq; tabernas
ac conuentus pete qd aliud deprehendes q̄ ſermo nuꝝ nebu
las fucos: mendacia. deceptioneſq; manifeſtas. Transfer de
hinc te in fora publica ſedeſq; iudiciarias qd aliud audeſ q̄
undiq; oia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelli
ges aliud q̄ cedet hominũ cõpilationeſ: furta: graſſationeſ:
cõſpirationeſ: pditioneſ? Quæ alia occurrent tibi niſi liti
gatoꝝ iurgia & cõtentioneſ: teſtiũ periurationeſ: cauſidico
rum puaricationeſ: iudicũ corruptioneſ: p̄ſidũ ambitioneſ
ac rapina: Quos ibi alioſ obuiam tibi habebis q̄ exultanteſ
improbos: iugẽſ bonos: oppreſſaſ uiduaſ: p̄culatoſ pu
pilloſ: egẽſ p̄ſtratoſ? Attolle poſtea altiuſ oculoſ & atria
principũ perſcrutare: quã nõ uidebis ibi a ſenatore exalta
tionẽ ſpeculatoꝝ acceptionẽ: militũ audacia: foeneratorum
uoracitate: quaſtoꝝ improbitate: quã nõ potẽtũ hoĩum inte
nuioꝝ uim atq; inſolentia: Quas nõ cõcuſſioneſ? Quas nõ
populationeſ? quos nõ innocenteſ accuſari eriminari carce
rari: p̄ſcribi? Pa. Grauiã hæc nimis ac miſerabilia. Cha. Adie
ſtant alia quæ non minus tibi grauiora & miſerabilia uide
buntur. Pa. Perge? Cha. quæ fortãſſis etiã grauiora & miſe
rabilia iudicabiſ qm̄ domeſtica ac frequẽſ magna eſt eoz
peſtiſ. Pa. Fare. Cha. Nolo tibi Palinure aſſerre in medium
graueſ longoſq; artificum & negotioꝝ laboreſ: non eoſ
q̄buſ afficiunt agroꝝ cultoreſ: nõ qb̄ militẽ ñ qb̄ cauſidi
ci cæterarumq; diſciplinãꝝ ſectatoꝝ æſtuſ: algoꝝ: ine
diã peregrinationeſ: anxietateſ uel pericula: uulnẽra: cædeſ
diſtriãtaſ habitatiõeſ infiniteſq; agẽdi: cubãdi: ueſcẽdi inco
moda uel faſtidia: laſſitudiõeſ uigiliãſ: ſollicitudineſ: odia: &
infamationeſ. Nã ſi complecti cũ cõſa ſermone meo atq; exq̄

uoluerim tot tantaq; dicenda ſe offerent ut præ longitudi
ne malorum ac mole: citiuſ nauigatio noſtra q̄ oratio ſineq;
poſſit inuenire. Omittã itaq; & cõmemorabo tantum quaſ
inter domeſticoſ parieteſ tũ ſeruoꝝ tum uxoꝝ ac filioꝝ
moleſtias ac turbationeſ peſſimeſ perferre ſolẽt qui guber
natiõĩ præſunt rei familiaris. Cuiuſ ſi ita ut naualis expertuſ
facile quicquid dicturuſ ſum: me etiã tacẽte & intelligereſ
& approbareſ. Nã ſeruoꝝ primo in dominoſ ſemper prom
pta maledicta furta. ipõſitioneſ: fugãſ: arrogãtia: negligẽ
tiam reꝝ dominoꝝ: temulentiam edacitate: ſomnolentiam:
tarditate: ignauia: nemo eſt qui nõ uideat magnã aſſerre hiſ
qui patiuntur inſelicitate. Deinde filioſ quoruſ amore nihil
dulciuſ eſſe fertur quãta animi cũ amaritudine aſpiciãt pa
renteſ uel ægrotare uel morte obire qd frequenter admo
dũ ſit. Satiſ exiſtimo etiã te intelligere q̄ uero grauẽ & an
xia crediſ eẽ eoz uel p̄turitionẽ: uel educationẽ: uel iſtitutionẽ.
Quotiẽſ p̄ eiſ bonoſ parẽteſ gemere: ſuſpirare: dolere: tor
queri. Quãta etiã putas perturbatione affici duꝝ quos per
genuerũt immenſaq; adeo cura aluerũt uel paꝝ ſibi audien
teſ: uel rebelleſ: ac inſeſtoſ: poſtea habere contigat: q̄ dolẽ
tur eoſ ferre arbitraꝝ dum inſani & uecordẽſ ſunt: dũ ebe
tiſ & craſſi ingenii dum effoeminateſ & molleſ: dum dilapi
dant & uertunt patrimonia dum nullo bono operi & ſtu
dio intẽdũt: dũ per præcipia uitioꝝ oĩum uitã ducũt ſuaſ:
Quid de uxoribuſ loquar quaſ doſ tumidaſ genuſ inſolẽ
teſ: forma ſuſpectaſ: deformitaſ reddit inuiſaſ? Quarũ lin
gua nihil pernicioſiꝝ: quæ audacia nihil prodigioſiꝝ: qua
rum improbitate nihil execrabiliꝝ. Quæ iurgiis ſemper &
contentionibuſ obtundunt uiroſ quæ ſemper cõquerunt:
ſemper exprobrant: ſemper inſidiantur. Quibuſ quum de

*Balth
Surgin*
sint cætera nunq̄ tamē lachrimæ gemitus & suspiria quæ ca-
ca sua qua tantuꝫ ardēt ornamētōrū ambitione exhauriunt
opes: labefactant domos cocunt maritos in malos questus:
in dira scelera. Non refero turpissima adulteria quibus nec
punitur minus nec peccatur magis quicq̄. ea quāto dolore
aficiant bonos coniuges nemo satis unq̄ iudicio meo enar-
rare possēt: sed magnū doloris argumētū præstant & grauif-
simas cedes & iñgentia quæ sæpe propter corruptas uxo-
res bella exarserunt. Pa. Hoc plusq̄ uellē scio nā arduum il-
lud quod ego uidi græcorū & troianorū bellū p̄pter Hele-
næ raptū in eā excreuit rabiā quā nulla mūdi regio ignora-
uit. Cha. Quæ toti mūdo manifesta sunt ea tantū nosti Pa-
linure: at si singula quorū nihil me latet intelligeres adduce-
ris in tantū stuporē ut stupescens etiā præmiseratione con-
iugalē uitā lachrymares. Pa. Hui qd̄ narras. Cha. Narro quæ
quotidie uideo & pertracto. Pa. Ergo conubia putas poluta
& conquinata? Cha. minime id nunq̄ dixerim. Pa. At q̄ mul-
tas memini me uidisse ea præditas honestate ea religiōe ac
uitæ integritate ut diuinū quoddā magis q̄ humanū redole-
re uiderent. Cha. Et multas utiq̄ eiuscemodi esse cōfiteor
sed eas quidē quæ optimis honestissimisq̄ ortæ parentibus
ebiberūt a primis annis sobrios & castos mores. Quæ san-
ctis parētū suorū exēplis educatæ uitā instuerūt peccare ca-
stigatæ: sapiēter ad māsuetudinē edoctæ ad pietatē: ad fidē:
ad diuinū cultū: ad rectū cōpositūq̄ regimen rei familiaris.
Quæ se athiasis saltibus iocis. Quæ se a spectaculis: ab imo
destiore cultu ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum
quæ contra sanctitatē quæ malis institutis peruersisq̄ parē-
tum exemplis imbutæ molliter uixerint assuefactæ delitiis:

quia turpi otio: quæ nihil nisi saltare: canere: fides pulsare di-
dicerunt: quæ præterea oculis suis auxerunt matruꝫ præser-
tim obscenitates & immunditias. Hasce qua fide & integri-
tate esse putas erga maritos? Illabuntur si quidē tanq̄ uene-
na tenellis mentibus parētū exempla: inde rarior etiam q̄ re-
ris est himenalis honestas: q̄ qui eas uel emādati instituat
moribus uel sancto inuitent exemplo parentes simul raro
res habeantur. Proderunt postea in publicū quæq̄ etiam
p̄catiores aperta fronte directo gressū quasi pudicitia ipse
cōsecrassē uideantur. Et quæ secretū intra cubile p̄bra ges-
serunt quū uestē induerint illa contexisse atq̄ occultasse exi-
stimant. Vosq̄ ea uanū uulgus ita ut cernitis uera ducentes
esse arbitramini. At ego nihil ac res se habet de eis iudico:
nuda. n. hic oia atq̄ apta sunt. Nō ueste hic teguntur macu-
læ: non palio obnubunt scelera exertos oēs ac nudatos re-
rumq̄ oium uacuos profus huc ingredi oportet. Quicq̄
in uita male tentatū maleq̄ actū est hic fronte corā ipsa de-
mū gestatur: dispoliat ostentatur. Quare nō mirum tibi ui-
deatur si quorūcūq̄ nota habeo crimina. Qui quorūcūq̄
esse nudas ita ut prædixi trāsueo umbras: q̄ proinde ingen-
tem uideo earum turbam quæ cuꝫ impudicitia longe aper-
tam ostendant suam pudicissime tamen in uita habeantur.
Quantas secum in maritos fraudes gerunt: quot simulatio-
nes: quot prodicionos: quantam ypocresim: quot aliorum
obscenos amores: quot pollutiones: quot suppositos par-
tus: quot mentitas enutritiones: quot alieni seminis susce-
ptas messes. Ad quod rediculum magis est lugent postea
ignari mariti hasce sibi extinctas uxores Laudant inter cæ-
tus & prædicant quasi pudicitia princeps. Statuūt mauseo
la plurimi quoq̄ epigrammata cōdi orationes scribi & p̄nū-

tiari curant in laudem ac memoriam castitatis fideiq; earum
semper eternam. An hæc tristitia & amara esse censes Palinure
Et an compassionem ullam habere putas cum his nauarum
quæ ea seueritate & acrimonia recensuisti ut cætera lata: fau
sta deliciarumq; plena (si tibi fides daretur) existimanda essent
Pa. Haud equidem tanta in ciuitatibus priuatisq; domibus
quanta modo enumerasti mala regnare credidissim. Cha.
Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his
qui multarum rerum usum atq; experientiam habent. Pa.
Ita fit. Cha. Quid si aduertas labores quos præferunt nauarum
corpori magis quam animo insensos ire? concedes amplius etiã
sententiam meam. Nam huiusmodi res duræ assiduo quo
dam usu & assuefactione mitiores fiunt & quodammodo do
mantur: quas uero ego memorauimus quum animum magis af
fligunt non ita usus & assuefactio mitigare atq; edomare po
test. Pa. Consentio tibi iam: gaudeoq; in eam lucem & illu
strante peruenisse ut intelligam tam magnam aliorum & ma
iorem etiam quam nauarum miseriam. Sed illud non possum in
telligere quin princeps saltem ac magni uiri non dicam nau
tis sed cæteris insuper quibuscunq; mortalibus beatiore sint
Cha. Cur? Pa. Quoniam omnibus abundant atq; affluant
bonis. Cha. quibus? Pa. Honore gloria: opibus: deliciis: ami
cis: potentatu: imperio. Cha. Hisce? Pa. Hisce & multo plu
ribus. Cha. Erras. Pa. Errorem hoc optassem inuicta mihi.
Cha. Deliras. Pa. Maluissim ita delirare quam tua cum sententia
sapere. Cha. quid si nihil illis miserius? Pa. quid si nihil bea
tius? Cha. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. Pa. Non tibi in
beati uidentium qui quicquid ad explendas uoluptates op
tari potest affecuntur. quibus conuiuandi: cubandi: unguendi:
lauandi: ludendi: uenandi: aucupandi: ad omnem nitorem atq; facie

tatem

tatem semper facultas sit. Quibus quot quot uelint concubitus
fœminarum: quot quot uelint arua equi canes: quibus tot sunt
serui: tot exulta palatia: tot munitæ arces: oppida: Qui tan
tum possideant auri: gemarum uestium: suppellectilis: Quibus audi
ant omnes: adsurgant inclinent: Quos populi uerent timeant:
laudent decantent. Qui leges dicant mandent: exerceant: pro
scribant: puniant extollant amicos: uindictent inimicos: truci
dent rebelles. Cha non est tam magna ut existimas. Palinu
re eorum beatitudo. Non parit certe fastidium tanta bonorum: con
tinuatio tantaq; affluentia: Neque sapit tantum quam non aliquando
intermittit uoluptas: Præterea quomodo eos tu beatos iu
dicare potes qui tantis opibus atq; deliciis suis nunquam fruuntur
cum iocunditate: nunquam cum gaudio: quæ in tanta rerum copia: nunquam
exhilarant se nunquam releuent animum: nunquam exultent: Qui tanta li
cet bonorum ubertate redudantes tristitia tamen semper obducant
solicitudine præmunt: anxietate torqueant: Non tibi multo
optabilior uidetur priuatorum: conditio quorum & uita securior &
uoluptates et si mentes intedentes maiores sunt. quos summa se
per condit hilaritas mulcet festiuitas: explet alacritas: Quam
tam putas afferre delectationem cõis quam cum uxoribus & filiis
uita exigat. Dum cubant tute: uescunt late iocantur modeste:
quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & æqualium paræ uitam
domesticam usum: Frequentem cõuentum? Quid eorum amore
suauius: confabulatione gratius curis melius atq; comodius?
Quantum credis letitiæ & exultationis habeant eorum cõuiuia:
ludi: cantus solationes: quantum dilatent animos & permul
ceant: Quantum emanet mellis: Cuius nec stillam principum
aliquis degustauit. Pa. Haud intelligo Charon hanc quam
refers regum tristitiam atq; anxietatem: qui inter risum tan
tum blandicias iocosq; uersentur: Quibus semper psallat ca

h

natur: plaudatur: & quicquid ad transigendū hilarē uitā ex cogitari potest exhibeatur: Cha ē ut uideo iudicas Palinu- re quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt iudicium exteriora corporis: quæ uelamenta quædam ma- gis sunt ueritatis Aut qd certi promittere & ostētare potest frons hominū quæ plures q̄ protheus species mentiri atq; implures mutari queat: Considerandæ sunt secreta animi fi- bræ: Perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ. Quasi peruidere ita ut frontē posses. Proh dolor quantam ibi ma- lorum turbam: quantam formidinum atq; strepitationū aci- em introspiceres. quot angores: sollicitudines: supitiones: quot pestilentes morbos & perturbationes. quanta aperirē- tur ulcera: quot plagæ & cedes. quot insidiæ. quot enses & telorum infinita genera: quæ nec somnos eorū quietos nec cibos placidos nec opulentiam dulcē nec impium iocundū nec delicias iocosq; lätos esse permittant. Pa. Nesciebat; ad- huc hæc eorū q̄ dominantur mala: sed cur illis contingāt tā- ta non capio Cha. contingunt tata propter graues inimiciti- as acerbaq; odia quas continue cū finitimis ciuitatibus: cum subditis sibi populis: cum sibimet ipsis etiam gerunt. quo fit ut ingrauescētibus odiis incresecētibusq; iniuriis qbus quot tidie afficiunt quemq; necē sit illos torqueri & affligi graui- ter confidere nemini: suspicari omnia possunt: extimere mus- cas etiam (ut aiunt) uolantes gaudere & lätari nunq̄: tristi- cia & mœrore detineri semper. Pa. Adducis me facile ut cre- dā suspectas eos habere finitimas ciuitates cum quibus & i- fensa odia confiteor propter continua quæ exercent bella & dominandi libidinem qua plurimum incenduntur. Cum

suis uero quibus imperant populis nihil accipere possum nisi amorem & dulcissimam pacem? Porro si cum finitimis sint inimicitia. Si oriant' bella ac demū etiā augent' impe- ria subducuntur opida: pfligant' acies: spoliantur & capti- uantur hostes: populationes magnæ sūt tropheis decora- tur patria: uictoris celebratur: triūphis extollitur: Ob quæ & principū gloria & urbiū ornatus & inimicorum timor & populorum inter se læticia atq; erga p̄cipes fides & amor crescit Cha At tantū narras quæ p̄spera sūt & læta: ac quæ frequētib; accidūt aduersa & tristia p̄termittis: Quasi semp eos putes debellare hostes. potiri uictoria: triumphis exul- tare: nunq̄ uero uinci: p̄sterni agros suos populari: bōa sua diripi & e suis se oppidis deici sed maiora hæc preterea- mus: de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & cedes substinent comperies longe maio- redamno q̄ lucro partas eorum uictorias constare discussa q; ratione decessisse plus illis q̄ accessisse His adicias ut po- pulorum etiam suorum odia ne dum finitimorum intelli- gas quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu: multo nauigio: longa ar- morum & machinarum preparatione. quæ quum magno & inestimabili constēt sumptu nec pprii suppedient reddi- t; necē est nouis uestigalibus uexare populos: nouas indu- cere: prestantiones: nouas angarias: augere tributa multiplica- re onera: exhaurire as oīū; eradi marsupia imo uiscera pau- perum: paruos atq; magnos diripere spoliare cōculcare: In- de fit ut quum inuisos manifeste se cunctis intelligant sus- pectum tū sibi incipiant habere quēq; Nullius fidei: nullius amicitia credere cōiectari oīa i malā ptē. Habet. n. hoc in se

peſſimū malefactorum cōſciētia ut quos iniuria affecit nū-
q̄ reuocari in amicitiam: nunq̄ mitigari & adueniam moneri
poſſe putet: p̄ inde magis iſurgit grauiore in iurias
hūc p̄ſcribūt illū carcere includunt Quorū dā patrimonia
publicant alios iugulari aut ſtrāgulari iubent uolūtate pro
rōne utuntur: eorū quoq; quos tantis leſerunt malis cogni-
tos affines: amicos: ſocios: ſeruos quaſi fidei ſuæ diffidentes
perſequūt: Tum cateri qui cariores etia; uidebant exēpla
aliorū p̄ponūt ſibi acūtq; ipſi non minus odia: Nam non
minus reb' ſuis ac ſaluti ſuæ timēt. Ita pedetētim ciuitas oīs
indignatur: obmurmurat: rapitur ira: odiis incēditur: coquit
nouas cogitationes noua cōcilia molitur: Mox eo deueniūt
ut hęc intelligētes uideāt quāte ruina quātoq; p̄cipicio ſub
iaceāt: q̄ tenuiſſimo quaſi quodam filo pēdeāt imperia ſua:
Tunc cernas eos pallerre: triſtari: conſumi expauere oīa tor-
queri ſcelex ſuorū conſcientia quæ prima eſt p̄carnæ oīum
Timere hoſtium inſidias: ciuiū: conſpirationes domeſtico
rum p̄ditiones: oppreſſorū uindictas: Tunc ſecurū nihil exi-
ſtimare niſi qd' ui ac ferro teneantur Propterea non credūt
ſe tuto cuiq̄ non miniſtris: non neceſſariis: non germanis:
quorū maiorū ē q̄ aliorū auctoritatē magis formidant: arcēt
ſe ab aſpectu & p̄ntia oīum cingunt ſe foſſis & aggeribus
claudunt ſe arcibus quaſi ad p̄petuas dānati carceres custo-
dibus ē tanq̄ ad expeditionem belli paratis ut obſideri eos
p̄tes circunuellantur: Nihil illis dulce nihil aſpidum: nihil
iocundum: Dormiunt cum magna inq̄titudine cum maio-
re etiam uigilant. Terret illos conuentus hominum: angit
ſollicitudo timent coloquia: timent ſalutationes: timent
dona: ſuſpecti illis aditus: ſuſpectæ ſellæ: ſuſpecti cibus & po-
tus: qui nec etia; niſi preguſtati ſūmuntur: ſuſpecti pellicū

& itē exorū thori: Quibus mirū eſt cur ſine cuiuſq; pregu-
ſtatione cōgrediantur: ipſos uero quorū ſe cuſtodia comiſe-
runt nō minus extimeſcūt: quibus quū carere nequeāt ob-
tutelā ſuā ego magis augetur eorū timor & miſeria quo ar-
matos pro firmiore illos p̄ſidio eē neceſſe ſit quare alieni-
genas & barbaros homines atq; abiectiſſimos quosq; ſibi de-
ligūt eosq; frequentius comitantur: Deiciūt ſapius ac exter-
minat quō ſaluti ſue (& ſi nō alia at ſalti hac uia) cōſultū ne
poſſint. Quid ſœdius & ignauius dici queat q̄ hoib' imani-
bus flagitiſis ſe cōmittere. ſuos uero prudētes: ſobrios: iu-
ſtos ſpernere atq; deuitare. Quāta iſta tyrannorū ſœlicitas
quos cōtinuus & ingens ſemp̄ angore afficit metus quo nō
modo animi grauiter excruciant: ſed cūcta in ſup̄ dulcia mū-
di dona fugant & diſſipant: q̄ta iſte eorū delicia: quāta gau-
dia qui trāq̄llitatē nūq̄ & pacē ſibi ne dicā populis ſuis aut
hoſtib' cōceſſerunt ex p̄tes oīno tā ſanctiſſimi atq; oīū dul-
ciſſimi boni: Quæ nā ubertas iſta bonorū q̄ diſtracti aliū de-
neq; ſciāt neq; uiſant neq; pertractēt neq; guſtēt unq̄: Quā-
ta iſta imperii bona: quæ quū ipſi uidere & atrectare non
poſſunt coniectant neceſſe ē aliorum curæ & gubernationi
ignarim rerū ſuarū: neſcii oīum ferme quæ ſub ſe geruntur:
fraudati quotidie & decepti ab his p̄ſertim quos p̄cæ-
teris hauſerunt qb' tamen quū ſe credant quot innocētū
criminationes quot facinoroſum falſas comēdationes au-
diū. quotiens eorū fidē ſequuti bonos pro malis malos pro
bonis ducūt atq; hos beneficiis illos p̄carnis afficiunt: quod
q; grauius eſt quotiens ipſis etiā uidentibus hi quos tantū
extulerūt pro ſentētia ſua in foro quosq; ledunt concutiūt
opprimunt atq; dilaniant: quid mirum ſi exardeſcūt poſtea
populorum odia: ſi labefactatur poſtea eorum ſtatus atque

desolatur. quanta ista quae optanda imperia cum quibus & seruitute pessimam degat subiecti tantis perturbationibus: tantis insidiis: subiecti ipsis et quos sibi subiecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus clausi intra arces quasi magni alicuius criminis rei: coartati instar ferrarum exclusi ab omni quae foris capitur recreatione: priuati libertate quod est tam dulce & omnibus optabile bonum: non hominibus modo se ceteris insuper quibuscunque animantibus cuius priuatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit. **Pa.** Non credis Charon bonos aliquos mitis quae & moderate naturae tyrannos esse **Cha.** Immo multos credo sed tanta est dominandi libido: tantus: ardor: tanta ne scio quae pestis ingenua tu quos semel inuasit sint summa quamuis bonitate praestantes adeo illiciat eos illiciensque deprauet ut uita potius quam imperio quod iam occupauerunt carere possint uel ad conseruandum uel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus cui conseruationis amplificationisque suae gratia multis non magnas inferre iniurias atque ob eas illatas non plurimum timere plurimas ut pati anxietates contingat. **Palinu.** Miror cur tantis in malis quae plane ita ut narraſti uera esse puto: appetant tantopere mortales imperium nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriae. Quid nimium tam praestans atque excellens bonum tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miseras: Dulce quippe est mandare aliis: praeferrī omnibus eminare praecellere: uenerari: timeri: suppliciter exorari: assurgere sibi: uia decedi inclinari ceruicē: flecti genua: audire laudes suas & rerū bene gestarū decaratiōes: Quae quū & diuina numina plurimū capiant facile intelligi potest quantum &

his quoque mortaliū mentes capiantur. **Cha.** Quae tantum ea pere potest tyrannos ullius honoris aut gloriae exhibitio: quae se certo inuisos omnibus esse sciunt. A quibus si laudetur: si audiatur: si assurgatur atque incuruetur intelligunt palam uel asentationis uel timoris causa id fieri. **Q**uare non est ita dulcis ut putas huiusmodi honoris & gloriae extersio magis quam exhibitio. At uero dulcioris est qui in priuatos homines ab amicis & beniuolis honor exhibet propter aliquod eorum egregium facinus aut excellentem uirtutem: Vera ista gloria uerus iste honor ac dignus quod & diuina numina capiant: **Pa.** Nullā ergo uideo causā cur tantopere imperia desiderant desiderataque conseruentur: nisi quae habendi cupido qua tantum trahitur humanum genus in his maxime expletur: **Q**uoniam quisque plus auri agrorum edificorum: opidorum: acquirere possit nullo pro labori quantumcumque quis magno & intolerabili: Neque ullus tam amarus labor qui propter questum & maiorem rerum cumulationem dulcescat: Ita quum tyranni super omnes plus possideam super omnes & beatiores uidentur: licet cetera eis tristia sint atque per acerba **Cha.** neque istud quidem affert ullam beatitudinem: nam in primis non efficit diuitem maior habundantia sed minor cupiditas **Q**ui enim paruo contentus est id tantum cupit quod necessitati uite sufficiat: Is habunde est locuplex propter honestum quod facilius implere potest desiderium quod quum & impleuerit liberatus est ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. **Q**ui uero quantum libet diues plura concupiscit pluribus indiget quia perseuerante acquirendi infacietate efficitur minus uoti compos: **Q**uoniam enim **Al**magis crescit multarum rerum possessio magis etiam cupiditas neque finem unquam habet uo-

rago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus quæ uel lo-
cuplex multitudine uel pauper paucitate diuitiarum sed uel
rerum magis impleto uel necessitate. Nam si multitudinem
excedunt sumptus quomodo potestis credi diues qui minus habet
quam necesse esset: quare quum necessitatem sepius magnam patiantur
qui tantam imperii molem administrant indigentiores etiam
putandi sunt priuatis hominibus quibus licet tenues sint opes at
necessitatibus saltem suis uel pares uel superiores: Taceamus
graues quas quotidie expiationes uel rapinas proferunt a qua-
storibus suis & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui
quo maiora etiam nacti sunt imperia eo maiora utique furta ma-
ioremque proinde rerum suarum diminutionem: patiuntur a quibus pri-
uatos saltem homines liberos esse constat. Qui & diligentius pa-
trimonia sua ipsi per se curare & attentius omnia intueri possunt
sunt: Dicamus uero curas & labores quos in administrandis
tantis opibus gubernandoque tanto potentatu tolerare eos
oportet quorum fortiores quam herculis humeros necesse est ad sub-
stentandam tantam molem: plures etiam quam argi oculos ad tantam
rerum uarietatem peruidendam atque distribuendam plura quoque quam
iani aut uertuni capita ad intelligenda examinandaque tot ac
tanta quam hostium tum populorum suorum quam illis negocia
deferunt: Quare tanti animi uis quam non debilitet? quam tanta soli-
ditas quam non concutiat? quam tanta promptitudo quam non remita-
tur? Cuius est tanta ualido tantum robur quod se tam uasto curarum pro-
deri parum audeat polliceri? Cuius est adeo æquabilis & mode-
ratus animus? adeo perseverans quoniam tam multis tamque continuis laboribus
non defatigari non lassari nunquam atque infringi possit? Omittamus
mortales: de nobis tantum quod hæc ultima loca colimus somniamus:
Verum putas Palinure beatior esse uel me qui pauperrimus
sum omnium: qui nihil præter hæc quam cernis pusillam lintrem?

possideo: uel plutonem tam lati tamque immensi regni tyrannum: intellige & si taceas quale de hoc sis iudicium platurus
crede mihi minime meum cum suo statu commutare: Pa Quare
Cha Quia lætus ago & summa animi quiete: Non ullius rei ullam
gero nisi transuehendi hæc duc descendentes animas: & com-
seruandi incolumem huc fasellum meum sollicitudinem In qua dicam
tibi quicquid est quod me grauet. Quum. n. propter uetustatem fa-
tiscat aliquando rimis curare me oportet ut restituam inte-
gritati suam: Quare enim consuo sepius & obstruo si quid rimarum
est hæc omnis mea cura est: hic omnis labor: At Pluto cum tantis di-
uitiis suis ac regno tanto nunquam lætatur: nunquam quiescit:
tot curis carpitur quot replet hic umbris locus: implicatum
semper habet ubique animum: hinc fertur illinc rapitur:
omnibus intetis locis: omnibus occupatus ministris: hinc
mandat illum terret: alios acciri iubet metum illi omnia in-
cutiunt: nunc terræ hiatus. nunc motus formidat. Sæpe illum
trepidare cogit lampas phœbi ne ulla ex parte irradiet re-
gno suo. Sæpe & fulmen magni fratris ne penetret auerna
atque labefactet quotiens uidi ego illum dum rebus suis ti-
met iniectum summo curru peragere omnem hanc regio-
nem: lustrare fines: scrutari omnia diligenter ascendere etiam in
super orbem circuire terras peruestigare quodcumque peri-
culum proferre posset nihil omnino incauti & inexplorati re-
linquere quam quum multis in locis at maxime ea solet effice-
re in terris siciliæ quam magis etiam eum terrent propter ma-
gnas reluctationes Tiphœi gigantis quibus totam commouit
fat illam patriam Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre cœ-
lo iniecere super eius corpori trinacriam sub qua ab omnibus
undique montibus pressus & grauatus conatur sæpe se atolle
re limpositaque sibi reicere. Proindeque magnos concitat motus

ac tantos quidē ut hęc loca nostra cōcutiat grauitē & tre
me faciat: Cogita nūc q̄ leta & optāda sit sors huius inferni
tyrāni: cuius tot diuiditur animus curis: tot propellitū tumul
tationibus: quē tot oporteat precauere pericula: tot dispen
sare ministeria: omnia percēdere: oīa corrigere oīa uel ipse gu
bernare uel aliis gubernāda cōmittere: Attende rogo & uel
ex hoc uno collige eius foelicitatē: Nā si me deficere contin
geret huic nauiculario ministerio q̄ ita necessariū est ut ui
des necesse eēt eū uices meas subire: ne alioquin deficiente
portatore regno suo male succederet: *Pa* hoc p̄fecto non
modo uerū eē uideo sed manibus etiam ipsis (ut aiūt) tāto:
Nā ea nocte qua alias somno grauatus e puppi in mare ex
cussus fui id cōtinuo sensit Aeneas meus q̄ erratē sine magi
stro nauem intelligens gubernauit eam tota ipsa nocte: non
indignatus. q̄ quæ septem gestare solebant remum etiam
manus attractarēt. *Cha* De magno eius germāo nihil loquor
non me latet quantos & ille labores ac curas. sustinet: Sed
id p̄cipue scio quum temeritate. *Phæ* totus pene
orbis conflagrasset quantum tunc regno suo timuit: quantū
tota cæli mœnias circuit & ne quid labefactū uiribus ignis
corrueret explorauit: *Præ* tereo tertium fratrem moderato
rem undarum cuius plurime etiam ac maximæ curæ non fa
cile explicari possent: sed presertim quæ sub illa quoq; *Phæ*
tonte a cōnflagratione ad summum pœne usq; exitium cuꝝ
toto regno suo eum affecerūt. *Pa* De hoc possum q̄ oculis
meis uidi afferre testimonium: uidi equidem tpe illius queꝝ
supra retuli horrendæ apud siciliam tēpestatis. cōmotum
grauius neptunum & ex alto prospicientem uocasse ad se
Eurū & Zephyrum increpatis acriter eis pro tanta suscitata
tempestate placasse ocius omnia atq; tranquilla reddidisse

Quot argumentum præstat mihi euidens plurimarum ut i
quis ac maximarum q̄ omnia in latissimo imperio suo paria
sint curarum suarum: *Cha* Dic oro Palinure putas ne iam
beatam esse tyrannorum uitam *Pa* Minime. *Cha* Optares
ne uiues eorum sortem? *Pa* Ut quid optarem in quo nihil
omnino optandum esse manifeste intelligo *Cha* Ergo cer
to eos arbitraris miseros. *Pa* Non miseros modo sed oīꝝ
etiā miserrimos. *Cha* Mirū q̄ mō eos tāta frui beatitudine
predicabis. *Palinure* Quid mirum si cæcus laudet tenebras
quas postea luci restitutus damnet: *Cha*. uis ut & alia eorū
mala tibi referam? *Palinure*. Restant item alia *Charon* & a
lia & grauiora: *Palinure*. Quid audio grauiora haud unquā
istud credam posse his quæ modo dixisti grauius aliquid ad
di: *Cha*. Credes quum audieris: *Palinure*. Dic ergo: *Charon*
uides ut appropinquamus iam ripæ non possum longiora
tecum iam facere uerba: *Pa*. Rogo te mi *Charon* ne fallas
auidissimam expectationem meam: *Cha*. An cæterarū um
brarum quas in litore reliqui auidissimam etiam expectatio
nem uis ut fallam? *Pa*. Nū diu moraberis perge omi. *Cha*
ron *Cha* Immo diutius q̄ soleo demoratus sum: sed lentus
etiam nauigauit propter te cuius fabulatione delectabar: *Pa*
linure Age ergo ut facis lentiozem protrahe nauigatio
nem ut quæ reliqua sunt dicenda prosequi possis. *Cha*
ron Ea tandem tanta est tibi audiendi cupiditas? *Palinu*
re Tanta: *Charon* *Pa* Dorem tibi geram q̄ in re illud te sci
re uelim q̄ plurimum miseram reddit mortalium uitam
instabilitas scilicet & ruina rerum: Nam certum nihil &
permanens in uita quisque sibi polliceri queat: Quomo
do is beatus censebitur cuius summam quantum uis &
plenam beatitudinem minima omnis disturbatio uiolare

& auferre potest: sane quum omnia apud mortales infirmia atq; mutabilia sint: Nulla tamen infirmior fors est atq; mutabilior q̄ tyrannorum: quorum etiam quum maior sit exaltatio & sublimata magis status altitudo magis est proinde (quum mutari eos contingat) casus & ruina Inde tantæ tyrannorum prodiones: euerfiones: trucidationes ut nemo eorum fere unq̄ euaserit qui non uel regno depulsus: uel ueneno necatus: uel cruenta: aliqua & pessima morte casus uel peremptus sit: Qui talem eorū uitā optabit q̄ pro modici temporis foelicitate (si tamē illa foelicitas appellāda sit) tam tristi postea tamq; amaro sine consumatur. Horret animus dicere nā ne credas hiis tātū mortales subiectos malis esse sensimus: & horū magnā partē aliquādo nos inferi: licet tā ualida nobis & munita sit ciuitas tā frima & præpotens atq; oibus undiq; præfidiis circūsepta: Non possum sine dolore meminisse illius diei qua Hercules heros ille fortissimus hæc regna penetrauit perfregit fores inuasit regem exteruit reginā quam & ante socii eius rapere adorti erant: abstraxit cerberæ uinctumq; & catena tum magna ui in orbem dixit. concessit loca omnia: trepidar omnes umbras atq; ipsos iudices fecit me quoq; non modicum lesit quē crepta cimba conto hoc meo percussit impulsamq; grauitè in mediam paludē exturbauit timui equiden tunc desolatum in baratrum totū: Credidi tūc suppreū Platonē sine aduenisse regni sui: neq; minus illū cū cōiuge i prædā duci ad superos q̄ tartareū canē: sed paulo humani⁹ cuz eo actum est quæ opinabar Nam tandem sibi ac regno suo bene consultum est neq; tamen ita consultum est qui triplici custodia suo q̄ tā p̄necessarius erat spoliaret: q̄ si opinione meaz quæ cōmunis erat fata cōæquassent tunc cernere

fuisse uerum beatior uel meus uel plutonis. tanti regis status esset. Ego qdē nihil ambigo priuatus fuissem hac nauicula: hoc. n. hēo tantum q̄ adimi mihi possit priuatus etiaz fuissem rege meo sed quot quot alios uoluissim reges procul dubio inuenissim q̄ ministerio meo indigentes seruitiū meū p̄ libenter sibi delegissent & fortasse hoc lucri fecissē q̄ pro uetusta & attrita q̄lem hanc intueris nouam mihi & magis solidā lēbū acquisissim At pluto q̄tas opes: quātos honores quātū regnū amisisset: quātā in egestatem quātāz in clamatē decidisset Qui neq; par q̄ aliud regnū uti parē ego uel meliorē nauiū neq; parē aliū famulatū uti parē ego uel meliorē dūm inuenisset: Excedo iā modū dicendi sed si tps sineret narrarem & qbus olim curis uexatus q̄toq; timore percussus p̄pter bella Gigantū fuit sūmus olipi rector Cuius narratio maiorē etiam auget eorū quæ supra dixi malorum cōfirmationē. Pa Haud opus ē exēplis mihi: Nam nemo mortaliū fuit q̄ maiora q̄ ego unq̄ uiderit eorū malorū exempla Quid enim extitit his temporibus troiāo rege maius: qd opibus suis cumulatius: Quid opibus Munitius: & pulchrius: & quid demū exitu tantorum bonorūz tristius quid crudelius: qd flebilis: Vidit infœlix pater taz arduum & longū bellū: tot cruentas mortes natorum suorū Vidit euersam funditus & incensam urbem: Vidit latrantē coniugem captiuatas nutus & filias: populationem tantarum diuitiarum: ipse quoq; quod ultimum restabat illi senectutis sue solacium Pyrriense confossus & crudelissima morte consumptus est. Cha Quis melius me hæc nouit qui cunctos hac scapha transuexi: A quibus & omnem calamitatem suaz seriatim perdidici. Notus est habūde mihi Priamus cuius cognito acerbo casu. non potui non dolere: No

tus est Troiulus noti Hector & Deiphæbus nota est cæte-
ra tot filiorū ac nepotū turba noti innumerabiles qui illo bel-
lo perierūt troiani pariter & grai duces: Nota est infinita q̄
tunc occidit populorū manus: Nullo memini tempore lon-
giorē interfectoꝝ multitudinē huc descēdisse q̄ illo: quo ita
lassatus fui ut premultitudine oibus transuehendi minime
hæc cymba sufficeret: plane qd opus est tibi monitare ad
aperiendas eorum miserias quas tu subiectas oculis tuis ha-
buisi q̄ si pro angustia tēporis liceret (iam enim uideo pro-
pius nos applicare ripæ) narrarē & milia aliorum tyrānorū
ex quibus cresceret etiā magis tibi opinio eoꝝ calamitatis:
Nā illud possum quod certo scio tibi uerū cōfirmare nullū
fere me uidisse unq̄ tyrānorū huc descendētiū (descendūt
porro oēs q̄ nō uel alicuius ueneni infectionē: uel magnas
ulcerū cicatrices & sanguinolentæ alicuius mortis horrida
signa per se ferret. Ita mirū est uidere tot ac tantos necatos
confossos cruentatos: trucidatos: Pa. Quis nunc se tantis
in malis tyrānum unquam esse optabit? quis imperia asse-
qui queret quæ iam certius certo cognosco magis fugien-
da etiam q̄ meduseum caput. Cha. Audisti quibus apud su-
peros tyranni malis torquentur sed si intelligeres quæ hic
apud inferos grauiora etiam illis parantur perhorresceres &
longe magis eorum sortem: Pa. Ergo & alia hic tyrannis
paratur. Cha. Credis Palinure scelera quæ parant morta-
les hic aliquando impunita eē: Pa. Hoc modo animaduer-
tebā. Cha. Animaduertēdū est igitur tibi quodcunq; in uita
peccatur pari demum post mortem & respondente pecca-
tis pœna puniri: Nā ut capias quod dico si tu Palinure artē
tuam nauiculariam uiuens male exercueris: si in dominum
tuum mali quicq̄ uel cogitaueris uel comiseris: si inaudi-

ens dicto suo extiteris inuenies hic tibi præparatas his quæ
deliqueris similes pœnas. Palinure Nihil profecto Cha.
scio quod male egeri uel in dominum meum peccaueri ni-
si somnolētā illā dormitionē meā qua negligētis certe q̄ de-
bebam me gessi: Nam magno in periculo nauis simul & do-
minū quē uehebat meū reliqui nisi uigilantior ipse & cau-
tior melius sibi consulisset: sed pœnæ satis tum ob hoc
crassum peccatū meū etiā in uita recepi. Cha recipies etiam
in morte: Ibis enim quū enauis te dimisero ad seueros iudi-
ces nōs: Qui examinant & censent delicta omnium: Ducēt
quoq; te in examinationem scrutabunturq; crimina tua: Vi-
deor uero uidere qualitate iudicabūt poene subiiciendum
Pa Quali? Cha. parē peccato tuo tibi pœnā statuent. Nā
quū somno peccaueris: aeterno etiā te somno dānabūt. Pa.
Dormiā ergo in aeternū? Cha. Ita puto nisi grauius sit aliud
peccatū tibi. Pa. sic mites habeā iudices ut non sit grauius
aliud mihi. Cha. Nullā ergo nisi somni pœnā patieris. Pa.
nō hæc grauis pœna mihi uidetur. Cha. Neq; asinis etiam
& bobus: at magnis & excellenti aliqua uirtute p̄ditis uiris
grauiſſima existimat: Pa. quas uero dic pœnas pferent ty-
rāni? Cha. audis tot clamantes & lamētātes uoces: tot horri-
ficos plātus: tantum stridorē feri tot tractus catenarū: Pa. de-
lectabat me adeo fermocinatio tua ut his minime aium in-
tenderē. sed quid audio tā triste atq; horrēdū q̄ præ horro-
re pœnæ aures meæ sustinere nō possunt? Cha. sint hæc
quæ audis tormētā: tyrānoꝝ Nā quū illi in uita carcerē quē
q̄ inucluserint: spoliauerint flagelauerint: trucidauerint in sū-
mū luctū: in sūma egestatē & calamitatē deduxerint: dānati
sunt etiā ab incorruptis iudicib; ad pferēdas pares pœnas:

Ideo teterimis quoq; carceribus inclusi: spoliati: flagellati:
rotati: caesi membrati ac mille atrocissimis mortibus cruentati
tantos edunt quantos audis gemitus tantum luctu: tot ac ta
tos reboatus clamores atq; eiulatus. Pa. Dic et mihi Charo
an his poenis plectur q; magni atq; primarii tyrani assistunt.
Cha. prorsus hisde: Na suasu & consilio eor; maxime comit
tunt tyrani scelera sua. Pa. an & in uita illi beati. Cha. no sec
ac tyrani q; assistunt na hisde quoq; malis subiecti sunt: eade
enim sunt in eos populor; odia maiora etia inter se eadem
curae: eade picula & quod miserabilius e deiciunt saepe a ty
ranis suis & uel carcer; uel morte aliqu; pessima afficiunt. Pa
tata e ergo taq; generalis oiu; calamitas: Vlla uero prorsus
esse putas hominu; sorte q; beata duci possit. Cha. Immo be
atos aliquos non nego fuisse mortales sed p raros tn. Pa.
quos per raros: Cha. qui amore uirtutis & litteraru; cotempe
runt caetera mundi bona: Qu; se innocuos: pueros castos: in
tegros: icorruptos: cōseruantes extulerunt animu; altius ad
gustada diuina excellētia. humana q; si sordida & abiecta re
linquentes: Na uirtus p se ta dulcis taq; iocunda res est ut incre
dibiles amatoribus suis afferat uoluptates: Ta nobilis & p
stans est eius possessio ut suma quadā ubertate ditet posses
sores suos: Quā qui uere est assequutus nihil praeter litte
raru; studia dulce: nihil praeter dei cognitione habet amabi
le: Quā tantum praedulcia sibi bona stabilia ppetua: incor
rupta praeligit custodit amplectitur: Reliqua uero mundi
supremo tadē gustu amara infirma momentanea corrupti
bilia fūco mendatiora: hilo. inania: hilla ieiūiora papis uo
lantibus fugit cotēnit abiicit cōculcat: Cōtentusq; seipso
ac honestissimis suauissimiq; studiis suis totū nihili mūdū
ducit ruentē etiam nō formidat: In his recreatur refocilatur:

letā & iocundā agit uitā: ridet tantas hoium tanq; stultas &
ultra sibi quasitas anxietates: tot ieptias: tot cassos labores
tot inanes curas: nemini nocet nemini molestus est: Laudat
eū oēs pdicant: admiratur beniuolentia complectunt fauo
re psequunt: q; uere hic beatus est qui cōscientiae suae ino
centia & integritate fruit: Quod primum est & dulci oib;
bonus securusq; sui nullo timore angit nulla angustia tor
quet non timet larga (quib; caret) q; nihili facit diuitias
sibi a potentioribus eripi. Nō timet a quocunq; se ledi qui
nec quēq; se lesisse certo intelligat: q; uere hic foelix est qui
tot tātisq; semotus curis & periculis: tantarum uacuis p tur
bationū sibi semp aliisq; iocūdu; latetur semper & omni
bus quot quot sunt mundi honestis & his etia q; caelibum
communes sunt pfruat uoluptatibus qui humaniorib; sac
rioribusq; deditus studiis cotēnat oia cotēnesq; oia possi
deat: Nam his possidere oia uidet nō q; oib; habundet sed
cui nihil deficiat: Porro illi nihil deficit q; nihil cōcupiscit.
Cōcupiscēs aut nihil cotēnit oia: Cōtēnesq; ita id assequitur
qd; desiderat: Desiderio uero suo ea demū uera & sola beati
tudo beatorūq; oiu; plenitudo e. Pa. Hi ergo quū nihil ma
li egerint poenae & nihil patiunt. Cha. nihil prorsus imo pp
trāfactā bñ uitā meritū magnū assequunt: Pa. Quod. Cha.
uel coeli sūt icolae cōicātq; aternū illis coelestis bonis: Vel
si huc descēdūt mittunt i elisiū: Qui loc; e getis ac delicia
rū ubi sedes fortunatae: capi apti: lati omniū oino poenarū
ex partes. Pa. O si mihi ad mortales reddere aliqu; continge
ret in clamarem q; magna possem uoce admonere p suo quē
q; officio & dignitate: accusarem tantam laborum frustratio
nem tantam curarum uanitatem: tot corruptas opiniones
peruersaq; iudicia: sed q; maxime increparem qui uel magi

stratu quopiã magno uel imperio ceteros antecedunt: ostēderem tanta quæ antea ignorabam sed te docente nunc intelligo mala eorū grauissima: dictū horribilia: reuocare oēs a uitis: ab inferendis iniuriis: ad meliorē uictū a superflua agēdā rerum cura: intenderem desiderio uirtutis laudare innocentiam: prædicare frugalitatem: exhortarer cunctos ad bene grauitate: castigatēque uiuendum: ad se cognoscendum: ad contemnendū tot caduca & somni cuiusdam uel umbræ magis similia mundi bona inuitare ad honestas artes ad ingenuas exercitationes: ad studia litterarū ad spem ac contemplationem diuinæ bonitatis. Cha. Et recte sane sed uides & ripam attigisse egredere iam: Pa. Et iam egressus sum: Ad iudices eo placidam opto tibi semper nauigationem salue o Charon & uale: Cha. Et ego ad reliquas umbras redeo placidos opto tibi semper iudices salue o Palinure & uale:

Luciani Charon siue speculantes locutores: Charon & Mercurius. Mercurius.

Quid rides o Charon? quid ue relicta cymba insolens admodū ad hæc nostra uenisti? Cha. Desideraui o Mercuri quæ in uita sunt cognoscere: & quid uiuentes agant: quibusue priuati cum ad nos descenderit oēs plorent. Ex ipsis enim nundum quisque sine lachrymis a nauigauit: Quoniam igitur impetraui a Plutone diei unius uacationem quæ admodum adolescens ille Thesalus ascendit ad hanc lucem: opportuneque tibi uideor occurrisse. Scio enim optime te mihi ducem futurum: quæque nosti ostensurū oia. **Mer.** Non ocium mihi oportior. nam Ioui maximo aliquid hūanarū rerū ministraturus abscedo. Irascitur ille facile: quare uereor ne si fuero tardus totū me uestrū fore iubeat: cōiiciatque in tenebras: uel & mihi quod Vulcāo eueniat ut de cœ

lo in terram deiectus oenochous altero pede claudicans ridiculus diis manibus siã. Cha. Oberrantem igitur me super terrā asp̄nabere: præcipueque cum inter nos magna intercedat familiaritas: unaque & nauigemus & transuectemus. bene tamē sese res habet o fili Maia. si meministi quod tibi neque ut remigis fungereris officio: neque ut sentinam exhaurires iussi unquam: cum tamen humeros fortissimos habeas. sed stertis tu quidem in lecto iacens: uel si quem nactus ex mortuis fueris per totam cum eo nauigationem cōfabularis. At ego senex cymba trahens solus remigo. Sed per louē patreque ne me desere mi Mercuriole. Verū per oia quæ sunt apud superos circūducito: ut redeam cum uiderim aliquid. Quod si me deseris cæcis haud quicquā interero: nā ut illi errant & labuntur in tenebris. Ita rursus & ipse tibi cæcutius lumen aspicio. Sed sine te exorā mi Cylleni. quoniā nō in ingrātū: sed in eum qui semper meminerit beneficium conferes. Mer. in me hæc cudetur faba. Video enim qui optime si tibi ducatum præstitero quam sim habiturus mercedem Colaphis & pugnis omnino cadat. Mos tñ gerendus tibi ē. Nā qua quis dignus ē pœna si ab amico coactus aliquid fecerit? Verū & enim fieri haud quā potest o Charon ut uideas omnia diligenter. Multorum enim annorū futura mora est. Deinde præconium facere tāquam ab Ioue aufugerim me oportebit. Itemque publicanus Aeacus ægre feret sine obolum quidem lucrabitur. Verum ut capita rerum uideas quid facti opus est consideremus. Charon: Tu ipse præcipias: nam eorum quæ sunt supra terram quū sim peregrinus noui nihil Mer. Excelsiore quodā loco nobis ē opus o Charon. Vñ oia queas despiciere. quod si cœlū posses ascendere nō laboraremus. Nā ex eo loco tāquam e specula quodā cuncta itueri liceret. Sed ti

bi qui semper es inter mortuos: & deos manes Iouis regia? nō est fas ingredi qua ppter res admonet ut aliquē eminentiorem locū inueniamus. Cha. Quæ tibi o Mercuri inter nauigādū soleo dicere ea te meminisse decet. nā qñ uis uetorū uela uehemēter impetit fluctibusq; unda attollit & uos nauigatiōis ipiti iubetis nūc uela laxari nūc cōtrahi: nūc ea uētis pmittere: ego in puppi sedens clauo inherēs nō ignarus eorum quæ facta opus sunt silere uos iubeo: Eodē modo tu o Mercuri ceu gubernator nunc ea facias: quæ tibi meliora uident. Ego uero ut lex est apud Epibatas tacitus sedens quæ iusseris parebo. Mer. Dicis p belle iam sileas iubeo: Inueniam certe speculā nobis idoneā nunquid Caucasus aut celsior parnasus uel eminentior utroq; olympu ferit Cōmodior? nō. n. frustra aspexi olympū sed tua mihi opus est opera. Cha. Iube nam qcquid iusseris faciā per uiribus. Mer. Homerus poeta ait deos Aloeifilios quum eēt adhuc pueros a radicibus euellentes olympo sup imposuisse Deū de pelion super ossam ratos per hunc modum posse cœlum ascendere: sed q̄a Iouis hostes dederunt merito pœnas: nos uero quum nihil aduersus deos agamus quid obstat ne mōtes montibus sup imponamus: ut ex sublimiore quodā loco cuncta itueri possimus. Cha. Poterimus ne o Mercuri nos Pelion eleuare & ossam? Mer quare nō Charon? an censes nos qui inter deos annumeramur illis adolefcētibus eē ibecilliores. Cha. minime s̄ res uidet p̄ difficilis factu. Mer. Obtuso es ingenio Charon & imperitus minimeq; poeticus: nam homerus poeta celeberrimus duobus uersibus ascendit nobis facit in cœlum adeo facile montes montibus super imponit: Et miror si tibi hæc monstra uidentur qui Atlanta cognoueris qui solus cœlum sustinet & quæ in cœlo sunt

omnia sed ut. Atlas ab eo aliquando labore quiesceret afferunt Herculem fratrem illi tantæ moli supposuisse caput. Cha. Ego ista audiui o Mercuri sed an uera sint nec ne nosti tu & poetæ nos negotiū nostrū peragamus. Mer. Verissima sunt o Charon nec sapientissimos homines ista finxisse existimes. Itaq; ossam summoueamus prius ueluti Homerus architectus egregias nos admonet carminibus: & super Ossam Pelion frondosum. Vides ne q̄ facile ac poetice cōfecimus hæc fabricā? Eia igitur ascēdā ut uideā satis ne hoc sit an adhuc ædificare oportet papæ in loco humili ac depresso adhuc sumus: nāq; ab oriente uix Ionia Lydiq; uidentur ab occasu solū Italia & Sicilia. Ab aiglone hister ab Austro Creta: nec illa bene apparet. quare Oetā quoq; nobis summouēdū ē: ac supra omnes Parnasum ipsum poni oportet. Cha. Ita faciamus: sed uide ne supramodū opus extollētes una cum illo ruamus. Amarāq; homeri fabricā pfactis ceruicibus experiamur. Mer. Cōside in tuto cūcta cōsistent: transfer Oetā: superipone olympū. Cha. En tibi. Mer. Ascendit rursus bene sese res habet oīa uideo: ascēde iā Cha. Porrigedextrā o Mercuri: nō enī paruā iubes molē ascendere. Mer. Si oīa o Charon cupis cognoscere: nequaquā simul hæc duo ut tutus sis & spectandi cupidus. tene dextrā: caue ponas inlubrico pedē. O factū bene ascēdisti & tu: quia Parnasus biceps est cōprehēdamus utrūq; uetricē: ut sedētes cūcta queamus aspicere: circūspice iam totū terrarū orbē. Cha. Video terram amplam a stagno quodam peringenti circūdatā. Video montes: flumina: quæ & Cocyto sunt & Phlegetonte maiora: homines etiam pusillos: & eorum quasi quosdam nidulos. Mer. Urbes illæ quidem o Charon quas tu nidos appellas. Cha. Nequicquā o Mercuri elaborasse nos uideo: &

Parnasum cum Castalio fonte: Oetãq; & montes alios trá-
tulisse. **Mer.** Quãobré? **Cha.** Quia nõ ueni ut montes flur-
minaq; prospicerem: sed cupiens res hoium actusq; cogno-
scere quod tibi scire tunc licuit qñ rideti mihi factus obuiã
cur ita effuse riderẽ interrogasti. Audiuerã enim quem piam
atq; ideo supra modũ sum lætatus. **Mer.** e Quid nam id erat
Cha. Vocatus quidã ab amico: ad cœnã arbitror: cras inquit
ueniã: ac intercedendũ a tegula quæ e tecto decidit nescio
quõ ex ædificio occisus est: hoc cũ aspexi risi uæhementer
quia quod promiserat p̄stare miser non potuit. Sed uolo di-
scedere: ut longe plura & audiam & uideam. **Mer.** Mane le-
uabo ego te huiusmodi cura: lynceũq; breui efficiã cum ab
Homero quãdã: & incantationẽ: quæ ad id accommodetur
accepero: atq; interim dũ dico carmina memineris nõ te ad
huc uisu hebeti cernere: uerũ aperte uidere oia. **Cha.** Dic mo-
do. **Mer.** Ia3 ex oculis ammoui caliginẽ ut bene cognoscas
& deũ & hominẽ. **Cha.** quid est? **Mer.** Iam uides. **Cha.** Lyn-
ceus ille p̄me tãq; cæcus admodũ. Itaqtu me doce responde
interroganti: sed uis ut & ego homerice interrogẽ? ut scias
& me ñ ignarẽ eẽ Homeri. **Mer.** Tu remo & nauĩ semp̄ incũ-
bens nosti Homerũ? **Cha.** Noli artem nauigãdi deridere qđ
te haud quãq; decet: sed qđ illũ probe norim hinc scire ma-
xime potes: Nam per Acheronta cũ illũ nauĩ transuehere3
orta tẽpestate illos uersus canere cœpit quibus infastũ na-
uigantibus iter describit. Neptunus nubes collegit: atq; ab
imis sedibus mare totũ cõmouit trifido tridente oibusq; p̄-
cellis: hæc & multa alia cũ caneret unda uæhementiore tur-
bine concite puppim repẽte irruit: illiusq; pene euertit ui-
carminũ. Cumq; nauisearet ille multa euomuit carmina de

Scylla Carybdi & Cyclope: nõ mirũ igitur si ex tanta uomi-
tione pauca asseruauit. Sed dicas mihi uelim: quis nam sit il-
le uir nequam qui tanta carne suffultus forma & corporis
magnitudine decorus uertice super eminent cæteros. **Mer.** Il-
le est Milo Crotoniates: cuius de laudibus uniuersa p̄ne
Græcia reboat quod uinum taurũ in medio stadio arripuit:
atq; humeris tulit. **Charon.** Quãto ego maiore dignus sum
p̄conio? Qui paulopost milonem ipsum corripiens impo-
nam supra scaphidiũ meum: qui cũ se prostratũ abiectũq;
uidebit: palmarũ ac laudum suarum memor ualde plorabit.
Nunc quia Taurum humeris in stadio sustinet nunqđ exi-
stimamus putare se ad nos aliquando esse uenturu3? **Mer.** In-
tanto corporis robore nõ cadit cogitatio mortis. **Cha.** omit-
tamus in præsentia risum quem dum nauigabimus milo no-
bis abunde præstabit: quam non solum taurum: sed ne culi-
cem quidem sustinere poterit. At quis ille sp̄etie & for-
ma honestus non græcus ceu ex ipso habitu apparet? **Mer.**
Cyrus o Charon filius Cambisis qui a Medis in persas im-
perium transtulit quiq; nuper deuicit Assyrios: ac Babylo-
nem redegit in ditionem suam & nunc lydiam petit. **Croes-**
sumq; regno priuaturus uidetur futurus omnium princeps
Cha. Vbi nam Croesus ille. **Mer.** Coniice oculos ad magnã
illam: altamq; urbem triplici muro circumdatam: sardis illæ
sunt. Et item ille Croesus qui aureo strato recubens uer-
ba facit cum Solone atheniensi philosopho: uolumus ne
quid inter se confabulantur audire: **Cha.** Quid ni. Croesus
Attice hospes uidisti ne diuitias & thesauros meos & quan-
tum non signati argẽti: atq; auri & q̄ multa mihi sint opes
dic mihi quẽ ante omnes homines esse putas foeliciorẽ **Cha-**

Quid respondebit Solon? Mer. Sis animo bono non dicet quicq̄ humile: atq; plebeium o Charon. Solon. Perpauci quidem o Croese foelices: Ex iis quos ipse noui Cleobim ac Bytonem puto foelicissimos exitisse sacerdotis filios Cha. Narrat hic oriundos argis qui iugo colla summissi statim postq̄ ad iunonis aede: Matre sacerdotē plaustris imposita detraxerunt una Ambo interiere. Croe. habeant illi primas partes foelicitatis dic age quis est secundus. Solon. Atheniē sis Tellus qui bene beateq; uixit atq; pro patria mortuus ē Croe. Ego uero o sceleste tibi foelix esse non uideor? Solon Nōdū scio o Croese: nisi ad finē usq; uitae perueneris: nam quod quis in uita fortunatissimus fuerit mors est argumentum certissimū. Cha: Optime respondisti o Solon quonia; nō es nostri immemor nisi nos cymba nostra uexerimus nō putas posse fieri horū ue; iudiciū. sed q̄ s̄ quos creffus emit tit? qd̄ ue supra humeros ferunt? Mer. Lateres Pythio apollini aureos dono mittit mercede oraculi quo morietur breui: est p̄fecto uatū per q̄ studiosus. Cha. Illud est igitur aurū splendidūq; atq; suppalidū: nūc primū uidi & si audiui semper. Mer. Illud quidē o Charon clarū nomine p̄ quo inter homines pugnatur assidue. Cha. Nihil inesse boni in eo uideo nisi forte illud solū qd̄ portantes aggrauat. Mer. Ne scis adhuc quot apud insanos homines p̄pter aurum bella. Insidia: latrocinia: periuria: Cades. Vincula. quot item longenaugationes: quot ad emendum uendendum ue itinera quot seruitia fiāt o Charon. Cha. Non tamē o Mercuri multum ab aere differt aurū a; enim ego noui qn̄ (ut scis) a singulis quibusq; quos cymba praterueho accipio obolum. Mer. Ita est certe: sed eris magna ē copia atq; ob id nō est cura mortalibus. Aurū uero ē q̄ rarissimū quod ex terra uisce

ribus effodiunt: nō enim nisi terra est aurū ut plumbū & cetera metalla. Cha. extremā hoīum dicis insanā: qui rē palidam pergrauēq; ita discipiunt: & amantq; uehementer. Mer. At ille Solon o Charō asp̄nat̄ aurū croesumq; & barri iactantiā (ut cernis) deridet: & mihi qd̄ tale qd̄ dicturus uidef. Cha. Audiamus igitur. Solon. Dic mihi o Croese putas ne Apollinē hisce indigere lateribus? Croesus. Certe per Iouē nō est enim Delphis tale quid munus. Solon Igit̄ beatiorē existimas uidere deū? si una cū ceteris aureos habeat lateres? Croe. Quare nō? Solon. Ingente; dicis o Croese in celo penuriā si ex Lydia trāsmitti aurum ad se cupiāt cœli colā. Croe. Vbi nam tantum auri quantū est apud nos? Solon. Dic mihi nascitur ne ferrū in Lydia? Croe. nō. Solon. Melioris igitur indiga est Lydia. Croe. Quomodo ferrum est auro p̄stantius? Solon. Scies utiq; si respondere non fuerit graue. Croe. Percontare quicquid placet o Solon. Solon. Vtrū qui salutem aliis afferunt an qui efficiunt salui meliores? Croe. Qui saluos alios faciunt. Solon. Si ergo cyrus: ut dicunt nōnulli: aggrediat̄ lydos aureos ne tu gladios militibus feceris an erit opus ferro? Croesus: ferro certe. Solon. Et nisi si ferrū paraueris tuū aurū captiuū migrabit in persas. Croe. nō inficias eo o solon. Solon. absit ferrum enī auro melius esse uideris cōcedere. Croe. Iubes ne igitur ut & deo ex ferro lateres mittam? utq; aurū in posterū rursus implorem? Solon. Neq; ferro illi opus est siue a; siue aurum dono mittas: alii p̄fecto aliquando possidebunt & lucrum dederis hisce muneribus aut phocensibus aut delphis aut boeriis ipsis aut tyranno cupiam aut latronis: deo aute; parua cura est aurū tuum. Croe. Semper mecū altercas propter diuitias: mihiq; inuides. Mer. agre fert Lydus o Charon au

uerborum & ueritatem. Verū dura res ei esse uidetur homo pauper qui nihil timet sed quod adest libere loquit. At uero solonis breui meminerit quā ipsum captiuum imponi supra rogū cyro iubente oportebit. Audiui enim dudū. Clotho uniuscuiusque filia recensentē ubi cum multa tum hæc in scripta erant. Croesum a Cyro captū iri: Cyrū uero ipsum a Massageti de illa esse occidēdū. Vides ne Sitidem illam in equo albo agentē: Cha. Video certe. Mer. Ea est Tomyris quæ abscisum a se Cyri caput in ut rem iniiciet plenū sanguine. Vides ne ipsius etiā cyri filium adolescētē. Ille ē Cābifēs qui patri succedet in regnū. Cūque milies ī libya æthiopiaque errauerit postremo furens interfecerit apia ipse peribit. Cha. o res Cachino dignā sed quos ipsos nūc itueri queat aspernantes alios? siue quos crederet unquam quod paulo post hic erit captiuus? Illius uero caput erit in utre pleno sanguinis Ille uero o Mercuri quis est purpurea ueste indutus cū diademate cui reddit anulum coquus exenterato pisce: In amphirete insula. Quendam uero se esse regem ostentat. Mer. Dicis optime o Charon uerum Polycratem uides famiorū tyrannum qui se putat esse fortunatissimum omnium: sed ipse etiam a Menandro seruo Oretæ Satrape hosti traditus cruci effigetur miser qui ex tanta felicitate tan breui deciderit & enim hæc dum Clotho sila recenset accepi. Cha. Admiror te generosa Clotho eos ipsos o optima obrunca horū capita obscinde: crucifige: ut cognoscant quod homines sunt tollūtque in altum ut lapsu grauiore ruāt: itaque magis doleāt Ego uero ridebo quādo unū quēque eorum nudum inuenero in scaphidio neque purpuram neque tiam aureum ueletum afferēt. Mer. Et horum quid est sic sese res habeāt sed populos cernis ne o Charon quorum hi nauigant hi

bella gerunt: hi pro tribunali cognoscunt causas: hi agros colunt: hi foenerant: hi sunt una littera plusque medici? Cha. Video sane populos uarios: uitamque hominū tumultu atque erroribus plenam & ipsorum urbes aluearibus similes in quibus suum quisque habet Aculeum & proximum quemque pungit. Pauci quidem agunt ac ferunt humiliorem ut uesper sed hæc turba: quæ ipsos circunuolet palam: qui sunt? Mer. Spes o charon & infania & uoluptates & auaritia & ira & odium & id genus cætera. Quibuscū ignorantia quidē imista est simulque uersatur. Et per Iouem etiam odium: ira: zelotopia: inficitia: indigentia: auaritia. Sed eorum qui supra uolitant timor quidem irruens percutit & perterret interdum. Spes uero imminentes capiti cum maxime sperat homines obliuiscuntur ipsorum & euanescent: ipsosque hiantes deserunt & frustrantur ut unda. Tantalum: quem uides apud inferos excrucuari si uero acrius intuari uidebis parcas sua cuique stamina trahere ac tenuissimis omnes ceu arachnæ alligatos filis pēdere. Cha. Video optime tenuissimū quod que filum multaque perplexa tum unum tum alii supra caput. Mer. Digne ac merito o portitor est enim infatis ut ille ab hoc: atque ab illo hic uita priuetur: & hic illius ille huius fiat hæredes: & cui angusta sæpes estis locupletis bona consequatur: hoc autem perplexitas illa significat. Nonne uides omnes tenui quodā pendere filo: quādo quidē pōdus pferre amplius haud quā potest. ingēti sonitu ruit pceptus: hic uero paulisper ab humo sublat⁹ si cadat nullus fiet strepitus uixque a uicinis ppioribus audiet casus. Cha. Valde hæc ridicula o Mercuri & plēa infaniæ. Mer. At quā non posses unquam dicere pdignitate satis hæc eē ridicula & maxie cū sūmo ista studio exgrāt hoies: quā dū sequūt mors optima eos arripit: cui⁹

nuntii & ministri ualde multi: ut uides: febres uariae uomi-
ca: pulmonaria: gladii: latrocinia: acōita: iudices: tyrāni: quo-
rum nihil unq̄ eis uenit in mentem ut bene faciant. Verum
cum in hos incidunt casus: tunc frequens illud: heu: heu: ah:
o: hei: hui: q̄ si ab initio cōsiderarent se esse mortales: breuif-
simamq̄ esse uitam hominibus datā tanq̄ e somno e uita di-
scederent terrenis omnibus derelictis uiuerentq̄ pruden-
tius: atq̄ obeuntes mortem: longeminus dolerēt. Sed quia
putant se ab his rebus nunq̄ posse auelli quando mortis mi-
nister adest uocatq̄: & febris uomicans abducit enectos q̄
plurimū dolet & cōquerunt e uita excedere: qui nunq̄ pri-
uatā iri se terrenis & caducis rebus existimabant: qui summo
studio curaq̄ adificat in quietatq̄ operarios: faceret ne si se
domum non habitaturum: sed perfecta illa statim moritur-
rum harediq̄ relicturum: nec semel quidem in ea cōnatuz
cognosceret miser. Alius autem o Charon quia filium per-
rit uxor: inconuiuuiumq̄ amicos conuocat atq̄ patris nomē
imponit: si sciret mendicū interiturum esse filium: uidetur
ne tibi eo filio gauisurus? sed causa est quia patrem Athle-
ta gaudio sūmo affici uidet: quoniā ex olympico certamine
uictor domū redierit filius. Vicinū aut filii efferētē funus
nō uidet: ignorat quali etiā ipsius filius stamine pendeat.
Qui uero de agrorum finibus litigant quiq̄ ut sibi pecuniā
cōgregēt: nūq̄ quiescūt quales sint uides: qui priusq̄ partis
potiri cōperit: ex iis: quos prādixi nūtiis ac ministris mor-
tis arripiuntur: abducunturq̄ ad inferos. Cha. Omnia certe
uideo: mecumq̄ ipse considero quid dulce illis in uita sit:
quid ue sit illud quo tantum doleant lugeantque priuati.
Nam si reges eos secum quis cogitet: qui foelicissimi esse
omnium uideantur in uita prāter incertam ambiguam que

(ut aiunt) regum fortunam plura esse illis amara q̄ dulcia i-
ueniet metus: tumultus: odia: insidias: iras adulationes. ho-
rum enim omnes sunt participes. prātereo luctus: morbos:
passiones honorum æqualium: quæ ipsis imperant: & do-
minantur. Nondum enim tempus ut hæc qualia sint in pri-
uatis hominibus cōnumeremus: Dicam tibi igitur o Mer-
curi cui nam similes esse homines putem: uitāq̄ eoz omne
Vidisti ne unq̄ ampullas in aquis repentinis himbibus ge-
neratas? dico inflationes ex quibus cogit spuma? Sunt enim
ex illis nonnullæ parua statiq̄ orta euanescūt. Aliæ paulo
durāt diuti⁹: q̄ aliis supueniētib⁹ i magnū tumorē excrecūt:
sed tamen & illæ extinguuntur penitus. aliter enim fieri non
potest. Talis est hominum uita omnes enim uitali aura tu-
mentes hi maiore quidem Alii uero minore atque his qui-
dem angusta est uita auraque cito interitura Hi uero una
cum esse coeperit extinguuntur: Omnibus tamen moriendū
est. Mer. Non minus propriam similitudinē q̄ Homerus: fe-
cisti o Charon qui foliis humanum comparat genus: Cha
Atq̄ cum breuissima sit uita hominis: quid agant uides: &
quemadmodum alter alterum in principatu honoribus di-
uitis: & cæteris generis eiusdem superare pro uiribus expe-
tit: quibus omnibus derelictis oportebit eos unū duntaxat
habentes obolū proficisci ad Charonem. Et quoniam in ex-
celso sumus loco. ui ut exclamans per ingenti uoce ipos ad-
moneam: ut ab insanis abstineant laboribus ad modeste &
quieto uiuant animo: mortē præoculis semper habentes:
Dicam o stulti qui insanitis in rebus uanis: quid tanta ani-
mi inquietudine deliratis? quiescite iam: abstinete inaniu-
laborum non enim uiuetis semper: eorum que istic sunt non
est quicq̄ æternum: non aliquid moriens quispiā secū affert

nudum proficisci necesse est: domum uero & agrum atq; au-
rū modo horū modo illorū esse & trāsmutare idētidē oportet dominos si hæc & huiusmodi ex sublimi hoc loco illis clamabo. nōne existimas uitæ admodū utile: multoq; sapientiores futuꝛ. Mer. O fortunate Charon nescis quāta sit illis ignorantia: quantus error: ut ne terebella quidē eorū aperire aures queas: tāta illas cera cōcluserūt quāta sociorū aures Vlysses syrenū metuens dulcis cantus. Vnde igit̃ illi si rūperis etiā clamans possent audire? Quod lethe apud nos apud homines ignorantia potest. Sunt tamen ex ipsīs pauci qui aures cera non occluserunt: ueritati acquiescūt & res humanas acute perspiciūt: atq; quales sint haud faciunt pili. Cha. Illis igitur exclamemus. Mer. superuacuū & hoc: ut illis quæ optime norint inculces. Nonne uides ut abstinentes multa quæ fiunt derident: & nequaquā eis placent. Sed certū est eos secundum nos de uitæ curriculo iam consulere. Habentur enim odio ignorantiam eorū coarguētes. Cha. Euge o generose. Sed per pauci o Mercuri. Mer. Sunt & hi multi. sed iam descēdamus. Cha. Adhuc unum scire cupio o Mercuri: cū illud ostēderis a te mihi cumulatissime satisfactum fuisse fatebor. Vbi nam corporum apothecas effodiunt scire uelim. Mer. Monumenta o Charon & tumbas tumulosq; & sepulchra hæc uocant homines: uerum tamē cernis ne ante urbes aggeres illos ac statuas & pyramides? Mortuorum Thecæ sunt omnia & Sarcophagi. Charon Quid igitur illi coronant saxa atq; unguento illinunt: Quid uero ante tumulos structa pyra foueaq; effossa: lautas ibi adolent cœnas uinum effundentes ac melicratum. Mer. nescio o Charon qd̃ p̃sint hæc iis qui descenderūt ad inferos: Sed credunt eas animas circunuolantes nidorem uicti

max̃ fumumq; delibare: & a fouea bibere melicratu; Charon Illos bibere & comesse qui ossa sunt sicca & per arida ridiculus sane tibi uideor ista commemorās qui quottidie agas eorum animas. Nosti enim an qui semel sunt sepulti redire ad superos queant. Præterea ego o Mercuri q̃ plurimīs negotiis impeditus cachino diga perferrem si me nō semel illos sed iterum deducere oporteret. O stulti qui ignoratis quid iter mortuos uiuosq; intersit: & qualia sint ea quæ nos habemus: & q̃ Nil inhumatus eo differt quirite sepultus. Atq; eadem atridæ & fortuna binominis hyri: Non est deformi Thersite maior Achilles: Aequē imbecillum miseris caput omnibus: æque Nudi omnes: arent herbosa ut prata colore. Mer. Optime Homerum adducis o Charon & quia id meministi sepulchrum tibi Achillis ostendam uidesne illud in litore apud Troianum Sigeum? e regione uero in rheteo Ajax sepultus est. Charon Iparua illa quidem sunt o Mercuri sepulchra. Sed iam celeberrimas urbes: quas audimus ostendas mihi uelim & quæ nini fuit: quæq; Sardanapalis: Babylona: mycenæ: cleonæ: ipsamq; Iliōn: per multas equidem memini ut qui decē totos ānos trāsfuectari illic ad nos p̃fectas animas ut nō modo nō discedere unq; sed ne sentinā qdē exhaurire potuerit. Mer. Nini qdē oportitor deleta ē penitus: ut ne uestigiū qdē appareat neq; locū ubi nā fuerit possis ostēdere. Illa uero est Babylō bene turrata ac muris cinctā q̃ latissimis: uerū: & ipsa paulopost (ut Nini) penitus delebitur: Mycenæ uero cleonæq; pudes ostendere: atq; illium maxime suffucabis scio cum descenderis Homerum. qui urbes istas ita illustrauerit carminibus: uerum tamen olim fuere illæ foelices: Nunc & ipse interie /

re nam ipsa quoque urbes o portitor ut homines pereunt: & quod uix credas flumina etiam omnino extinguunt: Na Inachi ne alueus quidem relictus est apud argos. *Phapæ* gomer hisce laudibus & nominibus sacra Ilios & lacinia beneque edificata Cleonæ sed dum loquimur qui sunt illi qui bella gerunt uel quæ ob eam se inuicem interficiunt mutuisque uulneribus? *Mer.* Argiui & lacedæmonii sunt o. *Charon:* Ille uero examinatus ac semi mortuus est *Ochryades* imperator qui suo nomini trophæum ascribit. *Cha.* Qua re est inter ipsos bellum o *Mercuri?* *Mer.* Propter capum ipsum in quo preliantur: *Cha.* O summa dementia o stultissimos homines: o cæcū humanū genus. Nesciunt miseri quod si totam ipsorum quisque possideret peloponesum uix pedalem acciperet ab *Aeaco* locum Campum uero ipsum alii atque alii sæpe colunt agricolæ qui funditus trophæum aratro euertent: *Mer.* Ita quidem hæc futura sunt o *Charon* nos uero iam descendamus: montesque destruentes rursus in locū suū transmitemus ac abeamus: ego quidem quo missus sum tu uero ad porthmeum & cymbā ueniam aut paulopost & ipse agens mortuos: *Cha.* Fecisti probe o *Mercuri:* sane tuū hoc in beneficium nulla unquam delebit obliuio. Didici enim te duce quales sunt res in foelicium hominum ostendisti reges. lateres aureos: solēna sacrificia pugnas Sed de *Charone* nullus unquam sermo.

Luciani Diogenes locutores: *Dio.* *Alexan.* *Dio:*

Quid hoc o *Alexander:* & tu quoque e uita migrasti quemadmodum & nos omnes *Al.* Miraris o *Diogenes* haud quam admiratione: si homo cum essem mortuus sum *Dio.* Ammō igitur mentitus est te quum suum esse filium fateretur *Al.* Equidem *Philippi* sum perfectio. non enim e uita decessissem si *Ammō* is fuisset filius: *Dioge.*

Quippe olympiadē in tubiculo draconem conuenisse asseuerabat. Inde ex ipso te peperisse *Philippum* uero summo pere decipi cum putaret te suum esse filiū. *Ale.* At egomet eadem audiui sicut & tu. Hac uero tempestate perlucide intelligo & nihil sani neque mater ipsa: neque ammonii uates profitebantur. *Dio.* Sed ipsorum mendaciū nō inutile tibi ad res gerendas fuit o *Alexander* deterrebantur enim quam plurimi te deum esse putantes: dic mihi amabo: cui tam ingens reliquisti imperiū? *Ale.* Latet me o *Diogenes:* quum circa hæc cogitare nihil potuerim propter id solū quod moriendo perdicæ anulum tradidi. Sed tu quæso cur rides o *Diogenes?* *Dio.* Quid autē aliud est quam quod in mente deuenerunt: quæ graeci (iā nō diu est) blandientes egerunt quum te praesidē: & aduersus barbaros imperatorem deligerent. Quidam uero & te duodecim diis quum adderent templū edificarunt ac sacrificia tanquam draconis filio obtulerunt. Verum dicas quæso qua in parte te *Macedones* sepelierunt. *Alex.* *Babylonia* iaceo tres modo iam dies. Sed *Ptolomæus* armiger meus pollicitus est si cōtingat ab impediēte cum tumultu ocium ducere: me in ægyptū deferre: ibique accurratissime sepelire tanquam unū ex ægyptiorum diis. *Dio.* Non igitur ridebo o *Alexander* quum cernā te in inferno adesse: & adhuc insanire sperareque *Osiridem* aut *Aminidem* fieri? Sed hoc idez o diuinissime ne speres cum ne phasit & illis qui semel paludem transfretarunt ut redeat aliquis aut qui infra ipsius os transferit. Non enim segnis est *Eacus:* nō *Cerberus* cōtēendus: uerū ego id abste perlibētissime audire quo aīo fers te quum intelligas tantā in terra reliquisse foelicitatē corporis custodes defensores: milites: auri tantā copiam: te gentes innumeras uenerantes *Babyloniā:* *Bactras:* ingentes bestias honorē: gloriā isignē esse: ac opera summo

studio dante: ut & tuū caput splendida corona & corpus re-
gia porpura ornatur. Nōne tristant te hęc quū in memoriā
redeūt cur fles o stulte. nōne Aristoteles ille sapiēs teres hu-
iusmodi docuit: nō firma: nō stabilia fore quę fortuitu sūt
Ale. Sapiēs ille oīum q̄ fuit adulatorę perditissimus. Me tā-
tū mitte quę Aristotelis sunt scire quę a me poscit quę iu-
bebat: quo adhuc pacto erga disciplinā meā usus est diligē-
tia: & cōmēdās & blandiēs nūc quidē ex fortuna tanq̄ ipsa
pars summi boni existeret. nūc autē ex rebus gestis aut diui-
tiis quę rursus & partē summi boni eē affirmabat: ut & ipse
met accipiēdo nō erubesceret. Homo o Diogenes decep-
tor atq; ueneficus: nempe nisi tristitia; ex eius adeptus sum
sapientia quē admodū ex bonis illis quę deinceps ego apd̄
me nō cōnumerabo. Dio. Scias deniq; uelim qd̄ acturus sis.
Medicinā enim huiuscemodi tristitia; imponā. hoc in loco
quū eleboris ualitudo nō uagetur. Tu uero obliuionis aquā
diripiens q̄ auidissime bibe: & rursus bibe: & q̄ sēpissime
hoc. n. pacto de aristotelicis demū bonis quam habes tristi-
tiam maxime interimes. Ceterę & Clitū illum: & Calistene;
cerno: qui & quibusdā cum aliis in te impetū ferunt: quo te
in primis lacerant: ac de his quę in eos egisti ulciscant̄ quā-
obrerē alterā tu hęc uia deābula & sēpe quē admodū dixi bibe

Luciani Terpsion locutores. Terpsio Pluto. Terpsion

Vstū ne hoc est o Pluto me qdē e uita obiisse. xxx.
quū sim anno; Tucritū uero senē septuagenariū;
& ultra adhuc uiuer? Plu. Iustissimū quidē o Ter-
psio: nam & si ipse uiuit ad nullius tantū mortē affectus est:
tu uero omni tempore suā hereditatē expectans eum mori
auidissime cupiebas. Ter. Nonne opus fuerat quum senex
sit nequeatq; de cetero eius uti diuitiis locum dare iuueni-

bus. Plu. Nonas o Terpsio statuis leges quū ad uoluptatē
diuitiis uti nequeat ipsum e uita decedere. Aliter at̄ & ipsa;
sortem de eo & nostrā statuisse uidef. Ter. Hac de causa hu-
iuscemodi accuso ordinem. opus. n. foret eas res successio-
ne graduq; fieri: senem primo: deinde qui in ea ætate seque-
retur mori: haud quā se exercere aut uiuere ex senectā po-
test: tres dumtaxat dentes illi relictī sunt: uix deseruiūt ocu-
li curuatus a quattuor famulis deducitur deguttantes nares
lipposq; oculos habens: nihil deniq; uoluptatis degustans:
haud aliter existens q̄ animatum quodam sepulchrum ab
ipsa iuuentute derisum. Ut moriatur optimi atq; robustissi-
mi adolescentes haud secus esse uidef ad si flumina sursum
deferantur. Aut saltem scire necesse foret quādo & senibus
quilibet obiret ne aliquos prout eis mos ē fallerent: qui ppe
in p̄sentia est illud prouerbii ut aiunt. Quadriga bouem sē-
pissime ducit. Plu. Hęc quidē o terpsio prudentius fiunt
q̄ tibi profecto uideantur: uerū & uos quis passi estis? rebus
enim alienis gaudetis dum senibus filiis orbatis uosmet tan-
topere tradatis quā obrem in derisum adducti ab illis sepeli-
mini: q̄ qdē plurimis sit periucūdū. Nā q̄to uos magi smori
illud pop̄tatis: tāto plus oibus q̄ gratissimū ē si añ eos uos
mori cōtigat: & n. nouā quādā in mediū adducitis artē uetu-
stos atq; decrepitos quū amatis p̄fertim qdē si liberis sunt
orbati: q̄ uero liberos habēt illo; uobis nō est cura: q̄ q̄ ex
his qui amāt plurimi minime uero ignari astu si eis liberos
esse contingat: illos odisse dissimulant: ut & ipsi habeant
amatores. Inde his in testō exclusis qui munera diutissime
obtulerunt liberi sicuti qui seculo dignum est omnem eorū;
substantiam consequuntur. At illi tristitia affecti: suaque
spe delusi dentibus fremunt: Terp. Omnia hęc uera sunt:

quæ autumas ex meis quanta tucritus quū semper eū mori
putarē. Introducebat enim me dum in angustia positus eēt:
atq; sub uelamine quodā tanq̄ ex ouo pullus imperfectus
gratulabat. Vnde quanto citius eū ad sepulchrū duci existi
mabā tanto plus mea me fallebat opinio: quū semper ma
gis se differre pararet & ne ii qui amore cōcurrebant mune
ribus me p̄claris uincerent plurima sollicitudine excitatus
iacebā singula enumerās atq; cā mei fuerūt interitus. Is tan
dem adeo mihi hamū dilacerantē impressit: ut prius me de
ridens sepulchro traderet. Pl. Euge o Tucrite diutissime ui
uas una & diuitiis abundans: & huiuscemodi hoies deridēs
neq; prius moriaris q̄ hos blanditores cūctos p̄mittas. Ter.
Hoc quidē o Pluto piucundissimū mihi foret si ante Tucri
tum Careados uita decederet. Plu. Boni animi sio Terpsio
& Phido etiam: & Melāthus: & oēs penitus ipsum p̄cedēt:
& ipsismet ut p̄diximus curis. hæc ego summopere cōmen
do o Tucrite diutissime uiuas.

Luciani Hercules. locutores. Diogenes Hercules. Diog.

NVnquid Hercules ipse est: haud quisq̄ me hercu
le alius arcus claua pellis leonina: magnitudo ipsa
totus deniq; Hercules est igitur e uita decessit qui
Iouis fuerat filius? dic quæso o præclarissime mortuus ne es
Ego enim quū terræ superessem tibi haud secus q̄ deo sa
crificauit. Her. recte q̄ppe sacrificasti: Hercules. n. ipse i cœlo
una cū diis imortalibus cōsistit. Ebē apud se habēs crurib⁹
formosissimam. Ego uero quite alloquor suam umbra.
Dio. Quidnam dicis amabo umbra ipsius dei. Her. Fieri. n.
potest altera eum ex parte deum esse. Altera uita decessisse
Dio. Vtiq; Her. Ille enim nequaq̄ mortuus est. Sed ego dū
taxat: qui sui sum imago. Dio. Perpendo nunc peroptime

te ipsum pro sua uirili parte Plutoni tradidisse. Her. Sic res
se habet. Dio. Quo pacto igit̄ calidissimus quū sit. Aeacus
te eū nequaq̄eē n̄ nouit. S; admisis tāq̄ subductū Hercule?
Her. Q̄m sibi su; perq̄ similis. Dio. Vera autumas. nā ita p̄si
milis: ut ille ipse sis. Caueas igit̄ ne cōtra sit: tu qdē Hercu
existas. Imago uero apud deos immortales Ebē in uxorem
duxerit. Her. Audax nimiū es atq; loquax: & nisi ab argutiis
quas in me intulisti desinas: senties q̄ primū qualis dei ima
go sim. arcus enim nudus est atq; paratus. Dio. Cur autem de
cetero te timeam quū semel mortuus sis. Sed per tuū Her
culem dic quæso: dum ille uiuebat eras ne una secum: & tūc
imago existens: aut unus quidem eratis in uita postea quaz
e uita decessistis seperati: ille quidem ad deos immortales
aduolauit. tu uero umbra ut dignum uidetur ad inferos ad
uenisti. Her. Et si fas equidem foret nequaq̄ responderi uiro
sophistice percunctanti: attamen aures quoq; ad hoc porri
gas. Quicquid enim Amphitrionis in Hercule erat id ipsu;
morte affectum est: quod nempe ego sum ut dixi totū. qd̄
autem Ioui attineret est cum diis immortalibus cōstitutum.
Dio. Perspicue nūc intelligo. Autumas. n. eadē uice Alchme
nam duos peperisse Hercules: unū quidē ex Amphitrione:
alterq; uero ex summo Ioue: ex quo factū est ut gemini unius
matris utero lateretis. Her. Nequaq̄ o insane: idem profecto
ipse erramus ambo. Diog. Neq; adhuc ad intelligendum id
facile est: duos Hercules in unum esse compositos: nisi quis
diceret uos tanq̄ ippocentaurum in unum fuisse copulatos
hominem uidelicet atq; deum. Her. Nōne sic tibi homines
componi uidetur animo & corpore? unde quod prohibet
animum quidem ipsum ex summo Ioue natum adesse cœ
lo: me uero mortalem ad inferos aduenisse. Dio. Vtiq; elegā

ter hæc diseruisse si corpus hac tēpestate esses: sed incorpo-
rea es imago. itaq; periculū est te triplicē iam fecisse Hercu-
lem. Her. Quo nā modo triplicem. Dio. Hoc quidem modo
nam si unus in cœlo existit. tu uero apud nos imago. Cor-
pus autem apud tumulum iam in puluerem uersum hæc tria
iam confecta sunt. Animaduertas igitur uelim quem tertiū
corpore esse intelligas patrem. Her. Audax es atq; sophista.
sed quod nomen tibi est: qui huc aduenisti? Dio. Diogenis
sinopei imago ipse autem per ipsum Iouem minime cum
diis me immortalibus: sed cum mortuorum optimis consti-
tui Homerū atq; huiuscemodi fabulas deridens.

Luciani Virtus dea locutores. Virtus. Mercurius. Mer.

irtus dea per epistolas orauit modo ut se irem. Eo
percontes quidnam me uelit illico ad Iouem redi-
bo. Vir. Salue Mercuri ago tibi gratias: quādoqui-
dem tua in me pietas atq; benignitas efficit ut non penitus
despecta ab omni cœtu deorū sim. Mer. Expecto quid nar-
res tu modo per breues narrationes facito. nam edixit ut cō-
festim ad se redire Iuppiter. Vir. Etiā ne tecū nobis non li-
cebit nostras erumnas exponere. Quos igitur habebo ulto-
res iniuriarum si non modo apud ipsum maximū Iouē: ueq;
& apud te quē semper in fratris locū habui: colui: obseruauit
condolendi facultas negatur. O me miseram ad quos confu-
giam. Vnde auxiliū petā. Me quidē cum ita despiciar malo
esse truncum aliquē q̄ deā. Mer. Tandē effare dum præbeo
operam. Vir. Vidē q̄ sim nuda & feda? Hoc ita ut sim efficit
fortunæ deæ impietas atq; iniuria. Aderā sane ornata apud
elisios campos inter ueteres illos amicos. Platonē. s. Socratē
Demosthenem: Ciceronem: Archimenidam: Policerem: Pra-
xitelem: & eiusmodi uiros doctos qui me dum uita; agebāt

piissime atq; religiosissime coluere. Interea loci cum iam nō
pauci salutatum ad nos aduolassent e uestigio fortuna dea
insolens: audax: temulenta: procax: maxima armatorum tur-
ba consep̄ta atq; stipata properans ad nos iactabūda: en-
quit plebeia tu ne maioribus diis aduentantibus non ultro
cedis? dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri. Ac nō
nihil ira concitatam inq; neq; tu maxima dea his uerbis me
plebeiam efficies neq; si maioribus cedendum est tibi turpi-
ter credendum censeo. Illa uero illico in conuitiū sese ef-
fert aduersum me. Prætereo hic quas cōtumelias in me pri-
mum dum hæc inter nos geruntur effuderit: iccirco Plato
philosophus cœpit contra nōnulla de deorum officiis dis-
putare: illa ex candescens apagite hinc uerbose inquit. Nō
enim decet seruos deorum causam suscipere. cœperat & Ci-
cero orator plura ualle suadere at ex turba armatorū erripit
Ant. Antonius præpotēs latera illa sua degladiatoria ostē-
dens: grauissimūq; pugnum in os Ciceronis iniecit: hinc cæ-
teri mei amici perculsi metu: fuga sibi propere consulere:
neq; enim Policletes poplites peniculo aut phidias scal-
phro. aut Archimenides oroscopo: aut cæteri inermes ad-
uersus audacissimos armatos eosq; p̄dis atq; homicidiis suc-
tos bello ad sese tuendos ualebant ergo me infœlicissimam
ab ipsis diis omnibus qui tum aderant atq; hominibus deser-
tam pugnis ac calcibus totā cōfregere: uestes meas diripue-
re: in lutū p̄stratā reliquere: demū abire ouantes. Ego uero
ita cōfecta cū primū licuit cōscēdi huc ut. I. O. M. his de re-
bus facerē certiorē iam quidē mihi ut intromittat expectāti
mēsis elapsus est dūq; id ut in petrē oēs deos exeuntes atq;
redeuntes p̄cor nouas semper aliquas excusationes audio.
Aut. n. deos aiunt uacare ut in tēpore cucurbitæ florescant.

Aut curare ut papilionibus alæ perpulchræ pictæ adsint.
Quid igitur? ne uero aliquid semper habebunt negotii quo
nos exclusas teneant ac floccipendant. Tu etiam & uilicus
suscepit curam dudum ne cucurbitæ siti pereant. Nos tamē
neq; diis neq; hoib; cordi sumus. Has obres te iteꝝ atq; ite
rū precor: obtestorq; Mercuri q; semper apud deos ipsos in
tepres extitisti: & ut causam hanc meam iustissimā atq; piis
simam suscipias. At te confugio: te supplex oro in te omnis
mea sita est spes: atq; expectatio. Da quæso operam ne dū
a uobis excludor ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam
erit quidem dedecus deorum ordini: ubi homunculi me tā
& si infirmam deam floccipendant. Mer. Audiui: doleo: ue
rum pro uetere nostra amicitia unum admoneo duram ni
mis atq; difficilem causam te aduersus fortunam suscepisse.
Nam & Iuppiter ipse ut cæteros omittam deos: cum se ab
accepta beneficia nimium fortunæ debere sentiat: illius ui
res atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cœlum diis ascen
sum præstitit: atq; ubi uelit ualēs sua armatoꝝ manu eiiciet.
Qua de re si sapias inter plebeios deos ignota quo ad fortu
næ odium extinctum sit latebis. V. Aeternum latitandum est
ego & nuda & despecta ab eo.

Luciani carmina heroica in amorem.

Erdiderat natū genitrix cythera uagan̄tem
Anxia sollicito quem dū per compita passu
Quærit: ab excelsis tales canit agere uoces.
Errabunda meus uestigia forte cupido
Qua fugiens tulerit: quisquis monstrat aperto
Indicio: huic merces ueneris libanda ferentur
Oscula: captiuum si quisq; aduxerit: illi

Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quot reperire queas puerum. bis dena dabuntur
Signa tibi cautus memori quæ mente recondes
Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
Corpus: & ardescunt acri contenta nitore
Lumina nec dulces sequitur mens subdola uoces.
Quippe hyblæa sonus uincit dulcedine mella
Sed male fallaci respondent pectore sensus.
Feruendus accensa si quando exestuat ira
Indumitos animos gerit: immanis uetaq; corda.
Seducit uerbis: nec uera fatebitur unq̄.
Est puer ille quidem magno sed prouidus astus
Ludit & interdum: sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crispis certo ordine crines:
Nec pudor audaci: nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paruaq; manus: paruiq; lacerti.
Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
Dirigit: ima ferum telo sub tartare ditem
Percolit: & regem manes sensere subactum:
Candida cum stygio rapta est proserpina curra.
Corpora nuda gerit nullo uelamine textus:
Verum animus uario prudens ornatur amictu.
Præterea aligero suspendens membra uolatu
Hinc nymphas petit inde uiros: ultroq; receptus
Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis
Est breuis huic arcus: sed quo fatalis arundo
Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem:
Auratam cernes humero pendere pharetram:
Pestiferosq; intus calamos: quibus impius ille
Ipsi sæpe mihi lætalia uulnera fecit.

Omnia sœua quidem: sed cunctis sœuius illud.
Dextra facem uibrat: miseræ quæ iacta medullas
Pascitur: hæc ipsum solem succenderet æstu.
Hunc si nexilibus poteris constringere nodis
Due arcte uinctum: ne tu miserere precantis:
Quauis aspicias manantia lumina fletu
Decipiare caue: nec si ridentia cernas
Ora: graui iubeas laxari uincula nexu:
Quod si te blandis inuitet ad oscula uerbis
Effuge: nam. labris certum est habitare uenenum.
Si uero facili promittet munera uultu
Telaq; gnosticosq; arcus: pictamq; pharetram:
Noxia dona time: quicquid tetigere perurunt.

Luciani Timon. locutores Timon: Iuppiter: Mer. Di-
uitiæ: Paupertas: Gnatonides: Philiades: Demeas: Thrasyl-
cles: Blepsias.

Iuppiter amabilis: hospitabilis: amicabile: uestalis
fulgurator: adiurabilis: collector nubium: tonitruū
opifex: & si qd aliud te altissimi poeta uocat: præ-
sertim cum tuo ad eorum carmina fauore indigent. Tūc. n.
illis multoꝝ nominum factus metri ruinam sulcis: ac hian-
tia supples. Vbi nunc ualde resonans fulgur & grauis fre-
mitus tonitruum: ardēsq; ac luculentum & terribile fulmen:
quippe omnia hæc: præter solum nominum strepitum: de-
liramenta & famus uere poeticus uidentur: tua uero famosa
& procul missilia promptaq; arma: nescio quomodo frigi-
da facta prorsus extincta sunt. Quispiã ergo ex his qui per-
iuria ppetrãt ferelychnū citius timuerint: q̃ fulminis cuncta
domãtis flãmã: adeo semiustū quẽdã stipitem uibrare uide-
ris ipsis: ut ignẽ quidẽ uel fumū ex illo nõ metuãt: solū aut

hoc se cõsecutos putent ex uulnere q̃ fuliginẽ pleni sint. Iã
itaq; tibi pppterea Salmoneus retonare ausus te nõ falso cre-
dit sic ad iram frigidum: idq; merito quū ueluti super man-
dragorã dormias: qui nec periuros audis: nec iniusta operã
tes attendis: ea quæ fiūt temnis: auresq; ceu decrepiti obstru-
sas habes. Quū enim iuuenis eras uelox & uiuax ad irã mul-
ta aduersus iniustos ac uiolentos agitabas: nullæq; tibi erant
feriæ: nunq̃ uacabat fulmen. egis etiam quassabat: tonitrua
murmurabant: & fulgura ceu iacula quẽdã inter consertas
hostiū manus sine intermissione iactabant: motus uero ter-
ræ frequentes: nauiūq; cumuli: ac saxæ grandines utq; tecū
graue loquar ipetuosi himbres & ualidi spumãtiaq; flumina
Itaq; huiusce tẽporis in momento naufragia sub Deucaliõẽ
facta sunt. ut substernantibus cunctis qui submersi fuerant
una uix arcula illisa littori saluaretur sauilla humani generis
regenerationem maioris uicii seruatura? Meritas ergo desi-
diã pœnas luis: cum tibi hostias uel coronas: nisi forte quis
in olympicis non religione aut uoto sed uetusto quasi quo-
dam more: nemo iam offerat. Teq; o diuū atq; hominū rex
sublato paulatim honore Saturnium esse dicunt. Quotiẽs
iam tẽpla tua expoliarunt: nõnulli quoq; tibi in olympiadi-
bus uiolentas iniecerunt manus. Tuq; altitonans: uel ad susci-
tandos canes: uel ad uicinos inuocãdos: ut cum clamore ci-
tato gradu illos cõprehenderunt: adhuc paratos ad fugã pi-
ger extitisti. Quin tu fortis: gigãtūq; deletor: ac titanum ui-
ctor sedebas intortam cæsariem ab illis tondebaris undeciꝝ
cubitõrū fulmẽ tenēs dextra. Hæc itaq; o admirãde quousq;
cessabunt adeo sine cura inspecta: quãdõue de tanta iniuria
pœnas sumes? Quot Phaetõtib; & Deucalionibus opus
esset ut tam ingentis contumeliã ultio digna sumeretur.

Cæterum ut omissis publicis propria dixerim: quot athenienses in sublime extuli: illustrauiq; diuitiis: ac incunctis necessitatibus adiuui: repentinis quoq; ad beneficium amicorum opes effudi: postq̄ uero propterea inops sum factus ab his qui paulo ante me cum timore mirabantur & colebant: nūtuq; pendebant meo tanq̄ ignotus uilipendor. At si carpēs iter obuius eis fiam ueluti: quandam statuam diu mortui supinam & multo prostratam tēpore prætereunt. Qui ue quū me procul aspexerint infauitum ac inexecrabile quoddam omen se uidisse arbitrati: quē pride; saluatorē esse dicebant & benefactorem diuertunt. Itaq; ac malorū mole p̄ssus Endromide tellurē colo quattuor obolorum mercede contentus & hac solitudine bidenti operādo? Sed pro lucro mihi pono si deinceps nō uideo q̄ plures indignos fœliciter agere. Nam hoc me uæhementer coquit. Quando igitur o Saturni Rheaq; nate altum hunc sempiternumq; soporē excuties. Iam enim ultra Epimenidē dormuisti fulmenq; quæties aut ex Oeta facta ingenti flamma ostēdes iram fortis & adolescentis Iouis: nisi forte uera sunt: quæ de te tuoq; sepulchro cretes fabulantur. Iup. Quis est hic o Mercuri qui ex attica ad hymeti radices uociferat̄ totus sordidus ac squalens & amictus Endromide incuruatus arbitror terram sordidit: homo loquax & temerarius. philosophus ne est? Neq; enim aduersus nos tam impia atq; execranda iacularetur uerba. Mer. Quid ais o pater? ignoras ne Timona Echecrati di de Colytteæ? hic est qui quondā diues sæpe nos sacris insolēniis centū cibauit tauris. & apud quem consueuimus splendide in iouialibus epulari. Iup. O mutationem bonus ille diues? circa quem tot amici? quæ igitur passus est? squalidus: miser: effossor: mercenarius: & (ut apparet)

tam graue tractans bidentē. *Mer.* Illum (ut ita dixerim) benignitas: & humanitas: ac erga oēs indigos miseratio: utq; uerius loquar consuetudo: & amentia: prodigalitasq; sic cōtriuuit: qui haud intelligebat quid esset adulatoribus & lixis gratias impendere. A tot uero tantisq; uulturibus infœlix ep̄ar corrosus amicos suos ex beniuolentia quam ad eū ob uoracitatem habere simulabant eos arbitrabatur: qui denudatis obessiq; ossibus medulam si qua inerat exorbebant: & postquam suma cum diligentia hoc fecerant abibant illum aridum abscissumq; radicitus deserentes: nec amplius cognoscētes aut aspiciētes: unde nanq; dixerim eos impedisse auxilium uel gratias egisse: ob hoc itaq; amictus Endromide ac bidēte armatus præ pudore urbe derelicta mercede: ut uides factus agricola: malis indignatur q̄ ab illo ditati ipsum quodā cum fastu prætereunt nomē Timonis ignorantes. Iup. Haud negligendus est uir: infortunio quippe suo irascitur non imerito. Nam & nos similiter profanis illis adulatoribus faciemus: minime obliti uirū qui tot taurorū femora & caprarū adipēs nobis super aras adolere consueuerat. Adhuc enim olocaustorū nidorem in naribus habeo. Verum propter occupatus uarios ac deierantiū tumultus: & uim atq; rapinas facientium ob metum quoq; sacrilegia perpetrantium (Multi quippe & ineuitabiles hi sunt q̄ ne uel parum per oculos claudam sinunt) multo iam tempore atticam non despexi. Præsertim ex quo philosophia & uerborum contentiones multiplicata in illa sunt. Quū enī inuicem licigent & clament audire nota nequeo: sic ut obstrusis auribus me sedere præstet: q̄ obteri ab ipsis: qui nos uirtutem quādā incorpoream deliramētisq; simillimam forte magna uoce confirmant. Et ideo cōtingit ut hic a nobis

neglectus sit qui certe malus non est. Caterum o Mercuri as
sumptis diuitiis ad illum uelocius accede. Diuitiæ uero secū
ducant thesaurum amboq; apud Timonem maneant nec
sic facile abscedant q̄q̄ præ benignitate illas ex domo rur
sus expelleret. De adulatoribus uero illorūq; ingratitude
postea deliberatum meritaq; pœnas dabunt dum interim
fulmen reficio. Fracti nanq; & obtusi sunt duo eius radii ma
ximi quando ambitiosus illos pauloante ego acui cōtra so
phistam Anaxagorā qui suis familiaribus persuasit nullos
omnino nos esse deos. Sed ab eo aberrauit: super ipsum nāq;
Pericles suam posuit manum: fulmen autem Anacæum ir
ruit. illudq; incendio flagrauit atq; ipsum paulominus cōtri
tum est ad petram. Cæteris illis ingens tormentum erit: si ti
monē diuitē uiderint. Mer. Quantū fuit querulum impor
tunūq; & audacē fuisse. hi quippe soli iudicia tractant. En
continuo ditissimus ex inope Timon erit: eo q; clamauerit
ac fidenter orauerit: Iouēq; ad sua uota conuerterit. q; si cu;
silentio tellurē offodisset: adhuc incuruus foderet a Ioue de
relictus. Diui. Ego quidem o Iupiter nunq̄ ad illum redeam.
Iupiter. Quare o bene diuitiæ præsertim quum id iubeam.
Diui. Edepol quia me cōtumeliis affecit ac expulit: meq; pa
tris sui amicam partitus in plura est: deq; domo quibusdam
quasi (ut ita dixerim) furcis eiecit haud aliter q̄ ii qui e mani
bus ignem excutiunt. Redibo ne inter parasitos & adlato
res ac meretriculas rursus diuidēda? Ad illos me mitte Iupi
ter qui diuinū munus intellecturi me fruituri sunt qbusq;
desiderabilis atq; in preciosum. Hi uero ardeis similes cum
paupertate quam præhonorant simul sint sumptaq; En
dromide cū bibente gaudeant miseri quattuor assuum mer
cede: qui decem talenta sine meditatione largiuntur. Iupp.

Nil tale deinceps operaturus est Timon bidens quippe il
lum: nisi forte renum dolorem penitus nō sentit: apprime
castigauit: ut te necessario paupertate prælegat. Cæterū mi
hi semper de his uisa es queri: quibus nunc incusas Timonē
qui foribus aptis libere te uagari permisit nec te reclusit aut
tui Zelotipus fuit. Nōnunq̄ uero aduersa cōtra diuites que
rebare te quibusdam seris ac uectibus signorūq; impressio
nibus inclusam usq; adeo detinentes ut te erigere in lucem
non ualeres. De his itaq; lamentata es q; multis in tenebris
pene suffocabere: & ob id nobis pallēs curisq; plena uncisq;
articulis præ assiduitate comparatorum uidebare si tempus
se obtulisset discessura. Graue nanq; tibi uisum est ut aneo:
aut ferreo thalamo: ceu altera Dane ab auarissimis iniquissi
misq; pædagogis usuris & computationibus enutritam uitā
agas. Itaq; illos intolerabilia tibi irrogare dicebas: qui te ul
tra modum diligant: dumq; liceat frui nequaquā audeant siue
quum dñi sint amore nō utant: sed multis cū uigiliis signa
custodiant claustraq; immotis oculis obseruent proq; ma
gno fructu ducant si fructu careant: neminiq; communicent
ceu canis in p̄sepio qui nec ordeum comedat nec exurien
tem equum manducare sinat. Rursusq; auaros & custodes
iridebas quid haud nouerant nequam seruum: aut dispen
satores: aut furciferum clam subitum & contumeliis af
fecturum infœlicem: ac immitem dominum ipsumque ad
nigram angustique oris incernulam: stappasque sitien
tes usuris uigilare dimissurum quo pacto igitur nonnun
quam ista tua querella est? Diui. At si uerum percuncta
ris Iuppiter utcunq; non sine ratione fecisse uidebor
tibi. Hac nanq; Timonis permagna remissio: negligensq;
nulla profus in me beniuolentia tibi uideret. Rursus qui

me hostiis ac tenebris clausam seruāt ut pinguior fiam: nec me contrectant: aut in lucem agunt: amentes iniuriiq; arbitrato meo sunt: utpote qui me de ipsis benemeritam tantis in uinculis putrefieri compellant. ignariq; non multo post tempore abibūt: me cupiā fortunato relinquētes: Nec illos igitur neq; ipsos pdigos mei laudauerim: sed eos qui: ut dignū est: modū rei ponūt. Nec omnino abstinentes nec prorsus abiicientes. Ceterū quāso Iupiter si quis formosā adolescentulam lege, ducat uxorem: postq; nec illius custodiam gerat aut zelum habeat permittens ut die noctuq; quo uelit eat: cūq; illā uolētib' simul sit: in superq; moechos ipsos adducat & patentibus ianuis leno fiat, omnesq; ad illam uocet an hic amare uidebitur? Non equidem arbitror Iupiter tu qui saepe amasti hoc dicturus sis. Siquis uero contra libera ac liberali muliere in domum legitimā traducta filiā arātis admet: ac uiuidā formosāq; uirginis sperāt amplexus: nec uideri illam sinat, sterilemque & absque liberis uirginitatem seruare compellat: hocque faciat amare sic afferens: idque indicet & pallor: & macies: & oculi concui: nonne hic uidebitur insanire quum opus esset nuptiarum fructu procreationi liberorum indulgere? Sed decorum uultum sic exterminet: puellāq; formosam ceu alteram Cereris sacerdotem per oēm uitam nutriat. Ita & ego ignosce quū absq; honore a quibusdā calcitrer auidisq; immergar faucibus & effundar. A nonnullis uero ueluti seruus nigritibus liuoribus castigatus tractet. Iup. Quid igitur aduersus illos indignaris? Vtriq; enim meritas pœnas dabunt & hi quidem ceu Tantalus sitientes atq; ieiuni solumq; auro faucibus inhabitantes. Alii uero haud aliter q̄ Phineus rapta ex gutture ab harpyis esca. Sed ad Timonem uades illum

illū penitus sobriū reptura es. Diui. Ille enim quādo q̄scet festinat exhaurire me tanq̄ ex cophino perforato anteq̄ tota influam studens proccupare affluentia: ne ego affluens plus q̄ ille possit exhaurire eum inundē? Quare ad danaidū doliū aquam ferre mihi uideor: & frustra exhaurire uase non tolerante: sed effundendo id quod affluit ante prope q̄ influxerit: adeo est latus hiatus hydriæ ad effusionem: & exitus liber. Iup. Igitur nisi obturaueris hunc hiatus & semel tantum euolans: te breuiter effusa: in doli fecerit Endromidē ac bidentē rursus inueniet. Sed abite iam tandē diuitēq; illū facite. Tu uero Mercuri tuo in reditu memor esto ab ætæ ad nos ducere cyclopes: ut fulmen acuant quū eius acumine opus sit. Mer. Abeamus o diuitiæ qd hoc est? claudicans me o generosa: hætenus latuisti quū cæcasis & clauda. Diui. Non semper hoc Mercuri: sed quū ad aliquē imperio Iouis accedo: nescio quo pacto tarda sum: & utrūq; clauda pedē: ut uix terminū attingā: ac ut nōnunq̄ senio confectus sit: qui me manet. Quū uero discessura suz uolucré uidebis ac somniis ociorē. Simul ergo flagellū cecidit. & ergo iam uicisse pdicor stadio transito plerūq; etiā his qui ad spectaculum sunt nequa q̄ cernentibus. Mer. In hoc aperte mētita es multos quidem tibi nominare possem qui externa die nec asse quo laqueum emerent habebant. hodie repente locupletes effectos: albos ducere biuges qbusq; aliquando nec asellus erat: nunc rubenti amicti purpura & manibus auro micantibus incedūt uix credētes (ut arbitror) q̄ nō in somniis diuites facti sunt. Diui. Secus est Mercuri. Neq; enim pedibus tunc uado meis: ad illosq; nō Iouis: sed Ditis imperio qui est magnificus diuitiaruz elargitor accedo: quod ex ipso nomine liquere potest. Quū autē opus est ut de altero in altero

tranſeã tabellis imiffam & accurate ligatã ſublatã tráſſerũt
& is q̄ mortuus é in aliq̄ domus tenebroſa parte iacet ueteri
linteo tectus ſuper genua p̄ quo more catino pugnat̄. Qui
uero me habere ſperãt in foro hiãtes ceu hirũdinẽ circũuo
lantẽ ſtridulus nidus expectat. Quũ aut̄ ſignũ ablatũ: uincu
la fracta: apertã tabellã nouũq; dñs publicatus fuerit: ſiue
cognatus: ſiue adulator: ſiue miniſter ſclerũ ex cõpedibus
honoratus: adhuc barbã rafus ob multiplices & diuerſas uo
luptates: quas olim extraneus illi ſuppeditauit ingẽti accep
ta mercede: generoſus ille quicũq; fuerit me raptis tebellis
currit exportans p̄ Pyrrio uel Dromone uel Tibio ſiue Me
gacles aut Megabyzos aut Protarchus nomẽ habeat: illis
nequaq̄ hiãtibus ſeq; alterutrũ intuentibus derelictis uerũq;
luctũ agentibus: utpote quibus de pfundo ſagenã gremio
ingens Thynnus effugit qui nõ modicũ deuorarat elcã. Cã
terũ is qui me repẽtinus inuaſit: ignarus boni duratũq; la
boribus: homo adhuc horrens cõpedes: ac ſi quis tranſiens
cũ flagris cedebat auicula arrigẽs aures molendinũq; ceu re
gale palatiũ uenerãs: nõ amplius tolerabilis eſt his qui obuii
fiunt: ſed & liberis cõtumeliã irrogat: & cõſeruos uerberib⁹
cedit: licet eiufmodi expertus ſit: quoad in meretriculã quã
piã inciderit equoſq; mittat uel ſe adulatoribus dedat q̄ illũ
iurẽt & formoſiorẽ Nereo: & generoſiorẽ Cecrope ſeu Co
dro ac prudentiorẽ Vlixẽ: & Croeſo ditiorẽ: ſex & decẽ in tẽ
poris momẽto miſer effudit talẽta: quã multis cũ periuriis
& rapinis atq; fallacis fuerant paulatim cumulata. Mer. Cõ
munia pene ſunt iſta quã narras. Cãterũ cum tuis ipſa pe
dibus incedis quomodo cãcã uiam inuenis? Aut ad quos te
Iuppiter miſerit: quũ illos dignos eẽ iudicat: ut diuites ſiãt

noſti. Diui. putas ne me inuenire qui ſint hercle non ſemper
neq; enim Ariſtide relicto ad Hipponicũ aut Calliã accede
rem: cõpluresq; alios ex Athenis qui nec obolo digni ſunt
Mer. Verũ quũ fueris deſtinata qd̄ agis? Diui. Nunc ſurſum
nunc deorſum circũiens erro donec in aliquẽ incidam qui
nõ intelligat: quicunq; uero mihi obuiã uenerit me ſecũ ab
ducta uenit teq; pro in effabili inſperatoq; lucro pronus eat
Mer. Iuppiter ergo decipit̄ putans te (prout ipſi uideſ) di
uites facere eos quotcunq; dignos duxerit qui ditent̄. Diui.
Imo maxime: nec imerito o bone qui quũ me cãcã uideat:
mittat querere rem adeo difficilis laborioſãq; inuentionis
& multo tempore abſcõditam: quã neq; Lynceus facile in
uenerit adeo terrã & paruã. Igitur cum bona tam pauca ſint
mala uero plurima urbẽq; cunctas occupẽt: facile i huiſce
incido: ab illiſq; irretior. Mer. Prãterea quomodo relictiſ il
lis facile auſugis ignorans uiam. Diui. Quippe ad fugã dũ
taxat acuto lumine cerno pedibuſq; integra ſum. Mer. Item
uelim reſpondeas mihi quomodo cãca quũ ſis (pace dixe
rim tua) & pallida grauĩq; cura: tot amatores habeas teq; cũ
ãi mirẽt̄ ſeſe felices autumẽt: ſi te cõſecuti fuerit q̄ ſi n̄: uita
odio ſit. Noui igĩ q̄ plures adeo amatores tui ut i altũ pelagũ
ſe præcipites dederint: deq; ſaxis ſolem ipſã uertice pul
ſantibus a te cõtẽmni exiſtimantes. Quoniã ab initio illos
non uideras. Sed ſcio q̄ & tu nõ inſiciabere: ſi qua tibi mēs
eſt illos inſanire qui hoc amore inſaniant. Diui. An putas ut
eis qualis ſum uidear uel clauda uel cãca aut cãtera quã in
ſunt mihi huiuſmodi? Mer. Et quare non & ipſi oĩo cãci
ſũt. Diui. Cãci had̄ quã ſũt ſed amẽtia errorq; qb⁹ nũc oĩa
plẽa ſũ illos obũbrat. ego quoq; ne p̄ſus d̄formis uidear ſũ

pto personatu quodā amabili:auro gēmisq; distincto uariis
induta: illis obuiam uenio:q; personā cernere arbitrati meā
decorē amant:pereuntq; nisi consequantur:quod si quis to
tum denudauerit meq; illis ostenderit cōstat utiq; sese accu
satum ire qui nō acutis luminib⁹ talia intuitus res minime
amādas deformesq; amauerit. Mer. Cur igitur diuites effcēti
iteꝝ fallunt? ac si quis eos diuitiis priuare cōtēdat cernis ca
put:q; personatū abiiciant? Neq; enim licet eos tunc ignora
re quasi forma superlata sit quū omnia introrsus inspexerit
Diui. Mercuri etiā ad hoc me pauca adiuuant. Mer. Quā?
Diui. Nam si quis primo ad uotam apertis me ualuis admi
serint. Ambitio: ignorantia: iactantia: mollities: contumelia:
error: ceteraq; huiusmodi una mecum introeunt. Itaq; infœ
lix animus ab omnibus captiuatus nō admiranda miratur.
& appetit fugienda: meq; omniū matrem malorum illis cir
cunductā stupet: uniuersaq; potius mala pataretur: q̄ me rei
icere substineret. Mer. Quū si res quādā maxime delicata
& lubrica: & fugitiua: nullumq; certum porrigens capulū
sed anguilla: uel serpens inter digitos effluas (nescio quo
pacto) inopiam uisco plena & captu facilis inumerisq; ha
mis absita. Sed dū interea ambagib⁹ intenti sumus res haud
parua delituit. Diui. Quā? Mer. Thesaurū enim quo potis
sime indigebamus non attulimus. Diui. Hac parte confide
in terramq; semper illo relicto ad uos uenio monens ut
intus hospitia maneat: neminiq; aditum pandat: nisi me uo
cante adierit. Mer. Jam atticam deuenimus. Proinde sequere
me palium tenens: donec terminū attigero. Diui. Bene agis
Mercuri manu me ducēs. Si. n. sola uager in Hyperbolū uel
Cleonem forsitan incidā. Sed quis hic strepitus ceu ferrum
ad silicē? Mer. Timon hic ppe montanā lapidosamq; tellu

rē bidēte ferit: proh & paupertas adeſt: & im probus labor
tollerātia quoq; ac sapiētia: & fortitudo: Ceteriq; oēs quos
fames erudiit longe præstantiores q̄ satellites tui. Diui. Ve
quid ergo Mercuri uelociter nō abimus? Nihil. n. dignū fa
ciemus ratione cum uiro qui tali est stipatus exercitu. Mer.
Haud hoc uisum est Ioui: nō ergo timeamus. Pau. Quo hāc
Argi peremptor manu reducis? Mer. A Ioue huc ad Timōa
mittimur. Pau. Nūc diuitiā ad timonē accedūt quē ego olī
male in delitiis habentē assumpsi: & his sapiētiā scilicet &
labori uirū fortē tradidi: p̄tioq; multo dignū feci. Ita ne? ego
uobis irridēda: iniuriisq; digna sum uisa: ut mihi hanc solam
possessianculā auferre uelitis quā cū summa cura ad uirtu
tem usq; percolui: quē quū diuitiā rursus assumpserint cō
tumeliis superbiā tradant? similem q; priori effcēminatū ac
degenerē & insanū efficiāt mihi rursus lacera ueste obsitūq;
reddāt? Mer. Sic Ioui placitum est. Pau. Abeamus itaq; o la
bor: & sapiētia: uosq; ceteri seqmini me: hic uir forte cogni
turus est qualē reliquit me cooperatricē optimā & magistrā
uirtutū: cū q̄ illi fuit semp̄ mēs sana in copore sano: uiriq; du
xit uitā: seq; respexit: ac superflua & multa eiusmodi aliena:
ut sunt dixit. Mer. Abeūt. nos autē adeamus. Ti. Qui estis o
maledicti uel quid quærentes huc uenistis uiro agricolā mo
lestiā illaturi? Sed abire potius cū malo execranda cohors
aliogñ in uos glebas & lapides iacio. Mer. Absit Timon ne
iacias: nō enim mortales ferires: ego qdē Mercurius suꝝ ista
uero Diuitiā misit autem nos Iuppiter uotis ante uertens
tuis. Itaq; bona cū fortuna accipe diuitias & a laboribus re
quiesce. Ti. Ploraturi estis licet dii ut ait: q̄ ppe una oēs &
deos & homines odi: hāc uero cæcā quæcūq; sit bidēte pul
sabo. Diui. Ad Iouem redire consilium est o Mercuri. Hic. n.

homo ut uidetur non mediocriter insanit: ne quid igitur ma-
li ultra recipiam habeo. Mer. Nihil inhumanū agas Timon
quin hac tua omni feritate deposita protēde manus: bona
cape fortunam: iterūq; diues esto: atheniensūq; primus ac
despice ingratos illos solus foelix. Ti. Nihil nobis opus est
nolite mihi molesti esse: hic bidens mihi copiosa diuitia
sunt. Ceterū fortunatissimū me fore arbitror si mihi nemo
sit proximus. Mer. Sic o amice inhumane utq; uerius dixerī
impie crudeliter: ac pertinaciter agis: merito: forsan hoies
oderis: a quibus tanta perpeffus es: cur uero deos odio ha-
beas ignoro: qui tantā de te curā gerūt. Ti. Tibi uero Mercu-
ri: Iouiq; de cura quā erga me habuistis gratias ago: has uero
diuitias nunq̄ admissurus sum. Mer. Quamobrem? Ti. Quia
olim mihi mille malorum causa fuere. Quae & adulatoribus
me tradiderunt: exposuerunt in siriis: odium suscitarunt: uo-
luptatibus corruerūt inuidiosum reddiderūt: tandē repēte
infideq; ac (ut uerius loquar) pditario quodāmodo deserue-
runt. Optima uero paupertas laboribus me uirilibus exer-
cuit. Etenim fide ac uirtute mecum obseruata laborāti mihi
necessaria praestitit: superfluaq; illa contemnere. Spesq; oēs
uitā meā ex me ipso perfecit: & quae erāt diuitia meā quas
nec adulator: nec calumniator: nec populus concitatus: nec
sententiam proferens cōcionator: nec tyrannus insidiosus
auferre possunt: ostendit: bona itaq; ualitudine ex laborib;
frētus agrū hunc libenti cum labore colo: Nihilq; eorū quae
sunt in urbe considero: copiosamq; ac sufficiētē mihi ex bi-
bēte farinulā habeo. Itaq; reuersurus abi o Mercuri ad Iouē
Diuitiis tecū ductis. Mihi autem hoc satis superq; fuerit si
iussu Iouis omnem aetatem querellis plenam mortales agāt
Mer. Absit. Timon: neq; enim modo tales omnes sunt que

rellis idonei. Ceterum iracūdiam hanc pueriliaq; ista dimit-
te: sumeq; diuitias: non spernanda sunt Iouis munera Diui.
Vis Timon tecum differam an si tibi loquar indignaberis?
Timon. Dic haud longa tamen & sine proemiis: ut prau-
rhetores: patiar quippe te si pauca dictura es obhunc Mer-
curium. Diui. Forsan opus fuerit prolixo sermone: ut quae a
te sim tam uahementer accusata: uide tamen si quid tibi: ut
ais: iniuste feci quae oblectamentorum tuorum omnium cau-
sa fui: honoris: praelationis: coronarum: ceterarumq; delitia-
rum propter me clarus: & famosus & celebris fuisti: q; si qd
haud gratum ab adulatoribus passus es: non sum in causa:
quin potius ego a te iniuriam passa queror q; me maledictis
uiris absq; honore submisisti qui te laudibus efferebant: &
mentem tuam praestigiosis carminibus alienam reddebant:
mihiq; modisq; omnibus insidias ponebāt & demum a me
proditū asserebas. quū ecōtra ego te possim merito crimina-
ri qui me prorsus expulisti: deq; tua domo praecipitem eieci-
sti. Pro molli igitur clamide hanc te circa Endromidem ho-
noratissima tua paupertas dedit. Mercurius autē hic mihi
testis est q; supplex Iouem obsecrauerim ne ad te rursus ac-
cederem adeo hostiliter a te tractata sum. Mer. Sed nunc ui-
deso Diuitia qualis iam effectus est itaq; fidenter secum
obseruare: tu bidentē ut potes exerce: tu uero thesaurum
sub bidētē subducito: nam is te uocante exaudiet. Timon.
Persuasum iri mihi crede Mercuri iterum fieri diues cupio
Quid enim pateretur qui cū diis uim inferat. Sed uide quae
so in quas res me trudas infelicem ut hactenus beate ui-
xi tantum repente aurum quum nulli iniuriam fecerim
accipiam tantarumq; curarum mole premendus sim. Mer.
Mei gratia quae so patienter feras Timon. quāquā durum

hoc sit & tollerabile: ut adultores illi ob inuidiã crepent:
ego autẽ per æt nam in cœlum reuolabo Diui. Ille ut uidet
abiit. hoc autẽ ex remigo alarũ conicio tu hic mane: ego ue
ro quũ abiero thesaurũ tibi mittam quin fode. tibi autẽ auri
thesaure dico huic timoni obsequere: teq; ipsum permitte
capi: bidẽte percutite timon altum deferens ego a uobis abe
ro. Ti. Age o bidens nũc mihi tuum robur ostẽde neq; de
fatigeris ab intimis terræ uisceribus thesaurũ eruere. O mi
re Iuppiter exultantesq; amici & Mercuri lucifer unde tan
tum auri? Somnia ne sunt hæc? Vereor ne quũ excitatus fue
ro carbones inueniã. Sed aurũ quidẽ est insigne subruffum:
graue: pulchrũ uisu. O aurũ dextra optimaq; res mortalib;
ardens ignis: ut pote qui nocte dieq; fulges: ueni o amantissi
me nimiũq; dilecte. Nũc equidẽ credo Iouẽ aurũ factum eẽ:
nam quæ uirgo aliqũ nõ accepisset tam p̄ciosum amatorem
per tecta dilabentẽ? O Mida: & Cræse: & uota delphica: q̄
nihil fuistis quãtũ ad timonem & timonis opes: cui nec per
sarum rex par fuit: o bidens amantissimaq; Endromis: bo
num mihi uisum est ut uos huic Pani offeram. Ego uero em
pta uniuersa regione hac: superq; thesaurũ structa turri soli
mihi satis uiuam. Ipsum quoq; sepulchrum moriens hoc in
loco uisum habere est mihi Fixa sunt hæc & pro legibus ad
uitæ reliqas cũ nullo uersari: neminẽq; cognoscere: asp̄nari
q; oẽs: Amor uero: & hospitalitas: & amicitia: & misericor
dia: ara ceu nugæ quædã cõmiserari aut lachrymantes: uel
indigentibus auxiliari p̄uaricatio legis morũq; subuersio ui
ta uero solitaria ceu lupis & amicus unus Timon. Alii autẽ
oẽs inimici & insidiatores cõuersari cupiam abominationis
istar: & si qd uideo sinistri oẽs dies illa sit ut breuiter dixerĩ
a stauis lapideis uel eneis nihil distet nullũ inter nos pacis

foedera pcurãtẽ admittamus æternũ nobis nullũ: perpetua
solitudo terminũ inter nos ponat: cõtribules quoq; atq; co
gnati patriaq; ipsa frigida quædã & infructuosa sint nomi
na dementiũ uana iactãtia Timon. Solus dux esto: cunctosq;
despiciat inq; se tãtũ delitiis gaudeat blãdicia: laudũq; pon
deribus liberatus diis immolet: cõuiuia celebret solus sibi &
uicinis & affinibus exclusis reliquiis semel se ipsam dextera
faciẽdo. Si mortẽ obierit sibi met inscribat hæres ad eũ co
rona perueniat: nomẽq; p̄dulce sit. O fors hoĩum & morum
insignis difficultas asperitas: rusticitas: ira inhumanitas: Ac
si quẽ uidero igne flagrãtẽ & ut extingua incediũ supplicã
tẽ oleo piceq; succurã. Si quem uero hyeme cũ impetu tor
rens trahat. isq; proiectis manibus auxiliũ poposcerit: hunc
merso deorsum capite truda: errepta illi sursum leuãdi uer
ticis facultate æquitatẽ iudicii reportet Timon Echecrati
des Colytteus si recursum ad leges habuerit Timon ipse ac
clamante populo sniam tulit. Hæc hæcenus nobis rata sint
istis uiriliter pseueret. Sed satis supq; nota oibus facta sunt
quia prædiues sum. Ipsa quippe res illis forsan laqueus fiat
sed qd hoc o uelocitatẽ undiq; cõcurrũt puluerulẽti: & anhe
lantes: nescio unde aux odorati sunt. Verum igit hoc cli
uo transcenso insequar dextra lapides iaculando. An sic cõ
tra leges agemus qui sumus eis amicitia glutino semel iun
cti ut despecti maioris tristitia stimulis crucient. Hoc enim
præstare arbitror. Iam itaq; illos patienter admittã: Eia ergo
uideamus quis hic eoru primus est Gnatonides adulator a
quo quũ pauloante quippiã postulantem laqueũ porrexit
qui apud me sæpenumero tota uasa uomuerat. sed benefe
cit ad me uenire: nam præ aliis ullulabit. Gna. Nõne dicebã
q̄ dii Timonem haud negligenter uirum bonũ. Salue for

mosissime ac liberalissime timō. Ti. Proh Iupiter tu ne ille
Gnatonides uultusq; oīum edacissim⁹ & p̄ oib⁹ mortalib⁹ cō
sumptor? Gna. Semper fuisti mordacitatis amator. Sed ubi
conuiciū nouum tibi canticum dichyrambum ame nūper
editū deferens uenio. Ti. Hoc pulsatus bidente cātabis ele
gos. Gna. Quid est hoc me uerberas timon te Hercules te
stem uoco e heu accusabo te uulneris ariopago. Ti. Si pau
lis per tardus fueris homicidii forsitan me accusaturus. Gna.
Absit. sed sana uulnus modicum superfundens auri. est enī
ualde restrictiua sanguinis medicina. Ti. Adhuc manes. Gn.
Abeo tu aut̄ minime gaudebis: adeo agrestis ob aurū factus.
Ti. Quis est iste caluus q̄ uenit Philiades adulatorū oīum
spurcissimus: hic aut̄ agrum totū a me cū accepisset: ac filiaē
dotē duo talenta mercedē laudis quia me cantantē tacenti
bus cunctis solus pr̄laudasset iuramento affirmans me cy
gnis conciniorē fore: quē languentē me pridē uidit qui ad
illum accesseram auxilium imploraturus mihi uir egregius
plagas dedit. Phi. O decus nunc Timonem agnoscitis: nūc
Gnatonides amicus & conuicia merito quidē passus est quū
adeo ingratus sit. ego uero q̄ olim eius familiaris coetaneus
cōuicaneusq; fui mediocriter cū illo agā ne illi uidear insultā
re. Salue mi dñe. Attendas oro quēadmodū ab his adlato
ribus te custodias qui imensa solū tibi assistūt nō dissimiles
coruis ad cadauera. Amplius uero nō est credēdū huius tem
poris mortalibus. Omnes. n. neq; & ingrati sunt. Ego uero
talentum attuli tibi ceu illo tibi opus sit. In itinere uero cō
stitutus intellexi te ingentiū opum copia redū dare. Venio
itaq; moniturus q̄q; per te ipsum sapias in nullo forsitan ti
bi uerbis meis opus erit: qui etiam Nestorem ipsum moni
turus sis. Ti. Sint ista Philiades uerum accede teq; benigne

cum bidentē recipiā. Phi. Accurrite uiri ingratus hic homo
mihi ciruicē fregit quando ipsi sane cōsulebam. Ti. En ter
tius hic orator Demeas adit libellū dextra gerēs qui cognā
tum mihi se fore iactitat hic quū a me quadā die sex & de
cem in urbe accepisset talēta (cōdēnatus quippe fuerat ui
ctusq; illis non redditis ego misericordia motus ipsum ab
solui. Nā pridē arariū in Eretheidem tribū sorte diuiden
dum acceperat. Ego uero quū illum adiens postulassem de
bitum reddi: ait se haud quā nosce me ciuē fore. De. Salue
o Timon p̄cipuus fructus generis columē ciuium tutela pa
triæ. Iam dudū plebs congregata est teq; tuumq; consilium
expectat. primo tamen audi sententiam quam de te scripsi.
Ti. Echecratides Colytteus uir non modo bonus atq; opti
mus sed & prudens adeo ut nullus in grācia per omne tē
pus perseuerātor fuerit: agens bonum patriæ pugnādo &
luctando & currendo in olympia p̄fecto currū atq; biga ui
ctor euasit. Ti. At ego nunq; olympiaz uidi. De. Quid ergo
postmodū uisurus es: multa uero huiusmodi addere p̄stat:
uiriliter quoq; se pro patria priore anno gessit uersus Ar
chaneas strauitq; duas peloponensium acies. Ti. Quo pa
cto ob id forsitan q̄ arma non habui: uel in catalogo scriptus
non fui. De. Mediocriter de te sentis: nos uero ingrati essem⁹
si nō memoria teneremus. Itē & sententias proferēdo: & cō
siliū dando: ac militādo patriæ nō modicū profuisti. Pro
his utiq; omnib⁹ cōsilio uisum ē populoq; ac iudiciū ordi
ni: patrib⁹ priuatimq; plebi & cōmuniter oibus: aureū iuxta
Paladem in arce timonē fabricare: fulmē habentē dextra &
radios circa caput septēq; illum ex auro ornare coronis: ac
hodie coronas ipsas in Dionysis per nouos tragedos decla
rari. Hodierna q̄ppe ob illū Bacchi solēnia celebrari opus ē

Cognatus Demeas orator sniam dixit eius pximus atq; discipulus orator quippe optimus Timon & oia quacũq; uoluerit. Ista qppe de te sententia est filiũ quoq; meum ad te meũ ducere uolui quẽ tuo nomine Timonẽ appellauit. Ti. Quõ De mea quũ sicut accepi nundũ uxorem duxeris. De. Ast si concesserit Deus anno secuturo nuptias celebrabo pcreaboq; filios: ac eum qui nasceretur masculus quippe erit Timona nominabo. Ti. Vtrũ nuptias celebratus sis nescio sed interĩ hãca me plagam assumito. De. Heu me quid hoc est? tyrannus est Timon: liberos cãdis qui non ex omni parte liber aut ciuis es: sed breui pœnas dabis: & propter alia & ob illud q; arcẽ cõbustisti. Ti. Sz oscelus ars neq; igne succesa ẽ quo sit te manifestã perpetrasse calũniã. De. At diues effectus es perfosso sacrario. Ti. Etiã illibatũ manet ex quo sequitur uera nõ esse quã dicis: De. Perfodietur quidẽ postea iam enĩ omnia in ipso habes. Ti. Aliam igitur sume. De. Hei renes Ti. Ne clames tertiã equidem tibi dabo: quoniam prorsus ridicula paterer. ego q; gemias lacedæmonioꝝ acies inermis fudi: unũ hoĩem nõ cõterã? frustra? quippe in olympia & pugnãdo & luctando uictor euaserim. Sed quid istuc? nõ qd nõ Thrasycles philosophus hic ẽ. imo nõ alius pmissa barba & superciliis ptenfis in seipso meditabũdus uenit toruũ intuẽs hirsutã a fronte comã repellẽs Boreã haud absimilis: uel tritoni: quales Zeusis pinxit hic honestus & habitu compositus gradu ueste sobrius sub ipsum diluculum de uirtute quã dici possunt explicat: uoluptatibus gaudentes accusat: & frugalitatem prædicat: quum lotus ad cœnam ueniat: puer quoq; illi fœcundum calicẽ porrigat puro diluitur mero ceu Lethes aquam absorbens: multum sibi inuicẽ aduersa sermonibus illis matutinis ostẽtã

Dapes haud aliter q; edax uultur præripiens & pximum ad monens quũ habeat unguentis & aromatibus barbã plenã se more canino replens & in curuis sperans & sartaginibus inuenire uirtutẽ patinis atq; catinis pollice diligẽter extersis ita ut ne parũ quidẽ intrite relinquat semper querulus licet placentas integras: totumq; suũ præ aliis solus acceperit. Quicq; lecacitatis & infacietatis fuerit illi & ingens utilitas ebriosus & temulentus non ad cantum usq; saltũq; modo: sed etiam ad maledicta & irã. Ad hæc & sermo copiosus ad calicẽ. Tũc enim præcipue de sobrietate honestateq; & a ceteris huiusmodi uerba dicit iam tunc ebrietate uictus ridiculosa balbutit: præterea putentes sequunt uomitus. Demũ quidã illum eleuantes de symposio tibicenz ambabus manibus apprehensum exportant. Cateꝝ cum sobrius est nulli primõ cedendum putat ob mendacium uel temeritatem aut auaritiam: & tamẽ adulatorẽ est primus & ad periurium promptissimus ac ueneficii princeps: in illo pudor sumus & tota prudentia & in omnibus exacta diligẽtia: & cõsumata perfectio. plorabit tamẽ ad longũ spatium temporis nõ existens bonus. Quid hoc est pape nobis tardus est Thrasicles. Thra. Non ut multi uenio ad te Timon ob diuitia tuas quodãmodo in stuporẽ uersis: argenti quippe uel auri sumptuosã uel cœnã illecti concurrunt blãditias multas præ se ferentes ad te uirum utpote simplicem facultatesq; tuas cõmunicãtem. Nosti enim ut aridus panis copiosa mihi sit cœna: delicatãq; epulã porrum: aut cardamum: aut si quando exulcẽtiã parũ salis. potus uero fons nouẽ fistulaz. Hæc uero rudis tunica quã quis purpura carior. Atqui auz nõ preciosius mihi uidet q; lictoris lapilli: tui uero gratia ueni Timone ne te corrupat pessima hæc insidiosaq; possessio diuitiã

quæ multis intolerabiliū dānorū sæpenumero cā fuit q̄ si mi
hi dederis fidē totas ī mare deiicies ceu minime necessarias
uiro bono: q̄ potest uarias philosophiæ diuitias cōtēplari n̄
tñ optime Timon illas ī pfundū demerges: sed usq; ad pu
bē īgressuū parē ante terrā fluctuosa: me solo uidēte. Sin at
hoc nō placet: tuq; aliūq; potiorē modū inuenisti celeriter
de domo illas eiicias nec uno tibi esse relicto distribuēs cū
ctis idigētibus: huic qdē drachmas qnq; illi aut minā. Alii
uero mediū talētū. Si qs aut philosophus fuerit dignus est
ut duplā accipiat ptē: mihi uero nō mei gratia peto: sed q̄
amicorū necessitatib; tradā: satis ē si peram hāc opplēs tri
buas duorū caprinorū ube; uix capacē. frugi. n. & mediocri
tatis amicū decet eē philosophorū: & nihil ultra perā sape
re. Ti. Laudo ista Thrascles. sed añ perā: si uidēs: eia tuū ca
put pugnīs īplebo illos bidēte cōnumerās. Thra. O magi
gistratus o leges o ha blaffamo ī libera urbe cedimur. Ti. qd
indignaris uiro; optime. Thra. Repecutiā te timō. Ti. Ede
pol ultra nume; q̄ttuor addā: sed qd hoc ē multi cōueniūt
Blepsias ille ac Laches & Eniphon peniteusq; ordo eorū q̄
ploraturi sunt. Itaq; iugū hoc ascēdā & iā lassum bidētē ali
quātisp̄ pausare sinā. Ego aut qn̄ qdē multos cōgessi lapi
des ī modū grādinis pculiaciam. Blep. Ne iacias Timon
abimus. n. Ti. Sed nec incruenti nec uulneribus sine.

Luciani sermo de calumnia.

Rauis ac molesta res ē ignorātia & multorū malorū
hoib; cā tāq; caliginē quādā ifundēs rebus: & ueri
tatē obscurās: & uniuscuiusq; uitā obumbrās. ī te
nebris igit̄ errātib; oēs similes sumus. Immo potius cæcis si
milia patimur. nūc oberramus qdē temere. nūc uero ulterio
q̄ oporteat labimur: & qd̄ ppe ē & añ pedes nō cernimus.

Quid at lōge & ualde distās tāq; molestiā allatur; timemus
& oīo ī rebus agēdis oibus labi nō desistimus. Itaq; īfinitas
iā tragedis occasiones ad fabulas hāc ipsa res p̄buit: labaci
das & Pelopidas: & his similia: serme. n. plurima ex his q̄ ī
scenā ueniūt malis iueniret aliqs ex ignorātia tāq; quodam
tragico numine suppeditata. Hoc aut dico etiā ad alia qui
dē respiciēs sed maxie a nō ueras cōtra familiares es & ami
cos calūnias a qbus iā & domus deletæ fuerunt: & ciuitates
fūdit; pditæ sūt: & parētes cōtra filios suos īsanierūt & fr̄es
cōtra cōsanguīcos filii cōtra parētes amatores cōtra amatos mltæ
at amicitia cōcisæ sūt & dom; cōfusa ex eo q̄ calūniæ fides
bita fuerit ut igit̄ q̄ minime icidamus ī ipsas demōstrare uo
lo oratione tanq; ī quadā pictura q̄lis res sit calūniā & un
de p̄cedat: & q̄lia efficiat. Magis at Apelles ephesus pridē
hāc p̄posuit imaginē. & n. hic quoq; calūniatus apud Pto
lemæū regē tāq; particeps fuisse cōiuratiōis q̄ cū Theodo
tai Tyro cōflata ē Apelles uero neq; unq; uiderat Tyrum
neq; qs eēt Teodota norat: nisi q̄ audierat Ptolemæū quē
dā principē esse curatē res phœnicia. Verūtāmē emulorū q̄
dā noīe Antiphilus ex inuidia honoris quē ille apud rege;
obtineret: & zelotipia ī arte: accusauit eū apud Ptolemæū
q̄ ipse oīum rerū societate iniisset: quodq; ipsum uidisset q̄
dam ī Phœnicia conuiuātem cum Theodota et per to
tam cœnam ad aurē eum alloquētē: et demū ostendit Ty
rii defectionē: et Pelusi captiuitatem ex Apellis cōsilio fa
ctam. Ptolemæus aut ut qui neq; ī aliis rebus ualde mente
captus esset: sed ī adulatione regali nutritus: sic accēsus est
et perturbatus ex hac incredibili calūniā: ut neq; uerisimile;
ullam ducens rationem neq; q̄ æmulus artis erat calumnia
tor: neq; q̄ pictor minor erat ut tentā proditiōnē posset fa

cere: & hæc beneficiis ab ipso: & supra quæcūq; eiusdē artis honorata: sed neq; q̄ omnino Apelles in Tyrū nauigauerit perscrutatus ira statim correptus est & clamore repleuit regiam ingratum uociferans & insidiatorem & coniuatorem Apellem: & nisi ex captiuis quidam agre ferens Antiphili impudentiā & miserum Apellem miseratus dixisset nullius rei ipsis coniuatoribus participem fuisse hominem illum obtruncatus capite esset & particeps fuisset malorum quæ fuerunt in Tyro: quum ipse nihil causa fuisset. Ptolomæus igitur adeo dicitur poenitentia captus super hic quæ facta fuerat ut Apellem quidem centū talentis donauerit. Antiphilum autem ut seruiret ipsi tradiderit: Apelles autē memor periculorum quæ adisset tali quædam tabella calumniā ultus est. In dextra quidem uir sedet permagnas habēs aures ferme auriculis Midæ similes manum protendens longe ad calumniam adhuc accedentem. Circa ipsum uero stāt duæ mulieres ignorantia mihi esse uidef & suspitio: ex alia parte accedit calumnia muliercula supramodū pulchra. ardens aut & concitata sicut per rabiem & iram ostendens. Si sinistra quidem facem accensam tenēs. Altera uero adolescētem quædam per capillos trahens manus tendentem in cœlum & testantem deos: Præcedit autē uir pallidus & deformat acute intuens & similis his qui ex lōgo morbo sunt excicati. Hunc igitur esse inuidiam aliquis cōiectaret. Atqui & quædam aliæ duæ sequuntur dirigentes & adornātes calumniam postq̄ autem mihi interpretis imaginis significauit altera quidem insidia erat: altera autem fraus: post tergum uero sequebatur ualde lugubriter quædam adornata pullis uestibus induta laceraq; poenitētia: & hæc dicebatur: retro igitur flectebatur lugens: & cum uerecundia ualde ueritatē adueniētē

adueniētē aspiciebat. Hoc modo Apelles suum periculū in tabula est imitatus. Eia aut & nos si uidef secūdū Ephefii pictoris artē percurramus quæ adsunt calūniæ. Prius aut diffinitione quadā describentes ipsam (sic enim nobis imago fiet) Est igitur callumnia accusatio quædam ex solitudine facta latens accusatū ex una tantū parte sine cōtradictione credita: tale quidē argumētū est orationis. Quū aut sint personæ sicut in comœdiis callūniatoris & callumniati & apud quem callumnia sit secum unam quamq; ipsarū consideremus qualia uerisimile est ea esse quæ fiunt. Primum si uideatur traducamus fabulæ actorē. Dico autem factorem callūniæ. Hic autem q̄ quidem nō sit homo bonus. omnibus notum puto. Nemo enim quum bonum existat malorū causa fieret proximo suo: sed est bonorum uirorum ex eiis quæ bene faciunt ipsi amicis: nō aut ex iis quibus alios iniuria afflicientes accusantur & odio haberi parant: probari opinionē beniuolentiæ uendicātes. Postea aut q̄ iniustus & iniquus est: & impius: & utentibus damnosus facile est perdiscere. Quis enim nō fateretur æquitatem in omni re: & nihil plus iustitiæ opera esse. iniquum autem & improbum iniustitiæ esse qui autem callumnia aduersus habentes furtim utitur quomodo non impium totum auditorem sibi uendicans & præoccupans eius aures & obturans: & secundæ orationi omnino inaccessibiles parans ipsas callumnia prius impletas extremæ iniustitiæ tale ut dicerēt optimi legūlatores Solon & Draco iusiurandum iudicibus facientes ut ambos si militer audiant & parē beniuolentiā reis tribuāt: donec alterius oratio comparata peior altera aut melior apparuerit: anteq̄ aut pscrutati fuerint defensionē cōtra accusationem impiū omnino & impurū arbitrati sunt fore iudiciū: & enī

etiam deos diceremus moleste ferre si accusatori cum licentia quæ uellet dicere permitteremus: obturantes autem aures accusato: aut ore silentes contra eum suffragia ferremus priori capti oratione ut sibi iusticiam & secundum iusiurandum iudicis quispiam diceret calumnias fieri si cui autem legumatores fide digni non uidentur laudantes sic iusta & sine altera parte fieri iudicia poeta mihi uideor optimum inducere orationi qui de his optime locutus est. imo aut legem posuit. Dicit autem neque lite iudicaueris priusquam amboque audieris orationem: nouerat enim puto & hicque quum multæ sint iniuriarum uita nullam quispiam inueniret peiorem neque iniustiorē: quam indicta causa quæpiam condēnari. Quod qui calumniat facere oino aggredditur absque iudicio subiiciens rerum ire audientis & latebris accusationis defensionem detrahens. Et. n. sine audacia sunt et timidi omnes huiusmodi homines qui in lucem nihil educant: sed quam admodum insidiantes ex obscuro alicunde sagittas mittentes ut neque contra instrui quisquam possit neque repugnare: sed in difficultate et ignorantia belli corrumpat. Quod maximum est signum calumniantes nihil uerum dicere quin si quis sibi ipsi conscius esset quod uere accusaret: hic (puto) manifeste argueret et rerum faceret et oratione ira perscrutaretur: quemadmodum nemo qui manifeste posset uincere insidiis nunquam et fraude uteretur contra hostes. maxime autem aliquis posset hos uidere in regum aulis: et iis qui circa amicitias eorum qui imperant: et potentiores sunt probant ubi multa inuidia: infinitæ suspitiones: permultæ adulationum et calumniarum materia. ubi. n. maiores sunt spes: hic: et inuidia difficiliore et odia suspectiora: et mulationes ad malas artes inueniendas acutiores et ingeniosiores omnes igitur acute sese inuicem spectant: et quemadmodum singuli certamine pugnantem obseruant si quam corporis partem

nudatam uiderint: et unusquisque uolens ipse primus esse depellit et contra proximum luctat: et quem ante se habet: diuellit: si possit supplantat: ubi et bonus manifeste statim subuertit et laecerat: et postremo ignominiose extrudit. Assentator autem et ad huiusmodi prauos mores uerisimilior probatur: et omnino praueniens uincit: quoniam ea Homeri sunt uera quæ communis hostis Mars et interficientem interfecit. Igitur tamquam non de paruis rebus sit certamen uarias inter se uias excogitant: quarum celerissima et tutissima est caluminationis: quæ principium quidem capit ab inuidia spei dimidiata: sed miserabiliores et tragicos inducit fines et multarum calamitatum plena est: neque tamen paruum est hoc: neque simplex ut aliquis suspicatur. Sed multæ artis sagacitatisque non parua: et quæ certioris cuiusdam indigeat diligentia. Non enim tot damnis afficeret calumnia nisi uersimili quodam modo fieret: neque contra ueritatem quæ omnibus rebus ualidior est ualeret: nisi multa quæ inducerentur: & probabilia essent: Et infinita alia contra audientes pararetur: ut plurimum igitur maxime calumniis circūuenitur is qui honoratur: & propter hoc his quæ post ipsum relinquuntur: est inuidia: Omnes enim in hunc sagittas iaciunt eum tanquam rem quandam quæ prohibebat & impedimento sit prospicientes. Et unusquisque putat seipsum primum fore si illum qui summus est per obsidionem expugnauerit: & ab amicitia abstraxerit: quale quidam & in gymniciis cartaminibus inter cursores fit. Illic enim bonus cursor ut primum repagulum cecidit primum locum cupiens et mentem dirigens ad finem: et in pedibus spem uictoriae habens contra proximum nulla utitur calliditate: nec quicquam quod sit secundum aduersarios curiose agit. At malus ille et imbellis aduersarius spe celeritatis amissa ad prauitatem

artis cōuertit: & hoc solū ex oībus cōsiderat quomodo: cur
rētē inhibēs aut impediens frenet & supprimat tanq̄ si ab
hoc aberrauerit nunq̄ possit uincere Similiter autē & in ami
citiis horum qui beata sunt cōtingit. Qui enim excellit hic
statim insidiis petitur & sine custodibus in medio malio
rum deprehensus discerpitur. Si autem amantur & amici
uidentur ex his quibus alios damnis uisi fuerint effecisse: &
id quod dignū sit cur calumniā credat excogitant. Nō ut cō
tingerit: sed tanq̄ in hoc eis tota res consistat. Veriti nequid
absonum attingant & alienum. Vertentes igit in peius ut
plurimum ea quæ adsunt ei quem calumniatur nō im
probabiles faciunt accusationes sicut medicum calumniatur
tanq̄ uenificum diuitem autem tanq̄ tyrannum. Tyrannicū
uero & familiarem regis tanq̄ proditorem. Interdum tamē
auditor ipse subiicit calumniā differentias: & ad illius mo
res malis præditi moribus ipsi se accōmodantes coniectant
Si enim ipsum Zelotypum uiderint esse innuit (aiunt) ux
ori tuæ in cœna: & ad ipsum aspiciens ingemuit & suspirauit
& Stratonica ad eum non ualde iocunde & omnino amato
riæ & quædam adulterinæ ad ipsum calumniæ. Si autem arti
poeticæ sit deditus: & in hoc ualde se efferat per Iouem sub
sanauit Philoxenus tuos uersus: & carpsit: & sine mensura
dixit ipsos & male compositos. Ad Pium autem & deorum
amantem amicus accusatur tanq̄ qui deum repellat: negetq̄
prouidentiam. Qui autem audiuit tanq̄ stimulo aure percuf
sus incensus est tanq̄ uerisimile sit: & amicum auersatur non
expectata certiore probatione. Omnino enim talia excogi
tant & dicunt quæ maxime nouerūt posse ad iram prouo
care audientem: & sciens ubi unus quisq̄ sit primus ad illum
sagittas mittunt: & in ipsum iaculantur. ut statim ira pertur

batus ociū amplius nō habeat ad ueritatē exquirendā. Fuit
olim & apud Ptolemæum qui Dionysius cognomento est
appellatus qui Demetriū platoniciū calūniaretur q̄ & aquā
biberet & solus ex omnibus scæmineos habitus non induere
tur in bacchanalibus: & si diluculo neq̄ biberet spectantibus
omnibus: neq̄ ueste indutus subtilissima pulsasset cymbala
& saltasset periisset: utiq̄ q̄ regis uita non delectaretur: sed
esset Sophista grauis: & Ptolemæi deliciarū æmulus. Apud
uero Alexadrū maxima omniū calūnia fuisset habita: si quis
Hephestionem neq̄ colere neq̄ adorare constituisset. nam
postq̄ Hephestion ex amore interiit: uel hoc addere magni
ficientiæ uoluit Alexander: ut deum faceret Hephestionem
mortuum. Tempora igitur statim construxerunt urbes: conse
crabantur luci: aræ sacrificia: ac nouo huic deo dies festi pro
curabantur: maximumq̄ iusiurandum erat omnibus Hephe
stion. Si quis uero uel surrisisset ad ea quæ fierent: uel nō sa
ne q̄ pius & religiosus uisus fuisset morte moriebatur. Cum
ergo assentatores hanc puerilē Alexandri cupiditatem co
gnoscerent: accedebant illico: & insufflabant de Hephestio
ne narrantes insomniæ: eiq̄ & uisiones quasdam: & curatio
nes attribuunt: & prædicabant oracula: & postremo p̄senti
morborumq̄ expulsori deo sacrificabāt. Delectabantur autē
Alexander audiens: & demum credebant: ac multum gloria
batur: q̄ non solum esset dei filius: sed q̄ facere etiam deos
ualeret. Quot igitur existimamus ex amicis Alexadrī cœpif
se fructum ex diuinitate Hephestionis temporibus illis: in
simulatos quod communem omnium deum non colerent:
ob eāq̄ causam expulsos: ac regis beniuolentiam perdidisse
Tunc & Agathocles Samius p̄fectus militis apud Alexan
drū: & q̄ honore afficiebat ab eo plurimū una cū leone fer

me conclusus est accusatus quoniaꝫ ad sepulchrũ Hephe-
stionis profectus illachrymauit. Verum illi attulisse opem
Perdicas dicitur iuratus deos omnis & Hephestionem: ue-
nanti sibi manifeste apparuisse deũ: ac inuenisse ut diceret
Alexandro q̃ Agathocli ignosceret: quãdoquidem neq̃ ut
incredulus. neq̃ ut in mortuo illachrymasset: sed q̃ antiquã
consuetudinis meminisset. Assentatio igitur & calumnia lo-
cum tunc habuit maxime ad Alexandri cõposita passionẽ.
Quẽadmodum in urbis expugnatione nõ ad excelsa loca:
& munita muris. eoq̃ unde ruant præcipites se hostes confe-
runt: uerũ ubi quid in custoditum debile ue aut depressum
senferint. Illuc enim totis uiribus una omnes cõuolãt tanq̃
facillime inuadere & capere queãt: sic etiam calumniatores
eo impetum faciunt: admouentq̃ machinas. ac expugnant
tandẽ obstante nemine & prohibente ingressum: qđ animo
infirmitate ac imbecillũ & accessũ facile intellexerint. Deinde
ubi intra muros semel ingressi fuerint. Iactãt ignes & incen-
dunt: omnia iugulãtq̃ & exterminãt: qualia si captus animus
& in mãcipiũ redactus fuerit. pars ẽ & decens ut sint opera
Calumniatorũ uero contra absentem hæ machinã: doli: mẽ-
daciũ: periurium: preces: impudentia: & cãtera id genus in-
finita scelera: & calida opera. Sed omniũ maxima: quã ẽ cõ-
sanguinea: immo quãdam potius calũniã soror: assentatio.
Non est quisquam adeo generosus: ac adamantino muro: ac
cinctus animus qui calumniosis assentationibus nõ arrigat
aures: & præcipue si fundamenta effodit: surripitq̃ calum-
nia. Quã foris fiunt sunt huiusmodi. At intus prodiciones
plurimã adiuuant: quã manus extendunt & porrigunt: por-
tas recludunt: atq̃ multifariam ut capiatur auditor se acco-
modant. primum quidem cupiditas rerum nouarum q̃ ho-

minibus oibus a natura innata est. Similiter & satietas: ac il-
lud deinde qđ ea quã p̃ter opinionẽ audita sunt cõsequit.
Nã quonã modo lætemur omnes quotiẽs occulte dicta: &
plena suspicionis audimus: ignoro equidem. Itaq̃ noui nõ
nullos quibus ita suauiter ex calumniis pruriunt aures ac si
pennis leuiter attingant. Postq̃ igitur ab his omnibus expu-
gnati ceciderint: omnino puto capiunt ac destruunt: neque
difficilis fit uictoria nemine contra instructo & repellente
impetum: uerum auditor quidem seipsum cum sponte præ-
beat: ignoretq̃ accusatus insidias. Sicut enim nocte urbe ca-
pta dormientes: accusati pereunt. Et qđ est omnium mise-
ratione dignissimum ille quidem qui accusatus est accedit
ad amicum hylaris: ut qui nihil sibi mali factum intelligit:
& quã consueuerat & dicit & facit circumuentus miser om-
nibus modis. Is uero cui accusatus est si quid generosi ha-
beat & liberi & audaciã statim prorumpit in irã: atq̃ effundit
bilem: et tandem ubi amici excusationem percepit: neq̃q̃
iratũ se amico fuisse cognouit. Quod si ignobiliore et abie-
cto sit animo accedit quidem: et summis aridet labris. Sed
odit et clandestat dentes et exacuit: et: ut inquit Poeta: p̃-
mit iram corde profundam. Quo equidem nihil esse puto
iniuste: neq̃ seruile magis: ut labrum quis mordens clau-
dem nutriat: atq̃ odiũ in seipso inclusum exaugeat aliud q̃
dem sentiat: aliud dicat. et hylari ac iocunda facie agat tra-
gœdiam aliquam et doloris et luctus plenam. Hoc autem
patiuntur maxime quando inter calumniantem et eum qui
accusatus est antiqua esse uidetur familiaritas: faciat simili-
ter. tũc enim ne uocem quidem accusatorum excusantium
ne audire uolunt. Adhibendam esse fidem accusationi
iccirco existimant Quoniam Accusatori Cum Accusa-

to uetus intercedat familiaritas. Et non cōsiderāt plurimas
odii causas: latentes cæteros: sæpe inter amicissimos incidit
se: ac interdū quibus ipsemet obnoxius est aliquis hac ipsa
re præueniens & confixus accusauit propinquum effugere
hoc hoc modo conatus calūniam. Et omnino inimicū qui
dem calumniari nemo audet. Incredibilis enim esset ibi ac
cusatio habens manifestam causam. Eos autem maxime in
uadūt: q̄ amicissimi esse uideant. Innatā sibi eē erga audiētes
beniuolentiā sic uideri uolūt. quoniā ad illorū utilitatē ne ab
inimicissimis quidem abstineant. Sunt autem qui & si sciūt
postea sibi fuisse amicos iniuria accusatos: pudore tamen eo
rum quæ crediderant: neq̄ admittere amplius neq̄ aspicere
eos audent tanq̄ affecti iniuria: quoniam nihil fecisse illos
cognouerant iniuriæ. Itaq̄ multorū malorū referta uita est ex
calūniis: quæ facile & sine inq̄sitiōe credūtur. Antea. n. inq̄t.

Interas Proete: aut interfice Bellerophontem:
Qui uoluit mecum coisse: nec ipsa uolebam.

Cum tamen ipsa prior aggressā fuisset. & despecta: & ferme
perit adolescens in congressu contra chimæram cum con
tinentiam seruaret & reuerentiam erga hospite passus est a
muliere mala insidias Phœdra uero & ipsa similiter calum
niata priuignū fecit ut execrabilis fieret a parte Hippolytō
cum nihilo dei fecisset ille ip̄i: sed est certe dicet quispiam
interdum calumnianti credendū q̄: & iustus & prudens esse
uideatur in rebus cæteris: & fidem ei adhibere oportet: q̄ ta
le quid machinatus alias minime fuerit. An est igitur Aristi
de aliquis iustior? Sed & ille quidā conspirauit cōtra The
mistocle: & cōcitauit populū. Laborabat enim ille (ut aiūt)
ciuili ambitione iustus quidē quo ad alios Aristides: sed ho
mo & ipse fuit: irascebatur: amabat oderat. Et si uerū est qd̄

fertur de Palamede qui græcorū prudentissimus fuit atq̄
aliis in rebus optimus insidias ex inuidia cōposuisse dicitur
contra consanguineum & familiare uirū: & qui ad idez peri
culum cognouerat. Sic huiusmodi in rebus naturale omni
bus est hominibus uitium. Quid dixerit quipiam uel de So
crate qui iniuste apud Athenienses accusatus fuit ut impi
& insidiator: uel de Themistocle aut miltiade qui post tales
tantasq̄ uictorias suspecti facti sunt græciæ prodicionis?
Infinita adduci possent exempla: & plurima fere iam cogni
ta. Quid igitur ei faciendū est qui mentē habeat: qui ue de uir
tute aut de ueritate disceptet. Quod & Homerus (existimo)
ubi de sirenibus confingit fabulā interpretatus est: quando
præter navigare iubet perniciosas has auditus uoluptates:
auresq̄ occludere nec eas fluxe referare passiōe affectis. Sed
ad ea quæ dicuntur diligentem hostiariam cōstituere ratio
nem. & quæ digna sunt admittere & cōparare: quæ uero pra
ua & turpia excludere atq̄ repellere. Esset enī sane ridicu
lum si domus ianitorē quis constituat: aures uero & mentē
patere permittat. Quādo igitur accesserit aliquis qui narret
huiusmodi: oportet eū qui audit ita sit nec ne secū diligen
ter inquirere: & considerare etiam atq̄ etiā: ac mente euolue
re: neq̄ dicentis ætatē: neq̄ ante actam uitam: neq̄ illius in
dicendo solertia uidere atq̄ prospicere. Quanto enī aliquis
aptior ad persuadendū: tanto diligentiore opus est exami
ne. Non est ergo fides adhibenda alieno iudicio: uel odio
potius accusanti: sed ipse secū adiutor studiose ueritatē in
quirat: faciatq̄ ut rūpatur calūniator inuidia. Et cū utriusq̄
animi manifestauerit argumētū & amet & oderit. Si priusq̄
id fecerit mouentur prima calumnia o Hercules q̄ puerile
& abiectum atq̄ iniquum est (ut ab initio diximus) ignorā

tia et in tenebris pronoluti mores. Quod si deus uelamē auferet ex oculis hominū abiret statim calūnia in baratrū quæ nullū habens locum: profugeret illustratis rebus a ueritate.

Luciani laus Muscæ.

Muscæ est sic minia uolucris ut possit cum muscellis & culicibus comparari: sed tanto illis est maior: quantum ipsa ab apere lingit. Penata est autem non eo modo quo cetera uolucres quare hæc quidem pennas in toto habent corpore: hæc uero uelocibus utuntur & pernicibus alis. Sed ex pelliculis sunt illi pennæ quemadmodum locustis & cicadis & apibus sed tanto molliores habet pennas: quanto græca ueste tenuior & mollior est indica. Siquis muscam diligenter inspiciat quādo in sole alas expandit et concutit: uariis eam pictam coloribus: ut pauones uidebit. Est illi uolatus non continuo pernarum remigio ut uespertilionibus: neque saltu ut locustis: neque cum stridore ut uespis et crabronibus: uerum flexibilis ad quamcumque aeris partem se moueat. Adde quod non uolat quiete et cum silentio: sed cum cantu et melodia. non ita imitte et sæue quemadmodum calices et muscellæ: neque cum graui fremitu apum aut uesparum horribilem ostentans sonum et minacem: sed tanto uolat his suauius musca: quanto sunt tuba et cymbalis tibiæ dulciores. In reliquo uero corpore caput quidem tenuissimum collo continetur et est uersatile: non compactum et affixum humeris: ut est locustarum. Oculi uero prominent qui cornu plurimum habent: pectus est bene compactum: sunt ei innati pedes non ut uespis astricti ualde et complexi. aluus autem minuta est et ipsa: et thoracis similis: zonas latas et squamas habens: ulciscitur tamen non aculeo ut apis et uespa sed ore et proboscide quam et ipsa eodem modo habet uel elephantis: præpasciturque et assumit

et inhaerens continet concauo uase in summitate proboscidis ex ipsa uero dens foras prominet: quo pungens bibit et lac sed dulcis et suauis est ipsi uel sanguis non magno cum dolore haustus eorum quos pupugit. Sexipes uero est: quatuor solis incedit: duobus autem anterioribus etiam ut manibus utitur. Videres igitur ipsam gradientem quatuor: atque edulium aliquod tenentem sublime: manibus more ualdeque humano: atque ut nos: nascitur autem non statim talis: sed uermis ab initio uel ex hominibus mortuis uel ex aliis animalibus deinde sensim et pedes effert et producit alas. Fitque ex reptili uolucris et concipit paruum uermem: qui musca fit postea coniuua autem et contubernalis et comensalis hominum degustat omnia propter oleum. mortem enim ei affert potum oleum: et tamen breuis est uita: ualde enim angusta data est illi uita. luce plurimum gaudet et in hac ciuilitate uersat: nocte uero quiescit et silentium agit et neque uolat: neque cecat: sed contrahit se et non mouetur. Non paruam esse eius intelligentiam queo dicere cum insidiatorem et hostem suum araneum effugiat: insidiat enim. et obseruat et contra intuetur declinans illius impetum ne capiat irretita et in bestiolæ incidens casses fortitudinem. non et robur ipsius non oportet dicere sed Homerus poetae maximus cum quereretur quo nam modo laudaret Heroem optimum non leonipardo uel aut apro comparat robur illius sed audaciæ muscæ et intrepiditati et conatus magnitudini neque enim audaciā sed fiduciā esse illi refert quantum est (inquit) repulsa: non desistit tamen: sed est appetens morsus sic autem laudat magnopere muscam et amplectitur ut non semel neque paucis in locis de ea meminerit: sed sæpe exornat sic carmina commemorata musca: nunc enim gregarium eius uolatum ad lac exponit: nunc autem Mineruam curati matri dormientem in

fantē cōparās qñ a Menelao telū repellit ne ad latalia loca
incidat: muscam rursus ducit in exēplū. At qui pulcherrimo
eas adiectiuo ornauit cantatrices appellās: & cū gregē earū
gētē uocat sic aut fortis est q̄ mordēs aliquid uulnerat non
hoīs solū pellē: sed & bouis & equi: elephātē quoq; mero
re afficit in illius ingressa rugas & p̄ magnitudine probor
scidis lacerans. Coitus uero & uenereorū & nuptiarū ē ipsis
multa libertas: nec: ut galli: cū inscenderit mas: statim resil
uit: sed uehitur a foemina diu: fertq; illa sponso: cōuolantq;
nec aerium illū coitū uolatu destruūt: obtrūcata uero capi
te musca plurimum uiuit parte reliqua corporis respiratq;.
Quod aut est maximū in natura ipsarū nō est silētio p̄ter
eundem: qđ Plato in sermone de aia: deq; aiorū immortalitate
solum prateriisse mihi uidef. mortua enim musca superin
fuso cinere reuiuiscit: & noua ei generatio quādā atq; ab in
tegro alia sit uita ut uere psuasum sit oibus q̄ illarū quoq; i
mortalis est aius. si quidē & digressa reueritur iterū & agno
scit & suscitāt corpus muscamq; uolare facit: & uerificat de
Hermotino Clazomeno fabulam q̄ saepe eū reliquisset eū
per anima per seipsam ibat peregre: deinde reuersa imple
bat iterū corpus: & suscitabat Hermotinū. Et q̄q; ociosa et
remissa est musca uescit tñ quā laborant ab aliis et plena
ubiq; ē ei mēsa. nā ipsi et caprā mulgētur et apis nō minus
muscis laborat q̄ hoibus: atq; huic coci obsonia cōdiunt: et
de gustat anteq; ipsi reges deambulāsq; per mēsas una cū ip
sis cōuiuatur et simul uescitur oib⁹. Tuguriū aut seu nidu
nō in uno loco cōstituit sed errabundū uolatū tollens mo
re Scytharū ubi a nocte deprehensa fuerit ibi et domū fa
cit et lectū. In tenebris uero ut dixi nihil operat: neq; dignū
putat aliquid latēs efficere. neq; qđ turpis facere existimat:

quod in luce factū sit ipsi dedecori. Ait uero fabula per pul
chram olim mulierem fuisse musca? loquacem tamen & ga
rulam & cantatricem & in amore contendisse cum luna am
bas eodem tempore Endimionis deinde cum dormientem
adolescentulum assidue excitaret friuola loquens & cantās
& circa ipsum lasciens aegre illum tulisse. lunam uero irata?
in hoc animal transmutasse muscam. Et nūc propterea om
nibus inuidere somnū qui dormiunt Endimionis memore?
& adolescentulis praeipue & teneris. Morsus aut ipse &
cruoris auiditas non rusticitatis sed amoris est & humanita
tis signū: nam eo quo potest modo fruit & ex pulchritudi
ne decerpit aliquid. Fuit etiam apud antiquos mulier quae
dam cognomento musca: Poetria perq; formosa & docta
& alia per insignis atheniensium meretrix: de qua ait poeta
comicus ad coru? eū musca mordebat. Sic aut neq; comi
ca gratia dedignata est: neq; muscae nomen exclusit a scena:
neq; pudebat parentes hoc nomine filias appellare. Tragoe
dia uero magna etiam cū laude de musca meminit sic in his
Graue quidē & molestum est forti robore saltare musca? in
uirorum corpora ut caede impleatur. uiros autem armatos
hostilem hastam timerē. Multa etiā de musca Pythagorae
possem dicere nisi nota oibus esset historia. Nascunt & ma
ximae qđā muscae: quas militares multi appellāt: nōnulli ue
ro canes sonitu asperrimae: et uolatu uelocissimae. Haec et lo
gissimae uita sunt et tota hyeme icibatae pdurāt cōtractae p̄
serti & cōnexae tectis et culminib⁹. In qb⁹ et illd ē admiratio
ne dignissimū q̄ utrūq; et foeminae & mariū faciūt cōscen
dūtq; uicissim: ut Mercurii & Veneris filius: q̄ mista natura
fuit & duplici forma. Possē et adhuc multa dicere: sed finia
ofonē: ne uidear secūdū puerbiū ex musca elephātē facef.

Ad lectorem.

Hæc lege plena iocis: immistaq; seria ludo:

Quando relaxandi cura tibi est animi.

Luciano ex græco plures fecere latina:

Collecta hinc illinc: pressaq; Bordo dedit.

Finis.

Thomas Regazola.

Endimioneum lunæ phœbiq; duellum:

Et castra amborum noscere quisquis auct:

Scripta legat lucis multa uigilata lucerna:

Excultisq; sales quos dedit ingeniis:

Non poterunt non blandidulos afferre cachinos

Humanæ uites. squamiferumq; pecus:

Tandem exenclatis tot casibus ut Ioue natus:

Exiit arcadicis lucius ore feris:

Postremo inuitus post tartara linquit amœnis

Cecropios uates: Romuleosq; patres.

De Morte carmen horrendum.

Qua mors lege capit & magnos atq; pusillos

Nunc hos: nunc illos precipitando rapit:

Pauperis & regis communis lex moriendi

Dat causam flendi si bene scripta legis.

Gustato pomo nemo transit sine morte.

Vado mori certe q; nihil certius illa

Hora sit incerta: nec mora uado mori.

Vado mori sectans alios sectandos: et ipse

Ultimus et primus non ero uado mori.

Vado mori præsul bâchulum sandalia mitram

Nolens siue uolens defero uado mori.

Vado mori monachus mundi moriturus amicis

Vt moriatur amor ueh mihi uado mori.

Vado mori iudex cum plures iam iudicauit

Iudicium mortis horreo uado mori.

Vado legista mori quia sui defensor egenū

Causidicus causas defero uado mori.

Vado mori loycus: alios concludere noui

Conclufit breuiter mors mihi uado mori.

Vado mori medicus medicamine non redimendus

Quicquid agat medici potio uado mori

Vado mori princeps quid prodest gloria mundi

Vado mori miles belli certamine uictor

Sed mortē uincere nequeo uado mori

Vado mori pugil doctus superare duello

Sed superare nec nescio uado mori

Vado mori iuuenis quia nil ualet ipsa iuuentus

De nece me protegi nequeo uado mori

Vado mori senior iā finis tēporis instat

Iāq; patet mortis ianua uado mori

Vado mori sapiens: sed nec sapientia nouit

Mortis cautellas fallere uado mori

Vado mori stultus: mors stulto nec sapienti

Non iungit pacis fœdera: uado mori.

Vado mori diues: ad quid mihi copia rerū

Cū mortē nequeā pascere: uado mori

Vado mori pauper: nil mecum defero mundo

Contēpto mundo transeo uado mori.

Vado mori pulcher uisu mors ipsa decori

Saluz

falsus
Vel fortuna nescit parcere: uado mori.
Vado mori gaudens: non gaudeo tempore longo
Mundi dimitto gaudia uado mori.
Vado mori cultor: collegi farris aceruos
Quos ego pro uilli computo uado mori
Vado mori miser: sententia dura. beato *sal.*
Grata mori: sequitur uiuere uado mori.
Vado mori ciuis in cinerem & rediturus.
Ordine quo coepi desino: uado mori.
Vado mori sperans per longum uiuere tempus
Forte dies hæc est ultima uado mori
Vado mori: sed nescio quo uel quomodo quando
Me quocunq; loco uertero uado mori.
Vado mori cernens q; mors cunctis dominatur
Tensa uidens mortis retia uado mori
Vado mori miserere mei rex inclyte christe
Omnia dimittens debita uado mori.
Vado mori sperans uitam sine fine manentem
Sperans præsentem sic bene uado mori.
Annuat hoc munus qui regnat trinus & unus
Mors refecat: mors omne necat quod carne creauit
Mors fera: mors nequam. mors nulli percit & equam
Cunctis dat legem: tollit cum paupere regem
Hæc tibi sint menti carmen superare uolenti:

Mors æquat omnia

Ponticus Virunius Carulo Sesseo magnifico Sal.

Accipe heros generose eos Luciani dialogos tuo
iussu in latinum ad uerbum conuersos e græco: &
Luciani uitam q̄tu; potuit Marius calamo percur
rere: de quibus in conuiuio tuo edisseramus: De nuptiis alte
rum Tethidis: in quo musas cecinisse: tripudiasseq; Apolli
ne citharizante ostendit: & uerba pomi deæ discordiæ. Alte
rum Panos: acute tamen: ut non loqui: sed omnia ante ocu
los depingere: ut ex iliade uoluit Horatius uideatur. rhetori
cus perspicacissimus. & panici terroris uictoriam fuisse mar
thoniam: cuius terroris alibi diffuse rationes assignamus: bi
ni autem breues quidem: sed aculeos latinitalis: & in pria
peis loco lumen: ut Penelope spartana fuerit adultera: non
solum Mercurii: sed dubitat de hirco: qd̄ & notauit Lycop
hronis interpres: licet Homerus in odysea quandoq; su
spicionem mihi insimulare uideatur: nec mirum de ipsa: cū
hic hominum omnium maledicētissimus etiā contra Chri
stum Deum scripserit: & contra Ioānis euangelium: qd̄ in
sinuoso uolumine imp̄ssum non est: quēadmodum alia plā
raq; huius calumniatoris samosatensis: Fuit enim Lucianus
ex Samosata oriundus ciuitate Syriæ cognomento blasse
mus: & infamator: & atheos: Traiani tēporib; floruit: ut scri
bit Suidas uiri illi. f. xii. græci illustres: hic prius in Antio
chia syriæ orator fuit: male in hoc agens scribendis dialogis
adortus est: mors autem similis Euripidi a canibus discer
ptus: cum quasi omnes uiri excellentes in uita a nephariis:
& ignorātissimis agitentur: & mala morte perierint: ut in li
bris de miseria litterarum satis ostendimus: Cæterum imor

tales tamq̄ quædam numina in terris habeantur:& uno hau-
stu calami ad libitum eorum fr̄tem facile stigmatizauerint
in sem̄piternũ. Hoc at̄ diceſ libuit ne error iualesceret eor̄:
qui putant hunc Lucianum illum esse: qui Arcadii Augusti:
& Claudiani nostri temporibus floruerit: sed sicut maledicẽ
di habuit nasum: ita quãdo uult: suauis: dulcis: uarius: rebusq̄
reconditis profundus. Restat siquid Ponticus tuus potest:
impera: ne roga: cum de tua domo illustri majora meditet:
quæ multarum urbium in Italia priscais seculis dominium si-
cut habuit:& armis in Galliis claruerit:& hic Augusti in Ita-
lia locum tenens: ille dux:& alius alio potentatu clarus: ita
fores Sesseæ domus apertæ semper fuere uiris doctis: ut mi-
rum non sit: si magnificentia tua maioribus suis splendore
contendat laudis:& uirtutis:& post corporis dignitatem:&
brachium fortunæ animorum bonis illis uegetans Musarũ
sis ardētissimus defensor:& uiroꝝ doctoꝝ amātissimus: Ses-
seæ domus germina ea sunt: ut nobilitatem innatam oportet
redolere: Ego uero Sesseæ domus iã. xx. annos pu. ora-
tionibus licet adolescens clientulus:& Sesseæ domus crede-
erunt cineres mei consecrati. Vale. Rhegii Lingobardia.

1502. 18. Ian.

Luciani dialogus Panos. & Mercurii Pontico Viru-
nio interprete.

Alue o pater Mercuri. Mer. Per deos & tu utiq̄: S3
quomodo ego sum tuus pater? Pan. Num Cylle-
nius existens Mercurius es? Mer. Et ualde quo mo-
do igitur filius meus es? Pan. Adulterinus sum ex amore ti-
bi natus. Mer. Per Iouem hirci tamq̄ cuiusdam: qui adulte-
ratus sit capram: meus. n. quomodo cornua habens:& nare;

huiusmodi repandam:& barbam densam:& brachia: femo-
raq̄:& ungulas scissas:& hircinas:& caudam super nates?
Pan. Quæcunq̄ cauillaris in me tui ipsius filium o pater
obprobriosum enuncias: potius aut̄ te ipsum: qui talia ge-
neras:& filios procreas: ego aut̄ inculpabilis sum. Mer. quã
at̄ & dicis tui matrẽ. Certe quomodo oblitus sum cũ caprã
stuprauerim ego utiq̄. Pan. Non capraz stuprauisti: sed re-
duc tibi in memoriam te ipsum: si quãdo in Arcadia puellã
ingenuam uiolaueris. Quid mordens digitum quæris? & q̄
plurimum uereris: Icarĩ dico Penelopen. Mer. postea aliqd
perpeſſa illa pro me hircu te similem peperit. Pan. Ipsi
illius sermonem tibi dicam: q̄n. n. me emittebat in Arcadiã.
o nate mater quidem tui dicebat ego sum Penelope spar-
tiata: patrem autem cognosce deum habens Mercuriũ Ma-
iaz: & Iouis filiũ: si aut̄ cornifer: & ut hircus pilosus es: ne tri-
steris te: quãdo. n. mihi cohabitare uoluit pater tuus: hircu
seipsum assimilauit: ut lateret: & p̄pterea similis cõtigisti hir-
co. Mer. per Iouem recordor: quãdo feci tale quid: ego igit̄:
qui in pulchritudine ualde sapio etiam imberbis ipse exi-
stens: tuus pater appello: & risum debebo apud omnes in
hac tam bona filiatione. Pan. Et utiq̄ non dedecore afficio
te o pater: & musicus. n. sum: & phystula cano ualde dolci-
ter: & Bacchus nihil me sine facere potest: sed amicum: &
in sua chorea sociũ fecit me: & prãuius sum ipsi eius chori.
Et armenta utiq̄: si uideres mei quanta circa tegeam: &
per Parthenium habeo: ualde sederes: dominor autem
et arcadiæ uniuersæ: nuper autem et atheniẽsibus socius in
prœlio belligeraui: sic præclara gessi in Marathone: q̄ et
prœmium eleuatum est mihi illud sub arce spelæon.

Si igitur ad Athenas iueris: uidebis quantum ibi Panos no-
men. Mer. Dic autem mihi: duxisti uxorem o Pan iam: hoc
enim puto: uocant te? Pan. Nullatenus o pater: amatorius
enim sum: & non contētarer simul existēs uni. Mer. Capras
uidelicet ascēdis. Pan. Tu quidem cauillarīs: ego autē echēe:
& pineto simul sum: & uniuersis Bacchi manadibus: & ual-
de obseruor per ipsas. Mer. Scis igitur quod gratificabis
o fili primum quærenti mihi? Pan. Præcipe o pater: nos autē
sciamus ista. Mer. Et accedas mihi: & amicum teneas patrem
utiq;: uide ne uoces me audiente aliquo.

Luciani Panope: & Galene Pontico Virunio interprete.

Idisti o Galene heri qualia fecit Dea discordia ad
cœnā in Thessalia: propterea quod nō & ipsa inuitata
fuit ad conuiuium? Gal. Non simul conuiuia sui uo-
bis ego utiq;: Neptunus enim uocauit me o Panope tran-
quilum interea custodire pelagus: quid autē? igitur fecit discor-
dia non iuxta existens? Pan. Thetis: & Peleus recesserūt ad
thalamum ab Amphitrite: & Neptuno emissi: discordia autē
interea latens omnes: ingressa est autem facile aliis quidem
bibentibus: aliis autem plaudentibus uel Apollini cithari-
zanti: uel musis canentibus adhibentibus mentem: iniecit
ad combibium pomum quoddam pulcherrimum: aureum
totum o Galene: inscripserat autem: pulchra capiat: prouolu-
tum autē hoc tamq̄ de industria peruenit: ubi Iunoq;: & Ve-
nus: & Pallas discumbebant: & postea q̄ Mercurius eripiēs
legit illud: quod inscriptum erat: Nereides quidem nos reticui-
mus: quid. n. oportebat facere illis præsētibus: hæ autem

uendicabant unaquaq;: & ipsius esse potū dignam se facie-
bat: & nisi utiq; Iupiter diremisset ipse: & usq; a manibus: p-
cessit hoc negocium: sed ille ipse quidē non iudicabo dicit
de hoc: & tibi ille ipsum iudicare dignus est: abite autem ad
idam ad Priami filium: qui nouerit: & discernere pulchriorē
amator pulchritudinis existens: & non ille iudicauit male.
Gal. Quid igitur deæ o Panope? Pan. Hodie puto recedent
ad idam Galene: & aliquis ueniet breui nunciāns nobis illā:
quæ uicerit. Pan. Iam tibi dico non alia uincet Venere re-
pugnāte: nisi quod ualde arbiter oculos obtusus sit.

Impressum Bononiæ per Alexādrum Lippū Anno
dñi. M. cccccii. die uero io. Februarii.

...dignam et laudabilem
...in hunc modum
...de hoc
...idem ad
...amor
...et
...quod
...fugientem

In primis Bononia per Albertum Lippe Anno
domini M. cccc. die vero 10. Februarii

